

Feltámadási szertartás.

Nagyszombat estéjén.

Krisztus koporsójához menve, a pap elkezdi:

Ébredj fel . . .

A kar így folytatja: Miért aluszol el Uram!
Ébredj föl és ne vess el minket örökre.
Miért fordítod el orczádat?
El fogod-e feledni nyomorúságunkat?

E után a pap és a kántor felváltva énekli a néppel a 138-ik zsoltár verseit:

Istenem! te megvizsgáltál és jól ismersz engemet;
Jól tudod, hová visz utam, látod keltem s fektemet.

Még nyelvemre sem jön a szó, már előtted tudva van
És minden részről bezárva tart kezed minduntalan.

E tudásod meghaladja elmémet s csodálkozom,
Hova menjek, merre fussak színed elől? nem tudom.

Hogyha felhatok az égbe, ott talállak tégedet;
Ha leszállnék a pokolba, látnám jelenlétedet.

És ha messze, tengeren túl, szállnék hajnal szárnyakon,
Oda is jobbod visz engem s azt tart fenn mindenkoron.

És ha mondom: a sötétség tőled elföd engemet,
Nem föd el, mert a sötét éj fényes napvilág neked.

Áldalak, mert bámulandó mind, amit kezed mível;
Alkotó vagy, már anyámnak te rejtél méhében el.

Láttad, testem mint szövődött, irva könyvedben vala
Éltem minden napja, melynek messze volt még hajnala.

Oh mi végtelen felőled eszméimnek serege!
Megszámlálnám, ám de több az, mint a tenger fövénye.

Hogyha az elmélkedésben már végkép elfáradok
És elalszom, felébredvén mégis csak veled vagyok.

Oh bár messze távoznának mindazok, kik ellened
Gőgösen szólnak, halmozván a vétkekre-vétkeket.

Nem tartok többé azokkal, kik téged káromlanak,
Egyedül neved dicsérje itt minden sziv és ajak.

És ezért Uram! figyelj rám, ki jól ismersz engemet
S szent törvényed régi utján vezesd minden léptemet.

Dicsőség neked oh Átya, Fiu s Szentlélek Isten!
Miképen kezdetben vala, most és örökön. Amen.

Most a pap kezébe veszi az Oltáriszentséget s a nép felé fordulva, mondja:

Feltámadtam . . .

A kar folytatja: És mégis veled vagyok. Alleluja.
Rám tevéd a te kezedet. Alleluja,
Csodálatos lett tudományod. Alleluja.

Pap: Békesség nektek, én vagyok. Alleluja.
Kar: Tehát ne féljetek, Alleluja.

Most ezt mindig hangosabb hangon háromszor mondja, és ezután a pap elkezdi e husvéti éneket:

Föltámadt Krisztus e napon. Lásd 431. lapon.

A nép erre igy felel: Alleluja! hála légyen az Istennek!

Elkezdődik a körmenet, mi alatt az ének folytatva lesz:

Hogy az ember vigadozzon, stb.

Husvéti énekek.

1. *Kovács M. I. k. 131. l.*

Jőjj le, Jézus! a keresztről, jer közünkbe, légy velünk,
Zárt koporsón hass keresztül, ime vár hív kebelünk;
Már a sátánt megkötözted, vérpatakkal, mert legyőzted,
Légy halálnak is győzője, uj reményünk szerzője!
Már a pályát befutottad, melyre külde szent Atyád,
Lánczainkat lecsatoltad, győze vérrel ázott fád,
Kelj föl, itt van az a nagy nap, mely szinedtől uj sugárt kap
Kelj föl élet, mint igérted, mert szivünk eped érted.

Az angyali énekre.

Árva! nézz föl, napkelet jön, könyedet apasztani,
Az, ki érted áldozat lőn, viszatér, fényt osztani,
Jajt, keservet vált gyönyörrel, vált siralmat kész örömmel,
Jön miránk ma nagy fényesség: az Istennek dicsőség!

Szent leczkére.

Oh örömnek áradása, oh gyönyörök özöne!
Oh sziveknek mézrakása, oh híveknek ösztöne!
Csorba nincsen szent szavadban, mint öröktől önmagadban,
Mint igérted, már ma felkelsz, szent igédnek hitelt nyersz.

Hiszekegyre.

A szerencsés asszonyoknak angyal által hirdeted,
Mint erősség a juhoknak, hogy betelt igéreted,
Nyúl sebedbe az apostol mesterének ugy tapasztal,
Veled isznak, veled esznek, tapogatnak, ugy hiszuek.

Felajánlásra

Oh kegyelmes! kit bűnünkért lángszerelmed halni vitt,
Élsz már s nem halsz szent ügyünkért, járni köztünk lát a hit.
A halálra jött itélet, mert legyőzted, édes élet!
Jegyesed ma kezd vigadni, örömhangra fakadni.

Szent-szent-szentre.

Oh te fényes, oh hatalmas, oh te, megfeszűlt Király!
A halálon diadalmas, ki ma már feltámadál,
Szent vagy égen, szent a földön, mind időben, mind örökön
Minden örvend nagy nevednek, pokol is enged ennek!

2. *Kapossy E. T.*

Üdvözlégy drága nap, napoknak királya,
Te vagy reménységünk, fényes koronája!
Üdvözlégy szép husvét napja, sz. hitünknek vagy alapja
Oszlik lelkünk buja, Alle alleluja!
Villám és dörgés közt, a világhoz szólván,
Az egek Urának ott a Sion ormán.
Ily nagy nem volt dicsősége, ily vakító fényessége ...
Ki meghalt, él ujra: Alle allelula!

Angyali énekre.

Nagy dicsőség legyen az égi Fölségnek,
Ki a gyász halálnak álmából felébredt.
Tőled, oh sir! már nem félünk, nem hiu a mi reményünk
Jézus a tanuja, Alle alleluja!

Szent leczkére.

Nem kételkedünk mi hitetlen Tamással,
De vallomást teszünk hitünkről Dizmással
Feltört sirod sziklájára épült hitünk sziklavára:
Semmi fel nem dulja, Alle alleluja!

Hiszekegyre.

Hisszük amit lelkünk mennyei tanára
Vérével irt föl a kereszt oszlopára.
Hisszük, Jézus! hogy mi szinte föltámadunk egykor
Vagy öröm vagy búra: Alle alleluja! [mint te

Felajánlásra.

Oh, mit adjunk néked Istenünk, királyunk?
Kenyér s szinborból áll csekély adományunk
Szent szemeid ugy tekintsék, hogy nagy legyen e ki-
Kérünk porba hullva, Alle alleluja! [csinység,
Atyánk! kit leküldött végtelen kegyelmed,
Ki érettünk halt meg s értünk nyert győzelmet:
Husvétunknak szent báránya, legyen szivünk áldozmá-
Hála ég s föld Ura, Alle alleluja! [nya

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, ki föltámadt, magasztos fölséggel,
Tele van az ég s föld győzelme hírével.

A husvéti ének zengjen, itt a földön s ott fenn menny-
Zengjük leborulva: Alle alleluja: [ben,

3.

Mise kezdetre.

Dall. „Üdvözlégy oh Jézus anyja" stb.

Az égen szép biborhajnal, menny s föld tele örömzajjal
Hála győztes hős neked! él a halál leverője,
Mondja a sir angyalőre: alleluját zengjetek!

Angyali énekre.

A poklot lefegyverezted, a megváltást befejezted,
Hála győztes hős neked, dicsőséged verőfénye
Feltámadás szent reménye: alleluját zengjetek!

Udviratra.

Oh igazság aranynapja! szent szavad a hit alapja;
Hála győztes hős neked! lény fénye a hitetlennek,
Hogy a vak is ismerjen meg, alleluját zengjetek!

Hiszekegyre.

Hiszünk benned, hogy fölébredt tavasza az öröklétnek
Hála győztes hős neked, ajkunk ömleng, lelkünk örvend
Keblünk édes örömtől reng: alleluját zengjetek!

Felajánlásra.

A mesternek gyász halálán, kit megölt a bűnös ármány
Hála győztes hős neked! a hivőknek kisded serege
Szivből sira és keserge! alleluját zengjetek!

A szent nőknek fényes angyal elbeszélte jósló ajkkal:
Hála győztes hős neked! hogy meglátják szinről-szinre,
Megörülnek e jó hirre: Alleluját zengjetek!

Az asszonyok elsietnek hirt adni a tizenegynek:
Hála győztes hős neked! ahol járnak, ott ragyognak
Nyomdoki szent bajnoknak! alleluját zengjetek!

Galilea hegységének ormaira fölmenének:
Hála győztes hős neked! ott a tizenegy apostol
Látja Őt fénysugarakkal! alleluját zengjete

Szent-szent-szeztre.

Szent vagy, szent, néked zengjen
Minden lény itt és a mennyben:
Hála győztes hős neked! légy vezérünk s tartsad távol
Lelkünket a bűnhaláltól: alleluját zengjetek!

4.

Dal. „Bemegyek szent templomodban." stb. szerint.

Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott:
Lelkünk régi ellensége általa megrontatott.
Ujra él a váltság fáján értünk megölt szelid bárány,
Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott.

Angyali énekre.

Alleluja! Alleluja! dicsőség az Istennek!
Ki mint ember feltámadván, üdve lett az embernek
Oh dicsőség szent királya! lelkünk téged áld imádva.
Alleluja! Alleluja! dicsőség az Istennek.

Evangeliumra.

Alleluja! Alleluja! Jézus hí üdvösségre;
Egyenes ut és hű vezér égből hozott igéje,
Az ő szent feltámadása ennek erős bizonysága.
Alleluja! Alleluja! Jézus hí üdvösségre.

Hiszekegyre

Dall, „Dicsértessél oh Mária" stb. szerint.

Megváltónk feltámadása lett szivünk vigasztalása,
Es hitünknek alapja, ő az igazság napja;
Adj kegyelmet ránk az égből, ments meg a kételkedéstől
Igazság, igazság, igazság vagy, oh Isten,
Tarts meg az igaz hitben.

Első csenditésre.

Alleluja! Alleluja! szent vagy fölséges Isten!
Minden lélek magasztaljon téged a földön, égen;
Oh bár angyal tisztasággal mondanók s hév buzgósággal
Alleluja! Alleluja! szent vagy fölséges Isten!

5.

Alleluja! örvendezzünk! Krisztus Jézus feltámadt
És reánk az ő sirjából győzedelmi fény áradt.

Áldozzunk hát oltáránál, mint dicsőült sirjánál.
Alleluja! örvendezzünk Krisztus Jézus feltámadt.

Angyali énekre.

Alleluja! magasztaljuk az isteni fölséget,
Ki feltámadván meghozta a lelki békességet,
Miután szent vére árán megmentett keresztfáján
Alleluja! magasztaljuk az isteni fölséget.

Hiszekegyre.

Hála légyen az Istennek, ki üdvöt ad az embernek.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Krisztus a sirból fölkéle égnek földnek örömére.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Juda dicső oroszlánja a pokollal szembeszálla.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Megnyeré a győzedelmet, hogy kimentsen minden lelket,
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Zászló lett a szent keresztfa, melyen a harczot kivivta.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Zengje velünk az ég és föld, melyet dicsősége betölt
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Zengjünk a szent asszonyokkal és a hű tanitványokkal.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Az angyalok seregével s a tiszta sziv örömével.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Áldjuk a Szentháromságot, hogy ily örömmel megáldott.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Evangeliumra

Alleluja! szent hit fénye ragyog Jézus sirjából,
Ha követjük üdvösségre támadunk a halálból.
Az igazság s irgalomnak Igéi nála vannak,
Alleluja! szent hit fénye ragyog Jézus sirjából.

Felajánlásra.

Alleluja! áldozattal járulunk az oltárhoz
Mint az Isten bárányának égi szent asztalához,
Tudva, hogy e szent áldozat a méltóknak üdvöt ad.
Alleluja! áldozattal járulunk az oltárhoz.

Alleluja! Üdvözitőnk minden áldás kutfeje,
Szenvedők vigasztalása lankadóknak ereje,
Neki ajánljuk ügyünket és egész életünket.
Alleluja! Üdvözitőnk minden áldás kutfeje.

Szent-szent-szentre.

Alleluja! szent az Isten! őt imádja ég föld!
Mert dicső feltámadása örömmel mindent betölt.
Dicsőségének szent fénye jövő éltünk reménye,
Alleluja! szent az Isten őt imádja ég és föld.

6.

Miseének husvét hétfőn.

Dall. „Aldjad ember“ stb. szerint.

Zengj éneket kereszténység,
Bevalósult a reménység:
Im a sirból Krisztus felkelt, Alleluja!
A halálon győzelmet nyert, Alleluja!

Megjelent ma két hívenek,
Kik a hirnek nem hívének;
Egyek lévén szeretetben, Alleluja!
Emausba mentek ketten, Alleluja!

Angyali énekre.

Názáreth nagy prófétája,
Koporsóból már kiszálla;
Menny s föld neki glóriát mond, Alleluja!
Mert ő poklot és halált ront, Alleluja!

Szent leczkére.

Mester, mint a két tanitvány,
Bus szivöket bátorítván,
Megfigyelték szent beszéded, Alleluja!
Ugy hallgatjuk üdvigédet, Alleluja!

Hiszekegyre.

Hiszünk a két tanitványnyal,
Jézus! lelkünk hozzád szárnyal;
Bár nekünk meg nem jelentél, Alleluja!
De itt rejtve tart e szentély, Alleluja!

Felajánlásra.

Jézus! mint a két tanitvány, lelkünk zárát most kinyitvái
Kenyeret s bort nyujtunk néked, Alleluja!
Ne vesd meg ez esdő népet Alleluja!
Oh husvétunk áldott hőse! kösd azokat veled össze;
A kik hisznek, megismernek, Alleluja!
Törésében a kenyérnek, Alleluja!

Szent-szent-szeztre.

Szent, sz. Jézus mindörökké, nem hal Ő meg soha többé,
Oh, ki látott itt győzelmet? Alleluja!
A legyőzött győzhetlen lett, Alleluja!
Légy velünk, oh édes Jézus! máskép éltünk gyászos és bú
Esteledik, maradj nálunk, Alleluja!
Jobbodon hagyj egykor állnunk, Alleluja!

7.

Dall. „Oh szerelmes Jézusom" stb. szerint.

Allelujá̇t zengjetek, megváltott szent nemzetek?
Krisztus ma feltámadott, neki hálát mondjatok.
Az asszonyi szent sereg, Jézusáért kesereg;
Ég bennök a szeretet, visznek neki kenetet.
De feltámadott a halott, örvendnek a jámborok,
Az angyali szent követ leemelte a követ.
Téged bűnbe elbukott! kér ma feltámadott!
A bűn sirját hagyd oda, szived neki add oda.
Örvendetes hiradás, szentséges feltámadás,
Ez hitünk oklevele, reménységünk veleje,
Örvendj, vigadj ma Szion! örvendj szép szűz liliom
Örömedben minket is oh szűz anya részesíts.
Jézus jók legjobbika! ha minket a trombita
Feltámadni zengve készt: adj majd öröm ébredést.
Allelujá̇t zengjetek, megváltott szent nemzetek!
Krisztus már feltámadott, neki hálát mondjatok.

8. *Kovács M. I. K. 136 l.*

Fölkelt ékes napfényünk, feltámadt édes reményünk
A pokloknak rettentője, szörnyű halálnak győzője. Allel

A sátánt megrontotta, bus foglyait kiváltotta,
Éva jajját eltörölte, halál dühét megdöntötte. Alleluja!
Örvendezz már minden test, mert megszünt a végetlen est
Uj létünket felkereste, Jézus feltámadott teste. Allel.
Ámbár mind sirba szállunk és abban gyászporrá vállunk
De biztat már a hit s remény, hogy feltámaszt a mai fény.
Oh áldott husvét! napja! szinét minden tőled kapja;
Te meghoztad életünket, megpecsétléd sz, hitünket. Al.
Jó pásztor! árassz áldást, szerezz boldog feltámadást,
Részeltess ékes fényedben, hogy mondhassuk veled
mennyben. Alleluja!

8a.

Molnár J.-től

Szent asszonyok ne sirjatok, alleluját kiáltsatok
Feltámadt a szent szűz Fia, vele örvend szűz Márria.
Alleluja, Alleluja!
A sirőrök megijedtek, e csodától földre estek,
Oh dicső hős, béke király! Hogy a sirból kiszállottál.
Alleluja, Alleluja!
Félve lépünk mi is hozzád, csókolgatjuk véres orczád,
Szűz Anyáddal ölelgetünk, együtt alleluját zengünk.
Alleluja, Alleluja!
Zengjetek hát velünk hívek, dicséretet az Istennek;
Ha a halál legyőz minket, vedd magadhoz lelkeinket.
Alleluja, Alleluja!

8b.

Örülj örvendezz szent Szűz, mennyországi fényes tűz
*Alle, Alleluja!
Kit méhedben hordoztál, erősb volt a halálnál.*
Kijött a koporsóból s megmente a haláltól.*
Feltámadása által minket Jézus magasztal.*
Halálának érdeme lőn népének öröme.*
Jézus föltámadása, lőn vétkünknek romlása.*
Áldott légy Krisztus virág! örömre vivő zöld ág!*
Vigan énekeljetek, ti nagyok és kisdedek.*
Szent Szűz! teljes öéömmel, tartsd meg földünk békével*
Dicsértessél szent Isten! Fiu, Szentlélek Isten.*

9.

Feltámadásra.

Feltámadt Krisztus e napon,
Hogy az ember vigadozzon,
Szörnyű halált ki szenvedett,
Váltván bűnös embereket.
Szent asszonyok koporsóhoz
Visznek kenetet Krisztushoz,
Fényes angyalt ők látának,
Vig örömet is hallának
A félénk asszony-emberek;
Galileába menjetek . . .
Tanítványoknak hirdetve,
Urunk hogy él dicsőségbe'.
Megjelenék szent anyjának
És kesergő Magdolnának.
Tovább megjelent Péternek
S több apostol híveinek.
E husvéti vig örömben
Dicsérjük Istent lelkünkben.
Dicsőség Szentháromságnak,
Adjunk hálát mi Urunknak.
E husvéti ünnepekben
Vigadozzunk örömekben;
Mert a Krisztus dicsőséggel
Átalakult testben kelt fel.
Birj kegyelmes Király minket,
Bírjad gyarló szíveinket,
Lelkeddel táplálj bennünket,
Tisztaságban tartsd éltünket,
Oltalmazz minket gonosztól,
Lelki és testi károktól.
Hálákat adunk teneked,
Mert mitőlünk azt érdemled,
Ki szent sirodból felkeltél,
Bennünk reményt ébresztettél,

Alleluja! hála legyen az Istennek!

Hogy mi is majd feltámadunk
És mennyben örökké áldunk.
Feltámadása Krisztusnak
Romlása lőn a pokolnak,
Ezt tanítja szentegyházunk,
Mert a vész közt bizton állunk,
Ha erényes lesz életünk,
Jutalmakat mennyben nyerünk.
Az égi szép társaságban
Számunkra is boldogság van.
Küzdjünk hát a test s világgal
Buzgalomban égő lánggal:
Mert e földi lét a pálya,
Melytől a jámborság várja,
Hogy küzdésének a vége
Leszen örökös béke.
Krisztusnak hát hálát adjunk,
Hogy feltámadt ma vigadjunk!

Alleluja! hála legyen az Istennek!

10.

Dal. „Áldozatra jöjjetek“ stb. szerint.

Jőjjetek szent angyalok! feltámadt a nagy halott!
Zengve éneket, örvendezzetek!
Feltámad s elhagyja Krisztus a sirt,
Melynél szent Magdolna zokogva sirt
A vitézek serege, pecsét s szikla tömege,
A mely rajta van, minden hasztalan,
Nem vehet erőt a Mindenhatón:
Feltámad, mint mondá, harmad napon.
Szünjék meg a szertelen gonosz gyanú s félelem,
Oh véres bakók! a nagy Alkotót,
A jó tanítványok nem viszik el,
Ám azért sirjából mégis kikel.
Ő, a kit a szűz Anya a világnak szült vala,
Ujra születik, a sir megnyilik . . .
Mennynek szüli őt a sir üregе,
Fut, rohan az örök vak serege.

Te, ki vissza ma veszed értünk adott éltedet!
Arczra borulunk, Megváltó Urunk!
Támaszsz fel a bűnből ma minket is,
Hogy csak neked éljünk, arra segíts.

A limbusi szent atyák áldják e nap bajnokát,
S az Atyát vele, mert Ő küldte le,
Magasztalják a szent vigasztalót,
Mi is áldjuk bennök az egy Valót!

11.

Dal.: „Üdvözlégy édes Jézusunk" stb. szerint.

Alleluja örvendezzünk, él Krisztus a rabság megszünt
Sebeink. már begyógyultak, reményeink megújultak.

Meghalt értünk szerelméből, feltámadt önerejéből,
Örvendezünk! mert hatalma nem kisebb, mint volt irgalma

Szent vérét még a föld iszsza s im ma éltét veszi vissza
Bámulandó csoda hős tett: a legyőzött lett ma győztes!

Mond, mit láttál kora hajnal? Jézust láttam diadallal;
Diadallal győzni láttam, a halállal párbajában.

A kősziklán ül az angyal, fényköntösben nyájas arczczal
Alleluja! zeng a nagy szó! nincs itt, üres a koporsó.

Galilea lesz a szent hely, a győztes hős oda megy fel;
Meglátjátok őtet majd ott, az angyali szó igy hangzott.

Hát Magdolna te mit láttál, hogy a szent sir körül jártál?
Láttam a feltámadott hőst, mint kertészt a virágok közt.

A halált hogy oda zárja: sirjából, mint hős kiszálla;
Dicső szent feltámadása halál s pokol megrontása.

Szabadúlva ennyi vésztől, mennyet nyerve menedékül:
Alleluja! hálát zengjünk, üdvünk aranynapja feltünt!

12. *Kapossy É. T.*

Feltámadott már az élet, örvendjetek keresztények!
Feltámadt a halálrontó, fényes angyal a hir mondó:
Hála a menny Istenének, ki uj éltet ad népének!

Nézzétek csak a koporsót, nincs benn más csak fehér
[gyolcsok;
Szent aszonyok, kik keresték, már nem lelték drága testét
*Hála a menny Istenének, ki uj éltet ad népének!

Áradozzon örömérzet, feltámadott, ki elvérzett!
Az ő szent feltámadása, lőn a pokol megrontása.*

A keresztfán meghalt értünk s feltámadt, hogy legyen
Nyitva már az ég kapuja: örvendezzünk alleluja.*[éltünk

Bűnös ember oh serkenj fel, vétkeidből te is kelj fel!
Krisztusnak feltámadása legyen élted ujulása.*

Édes Jézus adj malasztot, ki fényedet ránk árasztod
Hogy szeressünk megtérhessünk hozzád mennybe fel-
[mehessünk,
A szentekkel ott láthassunk s mindörökké imádhassunk

13.

Bozóki 172. l.

Szép ragyogó napunk támadt,
Mivel Krisztus ma feltámadt;
Örvendjünk, vigadjunk,
Rebegje hőn ajkunk: Alle, alleluja!

Szent asszonyok kora reggel,
A gyász sirhoz siettek fel:
Ámde már a sirbolt
Nyitva állt, üres volt, Alle, alleluja!

Egy angyal ült fényben ottan,
S szólt hozzájok meghatottan:
Nincs már itt, feltámadt,
Muljék el a bánat, Alle, alleluja!

Menjetek Galileába,
Hol rejtőzve kisded nyája;
Él az Ur, mondjátok,
Kit ti is megláttok, Alle, alleluja!

A hivők mind együtt voltak,
És könyezék a nagy holtat,
Közöttök im egyszer
Megjelent a mester, Alle, alleluja!

Látták őt és tapintották
Nyilt oldalát s átvert jobbját!
Él az Ur! e hitben
Kétség több már nincsen, Alle, alleluja!

Jézus szent feltámadása
Annak legfőbb bizonysága,
Hogy mi is majd egykor
Fölkelünk a sirból, Alle, alleluja!

Leborulunk és imádunk,
Oh feltámadt nagy Királyunk,
Ha nyilik sirhalmunk,
Légy mennyben jutalmunk, Alle, alleluja!

14.

Dal. „Csodálatos Szentháromság" stb. szerint.

Eloszlott a sirhomálya, feltámadt a mennykirálya,
Tanuk rá az angyalok, hogy él már a nagy halott.
Az ég és föld ünnepel s velük minden hű kebel.

Zengjünk a szent asszonyokkal, örvendjünk angyalokkal
Eljött a szép kikelet, meggyőzte a zord telet;
Jézus már feltámadott s hoz husvéti szép napot!

Angyal állott jászolyánál, angyal jelent meg sirjánál,
Szivünkben is megjelent, ha van benn szent kegyelem,
Ha érezve bánatot a bűnből feltámadott.

Kisütött a tavasz napja, melytől minden éltét kapja,
Megújul a föld szine, hivők lelke és szive,
Malasztszellő lengedez: lelki beteg éledezz!

Elolvadt a tél jégkérge, lelohadt a pokol mérge,
Győzött dicső bajnokunk, fénylik szép husvét napunk,
Bukott lelkünk ellene, hogy megváltónk felkele.

Feltámadt a hősök ura, zengjük fennen alleluja!
Nyiss fel égi kikelet, minden bezárt kikelet,
Hogy uj éltet kezdjenek ma a bűnös emberek.

Megváltó szent Messiásunk husvéti szent áldozásunk,
Ki lettél szent életünk, bő kegyelmet adj nekünk;
Aldj boldog feltámadást, mennyben örök szent lakást.

15.

Kapossy É. T.

Győzedelmi ének harsog, elvégzé a hős a harczot,
Ki a sirba nyugvék halva, mint irva volt, harmadnapra.
*Feltámadott az ég Ura, örvendezzünk, a gyász megszünt
Alleluja!

Feltámadott harmad napra, Szűz Anyját megvigasztalta
Látták őt a tanítványok, Limbusba is alászállott.*

Egy nagy seb volt roncsolt teste, vére árja földet feste
Szemei most piros rózsák, mennyillatját illatozzák.*

Áldást osztott, merre jára, kínhalál lőn ennek ára;
Szent szivébe bele márták a gyilkoló éles dárdát.*

Tündöklik a sirhomálya, föl van törve erős zára;
Jézusunk feltámadása bíborhajnal hasadása.*

Husvétunknak szent báránya, élők s holtak nagy Birája!
Dicső szent feltámadásod, térítse meg e világot.*

A trombita, ha megharsan s a test a sirból felkel gyorsan
Kelts fel akkor dicsőségre s vigy magaddal fel az égbe.*

16.

Dal. „A pünkösdnek jeles napján" stb.

Fénylik Jézus diadala, zengjen lelkünk örök dala,
Feltámadott alleluja! alleluja! alleluja!

Az angyalok s szent asszonyok bizonyítják él a halott
A földszine megujula: alleluja! alleluja!

A sirban őt már ne keresd, zászlója lett a szent kereszt
Öröm száll a szomorúra: alleluja! alleluja!

Kit a halál sziven talált, legyőzte im ma a haláit,
Nagy s véres volt háborúja: alleluja! alleluja!

Ama vörös vértengeren, melynek neve kín s gyötrelem
Általkelt az egek Ura: alleluja! alleluja!

Áldjuk Jézust, Dávid fiát, legyőzve már a Góliát,
Hiába dúl-fúl bosszúja: alleluja! alleluja!

Hol a nap kel, hol áldozik, a végső föld határoki
Harsogjon az alleluja: alleluja! alleluja!

Oh feltámadt kegyes Urunk! majd ha mi is feltámadunk
Örömre kelts föl s ne búra: alleluja! alleluja!

17. *Kapossy É. T*

Mért busultok, jámbor szent asszonyok!
Szemetőkből mért foly könyárja?
Feltámadott Krisztus. a nagy halott,
Hő szivetek drága királya
A husvétnak szent bárányа
Koporsóból már ki szálla,
*Él az Ur: Alleluja, Alleluja! Alleluja!

Kit kerestek az üres sir ölén?
Fölkelt, ki ott el volt temetve;
Fényes angyal ül sirjának kövén,
Dicsőségét fennen hirdetve,
Nem kell kenet, balzsam s mirha,
Nincs a szent test már a sirba'.*

Mit láttatok jámbor szent asszonyok!
Ott a sirnál kora hajnalban?
Láttuk, hogy ott álltak az angyalok,
Láttuk a fény ott a sirboltban,
S a gyolcslepelt, melyet teste
Vérvirággal tele feste.

Vigyétek meg a hirt, jó asszonyok,
Szent Péternek szivvigaszára,
Hogy Krisztus, a feltámadt, nagyhalott

Eléjük megy Galileába,
Meglátjátok fényözönben,
S fürödhettek szent örömben.
*Él az Ur: Alleluja! Alleluja! Alleluja!

Nagy dicsőség neked örök Atya,
Ki leküldéd az Egyszülöttet;
Teneked is husvét áldozata,
Ki a halált s a poklot legyőzted;
Szentlélekkel egyetemben;
Nektek örök hála zengjen.*

Kérd fiadat szerelmes szűz Anyánk!
Kit ma ujra szült a koporsó:
Légy trónjánál védőnk, hű pátronánk,
Ha üt óránk a legutolsó
Engedje bűneinket,
Irgalmába zárjon minket.*

18.

Ünnep van ma földön és az égben,
Feltámadt az Ur nagy dicsőségében!
Nincs keresztény, ki igy ne köszöntne:
Dicsértessék az Ur Jézus neve!

Alleluja! zeng földön s az égen,
Öröm van az emberek szivében;
A hivőknek ez öröm éneke:*

Kis pacsirták az ég felé szállnak,
Énekökkel Téged magasztalnak:
És úgy tetszik, mintha igy zengne:*

Templom előtt hol be annyi dús jár,
Meggörbedve nyomorúlt koldus áll;
De oly vidám az ő köszönete:*

Kereszt alatt a zokogó árva,
Feltekint a magas keresztfára;
Csak igy köszönt sziv örömmel telve:
Dicsértessék az Ur Jézus neve!

Mig sziv lakik az emberiségben,
Szent hit lángol a szivek mélyében;
Ez lesz a nép legszebb köszöntése:
Dicsértessék az Ur Jézus neve!

19.

Kapossy É. T.

Az igaz hit minden híve,
Dicséneket zeng ma Krisztusnak;
Megujúl a földnek szine,
Hegyek s völgyek örömben usznak,
Bizonyságot tesznek
Emberek s angyalok,
Hogy feltámadt a nagy halott!

Sirjánál az Ur angyalát,
Mint Magdolna, bár nem láthattam;
Vigasztaló édes szavát
Szüz Anyjával én nem halhattam;
De hogy Ő feltámadt
Azért mégis hiszem:
Kipótolja mind ezt hitem.

Hiszem, hogy a sir éjele
Átváltozott szép napvilágra;
Hogy az ősbűn zordon tele,
Tavaszszá lőn s kinyilt virága
A hős fölkelése
Ugy tavasz kezdete,
Éltünknek lőn uj élete.

Megfürdik ma a nagy világ
Az uj tavasz mennyörömében;
Nem virult még ily szép virág,
Mint mely ma nyilt József kertjében.
A feltámadt Ur ez,
S vajjon ki volna más?
Kételkedő hideg Tamás!

A sirból mi is kikelünk,
Él Krisztus és nincs végenyészet;
Mi is majd uj éltet nyerünk,
Mint tavaszszal a szép természet.
Sötét sirboltunknak
Áttör vak éjelén
Fénysugárral a szent remény

Halálakor gyászba borult
Az egeknek tündöklő napja;
Sirja fölé odaborult
Egy nagyvilág siró bánatja;
De a napnak arcza
Ma uj fénynyel ragyog
S eloszlatja a bánatot.

Virul üdvünk szép kelete,
Nyomán rózsák s liljomok nyilnak;
Az Ur édes lehellete
Szerte szállong, mint égi illat.
Megnyilt a sir s vele
Az égnek kapuja,
Fölkelt Krisztus: Alleluja!

Buzgón higyjünk, mig itt élünk,
A feltámadt édes Jézusba',
Oh hatalmas szent reményünk!
Szállj szivünkbe, e bus limbusba.
Támaszsz fel egykoron,
Örömre minket is,
Szentekkel mennybe segíts.

20.

Kapossy É. T.

Zeng az öröm riadó, feltámadt az üdvadó!
Hirdetik az angyalok s a jámbor szent asszonyok.
Egy szebb jövőnek ragyog hajnala,
Sötét sirból kel üdvünk nappala:
Hála neked, Alkotó! zeng az öröm riadó.

Midőn az Ur fölkele, rengett a föld kebele.
Mily diadal, mily öröm! angyal ül a sirkövön.
A koporsóból fénynyel jő elő,
Önerejéből győzve kel fel Ő:
Elmúlt a bűn éjele, hogy sirjából fölkele!

Ragyog reménycsillagunk, feltámadt szép napunk;
De mielőtt mennybe ment, híveinek megjelent.
A nagy hős iránt hálásak legyünk:
Zengjen harsogva hála énekünk;
Mig e földön itt lakunk, ragyog reménycsillagunk!

Értünk Ő megöletett, de ma nyert új életet;
Ő, ki értünk vért ada, értünk fel is támada,
Miként Magdolna, kérjük a dicsőt,
Keressük sirva mindenütt mi is Őt.
Kezdjünk ma uj életet: értünk Ő megöletett!

Megváltónk feltámada, reménységünk záloga,
Uj éneket zengjetek, öregek és kisdedek.
Örömre fordult a világ búja:
Zengjen harsogva az alleluja!
Elmult a zord éjszaka, Megváltónk feltámada!

Oh feltámadt szent Urunk! lábaidhoz borulunk;
Forró hálát rebegünk, hogy megváltónk lőn nekünk
Mi nem kétkedünk immár, mint Tamás,
Sziveinkben nagy a megindulás!
Hitünkben megujjulunk, oh feltámadt szent Urunk.

21. *Kapossy É. T.*

Él Krisztus! halandók örvendezzünk,
Az élő Istennek zöngedezzünk.
Örvendjünk, vigadjunk, vele feltámadjunk:
*Alleluja! Alleluja! nyitva már a mennynek
Gyöngykapuja.

Él Krisztus! rontója a halálnak,
Megjelent sokaknak, hogy feltámadt.

Üres a koporsó, mily vigasztaló szó,
*Alleluja! Alleluja! nyitva már a mennynek
Gyöngykapuja.

Él Krisztus! ki önkényt meghalt értünk,
Halála lőn a mi örök éltünk.
Feltámadt reményünk, haláltól nem félünk.*

Él Krisztus! a gyöngék gyámolója,
A bűnös világnak Üdvhozója.
Megjelent Anyjának, bűnös Magdolnának.*

Él Krisztus! s utat tör az egekbe,
Aki Őt követi, oda megy be.
Ne csüggedj halandó, van hozzád állandó.*

Él Krisztus! vétkedből, bűnös! kelj fel,
S feltámadt Uradnak szivet szentelj.
Ő senkit meg nem vet, kérj tőle kegyelmet.

Él Krisztus! a sirból mi is egykor
Fölkelünk a végső ítéletkor.
Lelkünk szeretője! támasz fel örömre.*

22.

Dallam: „Szüz Mária méhe gyümölcse“ stb. szerint.

Tündöklik ma Krisztus diadala,
S győzelmének szép piros hajnala,
Dicséneket zengjen egész világ,
Mert széttöré O a halál nyilát.

Midőn függött az ég és föld között,
Kigúnyolák a rögzött bűnösök;
Rajta! szállj le, ekképen szóltanak,
Ugy elhiszszük, hogy Istenfia vagy.

De nem akart Ő mást, mint az Atya,
Kész parancs volt neki akarata;
Nem tett csodát örök szent Főpapunk,
Meghalt értünk s lőn véráldozatunk.

A keresztről nem szállt le Istenünk,
Hogy ragyogóbb csodát lásson szemünk:

Feltámadott és ez biztos jele,
Hogy a halál és élet Istene.

Vágyom, Uram! meghalni teveled,
Vágyom, Uram! feltámadni veled,
Földieket megutálni segíts,
Égiekben gazdagon részesíts.

Nagy dicsőség neked, oh szent Atya,
S szent Fiadnak, ki ma feltámada,
Nagy dicsőség oh Szentlélek neked,
Add, hogy kezdjek én is uj életet.

23.

Alleluja, Alleluja o Filii et Filiae.

Dal. „Mennyei szent Atyám" stb. szerint.

Feltámadott az Ur, feltámadott az Ur örvendezzünk!
Gyujtsatok szép szüzek s ifjak örömtüzet, örvendezzünk!
Magdolna s Szalome, Alleluja! már sirban nem lelék
Krisztus holt tetemét, Alleluja!
Szállong terjeng a hir, szálong terjeng a hir, örvendezzünk
A szent apostolok megértve a valót örvendezzünk!
A sirhoz sietnek, Alleluja! Pétert a leghívebb
János előzi meg Alleluja!
Apostolainak, apostolainak, örvendezzünk!
A menny fölkelt Ura ily vigaszt nyújt vala örvendezzünk
Békesség veletek, Alleluja! az Ur hogy megjelen,
Tamás nincsen, jelen, Alleluja!
Ki e megjelenést, ki e megjelenést, örvendezzünk!
Nem hiszi, az Tamás, vajjon ki volna más örvendezzünk!
Kis hitű! légy hívő, Alleluja! de boldogabb lesz.
Ki nem lát és hiszen, Alleluja!
Tamás a kétkedő, Tamás a kétkedő, örvendezzünk!
Látván a sebeket, én Uram! igy rebeg, örvendezzünk!
Boldog, ki lát s hiszen, Alleluja! de boldogabb leszen,
Ki nem lát és hiszen, Alleluja!
Feltámadott az Ur, feltámadott az Ur, örvendezzünk!
Békesség veletek, repesen szivetek, örvendezzünk!
Hálát rebegjetek, Alleluja! jóban épüljetek,
Hogy mennyet nyerjetek, Alleluja!

24.

Szöv. 1578. évből. *Bogisich.*

Krisztus Urunk felkele, bűneinktől megmente,
S akiket Ő szerete, fölvivé a mennyekbe,
*Ur Isten megváltá az egész világot, szent halálával.

Mindenható Ur Isten sirjából feltámada.
Dicsérjük őt e napon, hogy minket vigasztaljon.*

Lelke szálla poklokra, jókat szabadítani,
Gonoszokat ott hagyni, nagy kínokat vallani.*

Teste sirba feküvék, harminczhat óráiglan,
Az után feltámada és minket boldogíta.*

Krisztusunk feltámada, nekünk példát igy hagya:
Hogy mi is feltámadunk, s vele együtt vigadjunk.*

Oh kegyes szűz Mária, te mennyei szép rózsa,
Értünk szent Fiad kérjed, üdvözítse lelkünket.*

25.

Üdvözlégy égi király, ki halállal megvívál,
És megváltván a lelkeket, megnyitád nekik az eget,
Alleluja!

Kereszted győzelmi jel, a hol oltalomra lel,
Ki ellen a kisértetek vesztére törve, kezdenek. Alleluja!

Sirod sirok menhelye, vigasztalás kútfeje,
Ha a sziv szent hitkenetet viszen, mint Magdolna neked. A.

Távozik a félelem, hogyha Krisztus van velem,
Habár az ég s föld rámszakad, Ő véd s biztos oltalmat ad.

Hiába vett cselt nekem, fondorkodó ellenem,
Mig Jézus őriz engemet, az rajtam erőt nem vehet. Al.

Hervadó, mit a világ nyújt a csábító világ,
Az örök virágkellemek, Jézus sirjánál termenek. Al.

Oh Jézus! légy hát velem, s ha éltemet végezem,
Nyújts erőt és vigasztalást s engedj boldog feltámadást,
Alleluja!

26.

Felnyillott a sirhomálya, Alleluja!
Győzött az Isten báránya, Alleluja!
Ki meghalván keresztfáján, Alleluja!
Megváltott szent vére árán, Alleluja!

Kivivá dicső uralmát, Alleluja!
Megtörvén a poklok hatalmát, Alleluja!
A halálnak nincs fullánkja, Alleluja!
Hogy ő sirból kiszálla Alleluja!

Jézus hitünknek alapja, Alleluja!
Jézus az igazság napja, Alleluja!
Ez piroslott szent vérében, Alleluja!
Ez tündöklött győzelmében, Alleluja!

Égből lejött a szeretet, Alleluja!
Megnyerni minden sziveket, Alleluja!
Halála s feltámadása Alleluja!
Ennek fényes bizonysága, Alleluja!

Angyal zengett jászolyánál, Alleluja!
Angyalt vigasztalt sirjánál, Alleluja!
Zengjük a sziv örömével, Alleluja!
Az angyalok seregével: Alleluja!

Dicsőség legyen Atyának, Alleluja!
Az ő feltámadt Fiának, Alleluja!
Vigasztaló Szentléleknek, Alleluja!
Háromságban egy Istennek, Alleluja!

27.

Betelt, mi meg volt irva, dicső lett Jézus sirja,
A fényes angyal hirdeti, hogy már a sir őt nem fedi.
*Alleluja! Alleluja!

Örömnek kútforrása lett feltámadása;
A melyen értünk szenvede, kereszte győzelem jele.*

Reményünk már nem bágyad, mert arra uj fény árad
Mit a szép hajnaltól nyere, mely megváltónk fölkele.
*Alleluja! Alleluja!

Krisztus feltámadása szivünk vigasztalása,
Mert tagjain a szent sebek oly vigasztalva fénylenek.*

A rossz lélek hatalma ez által meg van rontva;
S nem oly rettentő a halál, midőn mellettünk Krisztus áll. Alleluja! Alleluja!

Dicsőült öt sebére mindnyájunk esdve kérje,
Hogy majd ha jő a végnapon, mondhassuk hálahangokon.
Alleluja! Alleluja!

28.

Kovács M. I. k. 170. l.

Vértanuknak királynéja! örvendezhetsz ma;
Szünik immár szived jaja, szemed siralma.
Itt az öröm édes napja, hit s reménységnek alapja,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk Alleluja!

Törülgésd le szűz szemedről fájó könnyedet;
Feledkezzél keservedről s nézd szülöttedet.
Fölkel épen és hozzád jön, rajta szive, hogy örüljön,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk Alleluja!

Elmult drága szent fiadnak minden fájdalma,
Hét keserves fájdalmadnak itt a jutalma.
A hegyes tőr szül rózsákat, könyed hoz édes órákat,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk Alleluja!

Készültél már sirba menni, mert fiad eltünt,
De szerencséd vissza venni, ma van a mi szinit.
Boldog Anyánk! él szülötted fényözönben áll előtted,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk, Alleluja!

Ki előbb nagy Istenségét ködbe rejtette,
Ma dicső szent emberségét Istenitette.
Szenvedett bár és halt itten, megmutatja ma, hogy Isten
Mária, Mária, vigadj és mond velünk, Alleluja!

Majd ha sirhalmaink nyilnak trombita szóra
S hamvainknak szárnyat adnak jön valóra
Majd ha testünkben kiszállunk s Jézus előtt együtt állunk
Mária, Mária. add mondhassuk veled, Alleluja!

29.

Molnár J-től.

Levették már a keresztről a nagy halottat,
A kit gyászolt az ég és föld ma már föltámadt,
Ne sirj szent szűz szivszorongva a kereszt alatt,
Feltámadott gyász sirjából édes szent Fiad.
Nézd a bűnös emberek, allelujáát zengenek,
Szüntesd könnyedet.

Ott valánk mi szűz Anyáddal gyász sirod mellett,
Vele érzett a mi szivünk, szemünk könnyezett,
Örömünket egyesítve most a tieddel,
Szent sebeit bekötözzük drága kenettel
Bünnel meg nem bántjuk őt, az édes Üdvözitőt.
Kérd értünk Anyánk.

Te meghaltál, hogy megváltsál édes Jézusunk,
Feltámadtál, hogy egykor mi is feltámadjunk,
Élve-halva csókolgatjuk szent sebeidet,
Ne engedd majd elkárhozni ami lelkünket,
Te is édes szűz Anyánk, vidd szent Fiadhoz imánk,
O majd ugy üdvöt ád.

29 a.

Dall. „Istenanyja szűz Mária" stb. szerint.

Uj fény derült a hajnalra örül szent szűz, Isten anyja,
Szűz emlődet aki szopta, feltámadott, mint mondotta
E dicső napon győzelmet vett a halálon
Angyal ül a sirkövön, bubánatod messze szálljon,
Váltsa fel azt vig öröm.

Gerjedezzen áldott kebled, hogy sz. Fiad győzelmet vet
Lelkünk ellenén feltámadott szent szülötted,
Helyettünk is köszöntsd Őtet, itt van a remény.
Melybe lelked elmerült gyász sirjából már feltámadt,
Ki értünk elszenderült.

Örömed szűz! legyen benső, hogy te voltál a legelső,
Kinek megjelent: téged kegyel Ő fölötte,
Nincs náladnál Ő előtte kedvesb ide lent.
Te láthattad legelőször behegedt szent sebeit,
Te rád osztá legelőször Üdvözitő kegyeit.

Gyönyörködjél szent fiadban, kinek szivén hatalmad van
Ki hiven szeretett, ki, hogy fölkelt, mély sirjából,
E dicső feltámadásból uj élet eredt Isten anyja veled örvend
Keblünk édes érzete; ajkainkon vig öröm zeng;
Szent Fiad dicsérete.

Feltámadt hős szent szülője, örökélet nevelője,
Szép szűz Mária! te dajkáltad örömünket
Te tápláltad reményünket, kér a bűn fia: édes Anyánk!
Szólj mellettünk e husvéti szép napon, hogy örömre [ébredhessünk,
Egykor majd a végnapon.

Fehérvasárnapi énekek.

1.

Dall. „Hajnal hasadtával" stb. szerint.

Jó Pásztor! husvétunk áldozatja,
Uj örömnek lettél szent alapja;
Szép fehér-vasárnap öröm ünnep,
Melyet ma ártatlan lelkek ülnek.

Jézus! mily nagy szived lángszerelme,
Szentséges kezedbe véred kelyhe,
Te lől husvéti szent áldomásunk,
Megujulásunk s feltámadásunk.

Győztél a keresztfa véroltárán,
Megváltál szent véred drága árán,
A kínok tengerén általkelve,
Nagy dicsőségedet nyelvünk zengje!

Báránykáid im ma felöltözve
Ragyogó hófehér szép köntösbe,

Mint földi angyalkák lépnek hozzád,
Áldozatúl tiszta szivök hozzák.

Jézus! mily végtelen kegyességed,
Tenlényedből készíts vendégséget;
Szent testedet veszik ma a tiszták,
Báránykák a bárány vérét iszszák.

Nem hívé Tamás feltámadásod,
Mig csak ma szemével meg nem látott,
Ezerszer boldogabb im e kis nyáj:
Szivében rád, Jézus! igaz hit vár.

Ah, nagy ereje van a szent hitnek,
Boldogok a kik nem látnak s hisznek;
Ne is kételkedjünk hát Tamással,
De tegyünk vallomást szent Dismassal.

Ma mi is Tamással Jézust áldjuk,
Én Uram, Istenem! ezt kiáltsuk,
Add legyenek szivben mindig tiszták,
Kik testedet eszik s véred iszszák!

Dicséret, dicsőség az Atyának,
S egyetlen Fiának, ki feltámadt;
A Vigasztalóval egyetemben,
Neki a mindenség hálát zengjen.

2.

Dal. „Zöngedező énekszóval" stb. szerint.

Jézus a te asztalodhoz, sietnek a kisdedek,
Mennyből nekik malasztot hoz, hozzád szivök fölrebeg.
Földre szállott szeretet, terjeszd ki e kisdedekre
Áldó, védő kezedet.

E báránykák hozzád jöttek lelkek legjobb pásztora,
Kegyelmedbe fogadd őket légy a gyöngék gyámola,
Zárd szivöket szent szivedbe, ők egyedül tieid,
Tartsd meg őket szerelmedben, életök végperczéig.

Vendégid ők most először, gyermekbarát Jézusunk,
Most élvezik legelőször szent véredet Krisztusunk.
Mély titkába e szentségnek, oh egyesülj itt velök
S mindig midőn hozzád lépnek legyen tiszta kebelök.

Ajáld őket az Atyának, ki mindnyájunk Atya lett,
Kitől minden áldás árad, kérd, hogy őket áldja meg,
Máriára, szent szülődre, bizd kegyessen ügyöket,
Küld le mennyből védelmökre az angyali őröket.

1.

Buzaszentelésre.

Szent Márk evangelista napján. (April 25.)

Kovács M. III. k. 171. l.

Oh Istennek hív szolgája, szent Márk evangelista!
Neved üli Jézus nyája, napját az ég elhozta,
Mint mezőnk és szivünk szomjuhozta.

Már! te voltál Egyptomnak Apostola, reménye,
Általad kelt a Krisztusnak abban zöld veteménye,
Általad alapúlt uj napfénye.

A kegyelmes megmentőnek hintetted itt magvait,
A kihajtott szőlőtőnek ápoltad uj bimbait,
Szinmézre vitted a hit rajait.

A mit irtál, azt hirdetted oh szentlélek edénye!
Mert kezes volt temelletted Péter, hitünknek fénye,
Hogy szavad a Krisztus szerzeménye.

Szent kezed szent irománya most is ragyog kezünkön,
Láng szerelmed hagyománya gyümölcsözik szivünkön,
Friss bimbód kivirúl hív lelkünkön.

Nézed immár az egekben annak ékes arcáját,
Kinek itten a szivekben nevelted sok rózsáját,
Birod már a remény zöld pálmáját.

Ne feledd el, oh dicső lény! itt a gyarló föld népit,
mig reánk süt ez a napfény, mentsd e bűnök hajlékit,
Támogasd a szent hit sarjadékit.

Nézz le árva sziveinkre, melyek még itt repednek,
Nézz le gyarló mezeinkre, ha áldási rekednek,
Nyerj esőt szinökre, ha epednek.

Kérdd az Istent, hagyja helyben a földi pap áldását,
Teljesítse mindenekben egyházunk óhajtását,
Öntse ki mi reánk megváltását.

3.

Molnár J.-től. Dall.: „Mennyben udvarló angyalok" stb. szerint.

Égi Atyánk oh tekints le zöldelő mezeinkre,
Nyújtsd atyai szent áldásod termékeny földeinkre
Összetéve kezeinket, kérünk jó Istenünket.

A magot hogy elvetettük, Jézus nevében tettük;
Mindenféle munkáinkban csak Jézust emlegettük,
Jézus áld meg mezeinket, minden veteményinket.

Oh Mária! Magyarország kegyes védasszonya!
Tekints te is buzgón kérünk, zöldelő határunkra,
Tüztől, viztől, jégesőtől, védj meg minden veszélytől.

Ha majd egykor reánk borul itt gyászos szemfödelünk,
Ha sirunkba leteszik majd munkában fáradt testünk
Jézus téged az egekben áldjunk örökké. Amen.

4.

Dal. „Csodálatos Szentháromság" stb. szerint.

Égi Atyánk! oh tekints le szép zöldelő mezeinkre,
Hozzád édes Istenünk! kulcsolt kezet emelünk.
*A napsugárt, harmatot s a bő termést te adod.

Hogy a magot elvetettük, szent nevedet emlegettük,
Kinek „legyen" szózatod, eget s földet alkotod.*

A mezei szép virágot s a madárkát te ruházod,
Minden lénynyel jót mivelsz, ránk is gondot te viselsz.
*A napsugárt, harmatot s a bő termést te adod.

Határunkat koronázza szent szerelmed dús áldása,
Adj bő bort s bő kenyeret, hogy Atyánk vagy ne feledd.*

Legyen tele a csür s pincze, jóvoltod azt ne tekintse,
Hogy nincsen rá érdemünk, nézd könynyel telt két szemünk.

Bocsássa meg bűneinket, óvja, védje mezeinket,
Csapásunktól, jó Atya! nagyhatalmad szózata.*

Malasztidat nyújtsad végre, hogy feljussunk majd az égre
Hogy az angyalaratók, mint megtisztult jó magot,
Mennycsűrödbe vigyenek s övendhessünk ott veled.

1.

Keresztjáró napokra.

Hétfőre.

Dal. „Szent kegyelmed oh nagy Isten“ stb. szerint.

Az egész föld kereksége zörget a menny ajtaján,
Hogy az egek kegyesége segítsen a föld baján.
Égi Atyánk! szánj meg minket, ne tekintsed bűneinket
Légy irgalmas szent Fiadért, ki érettünk onta vért.

Te jó voltál mindig hozzánk, mi szakadtunk tőled el
Légy kegyelmes most is hozzánk, áldásod ne vegyed el
Nézz, irgalom szent királya! a koldusra s az árvára.
Adjon áldást kegyességed, hogy ne lássunk szükséget,

Áldd meg romlott országunkat, térdre esve kér e nép
Áldd meg magyar Szionunkat s egyházunknak sz. fejét
Adj jólétet, békességet, egészséget, adj jó véget,
Ments minket a csapásoktól, vészhaláltól, hadaktól.

Szűz Mária, Isten anyja, Magyarok Nagyasszonya!
Nemzetünknek légy oltalma, szülöttednél gyámola.
Bajainkat tudod, látod: fedezd reánk bő palástod,
Boldogítsa anyaságod e szenvedő világot.

Ti is égi boldog lelkek! érdekünkben szóljatok;
Legkivált ti, magyar szentek! kérjétek az Alkotót.
Ime, szemünk könnytől nedves, legyen búzgó imánk [kedves,
Hogy mit kérünk e napokban, nyerhessük meg valóban!

2.

Keddre.

„Hol vagy én szerelmes Jézusom“ stb. szerint.

Feltámadt Megváltó! kérünk tégedet,
Ez imanapokon nyisd meg az eget;
Bűnösök vagyunk bár, oh kegyelmezz!
Mit kérünk, megadni légy kegyelmes.

Nem csak mi esdeklünk, mi méltatlanok,
Esdnek a kisdedek, az ártatlanok;
Oh kérünk, szent Atyánk! halld imákat,
Hitünk és bízalmunk nagy irántad.

A bűnös halálát te nem akarod,
Tárva áll feléje mindenkor karod,
Eszközöld népednek megtérését.
Segítő szent kegyed oh ne késsék.

Gyulaszd fel mibennünk szerelmed tüzét,
Melylyel ezt a földet magadhoz fűzéd,
Hogy mint jó fiaid neked éljünk,
Miglen a mennyegbe hozzád érünk.

Vedd le, Uram! rólunk nagy haragodat,
A bűn érdemelte sok csapásokat,
Háborút, vészhalált és inséget,
Adj megelégedést, adj jólétet.

Zarándokság a mi földi életünk,
Égi Jeruzsálem felé sietünk;
Az éri majdan el a szent várost,
A ki neked híven szolgál már most.

Kegyes, édes Jézus! légy kalauzunk,
Dicső hazád felé mig itt utazunk,
Védj minket, hogy utat ne téveszszünk,
A sátán tőrébe, hogy ne essünk.

3.

Szerdára.

Dall.: „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Mi Atyánk! ki vagy menyekben Ur a földön és egekben,
Szenteltessék áldott neved, ezt imádja minden híved.

Jőjjön malasztod országa, áradjon ránk gazdagsága,
Jézus anyaszentegyháza, ragyogjon földi országa.

Bár mit kiván alkotmányod, legyen te szent akaratod,
Éljen bennünk sz. szellemed, hogy ne kelhessünk ellened.

Fogadjon szót a vak önkény, fusson utánad, örök Fény!
Mert mindig új veszélyre száll, ha törvényid mellett nem áll.

Ámbár éltünk csak bünhalom, megbocsát a kegy s irgalom
Feledd el, édes Istenünk! a miben történt vétenünk.

Hogy pedig ezt megnyerhessük, add, mi is egymást szeressük,
Adjunk igaz bocsánatot, annak, aki minket bántott.

Haragunk minden alkonyon szép napoddal lenyugodjon;
Mert, ha mi meg nem engedünk: te sem engedsz meg, Istenünk!

Ha ellenáll a durvaság, ha makacs lesz a gyarlóság:
Zúzd a szivet malasztoddal, hogy ne játszék irgalmaddal.

Kisértetektől oltalmazz, ha ránk ereszted, irgalmazz,
Nyújts malasztot, Szerelmesünk! ha nem nyújtasz ugy elesünk.

Szabadíts minden gonosztól, lelki s testi minden veszéltől,
Tüztől, viztől s minden kártól, had, éhség s mirigyhaláltól.

Habár gyarló néped mást kér, azt add, ami mennybe kisér,
Mi rongálna, azt ne add meg, bár kérjük is, oh tagad meg.

4.

Dal. „Hol vagy én szerelmes Jézusom“ stb. szerint

Bizodalmas szivvel hozzád járulunk,
Oh Uram! s előtted im leborulunk,
Ne vesd meg híveid esdeklését,
Sőt hallgasd meg buzgó könyörgését,

Kérjétek úgy mondád, s adatik nektek,
S megfogjátok lelni, mit hűn kerestek,
A kegyelemajtó megnyittatik,
Aki hozzá buzgón folyamodik.

Oh Jézus! követjük szent hivásodat,
Es szivünkre veszszük tanitásodat,
Hozzád folyamodunk esedezve,
Méltass minket égi kegyelmedre.

Adj állandóságot hitben, reményben,
S bennünk a szeretet szent lángja égjen,
Add, hogy amint hiszünk és reménylünk,
Lelkünknek üdvére ép ugy éljünk.

A lelki jók után te majd megadod,
Testünk szükségére a táplálatot;
Adj megelégedést a kenyérhez,
Mit méltatlan voltunk kezedből vesz.

Te légy szenvedésünk vigasztalása,
Szolgáljon az nekünk megjobbulásra,
Halálunk óráján légy mellettünk,
S az égi koronát add megnyernünk.

Áldozócsütörtöki énekek.

1. *Kapossy É. T.*

Fölmegy Jézus az egekbe elfoglalja trónját,
Szent munkája befejezve, átveszi hatalmát,
Megváltva Isten népe, küzdelmének immár vége,
Nagy ma dicsősége.

Hű vezér ő, ki ma száll fel a csillaghazába,
Oh magadat ember! szánd el, lépdelni nyomába,
Mennyből jött le, mennybe ment fel, hogy elküldje,
Dicséretet zeng el. [ki megszentel,

Dicsőségre.

Távozik az Istenember fényes glóriával,
Nézz utána, bünös ember! epedő szent vágygyal,
Kit elföd ma titkos felhő, dicsőséggel, mint nap, fel jő,
Ha itélni eljő.

Szent leczkére.

Mint bucsuzó végigédre híveid figyeltek!
Ugy hallgatnak üdvigédre most is a hív lelkek,
S mint egykor a tanítványok, ugy őrizzük tanítmányod
Mely üdvünkre zálog.

Hiszekegyre.

Hiszszük Mester! hogy felmentél az egek hónába,
S ottan nekünk szállást szerzél Atyád országában;
Aki által néped inted, hoszszük, mit az egyház hirdet,
Tarts e hitben minket.

Felajánlásra.

Örvend felső Szion vára, kapuja kitárva:
Mert kit már régtől vára, ma karjába zárja,
Ö volt lelkünk áldozatja, nagy hatalmát örök Atya
Neki visszaadja.

Jézus! a nagy szeretet volt, melylyel megújultunk,
Foggad el e kenyeret s bort, melyet neked nyujtunk
Ez is tied nincsen másunk, ez lelki szent áldomásunk
Add, mennyben meglássunk.

Mennyországban van a révpart, hol bnldogság árad:
Ott az öröm örökké tart, nincsen ott búbánat,
Ott ülsz Jézus! Atyád jobbján, vele együtt uralkodván
Áld minden alkotmány.

Szent-szent-szentre.

Mint harsogva az égben zeng százszoros hozsánna:
Mondjuk mi is buzgón szent, szent mennyben áldás, hála
Béketürők jó halandók! kezetekbe egykor majd ott
Nyújt ő pálmalombot.

2.

Kapossy É. T.

Örvendezve zengjetek, Jézusnak dicséneket,
Angyalok és emberek! mert Ő ma a mennybe megy,
Tanítványai, a kisded sereg,
Eltávozásán mélyen kesereg
Nyitva látják az eget, szivök vele föllebeg.

Kiterjeszti kezeit, megáldja jó híveit,
Ugy száll mennybe e napon, fényes felhő szárnyakon
Áldva áldjuk Őt, ki most mennybe megy,
Kinek angyalok s szentek zengenek
Ő lesz ott fenn pártolónk, az Atyánál gyámolónk.

A mint Jézus mennybe ment, két angyal im megjelent
Köntösük szép, mint hó, ajkaikon zeng a szó.
Galileai jámbor férfiak!
Ne busungjatok mesteretek miatt,
Ő ki mennybe szállt vala, eljő ismét valaha.

Vigasztal ma a remény, e drága szent érzemény,
Hogy Jézusunk minket is egykor mennybe fölsegít.
Szent vércseppjei értünk szólanak,
Minden sebje egy könyörgő ajak;
Az Atyát megkérlelik s szivét nekünk megnyerik.

Még a földön itt lakunk, Jézus legyen csillagunk;
Égen függjön két szemünk, ott van kincsünk, min-
Ha szent parancsa ösvényén futunk, [denünk,
Egykor majd mi is az égbe jutunk,
Ő adja meg ezt nekünk, kinek zeng dicsénekünk.

3.

D. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint.

A Krisztus égbe felméne, a mennyei dicsőségbe,
Láttokra apostoloknak, kiknek angyalok szólottak.

Férfiak! mit csodálkoztok? s égbe nézvén álmélkodtok?
Ez amint mostan föméne, ugy jő majd el itéletre.

Fogva vivé a fogságot, adván neki boldogságot,
Minekünk is utat szerze, testben menvén föl egekbe.

Már az Urban örvendjetek, ti Galileabeliek!
Ezen mi is örvendezünk és Istennek énekeljünk.

Dicsőség legyen Atyának, az ő egyszülött Fiának,
S vigasztaló Szentléleknek, Háromságban egy Istennek.

4.

Dal. „Mennyben udvarló angyalok“ stb. szerint.

Gerjedjen lelkem szent örömre,
S zengj magasztos hangokon,
A lelkek hív szeretője
Mennybe megy e szép napon.
Örvendj, mert ma a nagy Urnak
Az egek kitárulnak.

Szállj fel, Jézus! én végczélom,
Szállj örömdal s taps között;
Ott nyugodjál a babéron,
Véres most is köntösöd,
Kiknek bűnben folyik éltünk,
Megszenvedtél már értünk!

Megtekintem, csókkal hintem
Rajtad a sok sebhelyet;
Nincs ezeknél drágább kincsem,
Érdem jelként fénylenek . . .
Napja van ma győzelmednek,
Ellenségid remegnek.

A hol kezdéd szenvedésed,
Onnan mentél, hős! ma fel;
Kik szenvedni érted készek,
Szintén oda jutnak el.
Az üdv utját kijelelted,
Járjatok rajt' hív lelkek!

Bűnös! te is nézz az égre,
Hova felszáll Istened;
Szakíts a rút bűnnel végre,
Ő érted is mennybe megy,
Üres ott a hely számodra,
Szállj magadba, térj jobbra!

Oh ne hagyj itt árván minket,
Árvák gyáma, kezesünk!
Ügyeinket megtekintsed,
Nélküled, jaj! elveszünk.
Hogy bennünket melegítsen:
Szent szivedet hagyd itten.

Üdvözitőnk, egy reményünk,
Lelkünk édes mindene!
Vigy fel oda, esdve kérünk,
Hol üdvünknek édene,
A mi földi az utálva,
Szállj fel lelkünk utána!

5.

Molnár J.

Hova tüntél szent jegyesem?
Hova szálltál Jézusom?
Szent örömtől áthatottan
Mennybe szálltál Krisztusom.
Ülsz jó Atyád dicső jobbján,
Az egek dicső trónján.

Oh bár össze csókolhatnám
Rajtad mély sebeket,
Bár szivemre ölelhetném
Jézusom szent szivedet.
Oh ne hagyj itt Jézus minket,
Esdeklő híveidet.

Ne hagyd el a szegény árvát,
Ne hagyd el az özvegyet;

A sok bajban küszködőket
A kínlódó beteget.
Nézz le reánk maj az egekből,
Nézz királyi székedből.

Majd ha végünk elközelget,
S a sirba lepihenünk:
Szent szivedbe zárj be minket,
S egyesülj majd ott velünk.
Hogy az égi szent karokkal,
Áljunk zengő ajkakkal.

6.

„Oh emberi" stb. szerint.

Bevégezted, Krisztus! művedet,
Megnyilnak ma a bezárt egek;
A poklon nyert nagy győzödelem
Neked új fényt s koszorút terem.

Lenézve a bűnös föld felé,
Fényes felhőn szállsz a menny felé;
A limbusból kikelt szellemek
Vig örömmel repülnek veled.

Bámulnak az angyal seregek,
Midőn nyilni látják az eget,
Midőn Atyád karolva fogad
S elfoglalod égi trónodat.

Most mint kegyur, mint békebiránk,
Szeretettel nézesz le miránk;
Az Atyánál pártunkat fogod
S az értünk folyt vért bemutatod.

Az egyházat, szép jegyesedet,
Mely szivedből nyere életet,
Te vezérled az egek felé,
Uj életet te öntesz belé.

Fénytrónodból lenyújtod karod,
S a küzdőket onnan gyámolod,
Pálmaággal várod azokat,
Kik hősileg vívják harczukat.

Hova te, mint fejünk, vissza térsz,
Hogy kövessünk mi is, arra kérsz;
Nyujtsd hát nekünk bő malasztodat,
Hogy járhassuk fénynyomdokodat.

Krisztus! ki miut győztes, mennybe mégy,
Magasztalva s dicsőitve légy,
Áldjuk veled a kegyes Atyát,
Szenlélekkel, ki malasztot ád.

7.

Dall.: A „pünkösdnek jeles napja“ stb. szerint.

A mennyei szent Siónban ma nagy öröm, vigalom van,
Az Atyának karja tárva, szent Fiát úgy várja.

Felszáll Jézus a magasba, az égnél a föld magasb ma
Felül a menny fénytrónjára! az Atya jobbjára.

Az olajfák hegyén állva, tanitványit mind megáldja,
Az égbe, mint sas, úgy száll ma szemöknek láttára.

A gyász napok már elmúltak, rabbá teszi rabságunkat
Megnyilnak az örök ajtók, Jézus megy be rajtok.

Vele fölszáll, örvendezve, a limbusi szentek serge,
Miként a méh, midőn rajzik, vig énekök hangzik.

A ki vele akar menni, ne kösse azt földhöz semmi;
Oda csupán azok szállnak, kiknek hit ad szárnyat.

Ki fényedet ránk árasztod, édes Jézus! adj malasztot
Adj a föld bús vándorának, kit hullámot hánynak.

Ezer hála az Atyának, mennybe szálló szent Fiának
Kettővel a Szentléleknek, háromban az Egynek!

8.

Kapossy É. T.

Menny felé tekintsen minden lélek,
Jézusnak zengedezzen a dicsének,
Ki taps közt ma ment be
Hónába, szép mennybe.
*Hála neked ezer hála,
Egekbe fölszállott fény királya!

Menny felé vágyódni késztet minden,
Mert itt lenn állandó semmi sincsen.
Int sir gyászhalma
S a halál hatalma.*

Menny felé nézz Ádám bús árvája,
Halhatlan lelkednek a hazája,
Jézus megy előtted,
Oh kövesd hát Őtet.*

Menny felé tekints, föld bús árvája,
Kész üdvösségednek koronája;
Kész helyed az égben,
Járj az Ur kedvében.*

9.

Jézusnak zengnek ma az égiek,
Ki mennyegek várába siet;
Zengjetek neki ti is, jó hívek!
Kiket a pokol torkából kivett.

Leszálltak mennyből a szent angyalok,
Álmélkodnak a hű apostolok,
Kikkel negyven nap itt társalkodott
S kiknek sok üdvös oktatást adott.

Megszabadítván a nemzeteket,
Leszedte róluk a bilincseket;
Most nagy dicsőség veszi őt körül,
Mennyei Atyja jobbjára felül.

Ádáz dühében újra felriad
Lelkünk ellene, a pokoli had;
De ingyen dühöng, nicsen ereje,
Össze van zúzva minden fegyvere.

Jézus! ki mennyben foglalsz már helyet,
Kit imád áldva dél, nyugat s kelet:
Hagyd itt szivedet, oh maradj velünk,
Védj, ha a sátán támad ellenünk.

Rajtad esengve függ tekintetünk,
Kiknek jaj között foly még életünk,
Oh, adj szárnyakat szerelmes Hívünk,
Hadd repülhessen utánnad szivünk!

Oltalmazz minket, édes Jézusunk!
Az egek felé légy kalauzunk;
Ha malasztoddal te leszesz velünk,
Meg nem vívhat a bün s pokol velünk.

Imádjuk s áldjuk az örök Atyát,
S ki mennybe fölment, egy szent magzatát,
Imádjuk s áldjuk a Szentlelket is,
Ki malasztjával mennybe fölsegít!

10.

Dall.: „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Jézust, ki az égbe megy fel, magasztaljuk dicsénekkel:
Itt hagyja Ő már e földet, e siralomteljes völgyet.

Nézik a bús tanítványok, hogy mesterök mennybe szállott
De egy angyal ajkát nyitja, szivöket megbátorítja.

Betetőzve nagy munkája, széttörve a sátán járma;
Keserveink már elmultak, rabbá tette rabságunkat.

Fölmegy lelkünk boldogsága, fölmegy a szép menyország-
Ottfen helyet készít nekünk, ő lesz a menedékünk. [ba

Fölmegy, mint szent hitünk vallja, hogy fénytrónját
[elfoglalja,
O kegyes mennybe szálló lesz ott értünk közbenjáró

A limbusi szentek serge fölfelé száll, vele zengve;
Az Atyának karja tárva, egyszülöttét ekép várja.

Mi is, hívek! hát szivünkkel vele mennybe röpüljünk fel,
Vessük meg itt, mi mulandó, nyitva már az arany ajtó.

Jézus! ki ma mennybe mégy fel, eljösz egykor dicsőséggel
Minket is, a hova mentél, fogadjon be a mennyszentély.

11.

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk" stb. szerint.

Jézus világ üdvössége, szivünk örömédessége;
Megváltott föld teremtője, tiszta lelkek szeretője.

Végtelen nagy kegyességed, lehozott az égből téged
Hogy halálod legyen éltünk: keresztfán meghalt értünk.

Bevetted a pokol várát, feltörted hős! annak zárát;
Megváltóban, a kik hittek, magaddal az égbe vitted.

Isteni nagy erőd szárnyán, az egekbe visszaszállván
Atyád jobbján ülsz te mostan, csillagtrónon a magasban,

Mutasd hozzánk nagy irgalmad, kiket a sok bünök
[nyomnak;
Mutasd felénk arczod fényét, üzd el a bűn sötét éjét.

Légy vezérünk, légy istápunk a könyek közt vidámságunk
S ha meghalunk boldog végünk, mennyben örök üdvös-
[ségünk.

Nagy dicsőség az Atyának, s mennybe szálló sz. Fiának
Szentlélekkel a háromnak, háromságban egy Valónak!

12.

Lelkünk édes boldogsága,
Szent reményünk szép zöld ága,
A siréj szép napja,
Mennyekbe szállott ma, Alle, alleluja!

Örülnek az égi lelkek
S a limbusból kikelt szentek!

Mi is hát vigadjunk,
Örömre fakadjunk, Alle, alleluja!

Tizenegy hív tanítványa
Esengve néz fel utána;
Mi is föltekintsünk,
Ott fenn van szent kincsünk, Alle, alleluja!

Föllebegett dicsőséggel,
Ön isteni erejével,
Felült ott trónjára,
Az Atya jobbjára, Alle, alleluja!

Ő, ki fölment az egekre,
Eljő egykor itéletre,
Mondja a két angyal,
Vigasztaló ajkkal, Alle, alleluja!

Mennybe lakjék minden lélek,
Onnan jő el a Szentlélek,
A földet megvessük,
S az eget keressük, Alle, alleluja!

Mennybe fölment hű testvérünk!
Hozzád emelt szivvel kérünk:
Légy a mi vezérünk,
Mig hozzád felérünk, Alle, alleluja!

A te buzgó nagy kegyelmed,
Adjon nekünk segedelmet.
Hogy mennybe mehessünk,
Ott veled lehessünk, Alle, alleluja!

13.

Dall. „Felvitetett magas mennyországba" stb. szerint

Csodálkoznak az égi szellemek,
Midőn Jézus ma az egekbe megy;
Bevégzé már a nagy vértusát,
Elfoglalja mennyben fénytrónusát.

Szenvedését a hol kezdette meg,
Az olajfák hegyéről mennybe megy;
Verőfényes felhő veszi körül,
Tanítványi sirnak s a menny örül.

Ki az, ki mint sas, az égbe siet!
Kérdezgetik egymást az égiek;
Édonból jő, véres a köntöse:
Ő az ég s föld ura, örököse.

Bűnösökért, ki a keresztre ment,
Az száll fel ma s új életet teremt;
Dicsőülten látják ma az egek,
Az emberi testet s természetet.

Nyissátok fel az örök kapukat,
Hintsétek meg virággal az utat;
Jő a bűnös világ áldozata:
Szól trónjáról a mennyei Atya.

Mennybe szálló szerelmes Jézusunk,
Mig itt élünk, te légy kalauzunk,
Véghetetlen érdemiddel segíts
Az egekbe feljutni minket is!

Add Jézus, hogy áldhassuk az Atyát,
Vele Téged, egyszűlött Magzatát
S veletek a kegyes Vigasztalót,
Háromban az egy szent örök Valót.

14.

Fölsiet Megváltónk az egek egébe,
Ragyogóbb, mint a nap, magasztos felsége;
Angyali seregek jőnek le elébe,
Ébreszszen örömre e látvány szépsége.

Fölmegy, hogy odafenn trónját elfoglalja,
Hogy ott, mint nagy Istent, az ég s föld uralja;
Az Ő szent keresztje biztosíték arra,
Hogy minket is fölvisz az égbe irgalma.

Az eget a földdel, ki ma fölcserélte,
Jézus szenvedés volt itt egész élte;
Bűneinknek súlyát az Atya rámérte,
Most fénykoronát nyer embersége érte.

Fölmegy hónába a vértanuk királya,
Dicsfénnyé változik tövis koronája;
Boldog, aki az Ő keresztutját járja,
S a bűnbánat előtt szivét el nem zárja.

Oh Jézus! ki minket pokoltól megmentél,
Ki nagy dicsőséggel ma az égbe mentél;
Ha te malasztot adsz, lelkünk bűntől nem fél,
S egykor lakhelyünk lesz a mennyei szentély!

16.

Oh szentek szép fénye, bűnösök reménye, feltámadt Jézusom!
Békesség fejdelme, lelkünk segedelme, [Jézusom!
Dicsőült Jézusom!
Ki itt köztünk éltél, hova vissza tértél: segíts föl az égbe
Az ég örömébe mennybe száll Jézusom!

Mulandó itt minden, tiszta öröm nincsen, feltámadt Jéz,
Nincs öröm bu nélkül, rózsa tövis nélkül, dicsőült Jéz.
Bajtársunkká lettél, te is szenvedtél, harminczhárom
Nem érted el végit, mennybe szállt Jézusom! [évig,

Halál meggyőzője, lelkem megmentője, feltámadt Jézus.
Neked ut és élet, legyen nagy dicséret, dicsőült Jézusom
Boldogok, kik futják szent törvényid utját,
Nézz le a szép égből,
Irgalmad székéből, mennybe szállt Jézusom!

Fölnézek utánad, mint a tanítványok, föltámadt Jézusom
Légy ezerszer áldott, mennybe szállt zarándok,
Dicsőült Jézusom!
Ha egykor az óra üt majd indulóra:
Készíts helyet nekem
Ott fenn a szép égen, mennybe szállt Jézusom!

Véren váltott néped érdemmel tetézted,
Feltámadt Jézusom!
Engem is tetézz el érdemid kincsével, dicsőült Jéz.
Ha majd eljösz egykor, a végítéletkor,
Segíts fel az égbe,
Az ég örömébe, mennybe szállt Jézusom!

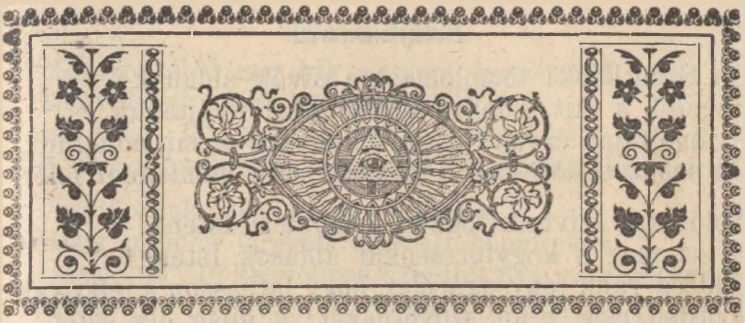
17.

Molnár J.-től

Mért zokogtok jámbor tanítványok?
Oh miért hull zápor könnyetek?
Oh Olajfák miért siratjátok?
Az Alkotót? hisz ma mennybe ment.
Oh föld kebled már nem hordozza,
Fölszállt tőled fel a mennyhonba. Alleluja!

Égi testek örömlángra gyulva,
Fényözönnel veszik őt körül;
Angyal ének bájos hangja mellett
Fénytrónjára a mennyben felül,
Egy szavára reszket a világ,
Annak, ki itt oly sok kínt kiállt. Alleluja!

Oh te mennyhős! az ember birája,
Hallgasd meg az esdeklők szavát,
Hívő néped szivét feléd tárja,
Bűneinek add bocsánatát.
Végy fel minket egykor majd oda;
Hol vigad a szentek tábora. Alleluja!



Pünkösdi énekek.

1.

Kezdetre.

Nyiljatok meg fényes egek, jőjj el Vigasztaló!
Szivünk s lelkünk vár tégedet, szent és Örökvaló!
A szép arany bimbó nyilik, a pünkösdi rózsa virít,
Jőjj Szentlélek, kalauzunk: teneked áldozunk.

Angyali énekre.

Szent örömtől repes szivünk, zengve vig glóriát;
Oh Szentlélek, édes hívünk! gyámold a föld fiát.
A te égi sugallatod oszlassa el a bánatot,
Dicsőség, üdv s hála neked, oh örök Szeretet!

Szent leczkére.

Az égből mézharmat csepeg, mennyei üdvigéd;
Hálás szivet nyújt ma neked, ki szereti hitét.
Élők földén mi kik lakunk, szavaidra im hallgatunk,
Oh rendüljön meg kebelünk Igédre Istenünk!

Hiszekegyre.

Ragyog hitünk, miként a nap, a Szentlélek lejött;
A bálványok leomlanak tekintete előtt.
Védd, Szentlélek! híveidet! tartsd megköztünk a sz. hitet
Oh napfényünk, oh életünk! adj malasztot nekünk.

Felajánlásra.

Oh Szentlélek! templomaid a hívők áldanak;
Fogadd, a mit áldozva itt, ajtattal nyújtanak.
Gyámoltalan árvák vagyunk, kenyér s az, mit adhatunk.
De szent testté lesz e kenyér, mely mindennel felér.

Áldozatul szivünk fogadd, kegyelem Istene!
Nyisd meg a kegyforrásokat áldások Istene!
Ömlesz ránk fénysugáridat, hogy láthasson a lelki vak
Gyújtsd meg a hit szövétnekét: a világ oly sötét.

Szent-szent-szentre.

Szent, zengik a kerubimok, szent ki mennyből lejött
Szent, zengik a szerafimok; zengjük mi is velök.
Szent a szentség szent Istene, ki Szentlelkét küldötte le,
Hogy a földet menynyé tegye malasztos szent kegye.

2.

A mise kezdetére.

Nagy az Ur Isten, nagy az ő jósága;
Mert ma szent lelke híveire szálla.
Zengjen hát minden lélek a malaszt kútfejének.
Im egybegyűlve itten áldunk, Szentlélek Isten!

Angyali énekre.

Keresztség által a te szent kegyelmed,
Az üdvözítő társaságba felvett.
Oh ezért hála néked, dicsőség és dicséret;
Szentegyházad keblében tarts meg, Szentlélek Isten!

Hiszekegyre

Az üdvözitő hitnek szent világa
Magas kegyelmed legfőbb adománya.
Adj erőt és hitünkért áldozunk életet s vért;
Malasztod lelkesítsen minket, Szentlélek Isten!

Fölajánlásra.

Megszenteléd ma, kik a szent keresztnek
Megváltónk által követői lettek:
Im a mit felajánljunk, Ő legyen adományunk,
A bor s kenyér színében, neked, Szentlélek Isten!

Feláldozzuk még egész életünket,
Hogy minden ügyben vezérelj bennünket,
Ha velünk van kegyelmed, szivünk ugy nem retteghet
Minden szükségeinkben segíts, Szentlélek Isten.

Első csenditésre.

Zengjen szavunkban, zengjen sziveinkben,
Szent, örökké szent, szent a nagy Uristen!
A világ alkotója, az ember Megváltója!
Imádva zengjen minden: szent a Szentlélek Isten!

3.

Dal. „Örülj, örvendezz szent Szűz" stb. szerint.

Ma jött el a Szentlélek, örvendjetek, hívek!
Neki minden jó lélek nyújtson buzgó szivet.

Tüzes nyelvek képében szállott a földre le;
A hivőknek lelkében beszállt a menny vele.

Malasztja, mint a tenger, özönlék szerteszét;
Elönté a porember szivét, lelkét s eszét.

Isten hatalmas jobbja, tündöklő égi láng!
Mint az apostolokra, oh, szállj le, szállj miránk.

Teremtse át a földet áldásos keneted;
Ajándékid ránk öntsed, mennyei szeretet!

Te légy a mi istápunk, veszélyben gyámolónk;
Ha búbánatot látunk, Te légy vigasztalónk.

Öntsön gazdag kegyelmed, lángbuzgalmat belénk.
Hogy égi fényed mellett, kövessük az erényt.

Jőjj el Szentlélek Isten, ragyogó fénygalamb!
Malasztod megsegítsen, mig itt élünk itt alant.

4. *Kapossy É. T.*

Áldja a Szentlelket minden buzgó lélek,
Aki az Atyával s Fiúval egy lélek,
Kit mennyben az angyal seregek dicsérnek,
Kiben itt e földön élnek minden lények.

Háláját iránta, mindenki lerója,
A próféták által egykoron ő szóla,
Az apostoloknak ő volt oktatója,
Ő lelki öröm s kegyelem adója.

A Szentlélek legyen szivünk egy reménye,
Ő a szűzi lelkek égi vőlegénye,
A szellemi vakok világító fénye,
Csupa szeretetből áll isteni lénye.

A Szentlelket minden buzgó sziv kegyelje,
Ő az örök Atya s Fiúnak szerelme,
Akit meg nem foghat semmi földi elme,
Kinek a bűnösből szentet tesz kegyelme.

Egyesüljünk vele tiszta szeretetben,
Ő, ki a vizeken lebegett kezdetben,
Most ahol az Atya s Fiú vannak ketten:
Ő is ottan trónol, a tiszta szivekben.

A Szentlélek Istent minden lény imádja,
Ő az elesettek segítő istápja,
Ő a bűntől sötét világ fényvilága,
Általa juthatunk a szép mennyországba!

5. *Kapossy É. T.*

Jézus, lelkünk mindene Atyjához már felmene,
Elküldé a fénykirályt, kit a hívő nyáj kivánt.
*Jőjj el már, szivem vár, oh Szentlélek Isten!

Piros pünkösd ünnepe, egy új világ kezdete;
Az egyház ma született, kezdjünk hát új életet.*

A megváltó vérkereszt, uj ágakat hajt, ereszt;
Zöld galyai befedik a föld minden nemzetit.
*Jőjj el már, szivem vár, oh Szentlélek Isten!

Kezd épülni keleten a világegyetem;
Épül Isten városa, gyül mindünnen lakosa.*

Krisztus kertje már virul, nyelv nem szólhat bájiról
Liljom bimbók festenek, mártir rózsák feslenek.*

Jőjj égi tüz, szeretet: gyújtsd lángra a sziveket;
Epedve várt a világ, te légy benn a napvilág.*

Jőjj hadd legyen egy akol, hadd remegjen a pokol,
Bűnösök gyászt öltsenek, hitetlenek térjenek.

6.

Jőjj el Szentlélek Isten!
Ereszd reánk teljesen
Mennyből fényességedet.
*Jőjj el, jőjj el, jőjj el, jőjj el,
Jőjj el Szentlélek Isten!

Jőj- el árvák gyámola!
Jőjj el szivünk orvosa!
Oszd ki égi kincsedet.*

Oh kegyes vigasztalónk!
Testi, lelki táplálónk!
Érezzük bőségedet.*

Oh dicső nap! híveid
Szive minden részeit,
Világositsd, légy velünk.*

Engedd hív szolgáidnak,
Kik csak téged óhajtanak,
Hétszeres kegyelmedet.*

Add jótétünk érdemét,
Boldogítsd éltünk végét,
Add az örök életet.*

7.

Dal. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Szép pünkösdnek ékessége, tiszta lelkek édessége,
Oh Szentlélek igaz Isten, leborúlva áldunk itten.

Szent malasztod ma ránk fuval, ki az Atyát a Fiuval
Összefüzöd szeretettel: füzz hozzád szent kegyelmeddel.

Nyitva immár szivünk zára, ajtaja is ki van tárva;
Siralomvölgy napvilága: szállj be lelkünk hajlékába.

Szűz szeretet égi lángja! kebelünket gyullazd lángra,
Hogy csak bened vigadozzunk, szerelmedtől lángadozunk

Facsarj könyet kőszivünkből, ments meg minket min-
[den bűntől,
Oh könyörülj, kérünk rajtunk, buzgó szivvel felsóhajtunk.

Jőjj el hozzánk mennyből szállt Láng! hozz malasztot,
[hozz áldást ránk
Öntsd belénk a malaszt fényét, mutasd meg a hit
[ösvényét.

Szállj le mennyből e gyász földre, könyeinket töröld le,
Muljék el a sziv vaksága, te légy lelkünk napvilága.

Végre kérünk, légy vezérünk, mig e bűnös földön élünk,
Légy örömünk, boldogságunk, ragyogó szép napvilágunk.

8.

Kovács M. I. k. 238. l.

Oh pünkösdnek ékes napja!
Te vagy hitünknek alapja;
Mert a lelkek kegyes Atyja
Magát ma mutatja.

Azt igérte szent Mesterünk,
Hogy más vigasztalót nyerünk,
Itt az édes vigasztaló
Es vele minden jó.

Hallatnak a zugó szelek,
Szállanak a tüzes nyelvek
Megállanak a híveken,
Az árva fejeken.

Tüz támadván a sziveken,
Szólanak minden nyelveken,
Bölcset s tudóst fölül mulnak,
Noha nem tanulnak.

Szentlélekbe ki kóstola,
Nem kell annak más oskola,
Ha bele száll a Szentlélek:
Bölcs a gyarló lélek.

Halászok és oktalanok,
Üresek és tudatlanok,
Már a bölcsek oktatói,
Világ hódítói.

Zengnek a Krisztus fiai,
Mint a méheknek rajai,
Rejtekeikből kijönnek,
S uj nyelven köszönnek.

E szép fénynél, mely ma derült,
Hirdetik azt, ki megfeszült,
Készek azért vért öntözni,
Keresztre költözni.

Gátot nem vet az üldözés,
Mert a ma gyújtott szivérzés,
Nem fér meg a szük keblekben,
Lobog a nyelvekben.

Oh te kegyes Vigasztaló,
Munkában is nyugasztaló!
Mutasd nekünk is kedvedet,
Áraszd kegyelmedet.

9.

Veni superne Spiritus.

Dall. „Mária szüz anyám kérlek“ stb. szerint.

Oh jőjj el, Szentlélek! kérünk, jőjj el,
A megváltott világ vár örömmel;
Megtisztítá Krisztus vérharmatja,
Malasztodat immár fogadhatja.

Oh Atya küldöttje, lelkünk élte!
Oh Fiunak drága megigértje!
Véren vett fiait a keresztnek,
Kegyelmed árjában, jer, füreszd meg.

Felszállt mennybe Jézus, hű Vezérünk!
Nagy árvaságunkat szánd meg, kérünk,
A reményvesztettnek légy reménye,
A szomorú szivnek verőfénye.

Krisztus követőit, jer, tanítsad,
Igaz tanár te vagy, magad itt csak,
Mennyei fényedet öntsd lelkökbe,
Jézus szent igéit vésd szivökbe.

Az igazság napja még eddiglen
Csak a zsidó népnek fénylett itt lenn;
Jőjj, hadd lássa fényét már minden nép,
Világíts meg minden szivet, elmét.

Jőjj el, oh Szentlélek! szent fényeddel,
Lelkünk sötétségét, kérünk, vedd el,
Krisztus parancsait ird szivünkbe,
Mennybe csak általad mehetünk be.

Dicséret dicsőség az Atyának,
És egekbe szállott szent Fiának,
Kettőt összekötő Szentléleknek,
A három személyben a szent Egynek!

10.

Veni Creator Spiritus.

(Hymnusz vecsernyére.)

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint

Teremtő Lélek! szállj mi ránk,
Világosíts meg égi láng!
Ki alkotád a sziveket,
Öntsd ezekbe kegyelmedet.

Kit Isten, mint Vigasztalót
Ajándékul nekünk adott,
Te élő kútfő, szeretet,
Te tűz vagy s lelki szent kenet.

Te hét ajándék Istene,
Az Ur hatalmas jobb keze,
Te, kit megigért az Atya,
Lelkünk malasztos szózata.

Gyúlaszd fel az érzéseket,
Szivünkbe önts szeretetet,
Testünk erőtlenségeit,
Védjék magas kegyelmeid.

Kisértetekben el ne hagyj,
Békességet szivünkbe adj,
Utainkban légy hű vezér,
Ne érje népedet veszély.

Add ismerhessük az Atyát,
És egyszülötte szent Fiát,
S téged, ki tőlök származtál,
Ég és föld áldjon, mig csak áll.

Legyen dicsőség oh Atyánk,
Neked s kitől megváltatánk.
Fiadnak s a Vigasztalót,
Adjuk, mint véled egy Valót.

11.

Dall. „Mondj naponként és óránként“ stb. szerint.

Mit jelent az égi szózat? ez a mennyei szellő,
Im tüzes nyelv szine alatt a nagy Istenség lejő
Leszáll az apostolokra, fölgyulasztja szivöket,
Fegyvert ad az uj harczokra, erősíti hitöket.

Nagy félelembe merűlve, ki-ki otthon rejtezik,
De Szentlélekkel betelve Jézust nyilván hirdetik.
Mint kegyes üdvözítőnket az élő Isten fiát,
Mint keresztre feszítettet és dicsőn feltámadtat.

Szólnak idegen nyelveken, kik tudatlanok voltak,
Okoskodnak szent könyvekben, melyeket nem tanultak,
Jézus neve hatalmával sok csodákat mívelnek,
Vész a gonosz vakságával s a lelkek felderülnek.

Oh vigasztaló Szentlélek! add nekem malasztodat
Gyújtsd szivem, hogy szeresselek, távoztasd vakságomat
Adj Istenem bölcseséget és a jóra nyilt elmét,
Adj erőt, istenességet, tudományt, Urfélelmét.

Gerjeszsz bennem szent buzgalmat, a jóságban erősíts,
Enyhítsd Uram bajaimat, kisértetekben segits.
A hit, remény és szeretet, bennem nevekedjenek,
Nem szó, hanem cselekedet által hű szolgád legyek.

12.

Kaposy É. T.

Oh teremtő Lélek jőjj el,
Töltsd meg keblünk vig örömmel,
Buzgón hí a kegyelet,
Végy lelkünkben lakhelyet.
*Test s világ küzd ellenünk,
Oh Szentlélek légy velünk!

Fékezd meg érzékeinket,
Szent malasztod bőven hintsed,

Hogy mint Jézust bajnoki állhassunk a síkra ki.
*Test s világ küzd ellenünk, oh Szentlélek légy velünk!
Sugalmaddal ints a jóra, hogy hajoljunk a szép szóra.
Zörgess későn és korán szivünk bezárt ajtaján.*
Szárnyaiddal, kérünk födj be liljomfehér szép köntösbe
Öltöztesd fel a bűnöst, s bő könyárba megfürözd.*
Oszlassa el égi fényed lelkünkben a sötét éjet,
Oda szálljon sugarad, hol gyarló az akarat.*
Malaszttal töltsd meg sziniglen szivünket, mig élünk itt legyen,
Legyen keblünk templomod, lelkünk kedves otthonod.*
Mint lángoszlop, fényes felhő, vezess miglen végünk eljő
Légy pünkösdi örömünk s mennyben édes gyönyörünk.*

13.

Dall. „Édes Jézus én szerelmem“ stb.

Oh Szentlélek, nagy Ur Isten! leborulva kér e nép
Szent kegyelmed lelkesítsen, tekints Jézus érdemét.
*Vigasztaló jőjj el már szivünk s lelkünk készen vár.
Értelmünkben gyújts világot, oh bölcsesség Istene!
Oszlaszd el a nagy vakságot, melynek elföd éjjele.*
Ha felettünk tornyosulnak a villamos fellegek:
Emeljed fel védő ujjad s megszünik a förgeteg.*
A hívő nép, égi fenség! kulcsolt kézzel néz feléd
Üzd messze a hitetlenség léleköló zord telét.*
Derítsd reánk, oh Szentlélek! a kegyelem tavaszát;
Lássák, akik neked élnek, egykor a szép mennyhazát

14.

Beváltá szent szavát az örök Igazság,
Szentlelkét leküldé az égi magasság.
Tüzes nyelv alakban jöve az Ur lelke,
Krisztusnak kis nyáját szent imában lelte.
Kiönté rájok kétszeres kegyelmét,
Mennyei fényt láttak a sötét vak elmék.

Ott volt a szent Szűz is a tanítványokkal,
Midőn betellett a ház fénysugarakkal.
Szét ömlött a szent hit mennyei világa
Pogányok tértek be Krisztusnak ablakába.

A bűnös szentté lőn, halászból apostol,
Mint hősök nem féltek, a hóhérpallóstól.
A szónak hatalma kezökben a fegyver,
Mellyel egy világot e kisded nyáj megver.

Jézus nagy nevével a földet betöltik,
Keresve az eget, megvetik a földit.
Oh szentlélek Isten! kik ma hozzád jöttünk,
Az élet szentségét terjesszed közöttünk.

Rebegjünk ma hálát az Atya s Fiunak,
Szentlélek Istennel háromban egy Úrnak!

15.

Molnár J.-től.

Dall. Áldjad ember" stb.

Mennyei nagy irgalmasság!
Eléd borul a gyarlóság,
Ki elküldöd a Szentlelket vigaszunkra,
Hogy fénysugárt hintsen itt lenn mindnyájunkra.

Oh pünkösd ékes napja!
Szivünk ma uj lángra gyulva,
Oda borul az oltár szent zsámolyához
A Szentlélek Ur Istennek szivet áldoz.

Légy köszöntve oh Szentlélek!
Áldjon velünk minden lélek,
Nem lesz árva már az árva, ha te véded,
Ha égi szent kegyelmeddel betetézed.

Neked adjuk sziveinket,
Csak ne hagyd el híveidet,
Édes lesz a szenvedés is, ha velünk va
Oltsd be gyarló sziveinkbe malasztodat,

Áldott légy lelkünk élte!
Fiu Isten megigértje!
Igazgassad szentfényeddel az egyházat,
Melyből buzgó híveidre áldás árad.

Ragyogó szép napvilágunk
Ha egykor a sirba szállunk,
Te légy lelkünk boldogsága fenn az égben,
Veled éljünk a mennyei dicsőségben.

15a.

Dall. „Dicsérjétek, tiszteljétek“ stb.

Jöjj el keblem hajlékába, bölcseség Lelke!
Légy életem napvilága, értelem Lelke!
Melegítsd föl, égi Láng! szivemet a jó iránt,
Hogy mig élek, neked éljek, áldott Szentlélek!

Öntsd belém a bűn félelmét, félelem Lelke!
Szivemet a rossz ellen védd, erősség lelke!
A tőled nyert kegyelem legyen az én fegyverem.
Hogy mig élek, neked éljek, áldott Szentléjek!

Te légy szivem kivánsága, tisztaság Lelke!
Életem egy vidámsága, örömnek Lelke!
Szűzek égi jegyese: légy lelkemnek kegyese,
Hogy mig élek, neked éljek, áldott Szentlélek!

Szánj meg engem, bűnös szolgát, alázat Lelke!
Ne nézd éltem undok voltál, irgalom Lelke!
Életemnek alkonyán légy üdvöm, légy koronám,
Hogy majd véled mennyben éljek, áldott Szentlélek!

16.

Kapossy E. T.

Üdvözlégy pünkösdi királyunk!
Áldott légy kegyelmi kincstárunk!
Jöjj szeretet Istene, kebelünkbe szállj bele, Szentlélek, /.

Üdvözlégy Atya s Fiu fénye!
Áldott légy szűzek vőlegénye!
Jöjj szendesség Istene, kebelünkbe szállj bele, Szentlélek

Üdvözlégy a Három Egyikje áldott légy Mári meghittje!
Jőjj oh csodák Istene kebelünkbe szállj bele, Szentlélek!

Üdvözlégy siralomvölgy fénye! [Szentlélek!
Áldott légy halandók reménye!
Jővel légy itt örömünk s ott fenn mennyben gyönyö-
Szentlélek, Szentlélek! [rünk

16a.

Molnár J.-től

Gyujts lelkemben fényvilágot kérlek
Oh te fénnyel tündöklő Szentlélek
Hadd, ragyogjon a menny felé szivem!
Add szeressen mindenkoron híven.

Vigasztaló férysugárid által
Andalítóbb zöldben a madárdal,
A madárdal s ajkam éneklése
Legyen a te neved dicsősége.

Erősíts a földi küzdelemben,
És ne engedj rút bűnökbe esnem,
Szűz Anyám te Szentlélek arája
Oh légy kérlek lelkem oltalmára.

És ha eljő az utolsó óra,
Neve legyen irva koporsómra,
Oh Szentlélek jelöld ki az utat,
Melyen lelkem a szép mennybe juthat.

17.

Oh Szentlélek Isten jőjj el,
Töltsd meg szivünk vig örömmel,
Önts ránk égi kincseket.

Leborulvas kérve kérünk! légy istápunk, légy vezérünk
Jöjj el örök szeretet!

A bűn rabját szabadítsd meg, a mi undok, azt tisztítsd [meg
Oh tisztaság Istene!

Oh Szentlélek! napunk fénye, bűnösöknek egy reménye
Légy a gyöngék ereje.

Öntsön belénk szent kegyelmed bűntől való nagy félel- [met,
Szentség Ura s Istene!

Lakjék bennünk a bűnbánat, melyet követ bűnbocsánat
Légy könyeink kútfeje.

Szeretetnek drága lelke! e Megváltó azt kinyerte,
Hogy hozzánk e földre szállj.

Szállj be hozzánk, édes vendég!
Bajainkban te légy mentség,
Kérünk porba esve itt.

Oh te kegyes, áldott lélek!
Tiszta öröm lakni veled
S élvezni bő kegyeid.

A bűnösztönt tőlünk vedd el,
Szivünk égesd ki tüzeddel,
Kegyeidbe részesíts!

Légy e földön napunk fénye,
Életünknek egy reménye,
S egykor mennybe fölsegíts.

18.

Dal. „Názáreti szent királyunk" stb. szerint.

A pünkösdnek ékes napja, nagy örömnek lőn alapja
A vigasz szent Istene az égből ma jöve le.

Jőjj el hozzánk oh Szentlélek! jámbor lelkek esdve kérnek
Teremts belénk uj szivet, hozzád leszünk igy hívek.

Ragyogj reánk oh Szentlélek! te vagy a napfény s az élet,
Jőjj el világ öröme! légy életünk fényköre.

Ékesíts fel kegyelmeddel, Krisztus nyáját üdítsed fel,
Gyógyítsd lelkünk sebeit, miglen élünk nyögve itt.

A kesergőt vidámitsd föl, a kőszivet oh buzdítsd fel,
Égből leszállt szeretet! gyújtsd lángra a kebleket.

Indítsd jóra oh Szentlélek! azokat, kik bűnben élnek
S kegyelmedben megfürözd, ki hozzád tér a bűnöst.

Mig szenvedve élünk itten, tarts meg a szent igaz hitben,
Vigasztaló Istenünk, élve, halva légy velünk.

19.

A pünkösdnek jeles napján, Szentlélek Isten küldeték,
Erősíteni szivöket az apostoloknak.

Melyet Krisztus igért vala, akkor a tanítványoknak,
Mennyországba mikor méne, mindenek láttára.

Tüzes nyelveknek szólása, ugy mint szeleknek zugása
Leszálla az ő fejökre nagy hirtelenséggel.

Megtelvén a Szentlélekkel kezdének szólni nyelvekkel,
Mint ő nekik a Szentlélek, ád vala szólani.

Örüljünk azért ő neki, mondván édes énekeket,
Felmagasztalván szent nevét örökön örökké.

Szentháromság vasárnapjára.

1.

Mise kezdetre.

Dall.: „Minden alkotmányok" stb. szerint

Oltárzsámolyodra, leomlom, szent Isten!
Méltass áldásodra, mig imádlak itten.
Hódolok titkodnak, bár meg nem foghatlak,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Oszthatlan Háromság! áldás, hála neked;
Nagy titkodnak voltát ismerje meg néped.
Áldjon angyal s ember, a száraz föld s tenger,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Dicsőségre.

Dicsőség tenéked, Háromságban egy Felség!
Fényözön trónszéked, lényed csupa szentség,
Boldog, ki téged vall, neked él, neked hal,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy titok van Lényedben, Háromság!
Hogy e nagy titokban Három egy azonság.
Tarts e hitben, kérünk, mig hozzád nem érünk.
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Felajánlásra.

Háromságban egység, Egységben háromság,
Boldogítsd Kegyesség! árváidnak sorsát.
Gazdagságod kincsét ugy is már ránk hintéd,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk,

Atya! semmiségből életre te keltél;
A bűn tengeréből Fiu! te kimentél.
Szentlélek malaszttal égig felmagasztal,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Szentre.

Szent, szent, félve zengi az egész mennyország;
Kit meg nem fog senki: szent a Szentháromság.
Áldunk angyaliddal, kit imádó hit vall,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Urmutatás után.

Ur Isten! ki népéd mannával tápláltad,
Esdve kérünk téged, hogy az égből szálltat
Imádjuk örökké s meg se bántsuk többé,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Aldozásra.

Te, ki megteremtél s ki váltságunk lettél,
Aki megszenteltél s kegyeidbe vettél:
Lelkünk boldogsága! szállj szivünk házába,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Atya Isten áldj meg, Szentlélek szentelj meg,
Fiu Isten szánj meg, önts ránk bő kegyelmet.
Táplálj szent testeddel, vidámíts véreddel,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk

2.

Kovács M. I. K. 157. l.

Oh megfoghatatlan Isteni valóság!
Eloszolhatatlan dicső Szentháromság!

Gazdag Isten, ki vagy, háromban csak egy vagy.
*Oh te boldog Szentháromság, megfoghatatlan méltóság.

Hódolok titkodnak, bár meg nem foghatom;
Bár egyben hármadnak titkát nem láthatom
Életem fogytáig vallak utóljáig.*

Örvendek Istenem! hogy meg nem foghatlak,
Mert gazdag mindenem lész, ha majd birhatlak,
Ha mérhetetlen vagy, igy jutalmam lesz nagy.*

Neked hát áldozom gyarló életemet;
Áldozatul hozom testemet s lelkemet,
Mig bennem lesz lélek, neked mozgok s élek.*

Oh csodák forrása, dicső Szentháromság!
Áldások áldása, egyetlen boldogság!
Ne hagyd hív népedet, vérörökségedet.*

Oh örök fényesség! szánd éjünk árnyait;
Oszlasd el, oh mélység! életünk jajjait.
Amit adtál hinni, add mennyben szemlélni.*

3.

„Egek ékessége“ stb. szerint.

Oh megfoghatatlan! oh elfogyhatatlan!
Nagyhatalmu felség! fő valóság!
Oh örök igazság! véghetetlen jóság,
Hitünknek mély titka, Szentháromság!
Egy természetben, három személyben,
Atya, Fiu Isten és Szentlélek;
Kiben él és mozog minden lélek.

Atya hatalmával, isteni szavával,
Semmiből alkotta e világot;
Fiú keresztjével, drága szent vérével,
Nekünk megnyitotta mennyországot.
Hogy szentül éljünk, gonosztól féljünk,
Támogat Szentlélek kegyelmével,
Vigasztal, bátorít szerelmével.

Föld, tenger és egek, angyali seregek,
Mindenütt hirdetik dicsőséged,
Világ mély rendében, viznek egy cseppjében,
Egyaránt tündöklik nagy Felséged.
Hozzánk kegyes vagy, szereteted nagy,
Adj erőt, hogy viszont szerethessünk,
Minden lépésünkben dicsérhessünk.

4.

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk" stb. szerint.

Szentháromság magas felség!
Aldva imád a mindenség;
Megfoghatlan hármas egység,
Háromságban egy kegyesség.

Minden nagyság hozzád képest,
Kis parány a naphoz képest:
Nincs kivüled hatalmasság,
Nincs méltósság, nincs magasság.

Te vagy lelkünk teremtője,
Megváltója, szentelője,
Az egységben hármat áldunk,
Háromságban egyet áldunk.

Legjobbaknak vagy legjobbja,
Mély titkoknak legnagyobbja,
Lényed csak egy valóságban:
Benned mégis háromság van.

Lényed titka el van rejtve
Szemvakító fénytengerbe;
Nincs s nem is lesz földi elme,
Mely lényedet felölelje.

Oh örök fény, örök jóság,
Ki magad vagy a boldogság!
Légy istápunk, fényvilágunk,
Égen s földön boldogságunk.

Áldás, hála és dicséret,
Háromságban egy fő lénynek;
Atya, Fiú és Szentlélek,
Téged áldjon minden lélek!

5. *Bozóki 202. l.*

Megoszolhatatlan teljes Szentháromság!
Háromságban egy lény, ugyanazon jóság!
A kinek udvarol a magas mennyország,
Imádd te is őtet, földi alacsonyság!

Mind a három személy örök s teremtetlen,
Egyforma hatalmu nagy és véghetetlen,
Nincsen bennök semmi a mi tökéletlen,
Hiszszük e nagy titkot, noha érthetetlen.

Atyának, Fiúnak és a Szentléleknek,
Egy a valósága háromban az Egynek,
Mind a három Ura a földnek s egeknek,
Forrása a létnek s örök szeretetnek.

Az Atya elküldé szent Fiát a földre,
S szűz méhben emberi természetet ölte,
A Szentlélek tüzláng alakjában jött le;
Áldás és imádás nekik mindörökre!

Az Atya Ur Isten semmiből teremtett,
A Fiú Ur Isten pokoltól megmentett,
Szentlélek Ur Isten által leszünk szentek,
Ne hagyj el bennünket oh Legjobb, Legszentebb

Leborulva áldjuk a Szentháromságot,
A három személyben az egy Valóságot,
Otet magasztalják a szellem világok,
Ő adjon nekünk is örök boldogságot.

6.

D.: „Szentháromságnak az én életemet" stb. szerint.

Borulunk lábaidhoz oh titkos valóság!
Esünk lábaidhoz oh végetlen jóság;

Nevedet dicsérni és malasztot kérni.
*Áldassál Szentháromság egy örökkévalóság.

Kimerítetted már gazdag kincstáradat,
Zengi minden oltár kegyes irgalmadat.
A mid van öröktől, közlöd mindenestől.*

Szent kezed teremtett Atyánk! a semmiből,
Fiad vére mentett a vétek szennyétől,
Lelked is leszállott, sziveinkhez állott.*

Még sem szünsz örök fény ragyogni földünkön,
Nappal, éjjel itt vagy méltatlan fejünkön,
Fiad az oltáron, lelked a vérváron.

Köszönjük Istenünk kegyes jóvoltodat,
Hogy adod ismernünk fölséges titkodat,
Hitünk ékessége, szivünk reménysége.*

Neked jó illatúl mutatjuk szivünket,
Adjuk áldozatul szivünket s lelkünket,
Vedd, ha teremtetted s magadnak mentetted.*

Tarts e szent hitünkben, mig hozzád nem érünk
Minden kétségünkben tanácsot adj, kérünk,
Mig leszünk ne hagyj el, ha mulunk fogadj el *

7.

Dall. „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Kegyelemnek lelke könyörülj rajtunk,
Keserves ügyünkben hozzád sóhajtunk.
*Jöjj hozzánk Szentlélek Isten,
Maradj mindenkor szivünkben.

A te jelenléted mi boldogságunk,
Mert egyedül te vagy világosságunk.*

A te jelenléted oly gyönyörűség,
Hogy ott, a hol te vagy nincs keserűség.*

A te kegyességed véghetetlen nagy,
Cselekedetben mindenható vagy.*

Oh legtisztább lélek! tisztíts meg minket,
Szenteld hajlékoddá testünk s lelkünket.
*Jőjj hozzánk Szenlélek Isten,
Maradj mindenkor szivünkben.

Oh édes Szentlélek! vigasztalj minket,
Tedd örvendetessé gyászos ügyünket.*

Oh szelid Szentlélek! maradj mi bennünk,
Az örök életre te légy vezérünk.*

Oh áldott Szentlélek! adj reánk áldást,
Általad nyerhessünk boldog kimulást.*

Kegyelmes Szentlélek! kegyelmezz nekünk,
Te általad legyen örök életünk.*

8. *Kovács M. I. k. 161.*

Csodálatos Szentháromság!
Bámul rajtad az okosság,
*A te titkod mivel nagy,
Mert háromban csak egy vagy.
Szentháromság titoktár!
Üdvözítsd ki hittel vár.

Akik rólad gondolkodnak,
Csudálnak, de meg nem fognak.*

Világos vagy, még sem látunk,
Ebben özönfényed gátunk.*

Megsülyed itt minden elme,
A bölcseknek nagy értelme.*

Ha kérdem is angyalidat,
Nem fejthetik titkaidat.*

Ki néz is rád örvendezve,*
Nem ért, csak áld ömledezve.

Nem kérdezem, oh szent Három!
Hogyan lehet egy a három?*

Hiszem, hogy egy vagy és három,
Hogy értselek nem is várom.*

Szentháromság ég csodája,
Hitünk éke és pálmája,
Tarts meg minket hitedben,
Mig nem látunk székedben,
Szentháromság titoktár!
Üdvözitsd ki hittel vár.

9.

Jam sol recedit. Summae Parens.

(Hymnusz vecsernyére.)

„Szüz Mária gyümölcse“ stb. szerint *Kapossy É. T. I. 233.* l

Szentháromság! te, kinek titka nagy,
S a fénytenger örök forrása vagy:
Hanyatlani kezd égen már a nap,
Küldj lelkünkbe szent malasztsugarat.

Téged áldunk, amidőn felkelünk,
Nyugalomra szállva, te légy velünk,
Engedd, hogy mi, itt élő földiek,
Dicsérjünk, mint ott fön az égiek.

Irgalommal teljes kegyes Atya!
Kinek mindenütt uralg akarata:
Háromságban áldjuk egy lényedet,
Az egységben három személyedet.

Nyújtsd le hozzánk, fölkelőkhöz kezed,
Öntsd lelkünkbe mennyei fényedet,
Hogy lángoljon bennünk a szeretet,
S méltó hálát rebeghessünk neked.

Legyen áldás s hála, Atya neked,
S szent Fiadnak, ki tőled született,
Áldva áldjuk a szent Vigasztalót,
Háromságban az egyetlen Valót.

10.

Molnár J. Dall. „Bus szivemnek“ stb.

Szentháromság oh légy velünk egy szivvel hozzád kö-
Szentháromság egy Isten, téged imádunk itten. [nyörgünk
Imád velünk a nagy világ, a tó partján a kis virág.
Szentháromság légy velünk, kik tehozzád esdeklünk.

Áldd meg szép magyar hazánkat és a római pápánkat
Áldd meg magyar népedet, kik imádnak tégedet.

Ments meg minden veszélyektől, tűztől, viztől, égesőtől,
Áldd meg veteményinket, és vele szőleinket.

Hogyha eljő a végóra, mely kiszólít távozóra:
Szentháromság légy velünk, hogy hozzád felmehessünk.

10a.

Szentháromságnak az én életemet,
Felajánlottam testemet s lelkemet.
Őt fogom dicsérni és dicsőiteni;
*Áldassál Szentháromság, örökké egy valóság.

Dicsőség legyen az örök Atyának,
A nagy mindenség hatalmas Urának,
Mind földön, mind mennyben őt imádja minden *

Áldás, dicséret a Fiu Istennek,
Ki váltsága lőn a bűnös embernek.
Kiáltsuk hálával, igaz bűnbánással.*

Most magasztaljuk s áldjuk a Szentlelket,
Kérve, hogy öntsön szivünkbe kegyelmet.
S ezen igaz hitben maradjunk végiglen.*

Oh egy természetben, három személyedben,
Egy örök jó Isten! végy szent kegyelmedbe;
Döghalált éhséggel, hadakozást vedd el.*

11. *Kapossy*

Minden lények imádjátok, a teljes Szentháromságot
Atya, Fiu és Szentlélek, téged áldjon minden lélek
Oszthatatlan Szentháromság, kér a földi alacsonyság.
Legelsőbb is arra kérünk, adj malasztot, hogy megtérjünk

Hogy mig itt e földön élünk,
Egyedül csak neked éljünk,
Véghetetlen Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Legyen a hit drága kincsünk,
Mit el soha ne veszítsünk
Szünjék meg a hitetlenség,
Terjedjen az életszentség
Mérhetetlen Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Buzgalommal áldd meg néped,
Hadd szolgáljon vigan néked
És belássa a halandó,
Hogy itt minden csak mulandó,
Megfejthetlen Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Áldásidat dúsan hintsed,
Csapásoktól ments meg minket;
Ne bűntess sok bününk végett
Bor s buzában adj bőséget,
Megfoghatlan Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

S hogyha majdan véget érünk
S kezd meghülni meleg vérünk
Táplálj az ég kenyerével,
Krisztus drága szent testével
Oh irgalmas Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Urnapi énekek.

1. *Kapossy É. T.*

Mise kezdetére.

Jertek a nagy áldozatra, Isten földi gyermeki!
Alázattal térdet hajtva, szolgáljatok itt neki.
*A nagy Isten rejlik itten,
Drága szentség, szent Istenség,
Imádjon a mindenség.

E nagy szentség szerzésének üljük emlék ünnepét;
Zengjen hát az öröm ének hegyen-völgyön szerteszét.*

Dicsőségre.

A hivő nép buzgó keble énekszóval zengedez
Annak, kit e kenyér leple szemünk elől elfedez.*

Hiszekegyre.

Jézus! hivő szivvel vallják hiveid, oh nagy titok!
Hogy a kereszt áldozatját naponkint megújítod.*

Felajánlásra

Fagyos keblünk lángra lobban, oh mennyei orvosunk!
Midőn itt szent hajlékodban kenyeret s bor áldozunk.*
Mint a gyermek édes anyja emlőjére vágy, siet,
Ugy vágyódnak, égi manna! utánnad a földiek.*
Esedezünk térden állva: mutassad jó voltodat,
Mindenkinek hogy javára szolgáljon ez áldozat.*

Szentre.

Hajolj meg oh ég felettünk, szálljatok le angyalok,
Hozánnával mi helyettünk áldjátok a szent valót.
Jézus maga rejlik itten,
Drága szentség, szent Istenség!
Imádjon a mindenség.

2.

A mise kezdetére.

„Szent oltárodhoz járulunk" stb. szerint.

Győzedelmed ünnepére jöttünk, oltáriszentség!
Tégedet jövénk imádni, ki étel vagy és vendég.
Méltass minket kegyelmedre, adj áldást hű népedre
Irgalmadnak tengeréből nagy jóságú Istenség!

Angyali énekre.

Az ég és föld magasztalva zengi dicsőségedet,
A fényes nap, mint a porszem hirdeti fönségedet;
De legjobban bizonyítja a szent ostya mély titka,
Mit imádunk az oltáron, örök kegyességedet.

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy Jézus jelen van az oltáriszentségben,
Hiszünk benne, mint az égből alászállott kenyérben.
Ott jelen van Istensége és együtt embersége.
Uram! készek vagyunk érted élni s halni e hitben.

Felajánlásra.

Szent asztalod lett az oltár, hol szolgád bemutatja
A kenyér s boráldozatját, mint parancsod meghagyta
Ez az uj frigy nagy szentsége, szeretet szent emléke.
Uram Jézus! szálljon arra kegyelmed bő harmatja.

A testté lett ige titka miránk uj fényt árasztott,
Mely minden homályt, kétséget elménkben eloszlatott,
Hogy midőn itt hittel látjuk a láthatatlant imádjuk,
Uram Jézus híveidnek adj ehhez szent malasztot.

Az első csenditésre.

Szent, örökké szent vagy Isten! ég és földnek Istene!
A kinek dicsőségével az ég és föld van tele.
Az oltári nagy szentségben Isten és emberségben
Van elrejtve a kegyesség, s minden áldás kutfeje.

3.

Dal. „Hajnal hasadtával" stb. szerint.

Az Ur aki trónol ott az égben,
Körutat tart köztünk e szentségben;
Hints csókot lelkem a föld porára,
A merre jár az ég s föld királya.

Zöngjetek madarak! a zöld lombon,
Zöngjetek az Urnak édes hangon,
Mosolyogjon a táj láthatára,
A merre jár az ég s föld királya!

Szőjjettek angyalok aranyszálból,
Ékes, fényes fátyolt napsugárból,
Kerubok terítsétek rá utjára,
A merre jár az ég s föld királya!

Menynyé leszen ma a siralomvölgy,
Örömtől mosolyog a halom s völgy,
Borulj fényes tejut! pályájára,
A merre jár az ég s föld királya!

Ösvényére virágeső hulljon,
Minden fej, minden térd meghajoljon,
Född hajnal! palástod az utczára
A merre jár az ég s föld királya.

Szerafok szent raja! zengj fölötte,
Mennyország illata! lengj körötte,
Szép szivárvány szőnyeg! oda szállj ma,
A merre jár az ég s föld királya.

Borulj le előtted oh halandó!
Legyen ma kebeled szentségtartó,

Szálljon imád, mint az illat árja,
A merre jár az ég s föld királya.

4. *Kapossy É. ?*

A mennyei vőlegénynek,
Zengj hozsannát buzgó lélek!
Szép körutját, mert ma tartja:
Örvendezzünk rajta.

Ő, ki jár a csillag égen,
Ma virágos pályán mégyen,
Az egyház, szép szüz arája,
Zöld sátorba várja.

Leng a zászló, zeng az ének,
Az Ur Krisztus szent testének;
Száll az ima, száll az illat,
Az egek megnyilnak.

A nagy Ur, az égi fölség,
Kit borulva áld a föld s ég,
Kit imádni ide jöttünk,
Körutat tart köztünk.

Buzgó hívők leomolnak,
Ur Krisztusnak ugy hódolnak.
A fohászok milliója
A mennyet levonja.

Jő a szűzek vőlegénye,
Hintsünk rózsát ösvényére;
Hintsünk igaz gyöngyöt rája:
Folyjon könyünk árja.

Zöngedezzük: áldott légyen,
A ki jő az Ur nevében!
Hívja lelkünk forró vágya
Keblünk sátorába.

A seregek Istenének
Zengjen ma az öröm ének:
Az ég és föld hulljon térdre
Az Urat dicsérve.

5.

D. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint

Szép jeles nap, fényes Ur-nap!
Adjunk hálát a Fő-Urnak,
Hogy szerezte üdvünk végett
Az oltári nagy szentséget.

Oh gondolj ma, Krisztus nyája!
Az utolsó vacsorára,
Ezen szerzé a szentséget,
Testét s vérét adván néked.

Krisztus hitű keresztény nép,
Éleszd szived hit reményét,
Elrejtve itt az Uristen,
Légy erős az igaz hitben.

Mennyből szállott drága manna,
Angyalok szent lakodalma;
Tekints le e kisded nyájra,
Mely áldásod várva-várja.

Üdvösségünk örök árát,
Az Istennek szent bárányát,
Imádjuk e nagy szentségben,
A kenyér és borszinében.

Kérjük, hogy ránk áldást adjon,
Kebelünkben itt maradjon,
Végóránkon vigyen égbe,
Szenteinek seregébe.

Imádás az ég Urának,
Szentlélekkel szent Fiának,
Imádás az Ur testének,
Értünk ontott szent vérének!

5.

Leszállt Jézus, le a magas égből,
A mennyei Atya kebeléből,
Leszállott egy tiszta szűz méhébe
S e szentséget szerzé nagy kegyében.

Hogy szerezzen nekünk üdvösséget,
Szűz méhéből a jászolyba lépett.
Jó volt neki az istálló s jászoly,
Nem irtózott annak rútságától.

A jászolyból szállt a keresztfára,
A keresztről szállt e szent oltárra;
Végvacsorán nekünk adta lényét:
Imádandó szent testét, szent vérét.

Irgalommal s kegygyel teljes Isten!
Ki magadat adod nekünk itten,
Hála hogy e szentséget szerzetted
S lelki étkül adod drága tested.

Lepellel van szent lényed borítva,
De számunkra kegyes szived nyitva,
Ne hagy minket elhagyottan, árván,
Segélyj, gyámolj az élet pályáján.

Erősíts meg szentséges testeddel,
Vidámíts föl drága szent véreddel;
Hogy teneked híven szolgálhassunk,
Dicséretet s imádást adhassunk.

Végy ki, kérünk, e szörnyű inségből,
A véteknek undok tengeréből,
Hogy a szentek szép társaságába,
Följuthassunk majdan mennyországba!

6.

Krisztus, Atya egy szülöttje,
Hasonlényű szent küldöttje,

Főpapunk és Messiásunk
Lelki étkünk, áldomásunk,
Biró védő egy személyben,
Isten s ember egy szent lényben.

Oltárunkon áldozat vagy,
Mert irántunk irgalmad nagy,
S mi szerencsés pártfogoltak!
Biránkat s jó megváltónkat
E szentségben nem szeretjük,
Nem imádjuk, sőt megvetjük.

Bűnös ember! jaj tenéked,
Ki itt törted a Fölséget.
A kinek az angyal seregek
Mennybe arczra hullva zengnek,
Eléri azt bosszúlángja,
Ki vakmerő itt iránta.

Hogy a bűnös lelkek féljék,
Ragyogtassad arczád fényét;
Oh, de jobb, hogy e szentségben
Nem ragyog, mint ott, az égben,
Ha nem födné arczod fátyol,
Megvakulnánk látásától.

Mély homályban rejlő Isten!
Add, hogy hittel lássunk itten;
Drága tested napnál tisztább,
Hagyd szent ajkkal zengnünk titkát,
S ki lől lelkünk áldozatja:
Szivünk magát neked adja.

Örvendetes fényes urnap!
Adjunk hálát a nagy Urnak,
Hogy ember lőn üdvünk végett,
És szerzé e nagy szentséget,
Melyben testét s vérét adja
Melkisedek örök papja!

Örök hála az Atyának,
Megváltónknak, szent Fiának,
Szentlélekkel egyetemben
Ő tartson meg kegyelemben;
Imádás az Ur testének,
Drágalátos szent vérének.

7. *Kapossy É. T.*

Áldjuk e szentségben Jézust! a megváltót!
Ki után annyi sok bűnös sziv kiáltott,
Ki a végvacsorán, a kenyér szinében
Testét, vérét adta, áldjuk e szentségben.

Áldjuk e szentségben Jézust, ki születve,
Eljövetelét szép csillaggal jelezte,
Ki áldást hintett itt jártában s keltében:
S ma ránk üdvöt hozott, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, üdvadónkat!
Kinek szent nevére a jajszó elhallgat;
Kezdjünk hát s végezzünk mindent szent nevében
Éljünk szerelmében, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, a menny Urát!
Ki, ha felemelé fenyegető ujját,
Lecsillapodott a tenger félelmében,
Ki itt köztünk lakik, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, a révpartot!
Ki ötezer embert a pusztán jóltartott;
Ő vezessen minket a jólét ölébe,
Ő adjon malasztot, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, a hatalmast!
Ki csodákat téve, volt mindig irgalmas;
Ő hozzája fusson a beteg inségben,
Megenyhiti baját, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, a ki tartott
A szörnyű halállal rettenetes harczot,
Kinek halálán a fényes nap az égen
Sötét gyászszint öltött, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, ki feltámadt,
Kit a zord halál is elismert urának,
Ki, mint üdvünk napja, ott ragyog az égben
S Atyjánál szószólónk, áldjuk e szentségben.

8.

Dal.: „Oh emberi gyarló nemzetség“ stb.

Örök Király élet kútfeje,
Híveid megváltó Istene,
Meggyőzted a halált s általa,
Dicsőséged uj fényt nyert vala

Hogy Ur légy az egeken felül,
Kormányozva örök véglenül,
Égen földön mennyei atyád,
Neked adta a hatalmat át.

Hogy uraljon a hármas világ,
Az ég a föld, meg az alvilág,
Hogy nevedre térdet hajtsanak
Mennyben, földön és a föld alatt.

Reszkettek az egek angyali
Midőn testbe láttak szállani
Vétkes testet tisztítja a test!
Test által ma dicsőült a test.

Égi bérünk, édes Jézusunk!
Légy örömünk, mig hozzád jutunk;
Legyen a te hatalmas kezed,
Mely minket a mennyutján vezet.

Oh felejtsd el, szerelmes hívünk:
Hogy vétekbe dölt sokszor szivünk,
A bűn sulya, ha nyom lefelé
Kegyelmeddel emelj fölfelé.

S ha eljösz, mint itélő biránk
Kegyes szemmel tekints majd miránk;
Nyisd meg nekünk a menny ajtaját,
Tégy fejünkre arany koronát.

Zengjen ég s föld örök éneket,
Atya, Fiu s Szentlélek neked;
Áldva áldják a hármas egyet,
Mindörökké minden nemzetek!

9.
Sacris solemniis.

Uljük meg, oh hívek! oltárnak ünnepét,
Örvendezve zengjük el Krisztus dicséretét,
Uj legyen énekünk, mely szivekot hevít,
Uj legyen és jobb életünk.

Végestélyén Urunk utolszor önmaga
Bárányt apostolok nyájának oszt vala,
Hogy teljesítené ó frigy a mit szaba,
Mig azt uj el nem törlené.

Bárány, hogy elfogyott, mely őt példázgatá
Étkül övéinek önnönmagát adá
Az Ur s miként egyik egészen, ugy kapá
Egészen őtet mindenik.

Gyarlóknak átadá önteste ételét,
Bús népének hagyá szent vére kehelyét,
Mondván, hogy ezt vegyék, mint uj kegyek jelét
S belőle mindenik igyék.

E tiszta áldozat imigy szerezteték,
Melynek szolgálati jogát papok nyerék:
Meghagyva kiknek is, hogy önmagok vegyék
S adják egyéb híveknek is.

A mennyei kenyér táplálatunk leve,
S példázatának igy megkelle szünnie.
Ki halla ily csodát, hogy szolganép egye
Legfőbb hatalmú jó Urát.

Három személyben egy fölséges Istenünk!
Te minket ugy segélj, a hogy mi tisztelünk,
Erénynek utain te légy vezér nekünk,
S vigy be a mennyek ajtain.

10.

Pange lingua.

Mondj éneket zengő nyelvem! szentséges Ur testének
Adj hálákat buzgó lelkem drágalátos vérének,
Mit a Szűznek méhéből vőn s rád emberi nemzetnek.

Tiszta szűztől véve testet, földre szállt és jára itt,
Boldogítva hintegette szent igéje magvait
S befejezte főcsodával életének napjait.

Végvacsorán mikor ennék kedves tanítványival,
S az ünnepet megszentelné az ó törvény módjával:
Kenyér és bor szine alatt testét adá magával.

A test igére, kenyér testté, a bor vérré változik,
Bár az elme s érzékenység ezen elcsodálkozik,
De a tiszta sziv nyugodtan a hitre támaszkodik.

Azért ezt a nagy Szentséget leborulva imádjuk,
Teste s vére a Krisztusnak, mert itt vagyon jól tudjuk,
Ha elménkkel meg nem fogjuk, hitünkkel megfoghatjuk.

Az Atyának és Fiúnak dicséret és tisztesség,
Szentlélekkel egyetemben áldás, örök dicsőség,
Háromságban egy szent Istent áldjon minden nemzetség.

11.

Énekek az oltároknál.

Az I-ső oltárnál. *Kovács III. 45. l.*

Angyalok gyönyöre Jézus Isten Fia!
Földiek étele, üdvünknek záloga!
Itt vagy ez oltáron, ki minket nagy áron
Szent véreden visszavettél, örök haláltól mentettél.

Az utolsó nagy est özön szerelmedet,
Az ide zárt szent test irgalmas szivedet
Ismerni megtanít, bámulni kényszerít.
Oh páratlan szent szeretet! lángod ezen túl nem mehet.

Közlöd itt kincsedet velünk mindenestől;
Átadod lényedet testestől, lelkestől.
Oh te hív és kegyes, lángszerelmű jegyes!
Ime, Jánossal melleden szenderedünk szent sziveden.

12.

A II-ik oltárnál.

Hogy árvák ne legyünk zarándokságunkban:
Jézus itt vagy velünk e vándorlásunkban.
Jegyesed asztalán jelen későn s korán,
Hogy ételünk és italunk, veled élünk, veled halunk.

Mennyeiek sorsát ember fölülmulja;
Mert azok látását szájával kóstolja.
A mit az angyalok, fényes égi karok
Imádnak itten reszketve, eszi az ember szeretve.

Testünkkel e kenyér hát összetestesül;
Vérünkkel ez a vér titkosan egyesül.
Hol az a nemzetség, melyhez az Istenség
Ilyen közel adná magát, véle közölvén jóságát.

13.

A III-ik oltárnál.

Elrejtett istenség! mennyire kedveltél;
Foghatatlan mélység! reánk mit költöttél.
Mennyei kincses tár! tessék e zöld oltár,
Imád és áld itt minden sziv, valaki sz. szavadhoz hív.

Utczánkint hordozott hajdan a zsidóság;
Nyilván szidalmazott a vak hálátlanság.
Mi is az utczákon viszünk, s oltárokon
A csúfságot tisztelettel kipótoljuk szeretettel.

Vedd ünneplésünket, oh lelkünknek ára!
Tisztelkedésünket a világ láttára.
Bár szemmel nem láttuk, sem meg nem foghatunk,
Hiszünk szavadnak, hogy itten Isten vagy, mint ember s Isten.

14.

A IV. oltárnál.

Kit most e szentségben hiszünk elrejtezve,
Majd a dicsőségbe lejősz, felfödözve.
Megmondja majd a dél, mit rejt e kis födél,
Hogy e két szin nem bor s kenyér, hanem valódi
[test és vér.

Oh papok főpapjai! nyújts akkor áldomást;
Az a nagy Ur napja hozzon feltámadást.
Az élet levele, szent kereszted jele
Tessék fel üdvösségünk, hozzon vigságot szivünkre.

Addig is nevednek mondunk dicséretet;
Drága szentségednek adunk tiszteletet.
Mig mozog sziverünk, légy a mi kenyerünk,
Táplálj minket, szent eledel! mig a sirhalmunk el nem
[nyel.

Jézus szent szivéről énekek.

1.

D. „Esünk zsámolyodhoz“ stb. szerint.

Jertek Jézus szive templomába,
Az örök bölcsesség csarnokába;
Ez a megnyilt földi szép mennyország,
Benn lakik a teljes Szentháromság.

Az Ur vala maga épitője,
Szentséggel diszítve, szépitője;
Benn Jézus szerelme aranyoltár,
Végtelen érdeme irgalomtár.

A seb, melyből vér- s vizcseppek folynak,
Ajtaja a fényes szent templomnak;
Beléphet rajt minden buzgó lélek,
Aki híve Jézus szent szivének.

Oh jer hozzám, jertek, kik lankadtok,
Vétkek sulyával, kik rakva vagytok;
Jézus, ki üdvünkért hord keresztet,
Szentséges szivéhez igy édesget.

Jertek hát e szivbe, bűnbe estek!
Biztos menedéket, kik kerestek;
Aranyos ajtaja ki van tárva,
A megtérő bűnöst várva-várja.

Boruljunk e jó sziv oltárára,
Áldozatúl szivet tegyünk rája;
Fogadjuk meg e sziv érdemére,
Hogy nem lépünk a bűn ösvényére.

Imádás háromban a szent egynek:
Az Atya, Fiu és Szentléleknek;
Tisztelet e szent sziv asszonyának:
Jézus drágalátos szűz anyjának.

2. *„Orgona Virág"*

Jézusom legtisztább szive
Oltára a szentségnek!
Bűnökkel mocskolt szivemet
Szent sziv tisztítsd meg kérlek,
Mely sérti áldott szivedet:
Ne nézd a lanyhaságot,
Oh önts belém uj szellemet,
Adj lelki buzgóságot.

Jézus alázatos szive
Minden jóság kútfeje!
Adj oh! alázatos szivet,
S éleszsz szent szerelmedre;
Mert bár a sziv epedve ég,
Mint Szeráf lángszerelme:
Méltón szeretni képtelen,
Téged, Jézus szent szive.

Hogy tehát szerethesselek,
Téged, oh Jézus szive,
Add azon szeretet tüzét,
Mely értünk oly hőn égo.
E szeretet fény sugára
Gyulaszsza lángra szivem,
S égjen ez örökké bennem
E lángnak szent hevében,

Jézus! — bár megölne engem
A szeretet hatalma!
Hogy igy lenne az én szivem
Szerelmed áldozatja!
Oh! haljon meg az én szivem,
Mely eddig nem szeretett,
És teremts bennem Jézus örök szeretetet!

3.

Molnár Dal. „Csorda pásztorok" stb.

Mint a pásztorok egykor Betlehemben,
Ugy keresünk fel Jézus szentélyedben.

Ott angyal sereg vezérelte őket,
Itt drága szived hívja hivőket

Lágy csengő hangon zengtek az angyalok,
Most szent szivednek zengnek a jámborok.

Nem vágytál soha fényes palotába,
Itt vagy velünk az egyszerű ostyába'.

Állj mellénk Jézus szentséges szíveddel.
Hogy imádhassunk igaz szivérzettel.

Reggel, ha kondul a torony harangja,
Engedd örömmel jöjjünk hajlékodba.

Jézus velünk van oltári szentségben,
Ép ugy mint egykor a jászoly ölében.

Oh Istenünknek végtelen kegyelme!
Mely az elveszett embert ugy szerette.

Zsenge korodban már szenvedtél értünk,
Szerető szived most is dobog értünk.

Engedj hát hozzád, ha igy szeretsz minket:
Olvaszd szivedbe a mi sziveinket.

Folyton imádunk szent sziv mig tart éltünk,
Élet-halálban légy mi menedékünk,

4.

Jézus szive! Jézus szive! jőjj el hozzánk égnek kincse!
Téged kiván szegény szivünk, e mai nap hadd tisztel-
Jőjj el hozzánk Jézus szive! [nünk,

Jézus Szive! Jézus Szive! a szentségnek példaképe,
Oh töröld el bűneinket és teremts bennünk uj szivet,
Jőjj el hozzánk Jézus szive!

Jézus Szive! Jézus szive! alázat s jósággal telve,
Nagy szerelmed nyilt sugára, gyulaszsza fel szivem
Jőjj el hozzánk Jézus szive! [lángra,

Jézus Szive! Jézus Szive! tisztaságnak drága gyöngye,
Tiszta sziv kedves előtted, melyet bűn be nem szeny-
Jőjj el hozzánk Jézus szive! [nyezett,

Jézus Szive! Jézus Szive! lelkünk örök üdvössége,
Add, hogy veled egyesüljünk, egy sziv, egy lélekkel
Add! oh add ezt Jézus szive! [kérünk,

5.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Ur Jézus szent szive hű imádására,
Jöttünk ma itt össze magasztalására.

Mert ez a kegyes Sziv halálig szeretett,
Dárdával érettünk által is veretett.

Ily lángoló szivet soha nem találunk,
Jertek oh bűnösök borúlva imádjuk.

Nézzétek még most is mily nagy szeretetre,
Magát adja nekünk Oltáriszentségbe.

Nyitva áll számunkra Ur Jézus szent szive,
Itt vagyon elrejtve szent teste és vére.

Jertek oh bűnösök igyatok, egyetek,
Jézus asztalánál vendégeskedjetek.

Igy szól Jézus: fiam ada nekem szivedet,
És örökké birjad te is én szivemet.

Hogy ezen két szivek együtt örvendjenek,
Engedd Jézus szive, hogy ugy legyen. Amen.

6.

Oh kegyes Jézus szent szive! ezerszer üdvözlünk,
Ki a magas szent keresztfán szenvedtél érettünk.

Rajtad Longinus dárdája oly mély sebet ütött,
Mindegy cseppig piros véred érettünk kiömlött.

Oh szelid Jézus szent szive! lelkünknek öröme,
Jegyezd be a mi nevünket, áldott szent szivedbe.

Szivünk s lelkünk neked adjuk, oh édes Jézusunk!
Mert kedvesebb ajándékot ennél nem adhatunk.

Zsámolyodnál leborulunk, tőled áldást kérünk,
Engedd egykor mennyországban, veled örvendezzünk.

7.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Üdvözlégy Jézusnak szentséges szive!
Az Atya Istennek benne telt kedve.
*Jézus Szive! áldj meg minket,
Fogadd magadhoz szivünket.

Üdvözlégy Jézusnak ártatlan Szive!
A szüz Máriának édes gyümölcse.*

Üdvözlégy Jézusnak szerelmes Szive!
Mely érettünk voltál megsebesítve.*

Üdvözlégy Jézusnak irgalmas Szive!
A választottaknak mennyei kincse.
*Jézus Szive! áldj meg minket,
Fogadd magadhoz szivünket.

Üdvözlégy Jézusnak legszentebb Szive!
A mennyei szentek teljes öröme.*

Oh Jézusnak Szive! téged imádunk,
Kegyelmet és áldást csak tőled várunk.*

Oh Jézusnak Szive! neked könyörgünk,
Bűnünk bocsánatát engedd minekünk.*

Csodálatos vagy te oh isteni Szív!
Mindenkoron türő, tiszta szent és hív.*

Te nagy kínokban is meg nem változtál!
Ellenségeidnek megbocsátottál.*

Te a keresztfán is kitündököltél!
A megtért latornak irgalmas lettél.*

Oh Jézus szent Szive! üdvözíts minket,
Halálunk óráján vidd fel lelkünket.*

8.

D. „Oh emberi gyarló nemzetség“ stb. szerint.

Oh mindenség nagy alkotója
Krisztus, lelkünk hív megváltója
Igaz Isten igaz Istentől,
Atya fénye, ki leszállt mennyből.

Jóságod volt, Jézus! mely téged
Kényszerítve, földi lénynyé tett;
Mint uj Ádám visszaszerezted,
Mit a régi bűnös elvesztett.

Határtalan a te szerelmed,
Mely teremte földet és mennyet;
Az ősi bűn undok, rut mocskát,
Vér cseppjeid tisztára mossák.

Légy mihozzánk mindig kegyelmes,
Legyen szived irgalom teljes,
A nemzetek ebből hadd nyerjék,
A bocsánat magas kegyelmét.

Szent szivedet az éles dárda
Megsebezve keresztül járta,
Hogy a vér s viz, mely folyt belőle,
Lenne lelkünk drága fürdője.

Add szivedet nekünk oh Jézus!
Nem lesz szivünk immár többé bús,
Zárd szivünket édes szivedbe
Fogadj minket szent szerelmedbe.

Az Atyának és a Fiunak,
Szentlélekkel egy főurnak,
Üdvösségünk megszerzőjének,
Legyen hála s örök dicséret.

9.

Michalovszkitól.

Érzelemmel csordultig a keblem,
Már nem is a régi sziv ver bennem;
Jézus szive szerelmének lángja
Elégette azt a régit már ma.

A hófehér ostya szent színében
Uj sziv dobog keblem közepében;
Oh Istenem! hogyne vigadoznék,
Soha sem volt ilyen szép napom még.

A szent kehely tüzes nedűjével,
Uj vér árad ereimben széjjel;
Oh Istenem! nem is vágyom többre,
Boldog vagyok, boldog mindörökre.

Boldog vagyok s tied oh Felséges;
Tied vagyok, éltess, avagy égess.
A világnak egészen meghaltam,
Uralkodjál Jézus szive rajtam.

10.

Dall.: „Máriának tisztelői“ stb. szerint

Kik vigaszt már rég kerestek,
Kiket a bűn sulya nyom,
S hordozván a sirkeresztet,
Földhöz nyom a fájdalom.

Jézushoz, ki mint ártatlan
Bárány meghalt értetek,
Nyitva szive szakadatlan
E szent szivhez jőjjetek.

Halljátok, mily édes szóval,
Hivogatja a bűnöst
Jertek, hozzám bízalommal,
Kiket bánatköny füröszt.

Nem talál ily szivre senki,
Bűnös! hát mért gyötröd ezt?
A keresztfán, ah! mint menti
Hóhérit, hogy értök esd.

Oh halandók szent reménye,
Menny gyöngyöre, égi sziv!
Szózatodra esdve, kérve,
Hozzád siet mind, ki sziv.

Bűneinket eltörülje,
Mely belőled folyt a vér,
Adj uj szivet könyörülve,
Annak, a ki arra kér.

Legyen hála az Atyának,
S a ki tőle született,
Szentlélekkel szent Fiának,
Áldjunk hármat és egyet.

11.

Dall. „Aldjad ember e nagy jódat“ stb. szerint.

Édes Jézus szent szivének,
Zengjetek hív keresztények!
Minden sziv e szivet áldja,
Oh kegyes sziv!
Minden lélek ezt kiáltsa: oh édes sziv!

Jézus szive irgalomtár,
Gyöngy s aranyba foglalt oltár;
Rajta lelkünk áldozatja,
Oh kegyes sziv!
Magát értünk bemutatja, oh édes sziv!

Ez révpartja a világnak,
Melyben a hív lelkek vágynak;
Lankadt szivek nyugodalma,
Oh kegyes sziv!
Bágyadt lelkek bizodalma, oh édes sziv!

E sziv lelkünk menedéke,
Szűz lelkeknek édessége,
Boldogságunk létalapja,
Oh kegyes sziv!
Fagyos világ meleg napja, oh édes sziv!

E szent szivben megtalálja
Oltalmát az özvegy s árva;
Ez az egek dús kincstára,
Oh kegyes sziv!
Hívők előtt nincs bezárva, oh édes sziv!

Ez a legfőbb égi szentség,
Benne lakik az istenség;
Uj szövetség szekrénye,
Oh kegyes sziv!
Szeretetnek szép jelvénye, oh édes sziv!

Édes Jézus kérünk végy be,
Szent szivednek szentélyébe;

Szived legyen örökségünk,
Oh kegyes sziv!
Ebben legyen üdvösségünk, oh édes sziv!

Minden népek, nemzetségek!
Jézus szivét öleljétek;
Imádjátok kegyelettel,
Oh kegyes sziv!
A mennyet ugy lelitek fel oh édes sziv.

12.

Jézus szive! legtisztább sziv, kegyelem oltára!
Boldog, a ki tehozzád hív s szivét feléd tárja,
Vércseppjeid a világ bűneit lemosták,
Rólam is a gyarlóságnak tisztítsd le bűnmocskát.

Jézus szive! szelidségnek titkos iskolája,
A mennyei dicsőségnek legszebb koronája.
Tedd szivemet szent szivedhez kérlek hasonlóva,
Füzd szivemet a tiedhez, tedd szeliddé s jóvá.

Jézus szive! add hogy mindig szeresselek jobban;
Ha ér bőség, ha ér inség a jó s rossz napokban.
Légy te, szent sziv! én istápom légy te menedékem
A sötétben fényvilágom, kincsem s dicsőségem.

Jézus szive! szűz anyának drága méhvirága;
Az ő szive alatt támadt lelkünk boldogsága.
Szive Jézus s Máriának hajoljatok össze,
Sziveinket, ha szétválnak, ti füzzétek össze.

Hála legyen az Atyának, ki minket teremtett!
Hála legyen szent Fiának, ki pokoltól mentett!
Hála néked, oh Szentlélek! minden ajk ezt zengje,
Hála Jézus szent szivének mind földön mind mennyben.

13.

Dal. „Hajnal hasadtával“ stb. szerint.

Nyisd meg Krisztus kebled mély sebeit,
Szomjas lelkek kérik vércseppid.
A patakból, mely szivedből ered,
Tiszta ajkkal, hadd meríthessenek.

Mély szivsebed a boldogság laka,
Világ zaja nem láthat el oda
Boldog aki e szent szivben lakik,
Kit e nagy sziv áldása boldogít.

A tégedet szerető hű szivet
Tüzes nyillal veri által szived;
A szeretet ütötte sebeket,
Begyógyítja ismét a szeretet.

A mely szivben tiszta szeretet ég,
Te viszonzod forró szeretetét;
Összeolvad szeretetben veled:
Oh, mily boldog, a ki téged szeret.

Gyújtsd meg bennem, Krisztus! szent tüzedet.
Kebelemből öld ki a vétkeket,
Éljen bennem a te szent szellemed,
Hogy mit szeretsz, szivem szeresse meg.

A világnak meghaló szivemet,
Szivsebednek mélyébe eltemesd,
Hogy ne törjön hiúságok után,
S szent szivedet szeresse már csupán.

Áldunk Atya, Fiú s Vigasztaló,
Egymást híven szerető egy Való;
Tanítsd meg e gyarló bűnös szivet,
Hőn szeretni a legszentebb szivet.

14.

Örök Atya áldott Fiának,
A jövendő idők atyjának

A békesség fejedelmének.
Zengedezzen magasztos ének,
*Jézus szive a menny kincstára,
Legyen nekünk mindig kitárva.

Miérettünk viselte keble
A szeretet sebjét szeretve;
Ki ő hozzá hajol kegyelve,
Lángra gyúl benn az Ur szerelme.*

Oh fájdalom véráldozatja,
Igazmondó szólj mi vitt arra,
Hogy elszenvedd, midőn a dárda,
Sebet ejtve bensőd ajtója?*

Oh szeretet égi forrása,
Oh szent mennyviz kristály folyása,
Oh bűnölő szeretet lángja
Te lobbantod a szivet lángra.*

Kegyes Jézus kérünk rekeszsz be,
Mindörökké minket szivedbe;
Adj malasztot, mig itt lenn élünk,
Hogy majd egykor mennybe felérjünk.*

Áldás hála az ég Urának,
Szerelmes egyszülött Fiának,
Szentlélekkel az egy s háromnak,
Kit csillagok, hold s nap uralnak.*

15.

Egek ékessége, föld gyönyörűsége,
Tündöklő szépsége, Jézus Szive!
Egész szelidséggel, teljes reménységgel
Elődbe borulok, esedezve,
Nagy ékességed, nagy dicsőséged,
Mert arra indítja én szivemet,
Hogy dicsérjem, Jézus! szent szivedet.

Mennyei sereggel, hő szivvel és nyelvvel
Áldást mondj szivre, bűnös lelkem!
Angyali igékkel, harsogó zengéssel
Dicsőitsd s magasztald, minden részem!
Jézus üdvözlégy, hozzám kegyes légy,
Irgalmasságodba engemet végy,
Nagy dicsőségedben részessé tégy.

Szivemnek ajtaját, felnyitom kapuját
Szived szerelméért, én Jézusom!
Koronás szivedet, szentséges nevedet
Ird az én szivembe, oh Krisztusom!
Emlékezeted, szent szereteted,
Maradjon szivemben s velök szived,
Igazgassák együtt érzelmimet.

Szivedet Jézusom, szivemhez kapcsolom,
Szivemet szállásul neked adom;
Szivedet ez által szerelmem lánczával
Szivemhez szorítom, befoglalom,
S ha betelt vágyom, el sem bocsátom
Szivedet szivemtől, én Jézusom!
Mig mennybe nem leszesz kalauzom.

16. *Kapossy É. T.*

Elfogja lelkemet a néma bámulat,
Oh jertek, angyalok! imádjuk az Urat;
Bámulva szivlelem mire a hit tanít,
Hogy Krisztus szent teste, vére s szive van itt.

Leszállsz, édes Jézus! megtartva trónodat,
Hogy légy oltárinkon áldozár s áldozat;
Emberek fiait, mert szereted nagyon,
Szentséges szent Szived közöttünk itt vagyon.

Mily sok bántalmat vall e szentségben Szived,
Mely minket a pokol hatalmából kivett;
Hitetlen kigúnyol, hivő nem látogat:
Itt hagyják üresen állni templomodat.

Mit adjak, Jézusom! e nagy bántalmakért,
Ki értem keresztfán ontottál drága vért?
Vedd forró szivemet égő áldozatul,
S szemem könyharmatát örökös zálogul.

Bocsáss meg azoknak, oh örök Szeretet!
Kik e nagy szentségben átdöfik Szivedet;
Térítsd a kétkedőt, buzdítsd fel a hivőt,
Hogy forduljon feléd elpártolt rossz szívök.

Röpűlj el én lelkem a hitnek szárnyain
Imádd Jézust a föld minden oltárain;
E szentségben imádd szent Szivét mindenütt,
S ne szakadj tőle el, mig végórám nem üt.

17.

Viz Z.-tól. D. „Imádlak nagy Istenség“ stb.

Hol üdv forrási vannak, légy áldott Jézusomnak
Drága Szive!
Melyért Téged adnálak, nincs e múló világnak
Annyi kincse.

Bár úgy szerethetnélek, buzgón imádva téged,
Mint a szentek,
Akik örvendve áldnak, szent, szent, szent igy kiáltnak
Mert szeretnek.

Csábít a földi árnykép, de benne nem találnak
Békességet,
Jézus, hozzád ha térek, már semmitől se féiek,
Csak remélek.

Növeld bennem szerelmed s add reám édes terhed
Hadd viseljem.
Öröm vinnem igádat, szerelmed hogyha áthat
S edz meg engem.

Fogadd szivem egészen, áldozat ime légyen
Kedves néked.
Jőjjön szerelmed fénye s ha int az élet éje.
Benned élek.

18.

Oh szivek királya, szeretet dús kincstára,
Jézus szive, szivem híve, istenség nagy csodája!

Szivem legyen oltárod, hol kincsedet kitárod,
Jézus szive, szivem híve! a bűnöst te megszánod.

Szentség, malasztszekrénye, földiek egy reménye,
Jézus szive, szivem híve! lelkemnek szép napfénye.

Otthona a szűzeknek, menhelye, kik szerétnek,
Jézus szive, szivem híve! engem kérlek ne vess meg.

Oh légy az én szerelmem, erősségem, győzelmem,
Jézus szive, szivem híve! légy bástyám bűn ellen.

Irgalom szent tárháza, minden jónak forrása,
Jézus szive, szivem híve! te vagy lelkem gyöngyháza.

Mig élek e világon, légy napom fényvilágom,
Jézus szivem, szivem híve! légy holtomkor istápom.

19. *Kaposy É. T.*

Jézus szent szivéről zengjen énekünk,
Mely annyi áldással virágzott nekünk;
Téged imádjon kegyelt szív!
A nagy világon minden szív.

Nem volt még soha szív, mely igy szeretett,
Mely értünk örömmel ennyit szenvedett.
Ki annyit tudott szenvedni,
Tanuljuk meg azt szeretni.

E szent szív csupán csak értünk dobogott,
Eltürt mindent, hogy mi lennénk boldogok;
Szenteljük neki éltünket,
Kapcsoljuk hozzá szivünket.

Jézus szent törvénye ellen aki vét,
Marczangolja az ő szentséges szivét.
Rút, káromló nyelv a dárda,
Mely e szent szivet átjárja.

Ne busítsuk bűnnel e drága szivet,
Mely minket a pokol torkából kivett.
Minden hű sziv ezt szeresse,
Csak ennek kedvét keresse.

E legszentebb szivnek vér s viz cseppjei
Az égi koronák legszebb gyöngyei;
Hogy koronára szolgáljunk,
Bűnös élettől elálljunk.

Jézus szive legszebb mennyei virág,
Millió szivével áldjon a világ:
Illatozz nekünk mig élünk,
Mennybe hozzád felérjünk!

20.

A kis Jézus Szivéhez.

(Gyermekek éneke.)

Kis Jézus szent szive! imádlak s szeretlek,
Mig e földön élek, soha meg nem vetlek,
Légy hajnalom szép csillagja,
Tavasz korom jó illatja:
Kisded Jézus szent szive!

Növekedél egykor égi bölcsességben,
Add, hogy növekedjem én is ebben szépen,
Te légy szivem példányképe,
Gyenge korom erőssége:
Kisded Jézus szent szive!

Add, hogy az én lelkem legyen mindig ébren,
Szivem szent szivedhez szeretettel égjen,
Szivem s lelkem foglald jóban,
Hogy szeressen mindig jobban:
Kisded Jézus szent szive!

Oh taníts meg engem minden jóra, szépre,
Nagy, mély alázatra s engedelmességre,

Hogy mit szeretsz, azt szeressem,
Mit te megvetsz, azt megvessem:
Kisded Jézus szent szive!

Édes Jézus! veled ma szivet cserélek,
Fogadom, jó leszek és csak neked élek,
Végy irgalmad kebelébe,
Ha meghalok, vigy az égbe!
Kisded Jézus szent szive!

Dicséret, dicsőség az örök Atyának,
Szentlélekkel együtt egy szülött Fiának,
S neked örök hálát zengjen
Tiszta lelkek ajka mennyben:
Kisded Jézus szent szive!

21.

Dal. „Örülj, örvendezz szent Szűz“ stb. szerint.

Térdet hajtva imádunk, Jézus kegyes szive!
Jőjj, légy a mi istápunk Jézus áldott szive!

Elárasztunk csókokkal, Jézus kegyes szive!
Áraszsz el te malaszttal, Jézus áldott szive!

Lelkünk égi hajléka, Jézus kegyes szive!
Szivünk enyhe s árnyéka, Jézus áldott szive!

Nyelv leirni nem képes, Jézus kegyes szive!
Benned lakni, mily édes, Jézus áldott szive!

Piros véred hullása, Jézus kegyes szive!
Malasztok bő forrása, Jézus áldott szive!

Felsir szivünk tehozzád, Jézus kegyes szive!
Mosd le lelkünk rút mocskát, Jézus áldott szive!

Kérünk ne hagyj el majdan, Jézus kegyes szive!
Az utolsó nagy harczban, Jézus áldott szive!

Atvan döfve miértünk, Jézus kegyes szive!
Légy paizsunk s mellvértünk, Jézus áldott szive!

Zárd szivünket kebledbe, Jézus kegyes szive!
Vidd lelkünket egekbe, Jézus áldott szive!

22.

Oh örök szeretet nagy mélysége,
Megváltó Jézusunk kegyes szive!
Hozzád folyamodunk esdve, kérve:
Tekints itt könyörgő híveidre.
*Jézus szive! kérünk végy be
Minket szerelmednek kegyelmébe.

Előttünk a váltság keresztfája,
A mi vétkeinknek drága ára!
S ott oldalad sebe ki van tárva,
Az epedő lelket mindig várva.*

Te mondád, hogy hozzád siessenek,
Kikért földre jöttél, az emberek,
Hogy a vétek által ejtett sebek,
Sebedből gyógyulást nyerhessenek.*

Oh szent seb! szeretet szent emléke,
Jézus győzelmének legszebb éke,
Légy megtérő lelkünk menedéke,
S holtunk után örök üdvössége.*

Dicsőség, imádás az atyának,
Érettünk szenvedett szent Fiának,
S a Szentlélekkel egy Háromságnak,
Az örök irgalom forrásának.*

23.

Mély imádással köszöntlek,
Oh Jézus szent Szive!
A bánkódó bűnösök
Egyetlen reménye.
*Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet,
Oh Jézus szent Szive!
Vigyen hozzád minden lelket
Váltságod szent vére.

Hétszeres áldással árad malasztod forrása,
Melyből anyaszentegyházad híveit ellássa.
*Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet oh Jézus sz. Szive!
Vigyen hozzád minden lelket váltságod szent vére,

Sivednek vérző nyilása szeretet kutfeje,
Szenvedők vigasztalása, lankadók ereje,*

Ott az árvák segítsége, özvegyek oltalma,
Elhagyottak menedéke s hív küzdők jutalma.*

Oh szelid alázatos Sziv! melynek szent példája
Minket oly szeretettel hív az üdvnek utjára.*

Birj tehát minket egészen és te légy mindenünk.
Búban, örömben, veszélyben csak hozzád sietünk,*

S te, ki meghaltál érettünk, mint ártatlan bárány,
Adj égi koronát nyernünk halálunk óráján.*

24.

Molnár J.-től

Szivem szivet, ha cserélnék édes Jézus te veled,
Akkor tudnám csak igazán szeretni szent szivedet.
Akkor tudnám csak becsülni szived vére érdemét,
Mely lecsorgott a keresztről értem bűnös emberért.

Vagy te szent szűz, Isten anyja! add te nekem szivedet!
Hadd lángoljon a keresztig szivemben a szeretet.
Szent angyalok mártyrszűzek jertek velem fel oda:
Szivünk égő fájdalmitól remegjen a Golgota.

Te édes Sziv! Isten Szive tekintsd könnyem özönét,
Könnyeimmel mosogatom bűnös szivem sok sebét.
És ha nem lesz már bűn bennem ugy-e Jézus majd szeretsz?
Szent szivedet hőn imádni a mennyekbe fölvezetsz.



A bold. Szüz Máriáról.

Mise-énekek.

1.

„Egek ékessége“ stb. szerint.

Áldjuk Istenünket nyissuk fel szivünket,
Magasztalására jóságának;
Hogy Szűz Mária lett, minden szűzek felett
Kiválasztott anyja szent Fiának,
S szent Fia által pártfogásával
Nekünk is anyánk lett a Szűzanya;
Oh Istennek örök nagy irgalma!

Azért áldozattal buzgó hódolattal
Jövünk a szent oltár zsámolyához,
Hol Isten kegyelme s a szent szűz kérelme
A megtérő szivre uj áldást hoz!
Oh hagyj részt vennünk, édes Istenünk
A szűz anya által kegyelmedben,
Ébreszsz bűnbánatot lelkeinkben.

Angyali énekre.

Dal.: „Máriát dicsérni hívek“ stb. szerint.

Dicsőség, imádás a jó Istennek,
Hogy Máriát adta az embereknek.

Kik oltalma mellett hozzá térjenek,
Dicsőség, imádás a jó Istennek.

Üdviratra.

Dall.: „Máriát édes örömem“ stb. szerint

Megtestesült örök Ige lelkeinknek üdvössége!
Amire te tanítottál s példát adtál,
Add, hogy megőrizzük, mint anyád,
Tanításod minden szavát.

Hiszekegyre.

Dal. „Bus szivemnek nagy öröme“ stb.

Az igaz hit szent világa Fiad által jött világra,
Jézus Krisztus szűz Anyja! s ő lőn hited jutalma.

Mária! hajnali csillag! te utánad jött fel a nap,
Üdvösségünk napfénye, Jézus lelkünk reménye.

Felajánlásra.

Dal. „Oh malaszttal teljes sz. Szüz“ stb. szerint.

Ez oltáron híveidnek tiszta áldozatja van
Üdvözitő Jézus Krisztus! nézz arra irgalmasan;
Te szerezted szent kereszted és halálod által azt.

Oh ne nézzed, kegyes Jézus! vétkeinknek tengerét,
De kereszted és halálod véghetetlen érdemét,
Csak ez adhat bizodalmat ébredő lelkeinknek.

Érdemedhez vedd Anyádnak buzgó könyörgéseit,
Kit malasztod oltalmunkra oly nagy dicsőségbe vitt.
Kérünk engedd, hogy kegyelmet nyerjen igy ez áldozat.

Adj malasztot, hogy szent véred drágalátos cseppjei
És örökszüz szent Anyádnak pártfogó kérései
Megtérésre, üdvösségre vezessék lelkeinket.

Szent-szent-szentre.

Dall. „Dicsértessél oh Mária“ stb. szerint.

Az ég mondja: sz. az Isten! a sziv zengje: sz. az Isten!
Az egész világ velünk zengje: szent vagy Istenünk!

Mondjuk angyal tisztasággal, Mária buzgóságával·
Te szent vagy, te szent vagy, örökké szent vagy Isten!
Áldassál földön, égen!

2.

Kezdetre.

Dal. Oh szerelmes Istenem!“ stb

Menny urnője Mária, kinek Isten a fia,
Oltárodhoz lép e nép, mely lélekben, szivben ép.

Mint az ur fénykövete köszöntünk ég remeke,
Ki a világ Istenét karjaidon viseléd.

Oh szegények aranya, irgalmasság balzsama,
Csillagos két szemedet kérünk rólunk le ne vedd.

Dicsőségre.

Jézus hála s kegyelet, neked földön s ég felett;
Ki egy szűznek méhibe kegyes voltál szállni be.

Szent leczkére.

Mint te szent szűz hallgatád, szent fiadnak szózatát
Követjük mi is amit az anyaszentegyház tanit.

Hiszekegyre.

Jerikói rózsaszál hiszszük, hogy szűz maradtál,
Hogy ugy szülted magzatod; mint szép hajnal a napot.

Felajánlásra

Mária szép fénytorony, a mennyegzőn egykoron,
Ki csodát tőn kedvedért, őt értünk is esdve kérd.

Kegyes lelki orvosunk, vedd, amit itt áldozunk;
Szent Fiadnak nyujtsad át, áldozatunk illatát.

Szűz virág szent hajadon, méz áradoz ajkadon,
Az Ur maga van veled, menynyel tele kebeled.

Homlokodon korona, szüz erényid gyöngysora,
Hogy minket a bűn miatt, meg ne vessen szent fiad

Szent-szent-szentre.

Szent az egek Istene, szent a szentség tengere;
Szent kit szüz méh hordozott s kit szűz emlő szoptatott.

Boldog ama szűz Anya, ki téged szült menny raja;
Boldog méh, mely hordozott, s az emlő, mely szoptatott.

3.

Mise kezdetére.

Áldozzunk, hív keresztények! a kegyelem kútfejének,
Hogy megadta Istenünk szűz Máriát minekünk.

Ő a szüzeség virága, bűn nélkül jött e világra;
Üdvözlégy szűz Mária! tisztaság lilioma.

Szentlélek által tebenned vett az örök Ige testet,
Oh áldott szűz Mária! Istenségnek temploma.

Angyali énekre.

Máriáé volt a gyermek, a kinél az égi lelkek
Áldva igy énekeltek: dicsőség az Istennek.

Evangeliumra.

A szent evangeliomban örök élet s igazság van,
Élve s halva hirdette ezt a szűz szent gyermeke.

Hiszekegyre.

Higyünk, az alázatos hit nyitja meg az ég ajtóit;
Ez által lett Mária az Istennek szent anyja.

Felajánlásra.

Szüz anyánk! ez áldozatunk mit Istennek bemutatunk
Neved tiszteletére, szent fiad szerzeménye.

Ah, de bűneink fiadnak szent szinétől visszatartnak;
Te mutasd be jó Anyánk! a mit itt feláldozánk.

Testi, lelki jólétünket, melylyel ő áld bennünket,
Áldozd fel oh Mária! boldogságos szűz anya!

S a mivel irgalma bűntet, testi-lelki szükségünket,
Kérünk fájdalmaidra, oh mutasd be Mária!

Első csenditésre.

Zengje ég, föld s benne minden sz. örökké sz. az Isten!
Mint a szűz énekelte, mondjuk: szent az Ur neve.

4.

Kezdetre.

Mária! mennyeknek királyné asszonya!
Tiszta szeretetnek gyöngye és aranya,
Lelkemből szeretlek, szivembe rekesztlek,
*Mária! Mária! bűnösök szószólója.

Dicsőségre.

Mária! tengernek csillaga s estfénye!
A gyarló embernek második reménye,
Altalad szűzesség! Istennek dicsőség.*

Hiszekegyre.

Mária! lábadhoz járulván köszöntlek,
Bár méhed fiat hoz, tiszta szüznek hiszlek,
Tarts ezen hitemben, buzgó szerelmemben.

Fölajánlásra.

Mária! megtérek s futok bátran hozzád,
Mig pályát nem érek valómat bízom rád,
Foglya szűz nevednek szent tiszteletednek.*

Minthogy üdvöt szültél reménység anyja vagy,
Anyánk is hogy lettél, reményünk benned vagy
Mert befoly kertedbe, ki befolyt méhedbe.*

Szentre.

Anyánk nyerd meg nekünk, hogy szentül élhessünk
A szentek szentjének, szent hangot zenghessünk.
Példádon léphessünk, téged követhessünk.*

5.

Boldogasszony szeplőtelen fogantatására.

(Deczember 8-án.)

Dal: „Bemegyek sz. templomodba“ stb.

Uj szövetség frigy szekrénye, malaszttal telt sz. edény,
Mátkájának, kit megkére a mennyei vőlegény,
Mária, szűz liliomszál! már a méhben tiszta voltál,
Lelked ép is, fényes, szép is, minket az ősbűn rongál.

A szenteknek koszorúja, ilyet, mint te nem mutat;
Te nemünket szűlted ujra, nyitván mennybe jó utat.
Te malaszttal voltál teljes, a mi éltünk bűnnel terhes;
Légy kegyelmes, engedelmes, védő szárnyad ránk terjeszd.
Angyal tiszta liljombimbó! rajtad az ég s föld örül;
Nem ártott a lélekkínzó, Isten fénye vett körül.
Atya legszebb alkotmánya! nem érintett bűnhomálya,
Oh örök szép! bűnörökség Ádámtól rád nem szálla.

Szűz szivedbe, kérünk, végy be, boldogasszony szűz anyánk!
Majdan végre vigy az égbe, légy ott kincsünk koronánk
Ott örökké, mindörökké légy a miénk, ne hagyj többé,
Hogy szivedben, szerelmedben lehessünk mindörökké!

5a.

Oh szűz Anyám feléd repül szivem esdő fohásza,
Oh szűz Anyám tekints keggyel az esdeklő szavára
Te vagy a jó édes Anya, Te könnyezél felettem,
És e könnyek mosogatták, ujra feltört sebhelyem.

Jézussal, kit ujra kértél, ne tekintse vétkemet
Jőjjetek el s utaimnak kormányzói legyetek.
Zengő ajkam hadd mondja csak üdvözlégy szűz Mária!
Majd igy mennyben sziveteket az én szivem is birja.

6.

Az egek fénycsarnokában ma nagy öröm, nagy vigság van
Zengenek a szent szűzek zengjünk mi is áhitattal,
Kit egy világ áldottnak vall, a szeplőtlen szent szűzet.
Tiszta ő, mint a liljomnak fehér keblén a gyöngyharmat
Mely az égből hull alá megőrzé az Ur kegyelme,
Eredeti bűnnek szenyje őt soha nem mocskolá.
Oh Mária, Isten anyja, szeplőtlenség szinaranya!
Nyujts az égből védkezed, mi, kik bűnben fogantatunk
És vétkekre vétket raktunk hullass értünk könnyeket.
Bűneinknek nincs is száma több az, mint hajunk szála
Hozzád futunk szűz anya! akit szültél, kérjed azt most
Az anyának mindig hasznos jó fiánál szép szava.
Moss ki minket a bűn szenyből, kik nem tudunk élni szentül,
Ajkaink hőn esdenek; az itélet szörnyű napján
Szent Fiadnak boldog jobbján nyerj nekünk majd menhelyet!

7. *Molnár J.-től*

Oh bűn nélkül fogantatott szentséges szűz Mária!
Hozzád jöttünk köszönteni szent Anna szép magzata.
*Szeplőtlen Anyánk! kérünk tekints ránk.
Menny királynéja üdvözlégy Mária, Mária áldott légy.

Mint a hajnal gyöngyharmata
Tiszta vagy oh szűz Anya,
Oh tégy hozzád hasonlóvá
Anya szived add oda.*

És ha eljő a végóra,
Néma s hűlt lesz az ajak,
Akkor is oh szűz Mária
Sóhajommal áldalak.*

Imádd Isten oh szűz Anya,
Hogy bocsásson meg nekünk,
S anyai védszárnyad alatt
A mennybe felmehessünk.*

7.

Dal.: „Oh fényességes szép“ stb. szerint.

Örül szive szent Annának,
Jeszsze ágon bimbó támadt,
Harmat hull majd mennyből rája,
A Szentlélek malasztjára.
*Oh Mária, szeplőtlen szűz!
Kérünk, minket szivedhez füzz.

Olyan leszesz a szűzek közt,
Mint liljom a tövisek közt,
Eredeti bűnnek mocska
Szived soha meg nem fogja.*

Bűnösöknek reménysége,
Megtérőknek édessége!
Légy oltalmunk, légy jótállónk.
Szent fiadnál közbenjárónk.*

Esedezzél mi érettünk,
Kik világra bűnben lettünk,
S ott örökké szemlélhessünk,
Oh Mária szeplőtlen szűz.*

Nagy dicsőség az atyának
S ő egyszülött szent Fiának,
Szentlélekkel egyetemben,
Nekik ég s föld hálát zengjen.*

8.

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint

Nagy öröm van az egekben,
Jeszsze törzsén Názáretben,
Bimbó fakadt ma hajnalban,
Föld csodája lesz majdan.

Anna asszony kis kertjében
Fejledez e bimbó szépen,

Megszünik már az ádázkín
Örvend, vigadd agg Joachim.

Mária a gyönge hajtás,
Kit kért esdve sok sóhajtás,
Az ő bimbó szakadása,
Lesz a mennynek megnyilása.

Ő a világ várt reménye
E siralomvölgynek fénye,
Ő könyörög majd érettünk,
Ő örködik majd felettünk.

Sohasem hull le virága,
Megmarad szűz tisztasága,
Lesz tövise, lesz fájdalma,
Fájdalomnak ő lesz anyja.

Üdvünk még ma bimbóban van,
De virággá fejlik majdan,
A Szentlélek szent malasztja
S verőfény kifakasztja.

Szeplőtlenség példányképe!
Áld, magasztal Szión népe,
Tégy méltókká szerelmedre,
S a mennyei örömökre.

9.

Dal. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Igazság rég várt hajnala! köszöntsük tiszta Szűz-anya!
Ki megelőzted a napot, mely Jézusunkban támadott.

Téged köszönt a hit s remény szivünkben e nap re gelén
Téged köszönt a szeretet, mely minket most hozzá vezet.

Hiszszük szeplőtlen voltodat, és szent fogantatásodat,
Mely minden bűntől ment vala, oh tisztaságos szűz-anya!

Reméljük pártfogásodat, s igy ő nekünk malasztot ad,
Kik mint Istent, ég s föld csodál, de kit Fiadnak mond'natál

Szivünk ugy senkit sem szeret Isten után, mint tégedet,
Te szép szeretet Anyja vagy, könyörgünk, minket el ne [hagyj.
Töltsük, követve tégedet, ezen napot s ez életet . . .
Hogy üdvözüljünk általa, kinek te voltál hajnala.

10.

Oh Mária, ékes rózsa,
Nem neked szól a törvény,
Mivel szebb vagy és tisztább vagy,
Mint égünkön a napfény.
A sötétség szent világa,
Ki a poklott megrontotta,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Letiportad, meg is győzted
Az ördögnek hatalmát;
Híveidnek megnyitottad
A mennyeknek ajtaját.
Magyaroknak védasszonya
Földieknek édes Anyja,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Szeplőtlen hó tisztaságod
Kezdet óta vallottuk,
Most az egyház szent szavára
Nyiltan is zengve áldjuk,
Örülj boldog szűz Mária!
Bűnösöknek szószólója,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Ha a világ összeomlik,
Dicsérnek az angyalok;
S porba dől bár minden ember,
Tisztelnek a szeráfok,
Jeszsze ága szép virága
Angyaloknak királynéja,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Mindenütt csak dicsőséged
Zengje nyugat és kelet;
Választottak egész serge
Mondja szentnek nagy neved.
Égieknek fényvilága.
Földlakóknak sziklavára,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Légy imádva, oh nagy Isten!
A magasban általunk;
Te pedig áldott örökre,
Szeplőtlen szent Asszonyunk;
Atya-Isten szép leánya!
A Fiúnak édes anyja!
Szentlélek szűz mátkája!

11.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Üdvözlégy Mária! Isten szülője!
Kiben nem volt soha bűnnek szeplője,
Öröktől fogva elválasztattál,
Vétektől oltalmaztattál.

Oh szűz! te rontád meg a kigyó fejét,
S megaláztad lelkünk régi ellenét.
Neked nem ártott a bűnnek mérge,
Mert bűn nélkül fogantattál.

Ádám — ősatyánkban mi mind vétettünk!
A tőle eredett bűnben születtünk!
De te, oh szent szűz! kivétel valál,
Mert bűn nélkül fogantattál.

Isten minden fölött nagy ékességet
Árasztott lelkedre, megáldva téged
Mária! teljes vagy malasztokkal,
Fénylesz égi áldásokkal.

Az Isten báránya! téged anyjának
Választa s elvevé bűnét világnak!

Méltó volt, hogy e bárány szülője
A bűnt soha ne ismerje.

Szűz anyaságodat a szent próféták
Sokak örömére régen megirták;
Ők bezárt kúthoz hasonlítottak,
S körülvett kertnek mondottak.

Oh szeplőtelen szűz! könyörögj értünk,
Kik bűnben születtünk, hogy ahhoz térjünk,
A ki bűn nélkül való példának
Adott téged a világnak.

12.

Dall. „Térdre esvén leborulok" stb. szerint.

Föl keresztények! föl hívek! zengjünk ma uj éneket.
A szeplőtelen szent szűznek, ki bűn nélkül született,
A fogantatás perczében megszentelé Isten őt,
Tisztaságban és szentségben a mennyei királynőt.

Rendületlen volt eddig is s boldogító e hitünk,
Szép rózsa, liliom és nárcziz volt ő mindenkor nekünk.
De ily magasztos érzület keblünkben nem honolt még
Nem volt teljes a tisztelet, hiányzott egy drága ék.

De már szent Péter utóda s a püspöki kar vele,
Fellelkesülve kiáltja az egyház felkent feje:
Szeplőtelen fogantatott Mária a szűz anya,
A vélemény, mely habozott, lőn hitünk ágazata.

Oh szűz! tisztaság lilioma, Jákobnak lajtorjája!
Szeplőtelen dicső anya! éltünk vezérfáklyája.
Imádd Istent mi érettünk, kiket a bűn terhe nyom,
Légy védelmünk, segítségünk, a veszélyben oltalom.

13.

Dal.: „Üdvözlégy oh életfája" stb. szerint.

Oh szűzesség ékessége! a ki ma fogantatol,
Oh nemünknek dicsősége, ki ma nekünk oltatol,
Égi bimbó, remek rajzat, üdvözlégy kedves magzat!

Bár ma téged Ádám leánya, Anna méhébe fogad;
De reád ég oltománya! szennye bűnnek nem ragad.
Tiszta vagy te, mert az Isten templomának tesz itten.

Éva jajja minket faggat, drága szűz légy mellettünk
A bűn üldöz és sanyargat, szólj uradnál mellettünk.
A tekintet rád igen nagy, mindenestől, mert szép vagy.

14.

A názáreti szent ház átvitelének napján.

(Deczember 10-én).

Dal. „Téged áldunk" stb. szerint.

Megköszöntünk Názáretnek, kis hajléka, temploma!
Megköszöntünk magyar szivvel, aranyos szép sz. tanya,
Benned lakott, szerencsés ház! egykoron a sz. család;
Ah, te láttad felragyogni üdvünk biborhajnalát.

Falaid közt köszöntötte, Gábor angyal, a követ,
Mennyből hozott gyöngyszavakkal, Máriát a sz. szüzet.
Falaid közt, szép aranyház! az ige megtestesült;
Istenséggel az emberség, csodamódra egyesült.

Falaid közt élt mély csendben az angyalok öröme,
Kisded Jézus Máriának egyetlen egy gyönyöre.
Falaid közt munkálkodott szent József s szűz Mária,
Segélyökre volt mindenben az Isten egy szent fia.

Magyar földünk koronája, voltál szent ház egykoron;
Tersattóban ahol álltál, rólad beszélt völgy s halom,
Oh angyalok! mért vittétek tőlünk el e kis tanyát,
Melyben, boldog, jó időket élt hajdan a szent család.

Oh Mária szép aranyház! szivedben az ur lakott;
Engedd, hogy ma is miénknek mondhassuk e kis lakot.
Esdve kérünk, jőjj el hozzánk, magyarokhoz sz. család!
Derítsd föl szép országunkra, a boldogság hajnalát.

15.

Szűz Mária eljegyzésére.

(Január 23-án.)

Dal.: „Üdvözlégy Krisztusnak teste“ stb. szerint.

A menny csillagvárában nagy öröm, nagy vigság van
Zeng az ének, örömének, hogy kivirul Jeszsze ága, virága

Boldog város Názáret! az ur téged nagygyá tett,
Hol két lélek szűzi lélek egyesül ma frigyet kötve, örökre.

Ma tartja szent érzettel szűz Mária Józseffel,
Eljegyzőjét, mennyegzőjét, örvend vele édes anyja sz.
[Anna.

Repül Gábor sebtében, liliomszál kezében,
Szűz mátkának, Máriának az egekből ajándékba ezt hozta.

Tiszta, szűzi, szent szándék, itt a nászi ajándék
Halálig hív szerető sziv, ezt hozzák szent szeretetben
[mindketten.

A szűz fölött ott ajáng, egy hófehér szép galamb,
Szerelmese, hív jegyese, leszállt hozzá kegyeletből az
[égből.

Szentlélek szűz arája! örömednek napjára,
Olvasókból, fohászokból, ma koszorut körünk neked,
[ékeset.

Kik nászodra eljövénk, áldó kezed tárd fölénk,
Szűzek szépe! kérünk végy be, szűz szivedbe s sze-
[relmedbe s keblezz be.

Oh sz. József, te se hagyj, ki mindnyájunk atyja vagy
Jegyeseddel, kegyeseddel, ha haldoklunk, szólj helyet
[tünk, mellettünk.

16.

Gyertyaszentelő-bold.-asszony ünnepére.

(Február 2-án.)

Mise kezdetre. *Kapossy É. T.*

Örülj s készülj Sión! ime jő királyod,
Fénytől tündökölve várják az oltárok
A gyertyaszentelő szűz Őt bemutatja.
Örömmel tekint le fiára szent atyja.

Fél lépni Mária, a szentelt hajlékba,
Noha ő az Isten legtisztább hajléka,
Mi is félve nyujtunk áldozatot néked,
Oh áldd meg Istenünk ez esengő népet.

Angyali énekre.

Dicséret, dicsőség s hála legyen annak;
Kit égben angyali sergek magasztalnak,
Kit, noha ő a mi váltságunk aranyja,
Egy pár galamb s gerlén vált meg édes anyja.

Szent leczkére.

Jézus! a te tanod égi világosság,
Hiszszük hár nem érti emberi okosság;
Ömleszszed ma reánk malasztod sugárit,
S lelkünk éjszakája szép nappallá válik.

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy a kisded, ki testben oly gyönge,
Kit ölében szűz tart, pólyákba göngyölve,
Hiszszük, hogy ő leszen bűnünk áldozatja,
Rabságunk kötelét, győzve, szétszakgatja.

Felajánlásra.

Három áldozat van ma az Ur oltárán,
Gyöngye testben magát áldozta a bárány;

Illatát Mária a mennyei rózsa,
Az öreg Simeon életét áldozza.
Csak kis ostya és bor a mi áldozatunk,
Oh fogadd kegyesen szép kisded királyunk!
Szent szűz szülötteddel tedd fel az oltárra,
S tetszéssel tekint le az Atya reája.
Legyen szivünk az Ur áldozatoltára,
Hozzon a hit mennyből égő gyertyát rája,
Legyen a reménység illatos tömjéne,
Gyújtsa meg szerelmünk égő érzeménye.

Szent-szent-szentre.

Szent az Atya, Isten, a Fiú s Szentlélek,
Szent, kit az angyali seregek kisérnek;
Tisztelet, kegyelet az égi Anyának,
A gyertyaszentelő szép szűz Máriának.

17.

Dal. „Üdvözlégy oh életfája" stb. *Kovács M. I. K. 196.* 4.

Oh Mária, ékes Eszter!
Nem neked szól a törvény;
Mivel szebb vagy százezerszer,
Mint egünkön a napfény.
Kegyelemnek vagy forrása,
Istenünknek áldása.
Oh, ha tudná, ki megáld ma,
Hogy te szültél tisztulást,
Lábaidhoz majd borulna
S tőled ő kérne áldást.
Minden áldás a kezedben,
Hordozod szűz kebledben.
Menj, te szépség! az oltárra
És emelj szent jobb kezet;
Ki reád néz, mint anyjára,
Áldd meg árva népedet.
Tiszta méhed az a kincstár,
Melyből a föld áldást vár.

18. *Kapossy É. T.*

Dall.: „Magad bizonyitod“ stb. szerint.

Ősz Simeon! nyisd meg szent templomod zárát,
Az arany ajtóban a szent Család vár rád;
A Szűz bemutatja kisded báránykáját,
Szűzi anyasága ékes koronáját.

Uj korszakot jelöl a mai szép ünnep,
A véráldozatok elmulnak, megszünnek;
Megvalósul miről a próféták szólnak,
A képlet igy enged helyet a valónak.

Lehajtja Mária fejét alázattal,
Tudja, hogy Simeon, az ősz kit magasztal;
Hogy az ő ölében van a világ fénye,
Rég várt Messiás, a föld szent reménye.

Ma lett meg jutalma a reménynek s hitnek,
Boldogok, akik itt remélnek és hisznek!
Az öreg Simeon karjára vehette,
A világ váltságát megölelgethette.

Ki tudná felfogni a mai nap titkát?
Tisztulni jő, ki a napsugárnál tisztább!
Az áldozatokat jó szent József tartja,
Boldog kis gerlicze, boldog kis galambka.

Oh gyertyaszentelő kegyes Boldogasszony!
Segíts, hogy fohászunk az egekbe hasson,
Hogy a sötét világ várt világosságát
Szemeink örvendve, az égben meglássák.

Dicséret dicsőség az Atya s Fiúnak,
Szentlélekkel együtt az egy legfőbb Jónak!
Teljes Szentháromság! te gyámold ügyünket,
Szűz Anyánkkal neked áldozzuk szivünket.

19.

Dall. „Mint a szép hüvös patakra“ stb. szerint.

Az Isten házába siet az áldott szűz Mária,
Karjain a kisded Jézus, az Istennek szent Fia;
Hogy a törvényt megtartsa s magát beavattassa,
Áll a templom ajtajában több asszonyoknak sorában.

Ő kit Isten felmagasztalt minden asszonyok felett
S szűzességben szülte Jézust, a törvénynek engedett
És Fiát bemutatta, magát beavattatta;
Hogy mások is ezt követnék és a törvényt meg ne vetnék.

Midőn az öreg Simeon Jézust kezébe vette,
Lelkében az angyaloknak nagy örömét érzette;
Üdvözitőjét áldja és Istenét imádja,
Teljes lévén Szentlélekkel, felsóhajt és igy énekel:

„Most bocsátod el szolgádat békeségben Istenem!
Mert az igért Üdvözitő eljött, látta őt szemem.
Kit te adtál népednek, fényére Izraelnek,
Világ világosságára s minden ember váltságára.“

Oh légy velünk, kegyes Jézus! igaz világosságunk,
Oh légy velünk, szűz Mária! mint erős pártfogásunk
Hogy ősz Simeon után mondhassuk a végórán:
Most bocsátod el oh Isten! te szolgádat békeségben

20.

Dal.: „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb.

Ki negyven nap előtt üdvösségünkre
Lejöttél az égből bűnös földünkre,
*Szállj be lelkünk hajlékába
Oh világ világossága!

Ki a szűz méhében testbe öltöztél,
Hogy megmentsd azt embert, emberré lettél.*

Ki bár királya vagy az égnek s földnek,
A jászolt választád szegény bölcsődnek.*

Ki az eget s földet felékesíted,
Itt anyád pólyába takart be téged,
*Szállj be lelkük hajlékába,
Oh világ világossága,

Ki bő táplálatot adsz mindeneknek,
Itt szűz tejet szoptad egy szűz kebelnek.*

Kit a hív pásztorok s a három bölcsek,
Buzgó imádással megüdvözültek.*

Kit midőn a negyvennapok elmultak,
Bemutatott szent Szűz-anyád az Urnak.*

Kit az ősz Simeon karjára felvett,
Áldván az Isteni magas kegyelmet.*

Ki megváltásunkért véred ontottad,
Érted egy pár galamb lőn az áldozat.*

21.

Dall.: „Véghetetlen felség" stb. szerint.

Oh bámulj mindenség a törvényadója,
A nagy Isten ma a törvénynek hódolva,
Mint áldozat s annak papja, önmagát bemutatja,
Oh hajts térded földség, jő az égi fölség.

Mária a tiszta erkölcsök edénye,
Az új szövetségnek szeplőtlen szekrénye,
Tisztulni jön a legtisztább, karján van az égi istáp
Jő szivünk aranya! a megváltó anyja.

Mit hoztál szent József? van itt galamb s gerle!
Kis gerle a szent szűz, röpösö szerelme
Galamb az ősz pátriárka, ki az urat már vég várta
Itt van a kis bárány: megvált vére árán.

Én kisded Jézuskám, édes boldogságom,
Szent teremtőm! én is látásodra vágyom.
Mutasd meg szép angyalorczád, mosolyogj rám,
Szép mennyország! az agg Siónnal átfoglak azonnal

Oh szivem királya! én is hoztam néked,
Hogyha elfogadnád, egy kis csekélységet,
Kisded gerlét s bus galambot, mely utánad rég ujungott,
Ez szivem, az lelkem, végy kegyedbe engem.

Gyertyaszentelő szűz, Noé szép galambja!
Ki karján reményünk, olajágát tartja.
A mennybeli sokat ád rád, fegyverezd le nagy haragját,
Légy te menedékünk végóránkig nekünk.

Szeplőtelen anya tiszta szerelemnek!
Ki öledbe tartod, a mosolygó mennyet.
E nép hozzád fut rebegve, érted lángol forró keble,
Légy esedezője, égbe felvivője.

22.

D.: „Gábriel elválasztaték“ stb. szerint.

Jeruzsálem városában,
Mily öröm, mily szent vigság van?
Nyitva áll az ég fölötte,
Ott van ma a menny szülötte.

Kezd ragyogni titkos uj nap,
Ma mutatják be az Urnak,
Most még csak, mint csillag fénylik,
De majd napként önti fényit.

Ajtón álló levitának
Pár gerliczét átnyujtának,
Kis madár lőn váltság díjja
Annak, ki a mennyet birja!

Ősz Simeon ismeré fel,
Prófétai két szemével,
A világnak fényét benne,
Kit igért az Ur kegyelme.

Simeonnak rezgő karja
Gyöngédeden átkarolja,
Szent könnyei az öregnek
Kis Jézusra permeteznek.

Oh Mária hozzád esdünk,
Mi, kik sokszor bűnbe estünk,
Nyerj nekünk is bő kegyelmet,
Hogy hevítsen szent szerelmed.

Szűz Anyánk! még egyszer kérünk:
Légy te ami lelki fényünk,
Hogy, mint szentelt gyertyák, szépen
Égjünk Isten közelében.

23.

Dall. „Lelkünk üdvössége“ stb.

Sion! templomodat szépítsd oltárodat,
Fogadd királyodat, imádd Krisztusodat,
Ime itt jön szűz Mária! karján lelkünk drága díja,
Jézus Isten fia!

A törvényt megtartja, mint az Ur meghagyta,
Fiát bemutatja Simeonnak adja,
*A szentséges szűz Mária, karján lelkünk drága díja,
Jézus Isten fia!

Egeknek ajtaja, üdvösség hajnala,
S e hajnal csillaga lett a boldog anya.*

Nyisssuk föl lelkünket, kérjük Istenünket,
Hogy adjon kegyelmet, mert ime közelget.*

24.

D. „Egek ékessége“ stb. szerint.

Szion! templomodat, szépítsd oltárodat,
Készűlj elfogadni Krisztusodat;
Ki mindent fölvidít, ime már közelít
És boldogítani jön sorsodat.
Ma jön be hozzád és hoz áldást rád,
Hogy komor csillagod napot lásson:
Bejelenti magát a szálláson.

Fogadd el Máriát, most hozza szent Fiát,
Szentséges szivéhez szorongatva;
Megáll pitvarodnál, koczogat ajtódnál,
Éltedet karjain tartogatva.
Kit kezdet nélkül és anya nélkül
Mindig szült az Atya és most is szül!
Most szülte szűz anya, atya nélkül.

Az öreg Simeon e gyönge két karon,
Kit régen óhajtott, most megleli;
E szűznek szivéről, szerelmes kebléről,
Örömtől rebegve felöleli.
Oh boldog vénség! itt a reménység,
Kész lehet már lelked megoszlani,
Mert látod azt, ki jön orvoslani.

Értünk is, Mária, irgalmasság anyja!
Mutasd be méhednek gyöngyvirágát;
Életünknek fogytán, halálunk óráján
Hozd el szűz lelkednek napvilágát.
Hogy békességben, szent reménységben
Hozzád költözhessünk ez életből
És üdvöt szedhessünk gyümölcsödből.

25.

Dall. „Aldjad ember e nagy jódat“ stb. szerint.

Az ur Jézus szent nevében, élő hitben és reményben
Hozzád fohászkodik néped oh Mária!
S te tőled vár segítséget Krisztus anyja!

Midőn Jézus életéről, kinjáról s dicsőségéről,
Buzgó szivvel elmélkedünk, oh Mária!
Rólad mindég emlékezünk, Krisztus anyja!

Öröm Anyja! te fogadtad őt szűz méhedben s hordoztad,
Te szülted őt s a templomban felajánlád
S keresvén őt, az ünnepen, ott találád.

Oh fájdalom anyja! neked mily kín volt fiadat nézned;
Midőn őt megostorozva s koronázva,
Szidalmak közt felszegezték keresztfára.

Dicsőségnek anyjává tett feltámadva Jézus téged.
Midőn felment, elküldötte a Szentlelket,
Hogy megkoronázzon téged, mennybe felvett.

Öröm, kín s dicsőség anyja! kérd fiadat, hogy malasztja
Legyen velünk s tartson meg az igaz hitben,
Örömben ugy, mint bánatban s dicsőségben.

26.

Gyümölcsoltó-boldogasszony napjára.

Mise kezdetre. *Kapossy É. T*

Gyümölcsoltó Boldogasszony!
Áldozatra hozzád jöttünk;
Hullass csak egy csepp könnyet ránk,
Az eget nyisd meg fölöttünk.
Hebron völgynek jó illatja,
Te légy lelkünk áldozatja.

Angyali szent követ szállott
Názáretbe magas mennyből;
Mária kis czellájában
Az üdvözlő szó megzendül.
Bimbózik már Jeszsze ága
Megváltónk lesz bájvirága.

Dicsőségre

Nagy a fény, nagy a dicsőség,
Mely Máriát körülfogja;
A Fiunak glóriáját
Látjuk anyján fényragyogva.
Derítsd reánk, Szűz! sugárod,
Mely Fiadról reád árad.

Szent leczkére.

Mezők ékes liliomja!
Tedd liljommá sziveinket.

Paradicsom bezárt kertje!
Szent szivedbe zárj be minket,
Hogy fiadnak üdvigéje
Legyen lelkünk vezérfénye.

Hiszekegyre.

Add, szűz anyánk! hogy erényid
Mi is híven követhessük,
Hogy az égnek fényösvényét
Mi is buzgón kereshessük.
Olts szivünkbe reményt s hitet,
Ki az angyal szavát hitted.

Felajánlásra.

Vedd anyánk! e kenyeret s bort
Tedd föl Fiad oltárára;
Kérdd, fogadja el szent kegygyel:
Buzgó szivünk adománya.
Mit te nyujtasz, elfogadja
Ha rajt kezed szűz illatja.

Mig itt élünk, ha körülvesz
A gyarlóság s bűn homálya;
Védjen, óvjon a bűn ellen
Nagy hatalmad szent csodája.
Mert hol mocsok, hol bűn nincsen,
Ott vagy, oh Szűz! ott az Isten.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, aki eget s földet
Áldásával elárasztott;
Szent, szent, ki szűz Máriának
Adott oly bő szent malasztot
Szent szűz! vigyázz reánk mennyből,
Hogy élhessünk itt lenn szentül.

Életünknek minden perczén,
Fölkeltünkben, lefektünkben,

Szép nevedet áldva zengjük
Örömünkben, keservünkben.
Légy szűz Anyánk! lelkünk szárnya,
Üdvreményünk, mennybe szállva!

27.

Dal.: A mennyei szent városnak" stb. szerint.

Mária kis hajlékában, Názárethnek városában,
Istenhez fohászkodik és buzgón imádkozik,

Az emberi nem váltságát, óhajtja Isten országát,
Szánja bűnös voltunkat, számkivetett sorsunkat.

Imádkozik s im elébe Gábriel arkangyal lépe,
Isten titkát jelenti s a szűzet megköszönti.

Igy szóla hozzá az angyal: üdvözlégy teljes malaszttal
Minden asszonyok felett, áldott vagy az Ur veled!

A szűz megrettent e szóra, de az angyal tovább szóla;
Ne félj, mert az Istennél, te nagy kegyelmet nyertél.

Megárnyékoz a Szentlélek és szűz méhed gyümölcsének
Jézus lesz örök neve, az angyal ily szót teve.

S a szent szűz megalázódva; ime az Ur szolgálója,
Legyen te igéd szerint! szól s az égre feltekint.

És legott az örök ige leszálla szent szűz méhébe,
Hol emberi testet vőn s az ember váltsága lőn.

Adjunk hálát az Istennek, ki nekünk a kegyelemnek
Kútfejét megnyitotta s fiát váltságul adta.

28.

D. „Szüz Mária gyümölcse" stb. szerint

Mily boldog vagy Mária kis háza,
Názáreti hajlék, menny tárháza!
Fényes ösvény vezet hozzád mennyből,
Rajta Gábor száll le az Istentől.

Légy köszöntve Mária, áldott szűz,
Kinek ma az angyal koszorút fűz;
A Szentlélek szűz lelked arája,
Ugy leszesz te Teremtőd dajkája.

Oh tisztaság drága szűz alakja!
Szűz méhedet Isten Fia lakja;
Szent erényed, tiszta szűzességed
Meghódítá az égi Fölséget.

Szüzen szülöd Jézust a világra,
Szűzen jutsz az istenanyaságra;
Szólj mellettünk, hogy szűz méhed kincse
Sok bűnünknek számát ne tekintse.

Mily nagy öröm az szűz Máriának,
Mily öröm a bűnös porfiának,
Hogy közelg a hajnal hasadása,
Megvalósúl a föld óhajtása.

Szólj érettünk, hogy méhed gyümölcse
Bő áldását miránk is kiöntse,
Hogy tartson meg minket kegyelmében
S egykor veled láthassuk az égben.

Áldás, hála az Isten Fiának,
Ki, Szűz! téged választott anyjának;
Kérd érettünk, hogy testesülése
Legyen lelkünk megüdvözülése.

29.

Dall.: „Ez nagy szentség valóban“ stb. szerint.

Szólt az örök irgalom! szállj le, Gábor angyalom!
Szállj sietve Názáretbe, ezt parancsolom.

Ott nyilik egy szép virág, Jeszsze ágán gyöngyvirág,
Szűz erénye, lelke fénye tiszta napvilág.

Erre az Ur angyala Máriához száll vala;
Földig hajlik s ekként hallik köszöntő szava.

Üdvözlégy, az Ur veled! ez mennyből az üzenet:
Jeszsze ága! anyaságra választ Istened.

Ám én anya hogy legyek? a tiszta szűz igy rebeg,
Hisz én férjet nem ismerek, tudják az egek.

Oh ne rettegj, szűz virág! mit nem látott a világ:
A Szentlélek kegyelmének teljét önti rád.

Bár én méltó nem vagyok, szól a szűz, a meghatott,
Istenemnek szivem mellett kész szállást adok.

Szived, égi szűz Ara! a Szentlélek temploma,
Szüzi méhed az Igének lőn ma otthona.

Kél már üdvünk hajnala, nyilik rózsabimbaja,
Mennybe hirt visz, örömhirt visz az Ur angyala.

Áldunk drága szűz Anya! Hebron völgy szép liljoma!
Kit csodává, szűz anyává tett az ég Ura.

Vigyázz hát ránk, szűz Anyánk! te légy égi Pátronánk;
Állj mellettünk, szólj helyettünk, ha üt végóránk.

30.

Dal.: „Üdvözlégy oltáriszentség“ stb. szerint.

Üdvözlégy malaszttal teljes,
Kegyelemmel épen ékes
Joachim kedves leánya,
Istennek választott anyja,
*Tőlünk ezerszer áldott légy,
Oh kegyes szűz! mennyei tüz, szűz Mária!

Ur vagyon veled Mária!
Paradicsomnak virága,
Méhedben az Isten-Fia
Szent Atyádnak lettél anyja.*

Asszonyi nem között áldott,
Kitől örömünk áradott;
Mert te benned nyilatkozott,
Áron vesszeje virágzott.*

A te méhednek gyümölcse,
Jézus kegyelmét ránk öntse,
Vétkeinket ne tekintse,
Szent malasztját belénk öntse.
*Tőlünk ezerszer áldott légy,
Oh kegyes szűz! mennyei tüz, szűz Mária!

Imádj értünk bűnösökért,
Kérünk áldott szent fiadért,
Most és halálunk óráján,
Hogy mi is mondjuk mindnyájan:*

31.

Dal.: „Jézus a rád emlékezés" stb. szerint.

Üdvözlégy malaszttal teljes!
Isten előtt szép és kedves
Mária! te remek szépség,
Kiből árad minden szépség.

Igy köszönt az égi követ,
Tőlem is jár e tisztelet,
Mert az Ur van benned s veled,
Malasztok tára szűz kebled.

Áldott vagy asszonyok között,
Mert beléd Isten költözött.
Anyánk lettél, hogy e világ,
Benned éledjen szűz virág.

Áldott gyümölcse méhednek,
Kincse földnek és egeknek!
Aldott, ki megárnyékozott,
És gyümölcsöt szűzen hozott.

Nagyasszonyunk szűz Mária,
Isten-ember édes anyja,
Kérd Istened későn s korán,
Most és halálunk óráján.

32.

„Hol vagy én szerelmes Jézusom“ stb. szerint.

Tiszta szivből örvendj, oh bús földi nép!
E szép nap hozta meg váltságunk hírét,
E napon a rabság bús fiára
Egekből csepegő öröm szálla.

Bünbe kevert minket Éva ősanyánk,
Egynek vétke miatt mind veszve valánk;
S hogy az elesteket fölemelje;
Földre szállt az Urnak nagy kegyelme.

Az Atya öröktől nemzett szent Fia
Időben született, anyja Mária;
Közibénk szállott nagy szerelméből,
Nem iszonyodott a Szűz méhétől.

Hogy lenne bűnünknek véráldozata,
Emberi testet ölt a menny rajzata;
Piros vércseppjei, hogy lemossák
A világ vétkének undok mocskát.

Ő, ki hatalmával mindent megteszen,
A halandó lénynyel egy testté leszen;
Hogy az igazsággal kibékítsen:
Bajvívó társunkká lőn az Isten.

Gyümölcsoltó édes, kegyes szűz Anyánk,
Második reményünk, égi pátronánk!
Kérdd szűz jegyesedet, a Szentlelket:
Ápoljon malaszttal minden lelket.

Oh Isten egy Fia, ki jösz váltani,
Dicsérjenek áldva az ég angyali,
Veled az Atyát és a Szentlelket
A három személyben az egy szentet.

33. *Kaposy É. T.*

Coelestis Ales nunciat.

Dal. „Ha a hajnal“ stb. szerint.

Fényes követ száll le magas mennyből,
Nagy titkot hoz a kegyes Istentől
S a Szentlélek szent malasztja
Názáretnek szűzét elárasztja.

Ragyogó Szűz! mily dicsőség vár rád,
Te, ki szülöd üdvünk szép oltárát,
Reményünk felvirul benned,
Mutasd hozzánk anyai szerelmed.

A Fiú, ki szived alá szállott,
Magas rangra emel s nem lesz párod;
Atyádnak lész te szűz anyja,
Gondozódnak istápja, oltalma.

A Szentlélek szűz tiszta véredből,
Mely fertőzve nincs az ősvétektől,
Alakítja Krisztus testét,
Melyet tisztán szül meg a szűzesség.

E tetőled kölcsönzött test lénye
Lesz lelkünknek drága éleménye,
Szent vendégség lesz e test s vér,
Melyet nekünk nyújt az égi testvér.

Gyümölcsoltó kegyes Boldogasszony!
Szent szerelmed fölöttünk virraszszon;
Ragyogtassad lelked fényét:
Oltsd belénk a tisztaság erényét!

Krisztus! ki jösz lelkünk váltságára,
Az Atyával legyen neked hála,
S a szűzeknek vőlegényét
Az angyalok s emberek dicsérjék!

34.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Üdvözlégy Istennek választott edénye,
Üdvözlégy Igének tiszta frigyszekrénye.

Üdvözlégy Mária, remek liliomszál!
Melyen az ég raja testesülni megszáll.

Teljes vagy malaszttal, az Ur van teveled,
Az égig magasztal, háza lesz kebeled.

Az asszonyok között te magad vagy áldott,
Mert beléd költözött, ki mindent megáldott.

Aldott Gyümölcsödön vigad minden árva,
Nézi szűz sziveden zárt egét kitárva.

Ne hagyj édes Anyánk! oh állj föl mellettünk,
És ha jő végóránk, kérd Istent érettünk.

Mivel szerelmeddel közleni magát kész:
Bizunk, hogy nem vet el, ha te szószólónk lész.

35. *Kapossy É. T.*

Fényes angyal száll le mennyből,
A fölséges Ur Istentől;
Názáreti szűz szivébe
Az ige ma oltaték be,
Aranybimbó fakadása,
A fényes ég megnyilása.

Üdvözletet hoz az angyal,
Elrebegi édes ajkkal;
Örvendhet ma a szűzesség,
Hozzá mennyből jött követség.
A Szentlélek fénygalambja
Megnyugszik szent kegygyel rajta.

Oh Mária! rózsahajnal
Megköszöntünk az angyallal:

Szűz tisztaság drága gyöngye!
Légy ezerszer üdvözölve,
Szived szivünk esdeklését
Elfogadni oh ne késsék.

Jézus, testet öltött jóság!
Fölemeljük szivünk hozzád;
Javítani jösz ügyünket,
Megváltani jösz bennünket.
Szeplőtelen méh gyümölcse!
Bő áldással minket tölts be.

Oh Mária, szűz virágszál!
A Szentlélek kegye rád száll;
Isten legszebb alkotmánya,
Asszonyi rend nagy csodája!
Az angyali üdvözletre
Dicsőitünk örvendezve.

Nagy dicsőség az Atyának,
Megtestesült szent Fiának,
Dicsőség a Szentléleknek,
Tisztelet a szűz Jegyesnek.
Mit Évában elvesztettünk,
Ő szerzi meg azt helyettünk.

36. *Kovács M. I. k. 177.*

Üdvözlégy Jeszszének ékes oltoványa!
Üdvözlégy Istennek legszebb alkotmánya'
Üdvözlégy Ádámnak tiszta maradványa!
Üdvözlégy Évának büntelen leánya!

Téged a nagy Isten legjobban szeretett,
Mert lakhelyet itten szűz méhedben szerzett.
Szülni szólít, de szűz koronát készített,
Az anyák jajából mindenestől kivett.

A ki minden szennyet jött mosni szivekről,
Nem sérti méhedet, jót áll mindenekről;

A Szentlélek Isten mivel olyan kegyes,
Hogy e szövetségben ő maga lett jegyes.

Vigadj, szeplőtelen! bár Anna leánya,
Mert veled szüntelen az Isten Báránya;
Kérd szent Gyümölcsödet most és végóránkon,
Hogy szűz erkölcsödet kövessük pályánkon.

37.

Kovács M. I. K. 174

Nagy alázatossággal Mária szent szinedhez,
Járulunk buzgósággal kegyes Anyánk székedhez.
Üdvözlünk angyaloddal téged malaszttal teljes!
A ki vagy szűz illatoddal Istennél kedves.

Már ma lettél anyánkká, futunk hát szárnyad alá;
Választ az ég dajkánkká, végy hát palástod alá.
Födözd be szennyeinket égvonzó szentségeddel;
Bűnre boszús Istenünket kérleld méheddel.

Vedd be köszöntésünket, irgalmasság szűz anyja!
Meg ne vesd kérésünket, oh angyalok asszonya!
Légy fiadnál mentségünk, mig itt kelünk és esünk;
Szünjék örök vesztességünk, ha lett kezesünk.

38.

Dall.: „Isten hatalmas bajnoka“ stb. szerint.

Dereng üdvünk láthatára,
Égi biborfény szállt rája,
Mulik már a zord hideg tél,
Uj tavaszra uj élet kél.

Hoz a tavasz szép virágot,
De olyan még nem virágzott,
Mint melynek ma van oltása,
Égen, földön nem lesz mása.

Örvendezzél oh szűzesség!
Hozzád mennyből jő követség;
A Szentlélek fényködében
Gábor angyal száll sebtében.

A szűzi méh rejtekébe
Szép aranyág oltatik be . . .
Bünös ember, ez ág néked
Megtermi az üdvösséget.

Azon Ige lett ma testté,
Ki a kínfát vérrel festé!
Jézus, lelkünk koronája,
A Szentlélek oltványa.

Jézus, szent Szűz méhgyümölcse!
Szent malaszttal minket tölts be,
Hozzad helyre, legyen gondod,
Mit a tiltott fa lerontott.

Gyümölcsoltó Boldogasszony!
Rajtunk szemed virraszszon,
Szólj Fiadnál, kérünk, értünk,
Hogy gyümölcsös legyen éltünk.

39. *Kovács I. 172. l.*

Üdvözlégy oh életfája, bűnösök másod reménye,
Jézus Krisztus dajkája! csillaga, napja, fénye!
Földieknek édes anyja, égiek Nagyasszonya.

Testesűl drága méhedben az imádandó Ige;
Nyugszik immár szűz kebledben s lesz keservünknek [vége
Oh Mária, mi szerelmünk! benned éled életünk.

Elismerünk már anyánknak, mert az élet anyja vagy
Vagy szülője koronánknak s eszközlője hív és nagy
Vagy elestek pártfogója, nyomorúk szószólója.

Százezerszer hát üdvözlégy, tisztaság szép alakja!
Kinek méhét anyja hogy légy, a nagy Ur Isten lakja,
Fogadj minket fiaidnak, Anyja légy árváidnak.

40.

A hétfájdalmu Szűzről.

(Virágvasárnap előtti pénteken és szeptember III. vasárnapján.

Kezdetre.

Fájdalomnak ünnepére
Jertek Jézus hívei!
A keresztfán szenvedőnek
Szűz anyját köszönteni,
Kit oly szörnyen megsebeztek
Hét fájdalma tőrei.

Véroltárnál a keresztnél
Áll a szűz és kesereg;
János a szent asszonyokkal
Szinte ott sir, ott remeg,
Velek óhajt keseregni
Az itt egybegyült sereg.

Dicsőségre.

A kesergő fájdalomnak
Hangja közt is felkiált,
A dicséret és dicsőség,
Áldva a dicső királyt,
Ot, ki meghalt a keresztfán
S igy győzte le a halált.

Hiszekegyre.

Hiszünk benned oh nagy Isten!
Önts belénk oly nagy hitet,
Mint mely, oh szűz! a keresztnél,
Megtartotta szivedet,
Hogy Fiadnak annyi kínján
S fájdalmán meg nem rekedt.

Felajánlásra

Itt az oltár áldozattal,
Itt az uj kálvária,
Hol magát feláldozandja
Jézus az Isten Fia.
Ő ki meghalt a kereszten,
Melynél ugy sirt Mária.

Veled sirunk, Jézus anyja!
Veled együtt érezünk,
A nagy a szent áldozatnál
Mit Istennek szentelünk,
Kik most szived bánatáról
Könnyek közt emlékezünk.

Szent-szent-szentre.

Fájdalomban, mint örömben,
Mondjuk: szent az Ur neve!
Szent az Isten! a kesergő
Sziveknek enyhülete.
Szent az Isten! ő a minden
Vigasztalás Istene.

41.

Dal. „Fájdalomnak ünnepére" stb.

Könyek árja hull szememből, ha arról elmélkedem,
Mily szörnyű nagy volt a bánat s iszonyú a gyötrelem;
Mely mint hét tőr jára által szűz anyám sz. sziveden.

Az első tőrt, az első kínt oh szűz! akkor érezéd,
Mikor az ősz Simeontól a jövendölést vevéd,
Hogy minő sors fogja érni szived drága gyermekét.

Második tőr, második kín ama futásod vala,
Hogy fiaddal Egyptomba siettél oh szűzanya!
Megmentvén őt a boszútól, mit Heródes forrala.

Harmadik tőr, harmadik kín akkor érte szivedet,
Mikor tőled a templomban elmaradt szent gyermeked
Mig tanítók közt leléd föl, kiért szived rettegett.

Negyedik tőrt, negyedik kínt szivednek az okozott,
Midőn Jézus a kereszttel halálra hurczoltatott,
S igy kesergő szűz anyjával a Fiu találkozott.

Ötödik tőr, ötödik kín szent szivednek az vala,
Midőn értünk a keresztfán seenvedett és meghala
Az ártatlan bárány, Jézus, hogy mi éljünk általa.

Hatodik tőr, hatodik kínt szived akkor érzett,
Midőn Jézus a keresztről meghalva levétetett,
S bűneinknek drága ára szűz öledbe tétetett.

Hetedik tőr, hetedik kín akkor sebzé szivedet,
Mikor ő, ki annyit fáradt s mind halálig szenvedett,
Mint váltságunk áldozatja Jézus eltemettetett.

Fájdalomnak, gyötrelemnek anyja, oh szűz Mária!
Sziveinket járja által fájdalmaid szent nyila,
Akkor égi üdv s öröm lesz szenvedéseink díja.

42.

Dal. „Titkos nagy áldozat“ stb. szerint.

Adj Jézus! szivembe kínos fájdalmakat,
Legyen ma két szemem könytől áradt patak,
Hogy én is, mint édes szülőd, kínhalálod gyásza fölött
Tiszta szivből sirhassak s neked hálát adhassak.

Mária, tengerkín hétfájdalmu szűze
Paradicsom kertnek lehajló bús fűze!
Mily kín dulta kebledet, midőn láttad szülöttedet
A szenvedés kínpadján, a megváltás nagy napján.

Az egész világnak fájdalmát viseléd;
Átérezted a kín végtelen tengerét.
Ott álltál a kereszt alatt, a vércseppek rád hulltanak
Oh, hogy le nem roskadtál szeplőtelen liljomszál.

Vér, köny, seb, fájdalom, pökdösés, ütlegek,
Kereszt, tövis, dárda, ostorok s vasszegek
Nemcsak édes szent fiadat, ártatlan szép bárányodat,
Tégedet is gyötörtek, ah, csakhogy meg nem öltek.
Keresztfa virága, Megváltó Krisztusom!
Beteg vagyok érted, légy lelki orvosom.
Átvert szived vércseppjei Szűzanyádnak gyöngykönyei
Segítsenek az égbe, a boldogság révébe.

43.

Nyulassy Antaltól.

Kinek szivét a megigért fájdalomtőr általjárta;
Kinek szeme könynyel telve, sz. fiát szenvedni látta:
*Szeplőtelen szűz Mária! fájdalomnak hős asszonya!
Szűz szived mély sebeire, szűz szemed sz. könyeire,
Esdve kérünk édes anyánk! sz. Fiadnál gondolj reánk,
gondolj reánk.

Kik evezünk az életnek könytől ázott nagy tengerén,
Hol a vészek viharában hullám között ing az erény:*

Ha a bánat fellegei, elborítják lelkeinket;
Ha nyavalyák gyötrelmei körülveszik testeinket;*

Ha a kevély gondolatok törbe ejtik elméinket,
Ha szivünk rossz kivánsága bűnörvénybe ejte minket.*

Ha a harag undok vétke hevünk lángját felgyúlasztja
Ha szivünket megvadítja a boszúvágy gondolatja.*

A csüggedés órájában, midőn küzdünk önmagunkkal
Erőnk elhagy és nem birunk életölő fájdalmunkkal.*

Ha szegénység, nyomorúság, elveszi a kedvet tőlünk;
Zúgolódás, kislelkűség panaszhangot csal belőlünk.*

Ha minden szent, nemes és jót lábbal tapos ellenfelünk
Jogainkért zaklattatunk, szent hitünkért üldöztetünk.*

Ha bűnünk nagy terhe alatt nem merünk föltekinteni
S elhagy a hit, reménység és szeretet, mely isteni.*

Ha szent Fiad kegyelmére méltatlanok lettünk vele,
Tudván, hogy ez után, nincsen üdvünk csak általa*

Ha életünk végső napján szembeszállunk a halállal,
S az itélő biró elé lelkünk föl az égbe szárnyal.*

Az Atyának és Fiunak, Szentlélekkel egyetemben
Legyen hála és dicsőség most és mindörökké Amen.

44.

Fájdalmas Anyához. *Molnár*

Hol vagy én szerelmes, fájdalmas Anyám?
Hol találjalak fel én kegyes dajkám?
Tárd ki karjaidat végy öledbe,
Hadd halljak meg Anyám szerelmedbe'.

Szentséges fiad is keresztfán megholt,
De aztán teste szűz öledbe volt;
Őt anyai karod átölelte,
Végy engem is Anyám szűz öledbe.

Én is által vertem tőrrel szivedet,
Jaj, hogy emeljem fel hozzád szememet;
Oh bocsáss meg nekem édes anyám,
Mert elveszne lelkem, ha elhagynál.

Légy velem, ha eljő majd a vég óra,
Mely ki terít engem hideg ágyamra;
Szűz szent karjaidba hajtom fejem,
Sziveddel egyesül fásult szivem.

45.

Oh én gyászba borult szerencsétlen anya,
Kinek a hegyes tőr szivét által járja;
Jaj! mert szent Fiamat a keresztfán látom,
Megölelném, jaj, de levenni nem tudom.

Reszketnek tagjaim, mindjárt leroskadok,
Ártatlan bárányom éretted meghalok.
Oh drága keresztfa, hajolj le a földre,
Szerelmes magzatom add vissza ölembe.

Oh mert a szivemnek ketté kell repedni,
Hogyha meg nem tudlak szent Fiam ölelni;
Szállj le a keresztről szűz anyád ölébe,
Hadd rakjam csókjaim drága sebeidre.

Siessetek ide oh bűnös emberek,
A szent keresztfára sirva tekintsetek;
Nézzétek szent Fiam karjait kitárja,
Ha megtértek ölelésre nyújtja.

Árvák és özvegyek kegyes szószólója,
Szólj értünk Jézusnál fájdalmas szűz Anya!
Anyai karoddal ölelj át bennünket,
Amint megölelted drága szülöttedet.

46.
A jótanácsok asszonyához.

(April 26-án.)

Dal. „Dicsérd Sión Megváltódat" stb. szerint.

Oh Mária, szűzek szűze, siralomvölgy őrtüze,
Jótanácsok asszonya!
Oh bölcseség aranyszéke, révedezők menedéke,
Elesettek gyámola!
Nagy jutalmat nyert szerelmed, ott az Isten trónja mellett
All szivárvány trónusod.
Azt, ki hozzád kulcsolt kézzel oltalomért esdve néz fel,
Szeretettel gondozod.
Mi, a kik sok bűnbe estünk, szent fiadnál szólj mellettünk
Isten után mindenünk.
Örömünkben, keservünkben, balsorsunkban s jólétünkbe'
Jó tanácscsal légy velünk.
Oh szomorú sziv reménye, bánatéjünk égi fénye,
Csodálatos szűz Anya!
Bajainkat tudod s látod, adj minekünk jó tanácsot,
Jótanácsok Asszonya!
Szállj be, lakjál itt szivünkbe, az egekbe ugy megyünk be
Ha követjük nyomdokod.
Megigérjük, hogy megtérünk, szent fiadnál s neked élünk
Mig csillagunk fenragyog.

47.

Május havi Mária-énekek.

A csattogányok zengnek, a május felvirult;
Azért elhozzuk néked, mit az öröme nyujt.
És itt szent lábaidnál, dicsér ezer virágszál:
*Mária! oh Mária! oh szűz Mária!

Oh szűz szelid irgalmad virágot meg nem vet,
Mit a szegény most adhat s füzérbe köt neked.
Te láthatod fájdalmunk, azért hozzád kiáltunk.*

Mint hő szivünktől zálog! im itt kinyilt virág:
Segíts Anyánk te áldott, lelkünk hozzád kiált.
Hogy egykor majd öledben virulva felörvendjen:*

Te Istenünk kertjében ki gonddal őrködöl,
Fedezd kezeddel népedet a föld veszélyitől,
Hogy szent kegyelmed árnya alatt a rossz ne bántsa*

S hogyha honod virányán örök tavasz leszen,
Oh szűz a szűzek trónján, kérünk gondod legyen,
Hogy angyalok közt majdan zengjük az égi karban:*

48.

Dal. „Oh szerencsés elérkezett" stb.

Május rózsakirálynéja, Mária!
Kinek örök tavaszt hozott szent Fia,
Neked Anyánk! az ég és föld örül,
Szegény földi árváidon könyörülj.

A szép május a te kedves hónapod,
Mely a többi hónapoknál ragyogóbb,
Kékebb az ég, illatosabb a virág,
Ünnepet tart neked most a nagy világ.

A szivárvány diadalív, mely neked,
Udvarolni hívja nyugat s keletet,
Minden virágszálon és gyöngyharmaton
A te édes, szép nevedet olvasom.

Virágos kert a látókör, a határ,
Te rólad zeng a légben a kis madár,
Neked nyilik minden bimbó és virág,
Hozzád küldi illatát, mint hő imát.

Mi is hozzád küldjük lelkünk illatát,
Örömkönyünk fényes gyémántharmatát,
Vedd kedvesen, völgyek szép szűz liljoma!
Legyen ez szűz homlokon korona.

Ragyogj, május szép tündöklő hajnala!
Szálljon mennybe a madarak bájdala,
Köszöntse ég s föld az ékes Keletet,
Kitől üdvünk szép tavasza született.

Oh májusi szűz királyné! nézz miránk,
Vedd szivedbe szivből fakadt hő imánk,
Ha majd eljő életünk estalkonya,
Derüljön ránk örök tavasz hajnala.

49.

Zöldelő virágszál, vagy te oh Mária!
Üdvünk, szent reménye föl te benned nyila;
Éltünk reménye vagy malasztos sziveddel,
Mely felénk tündöklik telve erényekkel.

Vagy az égnek, földnek, szeplőtlen rózsája,
Kit az Ur helyezett koronás trónjára;
Azért ma tehozzád milliók sietnek.
Ajándékával a virágfüzéreknek.

Május ünnepedre az ég szebben kékül
S a föld virágokkal van himezve ékül;
S hogy ingatag szivünk kétségbe ne essék:
Szivedből sugárzik az édes reménység.

Száll szivünk és imánk fönnen s magasabban,
Mert szeretet Anyja! osztálya vagy abban;
Angyali örömet nyújt mostan az élet
Mely tiszteleted sziveinkben éled.

Bár fölemelkedénk tehozzád a porbul,
Mégis fölsir lelkünk, szemünkből köny csordúl:
Mária! hogy Fiad könyörüljön rajtunk,
S hogy könyörögj értünk, kik hozzád sóhajtunk

Kinek Fia által oly nagy a kegyelme,
Oltalmat a magyar attól, hogy ne nyerne?
Mária, ha néped te vezérled s inted:
Dicsőn legyőzendjük szenvedélyeinket.

Hogyha istápolod gyönge akaratunk;
Az Ur félelmében ujra uralkodunk;
Tudjuk, ki Fiadnak hűn szolgálva örül,
Azt a te kegyelmed sugározza körül.

Május hó Királynő-asszonya, Mária!
Mutasd meg az utat az ég virányira;
Vezérelj minket e siralom völgyébe',
Igaz keresztények győztes segítsége.

50.

Kapossy É. T.

Repesnek a gerlék, búgnak a galambok,
Mária szobrait ékítik zöld lombok;
Az aranyméhecskék virágokra szállnak
Zengve Máriának.

Szedjünk virágokat mi is Máriának,
A virága május szép királynéjának,
Rakjunk koszorúkat ékes oltárára,
Fölszentelt szobrára.

Mária, árváknak gondozó jó anyja,
Szomorú özvegyek vigsága, balzsamja!
Mint a napraforgó a szép nap arczára:
Rád néz a sok árva.

Hajnali csillagnak méltóan neveznek,
A kik az életnek tengerén eveznek.
Örvénybe sülyedők megmentő sajkája,
Kisdedek dajkája.

Anyai szerelmed fedező palástja
A veszélyek ellen oltalmazó bástya,
Angyali jó szived szeretettel teljes,
Irgalmas, kegyelmes.

Gyarló halandóknak vagy biztos révpartja,
Tündöklő mennyország csillaga égboltja.
Ébredj, jámbor lélek! forró szerelmére,
Hű tiszteletére.

Szűzek szűz virága! esedezz érettünk,
Hogy mi, bűn rabjai! egykor el ne vesszünk,
Kérünk kíntövissel megrakott szivedre:
A bűnt rólunk vedd le.

Szedjünk virágokat az Isten Anyjának,
A virágos május szép királynéjának.
A ki erényekből füz neki koszorut:
Az ég honába jut.

51.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jőjjetek.“

Májusi királyné, édes szűz Anya!
Neked ragyog e szép hónap hajnala.
Mária! földerült ékes hónapod,
Melynek minden napja a te szép napod.

Neked zengenek az angyali karok,
Téged dicsérnek az égi táborok,
Neked illatozik minden szál vivág,
Neked zeng glóriát az egész világ.

Téged dicsőit a tornyon a harang,
Zöld lombok sátrában a kis vadgalamb,
Az aranyméhecskék neked zengenek,
A te kegymosolyod a bájkikelet.

Ragyogsz, mint a hajnal fényes csillaga,
Tündökölsz, mint az ég szép gyöngyharmata.

Alázatodat a szende ibolya,
A tavasznak e szép, bájos mosolya.

Hűségedet jelzi a kis ne felejts,
Földi gyermekeidet oh el ne felejtsd,
A fehér liliom s édes illata:
Tiszta szűzességed ábrázolata.

Szivünk virágiból mi is szent Szüzünk,
Szelid homlokodra koszorút füzünk;
Minden virágszálon szép neved ragyog,
Ugy ünnepeljük e bájos hónapot.

Mária, szűz Anyánk! kegyeidbe végy,
Szivünk kis kertének kertésze te légy,
Nevelj benn erényből bájvirágokat;
Ne felejtsed, rózsát, szép liljomokat.

52.

Dal. „Csattogányok zengnek“ stb.

Májusi szent királynő édes szűz Mária!
Virágot kötünk neked ékes koszorúba;
Ezt teszszük szűz fejedre, csókot hintünk kezedre:
*Mária! oh Mária! oh szűz Mária!

Anyánk tégedet köszönt a tornyon a harang,
A zöld lombok árnyában köszönt a vadgalamb.
A pacsirta éneke, dicső neved zengése:*

Édes anyánk jóságod jelzi a nefelejts,
Szegény magyar hazánkat kérünk el ne felejtsd,
Karját feléd kitárva, úgy esd hozzád az árva:*

Hogyha nekünk is anyánk végső tavasz virul,
S a tornyon a kis harang utóljára kondul.
Végy fel anyánk öledbe s vigy a menny örömébe:*

53.

Eljött a május hó, a tavasz zöldel,
Mária! im buzgó néped örömmel

Énekel tenéked s az angyalok,
A föld kereksége, nap s csillagok.

A liliomvirág, a tiszta fehér,
Mint az ártatlanság remekét dicsér,
A rózsa bibora érted eped,
Oh szentséges Anya! s hirdet téged.

Oh fénynyel harmatos szentséges virág!
Oh mennyei lakos, oh kegyes jóság!
Mária! te hozzád fohászkodom.
Segíts szentül élnem s égbe jutnom.

Szegények oltalma! pártold ügyemet,
Tévelyedtek utja, vezess engemet.
Porig leborúlva felkiáltok:
Ah anyám segítséget tőled várok!

Mint a fényes habok, ugy jertek elé,
Szép ének, szép hangok, zengjetek felé;
Kössünk Máriának érdemiért
Ének- s virágokból rózsafüzért.

54.

Sarlós-Boldogasszony napjára.

(Julius 2-án.)

Dal. „Mondj naponként" stb. szerint.

Az Istennek szent Anyjáról
Szól ma nekünk az irás,
Jelen ünnepünknek tárgya
Egy boldog látogatás,
Melyet a szűz Mária tett
Júdának városában
Hol köszönti Erzsébetet
Zachariás házában.

Szent Erzsébet igy fogadja:
Oh szűzek ékessége!

Áldott vagy az asszonyok közt,
Áldott méhed gyümölcse!
Oh mint érdemlettem én meg
Az égtől e nagy kegyet:
Hogy az én Uramnak anyja
Látogasson engemet.

Alig hangzott köszöntésed
Szava én füleimben,
Már a magzat szivem alatt
Repesett örömében.
Boldog vagy, oh Szűz! hogy hittél
Mert mind beteljesednek,
Amik csak az Ur Istentől
Neked megigértettek.

Mária hallván e szókat,
Buzgón felnéz az égre,
És az Isten nagy jóvoltát
Ez énekkel dicsérte;
Magasztalja s áldja lelkem
Az Urat, őt hirdetem,
Őt dicsérem, mert Teremtőm
S üdvözitő Istenem!

Szolgálóját megtekinté,
Meg én csekélységemet,
Im boldognak hirdet a föld
Ez időtől engemet.
Nagygyá tett a Szent s Hatalmas
Akinek magas kegye
Tisztelőim nemzedékről
Nemzedékre terjede.

Nagy csodákat tőn hatalmas
Karja a világ felett.
Szétdúlá az erejökben
Elbízott kevélyeket;
Székeikről leléptette
A nagy hatalmasokat,

Felmagasztalá a jámbort
És alázotosokat.

Ellátá az éhezőket,
S bő malasztot ád nekik;
Mig a dús, ki pénze rabja,
Tőle elfelejtetik,
Izraelt kegyébe vette
Az Ur s megemlékezett
Szaváról, mit Abrahámnak
S népének örökre tett.

Oh Mária! látogass meg
Minket is, légy mellettünk,
Szent Fiadnak trónusánál
Esedezzél érettünk!
Hangozzék mindig szivünkben
Magasztaló éneked,
S örvendezzünk szent Fiadnak,
Mint János örvendezett.

55.

Dal. „A mennyei szent városnak“ stb. szerint.

Hova ragad kebled tűze,
Gyöngyvirágszál, szűzek szűze?
Lábaid mért sietnek
Mária! a hegyeknek?

Visz szerelmed szent gyönyöre,
Az anyai sziv öröme;
Szikla, hegy, bércz és a láp
Előtted mind nem volt gát.

Rokonodat, Örzsébetet
Hegyeken túl felkeresed,
Hogy a kit rejt agg méhe,
Áldásod azt tetézze.

Szived alatt a Messiás,
Kiről szólott Izaiás;

Angyalrajok kisérnek,
S magasztalva dicsérnek.

Rejtegeted szép magzatod,
Mint felhő az aranynapot;
De ki süt nem sokára
S derűt hoz fénysugára.

Jőjj hozzánk is oh szűz anya,
Bűnös világ védasszonya!
Látogasd meg szivünket,
Te gyámolítsd ügyünket.

Kérd érettünk szent terhedet,
Szűz méhedben a kisdedet:
Adjon nekünk kegyelmet,
Szivünkbe szent érzelmet.

56.

Dall. „Oh szentséges, oh kegyelmes“ stb. szerint.

Szűz Mária sietséggel indula Judeába,
Erzsébethez nagy örömmel a hegyes tartományba,
Hogy őtet, mint vérrokonát köszöntse, üdvözölje,
Nem tekintvén terhes utját, siet, hogy megölelje.

Szent Erzsébet, hogy meglátta Máriát, örvendezett,
Mert méhében levő fia szent János is repdesett,
S mond Erzsébet Máriának; ezt hogyan érdemlettem
Hogy a Megváltó anyjának látogatását vettem.

Oh te boldog Zachariás! házad mily szerencsés lett,
Mert anyjával a Messiás ma te nálad megjelent,
Bár veled örömkönnyűket hullatva érezhetnénk
S mi is a mi véreinket, mint ti, akként szeretnénk.

57.

Karmelusi Boldog-Asszony napjára.

(Julius 16-án.)

Dall.: „Oh Mária drága neve“ stb. szerint.

Karmelus dicsősége, Sáronnak ékessége, Mária!
Malasztoknak bősége, bűnösök reménysége, Mária!
Oltalmadat s jóvoltodat mutasd te szolgáló dnak,
És hiv szolgálóidnak, Mária!

E sz. hegyen tiszteltek, neked házat emeltek, Mária!
Kik szent életet éltek, téged itten dicsértek Mária!
Prófétáknak, szent Atyáknak követték nyomdokukat
Neked adván magukat Mária!

Mert Karmelus az a hely, hol láttatott ama jel Mária!
Mely tégedet példázott, és bőven harmatozott, Mária!
Pártfogásod, mádságod legyen segítségünkre,
Lelki üdvösségünkre, Mária!

A jel Illés felhője, szárazság enyhitője, Mária!
Te vagy Illés felhője, Jézus annak esője, Mária!
Hogy lágyitsa s vidámitsa e szent eső szivünket,
Mutasd be kérésünket, Mária!

58.

Máriához drága szűz anyánkhoz
Tisztelettel járulunk,
Őt dicsérje hangos énekével
Bizodalmas szózatunk.
Skapuláre szende királynéja,
Kármeliták kegyes pártfogója.
Jóra térő bánatos kebellel
Lábaidhoz borulunk.

Máriában kelt fel a világnak
Tiszta fényű csillaga,

Benne támadt lelki üdvösségünk
Leggyönyörűbb hajnala.
Üdvözölt légy Kármel ékessége,
Szétsugárzó kellemek edénye,
Tölt edény és benne sérveinknek
Üdvözitő balzsama.

Máriánál, égi pártfogónknál
Van segítség, oltalom,
Száll zajongva kebleinkre nála
Csendesítő bízalom.
Hét örömmel áldva Istenünktől,
Szent öröm közt vált meg életétől,
Felvitetvén mennyek országába,
Örök élte vigalom.

Máriának vállruhája rajtunk!
Gyermekének ismeri,
Ki beirod egylete sorába,
E közös jelt viseli.
Ékesítve szent ruházatával,
Mint erős védelme paizsával,
Lelkeinket, szörnyű kárhozatnak
Lángin már nem égeti.

Máriáért lelki fegyverinkkel
Mi vitézül harczolunk,
Mert hazánknak ő dicső vezére,
Ő királyné asszonyunk.
Bölcs vezére minden harczainknak,
Ha veszélyek ellenünk rohannak,
Szűz anyánk! végy karjaidra minket
Amidőn majd meghalunk.

59.

Molnár J.-től.

Dal.: „A szent olvasó társulat“ stb.

Máriának tisztelői ide jőjjetek,
Itt a szent szűz térdre hullva hozzá esdjetek.

Jertek skapulárésok, énekelje ajkatok;
Kármelhegyi boldogasszony csodái nagyok,

Oh emeld fel Máriához a skapulárét,
Ez vigasztal, ez oltalmaz, ha bármi kár ér.
Bármilyen nagy a veszély, Mária segít ne félj!
Áldó karja feléd tárul, csak benne remélj.

Legboldogabb ki Máriát szivből szereti,
Ki szivének virágait elhozza neki,
S leborulva kérjük őt vele az Üdvözitőt,
Védje, óvja minden bajtól meg a szenvedőt.

Nincs itt öröm fájdalmunkban sokat szenvedünk,
Ki védne meg, ha Mária nem lenne velünk.
Ő kéri drága Fiát, hogy mentse a föld fiát;
Ki bajában Jézus Krisztus anyjához kiált.

Ázzon szemünk bár könnyektől, amig itt élünk;
Csak az engedd édes anyánk, hogy neked éljünk.
Ha eljő a végóra, karmelhegyi szűz anya!
Skapuláréd vezessen fel a mennyországba.

Rövid földi élet után ott a mennyekben,
Engedd anyánk, lelkünk veled örvendezhessen.
Zenghessük majd örökké, mindörökön örökké:
Dicsértessék Jézus, Mária neve. Amen.

60.

Skapuláré társulat éneke.

Dal.: „Üdvözlégy oh drágalátos“ stb. szerint.

Skapuláré királynéja, szűz anya,
Örömünknek rózsaszinű hajnala!
Jegyruhánk a skapuláré,
Mely hozzánk az égből szállt le,
Rajta ragyog irgalmad fénysugara.

Vállkendődet, szent szerelmed zálogát,
Boldog Simon, hiv szolgádnak adtad át:

S mindazoknak szent kegyednek
Bő oltalmát igérted meg,
Kik méltóan viselik e szent ruhát.

Virágokat nyújt ma hív szeretet
Szivünk rózsás kis kertjéből teneked;
Énekből hű, buzgó néped
Szép koszorút fon ma néked
S fölékíti fénysugaras fejedet.

Szép verőfény Karmel hegynek tetején!
Ragyogj által bánatunk gyász éjjelén;
Te légy kincsünk, boldogságunk,
Hogy ott mennyben majd meglátunk,
El van téve szivünkbe a szép remény

Skapuláré királynéja szűz anya!
Ha közelg életünk bús alkonya,
Jőjj el hozzánk szent fiaddal,
Ölelj által szűz karoddal,
Hogy derüljön ránk egy jobblét hajnala.

61.

Havi-Boldogasszony napjára.

(Augusztus 15-én).

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Az Isten gyakorta csodával áldja meg,
Ájtatos szándékát a jámbor sziveknek.

Egy hív házaspárt igy áldott meg Rómában,
Kik bár sok kincsek közt éltek jámborságban

Kérték a jó Istent, hogy szűz sz. Anyjának
Áldozhassák fel azt, amivel birának.

Templomot akartak neki épiteni,
S a sz. szüzben Istent megdicsőiteni.

Immáron egy halmon esett hó volt jele,
Hogy Istennél e szent szándék tetszést lele.

Isten megjelenté ezt a két jámbornak,
A kik meg is tarták hűn a mit fogadtak.

Ott épült a templom s velek a Szűz által,
Az Istent sok ezren áldják buzgósággal.

Jézus! adj kegyelmet, Mária! segíts meg,
Hogy buzgóságommal én is tetszést nyerjek.

62.

Isten városában, héthalmú Rómában
Tiszta házaspár élt boldog hajdanában;
Ugy szerették egymást, mint páros galambok,
E jámbor halandók.

Testöket, lelküket Istennek ajánlták,
És gazdag kincsüket a szent Szűznek szánták;
De szerették volna tudni azt fölötte:
Mi kedves előtte.

Tudatta álmukban velök Jézus anyja,
Hogy templomot kiván, hogy ő azt akarja:
Alljon az a halmon, mely reggelre kelve,
Friss hóval lesz telve.

Szintén álmot látott Krisztus helytartója,
E két boldog lélek jó tanácsadója;
A szép Szűz Mária édes kívánságát
Ebből tisztán látták.

Forró nyár derekán, Róma egyik halma
Ragyogó szép fehér hóval volt takarva:
Ide kincseikből e buzgó, jó lelkek
Templomot emeltek.

Hova a magas ég nagy kegye lehajlék,
Róma egyik halmán áll e dicső hajlék;
Ott őrzik kis Jézus egyik ereklyéjét:
Jászoly bölcsőcskéjét.

Szűz Mária! hozzád vonz reményünk s hitünk,
Templomot mi neked keblünkben építünk;
Szivünk lesz e templom szép aranyoltára:
Helyezd trónod rája.

63.

Nagyboldogasszony napjára.

(Augusztus 15-én.)

A mennyei szent városnak
Gyöngy-kapui ma megnyilnak
Jézus édes anyjának,
Áldott szűz Máriának.

Örvend az egész mennyország,
Halhatatlan nagy boldogság
Lett díja Máriának,
Egek királynéjának.

Az angyalok dicsérettel
S magasztaló énekekkel,
Zengedezve hódolnak
Dicső királynéjoknak.

A bárányt követő szűzek,
Nagy örömmel zengedeznek,
Udvözölve Máriát,
A szűzek királynéját.

Mária Nagyboldogasszony,
Méltán boldog e szűz asszony,
Eg- s földnek királynéja,
Jézus anyja Mária!

Mi bűnösök hát mit tegyünk,
Annyi bűnnel hová legyünk,
Kérjük a szűz Máriát,
Bűnösök pártfogóját.

Oh dicsőség királynéja!
Nézz reánk is szolgáidra,
Irgalmasságnak anyja!
Légy híveid oltalma.

Oh Mária! ki élsz mennyben,
Tekints e siralom völgybe,
Boldog asszony nagyanyánk,
Légy örökös pátrónánk.

Első királyunk szent István,
Minket irgalmadra bízván
Kért, hogy oltalmadba végy,
S Magyarország anyja légy.

Kérj malasztot szándékunkhoz,
Töredelmes bánatunkhoz,
Hogy szivből megtérhessünk
S egykor veled élhessünk.

64.

Örülj, vigadj tisztaságban fölvirágzott anyaság!
Angyali ártatlanságban tündöklő mennyország!
*Mária! Mária! egek királynéja! bűnösök szószólója!

Körül vett a mai napon az angyali sokaság,
Mert megkoronáz tégedet a teljes Szentháromság.*

Téged Istennek kedvesét; az angyalok csodálnak,
Látván szeretett jegyesét a mennyei királynak.*

Hasonlítnak szépségéhez a felkelő hajnalnak,
S kiválasztott seregéhez az erős táboroknak.*

Tebenned föltaláltatik nap és hold ékessége,
A szelid alázatosság tündöklő fényessége.*

Te csupán csak Istenednek áldoztad fel szivedet,
És miatta a világnak örömét megvetetted.*

Tiszta kedves áldozat volt életed szűzesége,
Azért választott magának az Isten bölcsesége.*

Malasztjának áldásával elárasztott tégedet,
Váltságunk, az örök Ige szűz méhed szülöttje lett.*

Az egeknek egeibe vig énekek zengenek,
Az angyalok üdvözítőnk anyjának örvendenek.*

Mert Mária a mennyország dicső királynéja lett,
Isten őt fölmagasztalta minden angyalok felett.
Mária! Mária! egek királynéja! bűnösök szószólója!

65.

Az ég kitárva fénylakát,
Ma várja üdvünk asszonyát;
Menj és viseld a koronát,
Mely vár öröktől fogva rád.

Örvend ma az egész mennyország,
Mert a legdicsőbb boldogság;
Lett a szent szűznek jutalma:
Hervadhatatlan korona.

66.

Dall. „Üdvözlégy oh életfája" stb szerint.

Oh Istennek frigyszekrénye!
Eljött érted a jegyes,
Oh igének szent edénye!
Krisztus elvisz a kegyes,
Drága kincstár! lelkes oltár!
Az egekben várnak már.

Elveszed ma Istenedtől
Anyaságod jutalmát,
Megkapod szent jegyesedtől
A menyasszony ruháját,
Látod ismét szemeiddel,
Kit neveltél emlőddel.

67.

Zeng a szentek glóriája megnyilt a menny temploma;
Mária a szűz számára kész az arany korona,
Mily öröm, mily nagy boldogság! ma az égbe viszik őt,
Nagy pompával a mennyország csendes révében kiköt.

„Jer az öröm hajlékába, názáreti szép virág!“
Így hívja az égi mátka szűz jegyesét, Máriát.
„Eltompult már szent szívednek tőle, a hét fájdalom;
Vége szakadt keservednek, vár az örök jutalom.“

Merre szálltok, hova szálltok, fényes szárnyú szellemek?
Kezetekbe fehér zászlók integetve lengenek.
„Akitől vett szent váltság vért a megváltó szent Ige:
Máriáért mennyvirágért repülünk mi izibe.“

Ki jön ott, mint rózsahajnal, tündökölve, mint a nap?
Körülötte zengő zajjal angyallelkek szállanak.
Mária az egek gyöngye, a szűzesség liljoma:
Lejött érte a bús földre a szeráfok tábora.

68.

Mária szent Szívéről.

(A mennybemenetel nyolcada utáni vasárnap.)

Mária szent szíve, mennyég arany oltára!
Jézus minden híve szerelmedet csodálja.
*Oh mindenhatóság csodamíve,
Máriának szent szíve!

Nem volt a nap alatt s nincs is szív, mely így lángol;
Oh adj egy sugarat e mennyei szent lángból.
Oh mindenhatóság csodamíve,
Mária szent szíve!

Oh szentség kútfeje! mig csak élek, dicsérlek;
Te voltál nyughelye lelkünk édes üdvének.
*Oh mindenhatóság csodamive, Máriának sz. szive.

A királyok Ura, mig napjait itt élte,
E szivre borula, ha öröm, ha bú érte.*

Gyöngéd, angyali sziv, világ egyik főkincse!
Arra, hozzád ki hív, az egekből tekints le.*

Jőjj galamb szárnyakon s áldásodat ránk hintsed;
Az égi utakon szent Fiadhoz vigy minket.*

69.

Dal.: „Máriát dicsérni hívek“ stb. szerint.

Mária szivéhez fussatok hívek,
Nyujtsatok e szivnek szerető szivet;
Ez az Alkotónak legcsodásb míve,
Ez a szeretetnek diadalíve.

Lépj hozzá, kit nyomnak a súlyos bajok,
Lelkesítsd hitedet s majd tapasztalod,
Hogy hű anyai sziv e Szűz szent szive
A bajban nyögőknek gyámoló híve.

A félénk sziveknek ez lőn ereje,
Fényétől eloszlik a bűn éjjele;
Megtérő bűnösön mocskot nem szivlel,
Lemossa szent fia piros vérivel.

A kinek vétkekkel terhelve szive,
Vezesse e szivhez reménye, hite;
Enyhülést nyer e sziv lágy szárnya alatt,
Róla a bűnbékók mind lehullanak,

Te, kinek keble rejt jéghideg szivet,
Oh siess e szivhez, lángragyúl szived;
Betölti szivedet forró égi vágy,
Jézus szent sziveért élni s halni vágy.

Aldd meg kegyes Anyánk! szent szived hivét,
Kérd érettünk Jézus szentséges szivét,
Ne hagyj el bennünket, ha majd meghalunk,
Áldott szived legyen szép esthajnalunk.

70. *Rudnyánszky Gy. tól.*

Oh legszentebb sziv asszonya
El ne fordulj tőlünk soha
Gyengék vagyunk bűnben élünk!
Légy segélyünk, maradj velünk!
*Isten előtt védelmez:
Te éretted legyen hozzánk kegyelmes
Oh legszentebb sziv asszonya!

Sok rosszat szül ez a világ,
Szeplőtelen égi virág,
Te vagy csupán tiszta jóság,
Szűzességben állandóság.*

Kereszten halt a te Fiad,
A világnak bűne miatt,
És mi még is bűnben élünk.
Légy segélyünk, maradj velünk!*

Elhagyottnak pártját fogod,
Az erőtlent átkarolod;
Ki vezérül téged választ,
Soha veszni nem hagyod azt!*

A hajadon, kit az élet
Gonosz csábbal megkisértett;
Betakarod palástoddal,
Fölemeled jóságoddal.*

71.

Jer népe Máriának örvendezve zengeni,
Az ő kegyes szivéről buzgón énekleni!

*Aldott e sziv nekünk; mig élni nem sz
Szent szive Máriának lesz váltig énekünk.

Az égi tiszta szivet szemlélni vajmi szép:
Te légy nekünk, oh szent szűz, örökre példakép.*

Mi dús az Ur kegyében s alázatos sziv ez?
Majdan, ha bűnveszélyben, kérjük megőriz ez.*

Ki lel szivet, hivebbet; szeretve lángolót?
Anyánk, szeresd e népet, hozzád fohászkodót!*

Örvendj szegény bűnös nép, rovásod annyi bár:
Kérd Máriát s bizonynyal kegyes szivébe zár.*

Kérünk: kegyes szivedbe, hogy minket is fogadj;
Végperczén életünknek, Anyánk oh el ne hagyj.*

72.

Molnár J. Dal. „Máriát dicsérni" stb. szerint.

Ma van a szent szivnek édes ünnepe,
Jertek a szent szüzhöz nyitva kebele;
Borulj e szivre le kesergő árva,
E szent sziv szivedet magába zárja.

Ha bánat terhe nyom Mária híve,
Lépj bátran hozzája, várva vár szive;
Csókolgasd édesen e drága szivet,
S meglátod azonnal könnyebbül szived.

Ha eljő a halál s nem dobog szivünk,
Jőjj el majd mi hozzánk szerelmes hívünk;
Édes anyánk szived legyen majd velünk,
Hogy téged dicsérve mennybe mehessünk.

73.

Dal. „Nagy Isten kedvében" stb. szerint.

Malasztok edénye, bűnösök reménye!
Magasztalva áldunk, légy kegyes irántunk
Mária szive!

Minden sziv szeressen, minden nyelv hirdessen,
Szivünk boldogsága, szűzesség virága:
Mária szive!

Ájtatosság könyve, alázat mély völgye,
Tisztaság liljoma, Jézus arany trónja:
Mária szive!

Menny gyönyörűsége, angyalok szépsége,
Szelidség oltára, kegyelmek kincstára:
Mária szive!

Irgalom forrása, világ nagy áldása,
Mózes égő bokra, nézz le ránk rabokra:
Mária szive!

Ne hagyj el bennünket, karold fel ügyünket,
Mely már annyi bűnt tett, tisztítsd meg szivünket.
Mária szive!

Szivek királynéja, szerelmünk szent czélja,
Esedezz érettünk, kik hozzád menekszünk;
Mária szive!

Halálunk óráján ne hagyj minket árván,
Jőjj el hozzánk, kérünk, légy mennybe vezérünk:
Mária szive!

74.

Kisasszony napjára.

(Szeptember 8-án.)

Dal. „Örülj, vigadj tisztaságban“ stb. szerint.

Nagy örömmel s énekléssel
Zengedeznek az egek,
Vidámságot nyájasságot
Mutatnak a földiek;
Mert ma szűz Mária, mint a legszentebb rózsa
Bimbójából kinyila,

Szűzesség virága, ékes lilioma kisaszonyunk Mária.
Nap sugárát, hold világát uj örömre terjesztik,
Az angyalok égi karok énekkel dicsérik;
Az által hirdetnek a bűnbeesteknek örömet mindeneknek
Hogy a Jézus anyja születék, Mária bűnösök pártfogója
Szűznek anyja, örvend Anna férjével Joachimmal,
S együtt véle nemzetsége minden rokonságival:
Mert magtalan méhe szűz gyümölcsöt terme mennynek
s földnek örömére;
Áldják szűz Máriát, egek királynéját, kisaszonyunk Mária
Ez bizonnyal valósággal vigságnak első napja,
Min született, Mária lett lelkeinknek istápja,
Jesse gyökerének Áron veszejének általa nyilt virága;
Üdvözlégy áldott légy, kegyes szószólónk légy, kisa. stb,
Bűneinkért, életünkért Jézus előtt esedezz,
Ellenségtől, sok inségtől kéréseddel védelmezz;
S midőn halál zörget, test, világ kisértget a végórán
segíts meg,
E siralomvölgyből, ha válunk a testtől nyerj kegyelmet mennyekből.

76.

Molnár J.-től

Dall. „A csattogányok zengnek.“

Kisasszonyunk Mária mennyország szép gyöngye,
Feléd száll hivő néped örömteli könnye.
Üdvözlégy kisded Anyánk! mennyei szűz pátronánk,
*Mária, Mária, oh szűz Mária!
Názáret kis hajléka, mely őt befogadád,
Szent Anna édes Anya karodon hordozád,
Köszöntsd velünk magzatod kit Isten nekünk adott,*
Tiszta vagy, mint hajnal rezgő szép harmata,
Ragyogóbb, mint a mennybolt tündöklő csillaga,
Te vagy a szűzek szépe, az anyák példányképe.*
Te bűn nélkül mi bűnben fogantunk jó anyánk,
Támogass hát ha néha tévutra botlanánk;
És ha eljő halálunk, mint angyal hozzád szálljunk.*

75.

D : „Gábriel arkangyal“ stb. szerint.

Megjelent egy kisded szent Anna ölében,
Anyai szeretet takargatja szépen,
E kisded Mária, szent Anna leánya,
Aki ma született világ váltságára.

Oh drága kisasszony anyánk és kisdedünk,
Szent Anna méhében kibimbóztál nekünk,
Ragyogó arczádra csókot hint az árva,
Leborul előtted Krisztus kedves nyája.

Liliomból kötünk koszorút fejedre,
Megdajkálunk téged lágyan át ölelve,
Szeplőtlen kisasszony kisded szép arczodon,
A te nagy érdemed sugárzik ki azon.

Nagy csodát tett veled a hatalmas Isten,
Mert a világ üdve te benned nyilik fel,
Joachim jó atyád szent Anna jó anyád
Mély hála telt szivvel áldják az ég Urát.

Aldjanak az egek szeplőtlen kisasszony,
A te drága neved szivünkbe ragyogjon,
Oh bár kis bölcsődet, melyben elhelyeztek,
Ringathattuk volna drága kis testedet.

Ringó bölcső helyett oh jer kebelünkre,
Áldó két kezedet terjeszd híveidre,
Mária! Mária! ha jön a végóra,
Szent oltalmad szálljon minden haldoklóra.

76.

Mária nevenapjára.

Kisasszony utáni vasárnap.

Szűz Mária nevenapján örvendezzetek;
Az Ur e nagy áldozatján neki zöngjetek.

Nézz le, szent Szűz! ez oltárra,
Áldozatunk illatára, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária.

Angyali énekre.

Dicsőitsük a Fölségest, a ki alkotott,
Ki a Szűznek ily szépséges szent nevet adott.
E dicső név hallatára
Zengjen szivünk glóriája, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária!

Szent leczkére.

Megköszöntünk üdv virága, menny gyöngykapuja!
Mint köszöntött hajdanába az Ur angyala,
Ajkunk édes ömlengése
Gábor angyal üdvözlése, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária.

Hiszekegyre.

Hiszünk abban, kinek sz. Szűz! teremtménye vagy
Hiszünk abban, kinek sz. Szűz! jó szülője vagy,
Hiszünk égi Jegyesedben,
Háromságban a szent Egyben, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária!

Felajánlásra.

Oh Szentlélek szűz arája! szerelmes hívünk!
Örvend neved hallatára lelkünk és szivünk.
Drága neved kimondása
Szivsebeink gyógyulása, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária!

Az elhagyott özvegy s árva tehozzád szalad,
A mit keres, megtalálja palástod alatt.
Áldozatunk vedd örömmel,
Az egekből, hozzánk jőjj el, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária!

Szent az Isten, kinél égen s földön nincs nagyobb,
Ki a Szűznek ily bőségben malasztot adott,
Segíts Anyánk! föl az égbe,
Szent Fiadnak örömébe, Mária, Mária,
Szinméz a te neved oh Mária!

77.

Mária drága neve, lelkem édes öröme, Mária!
Ha megzendül fülemben, vidámság kel szivemben, Mária!
A buzgó sziv, mely hozzád hív, téged kiván dicsérni,
Szeretéteddel égni, Mária!

Buzgósággal vigadván, lelkem téged óhajtván, Mária!
Gerjed tiszteletedre fiad szeretetére: Mária!
Mert kegyelmet nem kereshet s nem találhat, csak annál
Kinek te anyja valál Mária!

Téged az Isten kedvelt fia, anyjának rendelt Mária!
Téged illet dicséret angyalok s szentek felett: Mária!
Oh kegyes szűz! mindent elüzz, a mi minket rútithat,
S Istentől eltaszithat Mária!

Tisztaság szűz virága! sziveink vidámsága! Mária!
Elesteknek gyámola! bűnösöknek oltalma! Mária!
Oh Mária! Jézus anyja! esedezzél érettünk
Légy mindenkor mellettünk Mária!

Segítsd buzgó népedet, mely tiszteli nevedet, Mária!
Hogy térjen Istenéhez üdvének kútfejéhez! Mária!
Édes anya! térítsd jóra, kik vétköket szeretik,
És az Istent megvetik, Mária!

Valaki csak gondolja és tiszta szivből vallja! Mária!
Add, hogy téged szeressen s élted útján kövessen, Mária!
Kik dicsérünk, arra kérünk, hogy egész életünkben
Irva legyen szivünkben: Mária!

Isten téged választott, nekünk oltalmul hagyott Mária!
Midőn testtől elválik lelkünk s világból elmúlik Mária!
Légy vezérünk s segítségünk, érettünk Jézust kérjed,
Mennyben legyünk tenéked: Mária!

78.

Dall. „Üdvözlégy Mária, kit Istenfia“ stb. szerint.

Mária! nevedet zengik a fény egek,
Az angyalok, égi karok: Üdvözlégy Mária!

Szent Szűz szép nevedet, tőlünk oh el ne vedd;
Nevek disze, édesbike: Üdvözlégy Mária!

Jézus neve után szent neved az csupán,
Mely boldogít, jóra hódít: Üdvözlégy Mária!

Szivünkbe nevedet irta a szeretet;
Oh drága név, oh biztos név: Üdvözlégy Mária!

Áldjátok e nevet, oh bűnös emberek!
Áldja e nép e Szűz nevét: Üdvözlégy Mária!

79.

Molnár J.

Jézus Krisztus szűz Anyádnak ma van neve ünnepe
A Te drága neved után legszebb Mária neve.
Üdvözlégy hát Jézus Anyja! üdvözlégy szűz Mária!
Fogadd szivünk üdvözlését Magyarok Nagyasszonya.

Mit adjunk mi ajándékul névnapodon te neked?
Nem adhatunk egyebet mint tiszta szivszeretetet.
Maradj nekünk szűz Mária továbbra is gyámolunk,
Ha baj környez édes neved lesz a vigasztalásunk.

Mit adtok ti ajándékul szegény árva gyermekek?
Mit adtok ti ajándékul névnapjára özvegyek?
Hisz ti nektek törölgeti keservetek könnyeit,
Áldjátok hát hő imával, s a szűz Anya megsegít.

Mit adtok ti ajándékul rózsafüzérbeliek?
Ki neki fel áldozzátok egész földi éltetek:
Mondjátok az „Urangyalát“ össze téve kezetek,
Névnapjára üdvözölve: olvasóval zengjetek.

80.

Rózsafüzéri énekek.

Rózsafüzér előtt.

Isten anyja, szűz Mária,
Szent olvasó királynéja,
Százszor üdvözlégy.
Hogy anyánk vagy, ne feledd el,
Köszönetünket fogadd el,
Szűz kegyedbe végy.
Szivvel és nyelvvel köszöntünk
Meg ne vess édes anyánk!
Bűneinkért könnyet ejtünk,
Nyerj az égből áldást ránk.

Olvasódnak minden ága
Szent hitünknek bájvirága,
S liliom füzér.
Angyalodnak üdvözlése
S rokonodnak köszöntése
Ebben a vezér,
Mint fogadtad örömtelve
Azoknak üdvözlését,
Fogadd el most is kedvtelve
Híveid esdeklését.

Olvasód dús kegyelem tár,
A gyarlóknak édes mentsvár,
S titkos koszorú,
Lelhet ezzel kész irgalmat,
Keservében szent vigalmat,
Minden szomorú.
Fölemeljük hát kezünkben
E virágos koszorút,
Hogy siralmas életünkben
Oszlasson el minden bút.

81.

Az élő rózsafüzéresek éneke.

Dall.: „Zengedező énekszóval“ stb. szerint.

Illattal telt szép virágkert az olvasótársulat;
E szép kertben a jámbor sziv sz. örömmel elmulat.
E virágos kert kertésze maga szép szűz Mária;
Virágait öntözgeti, segíti jó szent fia.

Gábor angyal üdvözlése e bájos kert liljoma;
Kék nefelejts szent Örzsébet minden egyes szép szava.
Lépjünk be az ékes kertbe, szűz Mária gyermeki!
Ez üdvözlés s köszöntésből fonjunk füzért most neki.

Aranybimbó sz. olvasónk minden ága s gyöngyszeme;
Levelein irva fénylik Mária szép, szent neve.
Harmatgyöngyök sz. hitünknek mennyből hozott titkai
Ragyogó szép gyémántok rajt, az üdvözlet szavai.

Édes anyánk! oh fogadd el e szentséges olvasót,
Mely siralmas életünkben már sok áldást, jót hozott,
Mutasd be ezt szent fiadnak, ez legyen a rózsaláncz;
Ezzel füzzön szent szivéhez mindnyájunkat egyaránt.

Szent olvasónk királynéja! áldd meg e jó híveket,
A kik virágkoszorúval ékítik szűz fejedet.
S ha kihűl majd az éretted dobogó sok hű kebel:
Szent olvasód segélyével vezess minket mennybe fel!

82.

Dall. „Aldjad ember e nagy jódat“ stb. szerint.

Szent Domonkos rózsák szépe,
Az egyháznak ékessége,
Miben mint a hajnalcsillag tündököltél,
És sok ellenségeiddel megküzdöttél.

A rózsafüzér imája,
Általad jött szent szokásba,
Mely által sok lelket nyertél a Krisztusnak,
Hív tisztelőket szereztél Máriának.

Uj szerzetet állítottál,
Kikkel buzgón prédikáltál,
Védelmezted az Ur Jézus szentegyházát,
Megczáfoltad eretnekség tanítását.

Most sem szünsz meg esedezni,
Érdemid velünk közleni.
Könyörögj értünk Istennél sorsosidért,
Áldja meg az élő lelki rózsafüzért.

83.

Az örvendetes szent olvasó éneke.

Dallam: „Üdvözlégy oh életfája“ stb. szerint.

Liljom-fehér szép rózsákból füzzünk virágkoronát;
Koronázzuk meg örvendezve, az örökké szűz Anyát,
*Örvendezzünk Máriával, az örvendő anyával!

Első titok, hogy köszönté Gábor angyal Máriát,
S szűz méhében fogadá a Szentlélektől szent Fiát.*

Második, hogy a kegyes Szűz rokonához sietett;
Szent Örzsébet agg méhébe a kisdedke repesett.*

Harmadik, hogy a kis Jézus Betlehembe született;
Megnyilt az ég s az angyalraj zengett örömeneket.*

Negyedik, hogy a templomban magzatát a szűz Anya
Bemutatva, váltsádíjul pár gerliczét ad vala.*

Ötödik, hogy feltalálta templomban a kisdedet.
Kit bánkódva fájdalommal három napig keresett.*

Liljom-fehér szép rózsákból füzzünk virágkoronát;
Koronázzuk meg örvendezve, az örökké szűz Anyát.*

84.

A fájdalmas szent olvasó éneke.

Dall.: „Mennyben udvarló“ stb. szerint.

Bibor-piros szép rózsákból, készítsünk gyászkoronát
Koronázzuk meg részvéttel a fájdalmas szűz Anyát.
Keseregjünk Máriával, a kesergő anyával!

Első titok, hogy Megváltónk a kertben vért izzadott;
Béketürés erényére nekünk példát igy adott.
*Keseregjünk Máriával, a kesergő anyával!

Második, hogy megkötözték, mint rabot, az Alkotót;
Csontig, vérig ostorozták a kegyetlen vad bakók.*

Harmadik, hogy megpökdösték az ég és föld Istenét;
Tövisekkel koronázták imádandó szent fejét.*

Negyedik, hogy bűneinkért nagy keresztfát hordozott;
Súlya alatt három ízben a földre le roskadott.*

Ötödik, hogy az ártatlan a keresztre szegezék
S kíntengerbe elmerűlve érettünk elvérezék.*

Bibor-piros szép rózsákból készítsünk gyászkoronát
Koronázzuk meg részvéttel a fájdalmas szűz Anyát.
Keseregjünk Máriával, a kesergő anyával!

85.

A dicsőséges szent olvasó éneke.

Dall. „Mennyben udvarló angyalok“ stb. szerint.

Arany-sárga szép rózsákból fonjunk aranykoronát;
Koronázzuk meg hívők! a dicsőséges szűz Anyát.
*Ünnepeljünk Máriával, az ünneplő Anyával.

Első titok, hogy Megváltónk a sirból feltámada
S lőn az Ő feltámadása örök éltünk záloga.*

Második, hogy a Legszentebb, végezve a vértusát,
Ismét fölment az egekbe, elfoglalni trónusát.*

Harmadik, hogy bevalósúlt, a mit Jézus megigért;
Elküldé, hogy vigasztaljon, a Szentlelket közibénk.*

Negyedik, hogy édes Anyját az egekbe fölvevé,
S hogy szószólónk lenne nála, maga mellé ülteté.*

Ötödik, hogy szűz fejére tette a szép koronát,
Mely ránk önti az egekből tündöklő fénysugarát.*

Aranysárga szép rózsákból fonjunk aranykoronát;
Koronázzuk meg, hivők! a dicsőséges szűz Anyát.
Ünnepeljünk Máriával, az ünneplő anyával!

86.

Dal „Szerelmes édes Jézusom“ stb. szerint.

Örvendetes olvasóddal, Mária tisztelünk;
Áldott méhed gyümölcsével, Jézussal üdvözlünk,
Kit szűz méhedbe fogadtál,
És mégis szűzen maradtál,
Üdvözlégy Mária!

Kedves rokonod Erzsébet látogatására,
Siettél drága terheddel vigasztalására.
Ő is eképpen köszöntött:
Áldott vagy az asszonyok közt!
Üdvözlégy Mária!

Rongyos istállóban szülted isteni gyermeked;
Szállást egész Betlehemben nem adtak te neked,
De az angyalok dicsértek,
A jó pásztorok megtiszteltek.
Üdvözlégy Mária!

Öledbe vevéd szent fiad tisztulásod napján,
Jeruzsálemi templomban őtet bemutatván,
Az Istennek ajánlottad,
Simont megvigasztaltad.
Üdvözlégy Mária!

Szent fiadat harmad napon a doktorok között
Feltaláltad a templomban, ott kérdezősködött.
Mi is, ha őtet elvesztjük
Mint te oh szent Szűz, keressük.
Üdvözlégy Mária!

87.

„Szerelmes édes Jézusom“ stb. szerint.

Jézusom! vérontásodnak emlékezetére
Ajánlom e szent olvasót, szived gyötrelmére,
Melyet a kertben szenvedtél,
Hogy vérrel veritékeztél,
Fájdalmas Jézusom!

Ostorozták bűneinkért áldott szent testedet,
Az oszlophoz megkötözték szentséges kezedet.
Talpig vérbe kevertettél,
Hogy minket üdvözitenél,
Fájdalmas Jézusom!

Szentséges fejed tövissel megkoronáztatott;
Szent kezedbe csúfságképen egy nádszál adatott.
Térdhajtással csúfoltattál
Azoktól, kiket alkottál,
Fájdalmas Jézusom!

Emeled már, oh kegyelem! a nehéz keresztfát.
Tennen válladon viseled e világ igáját.
Háromszor estél alatta:
Mert atyád a bűnt rá rakta,
Fájdalmas Jézusom!

Fölszegeztek már, oh élet, magas keresztfára,
Ég s föld között fölemeltek világ váltságára,
Szűz anyád is melletted állt,
Halálig tőled el nem vált,
Fájdalmas Jézusom!

88.

Dal. „Szeress édes Jézusom" stb.

Énekeljünk dicsőséget e szent olvasóban;
Mert Üdvözitőnk, ki meghalt, feltámadt valóban
A váltságot bevégezte,
Szent atyját megengesztelte,
Urunk Jézus Krisztus!

Negyven napig társalkodott tanitványaival:
És azután mennybe felment angyali pompával,
Ülvén szent Atyja jobbjára,
Honnét eljön valahára
Urunk Jézus Krisztus!

A mint mennybe menetekor nekik megigérte,
Pünkösd napján a Szentlelket Urunk elküldötte,

Megszentelte tanítványit,
Árván maradt apostolit,
Urunk Jézus Krisztus!

Kivánkozott Mária is szent Fiához menni,
És tetszett szent fölségének magához felvenni.
Rózsák illatjai között
E földről mennybe költözött
Dicső szűz Mária!

Egek fölött tündöklesz már, isteni anyaság,
Királynénak koronázott ott a Szentháromság,
Hol szent fiad örömében
Örvendesz dicsőségében,
Dicső szűz Mária!

89.

Az örökös rózsafüzér éneke.

Dall.: „Oh emberi gyarló nemzetség" stb. szerint

Oh Mária, kegyes védanyánk!
Áldását szűz kezed adja ránk;
Haldoklóknak te légy alkonya!
Mint te, nincs több ily édes anya.

Az örökös szent rózsafüzér,
Egyik ága szent szivedhez ér;
Ennélfogva vonod mennybe fel,
Ki végórán hozzád esdekel.

Az olvasó mély s nagy titkai
Paradicsom szép virágai;
Szedjük, szedjük e virágokat,
Mig éltünknek vége nem szakad.

Legszebb virág a szent szeretet,
Kegygyel néznek reá az Egek;
Lángfohászból van a levele,
Koszorunkba ezt füzzük bele.

A haldoklók lelki üdveért
Felajánljuk e rózsafüzért;
Ha a halál velünk harczra száll,
Véd minket is égi rózsaszál.

Addig se hagyj, tekints ránk le most,
Sürü könynyel rútságunk lemosd:
Olvasóddal, égi oh szent szűz!
Mindnyájunkat szent szivedre fűzz.

Oh Mária, szép rózsák dísze!
Kín volt egykor szived tövise;
Hétfájdalmad drága érdeme,
Haldoklóknak legyen kegyszere.

90.

Dallam: „Hol vagy én szerelmes“ stb. szerint. *Molnár J.*

Máriához jertek szent olvasósok,
A legszebb rózsának rózsát hozzatok;
Rózsafüzér társulatbeliek,
A szent szűznek koszorút kössetek.

Oltár zsámolyánál térdre hulljatok,
A szűzet dicsérve fohászt nyujtsatok;
Szivetekbe ez legyen beirva:
Jézus Anyja „Üdvözlégy Mária!“

Legszentebb szűz Anya! te légy vezérünk,
Jézus fiad előtt könyörögj értünk;
Felajánljuk neked imáinkat,
Oh add reánk Anyánk áldásodat.

Neved Jézusával össze van fonva,
A mi fegyverünkbe, szent olvasónkba;
Mig csak szivünk utolsót nem dobban,
Magasztalunk életünkben s holtunkban.

Áldd meg szép hazánkat és nemzetünket,
Erős karjaiddal védd mindenünket:

Hogy minden nép lássa hatalmadat,
Hogy Istennek kedves leánya van.

Rólad zengünk mig csak nem jön az óra,
Melyben elhelyeznek majd nyugovóra;
Szent olvasód és a szent keresztfa,
Vezéreljen minket gyász sirunkba.

91.

Dallam: „Üdvözlégy édes Jézusunk" stb. szerint.

Szent olvasót elvégeztük, oh Mária téged kérünk:
Vedd kedvesen híveidnek buzgóságát népeidnek.

Midőn az olvasót mondtuk, rózsákból koszorút fontunk;
Ezzel téged oh Mária tiszteltünk Jézus szent Anyja.

Legszebb rózsa vagy Mária! tisztaságnak szűz virága;
Oh nyiljék rózsa szivünkben, Jézussal légy mi elménkben.

Szent olvasó királynéja, Magyarország védasszonya;
Védelmezzed nemzetünket, oltalmazzad mindenünket.

Térítsd meg a bűnösöket, az eretnek tévelygőket;
Hogy az egy igaz hit szerint dicsérjük az Isten nevét.

Végre kérünk oh Mária, Jézus Krisztus édes Anyja;
Holtunk után üdvösséget, nyerj nekünk örök életet.

92.

Dall.: „Ez eleven kenyér" stb. szerint. *Molnár J.*

Jertek Máriához, mint jó Anyátokhoz,
Jertek az olvasó szűz királynéjához.
*Fogjátok meg az olvasót
És buzgón imádkozzatok: Üdvözlégy szűz Mária!

Jertek hozzá árvák, ha nincs már anyátok,
Jertek Máriához, szűz karjai várnak.*

Jertek bús özvegyek és könnyezzetek,
Ha a sirban nyugszik kenyérkeresőtök.*

Jertek őszbeborult, elaggott öregek,
Jertek ti szenvedők, halálos betegek.*

93.

(Október II-ik vasárnapján.)

Vis Z.-től. Dal.: „Kinek első szent királyunk“ stb. szerint.

Ezer éves nemzetünknek magas pártfogója!
Hű magyarjaid köszöntnek, hogy karod megóva.
Királynőül választottak mennyek királynője,
Nagy hatalmad s szerelmeddel légy tovább is őre.

Koronázzuk szent fejedet szivünk virágával,
Melyet terem a szerelem égi sugarával.
Alázattal oda hajlunk lábaidhoz, bízva;
Hogy a te hű jobbágy-néped kegyelmedet birja.

Te vezéreld lépteinket s kisérj a csatába,
Melyet vívunk a rosz ellen vészek viharába.'
A te zászlód el nem hagyjuk utolsó csepp vérig,
Es a jónak szent csatáját győzve küzdjük végig.

Nagyasszonya nemzetünknek! oltalmazd e népet,
Melyet István felajánlott pártfogásra néked.
Légy az ujabb ezredévben nemzetünk anyja,
Hogy kegyelme szent Fiadnak bűnünk meghaladja.

Akkor lesz majd a magyarnak igaz boldogsága,
Ha te veled örvendezhet mennyed sugarába'.
A te trónod lépcsőjéhez szeretettel állhat,
S Fiad üdve minden lelket dicsőülten áthat.

94.

Fridrich S

Hozzád repül ma hő fohászunk,
Nagyasszonyunk, szűz Mária,
Tekints az égből szánakozva
Szegény hazánk bús tájira.
Te voltál az, ki védted, óvtad
Mindenkor híven nemzetünk
Mutasd meg anyai szerelmed
Mikor most búban könnyezünk.

Hazánkat gondjaidra bizta
István a szent, a jó király.
Hogy el ne veszszen semmi vészben,
Ha rátör szenvedés, viszály
S te megfogadtad gyermekidnek
A harczok hős magyarjait
S ápoltad értök szent szivedben
Jóságod éber gondjait.

Ma mint hazánk Nagyasszonyához
Kiált hozzád a honfiszó,
Jövendőnk tépő aggodalmán
Keservtől, bútól hangozó,
Ne vesd meg a buzgó könyörgést
És gyermekid nagy bánatát
Ott hallgasd meg a honfibúnak
Esdeklő, zokogó szavát.

Benned remél a hű magyar sziv
Szerelmedtől vár balzsamot
Bár rosz útakra, bűnre tértek
Örökséged te nem hagyod.
Minket kevélység és a sátán
Bűnökre elvezethetett,
De vigalmad csodásszerelme,
Hűtlenné hozzánk nem lehet.

Vezesd erényre, hitre vissza
István tévelygő nemzetét,
Istentelenség szörnyű átka
Ne tépje, zuzza szerteszét,
Jóságod áldó melegségétől
Még fel lehet virulnia,
Legyen gyomtermő, barna földje
Virágos kerted, Hunnia!

Légy újra anyja nemzetünknek
Balsors veszélyén gyámola,
Ne küldjön pusztulást fejére
Haragvó égnek ostora,

Engeszteld Isten szent boszúját,
Irgalmat esdje nép iránt
Muttass szegénynek szebb jövőhöz,
Bizton vivő ösvényt, irányt.

Oltalmadat terjeszd hazánkra,
Tedd boldoggá bús népedet
Üzzön szét a te szószólásod
Egünkről gyász s vészfelleget
Apáink sok nagy érdeméért
Maradj mindenkor hű anyánk
Hogy újra jó s nagy nép lehessünk
Viselj gondot szeretve ránk.

95. *Kapossy*

Közönséges énekek Máriáról.

Oh világ reménye, malasztok edénye, Isten anyja!
Szentek tisztasága, szűzek szép virága, Lilioma!
Irgalom hajléka, fáradtak árnyéka:
*Üdvözlégy ezerszer, ezernyi ezerszer oh Mária!

Egek ékessége, földnek reménysége, szűz istápja;
Szivem vidámsága, lelkem boldogsága, pálmaága.
Ölelj át karoddal, gyógyíts balzsamoddal.*

Hányszor szivem dobban, mindannyiszor abban Neved
Vidámít ez engem s a kín kebelemben [hallik,
Oh ne hagyj el engem, maradj itt szivemben.*

Erények szép kertje, melynek világszerte száll illatja;
Nagy élet szentséged magasztal fel téged olyan nagyra,
Mig élek légy nekem, drága példányképem.*

Esedezzél értem, ki jaj! bűnre tértem, Krisztus anyja!
Légy lelkem dajkája, legyen gondod rája, élve-halva
S a végső nagy harczban légy győzelmem majdan.
Üdvözlégy ezerszer, ezernyi ezerszer oh Mária!

95a.

A szüz Anyához. *Zajgha Béla.*

Szivem-lelkem eszményképe,
Mennynek s földnek csodaszépe
Üdvözöllek jó Anyám! mikor szent képedre nézek,
Már égi illatot érzek ... áldásodat add reám!

Csillagkoszorus Szűz! kérlek,
Nehogy megint bűnre térjek
Terjeszd rám palástodat! buzgó imámnak szárnyain
Hozzád vonzanak vágyaim, nyujtsd liliom karodat!

Te, Jézushoz vivő Tejut!
Ha imám majd hozzád feljut,
Vezess engem is oda, imádd s kérdd az Istent értem,
Adjon lakást a szép égben, végy anyai karodra!

96. „Bus szivemnek“ stb.

Oh ki méltó vajjon arra, hogy dicsérjen Isten anyja?
Csak az egek szellemi méltók rólad zengeni.

Nemes lelked szentélyébe mennykirályné! oh ki lép be?
Nincs nyelv, mely leirja itt szépségednek bájait.

Bensődben van nagy szépséged, drága kincsed ékességed
Kebled az Ur temploma, méhed Jézus otthona.

Isten Fiát szűzek gyöngye te vontad le a bus földre;
Anyaságod méhibe szállást vőn a szent Ige.

Az alázat méltat arra, hogy te légy az Isten anyja.
Hogy lakjék az Ur veled, s mennyég legyen kebeled!

Ki nem tetszik önmagának! az tetszik az ég Urának,
Mert kicsinyléd magadat, azért nyeréd rangodat.

Szentháromság, örök jóság! hozzád eseng e gyarlóság
Tekintsd a szűz érdemét, tisztelőid védve védd.

97.

Dal.: „Ez nagy szentség valóban“ stb. szerint.

Oh szentséges Mária,
Malasztid sokasága,
Sziveinket, lelkeinket
Hozzád ragadja.

Isten téged szeretett,
Midőn anyjának rendelt,
Szent méhedből testet vévén
Isten s ember lett.

Angyalok királynéja,
Magyarok Nagyasszonya,
Fiaidnak, leányidnak
Légy szószólója,

Ha eljő végső óránk,
Nem mozdulhat nyelvünk szánk,
Állj mellettünk szólj helyettünk
Szerelmes anyánk.

98.

D. „Halljad világ szerető“ stb. *Molnár J*

Jertek hívek tisztelni, Máriát köszönteni,
Az Ur Jézus szüz anyját, magyarok védasszonyát,
Máriát, Máriát bűnösök szószólóját.

Oh jó tanács asszonya bús édes anyja,
Özvegyeknek gyámola, szivek vigasztalója,
Mária, Mária! elhagyottak oltalma.

Jertek árvák, özvegyek, kik sokat keseregtek,
Itt van édes anyátok, ki gondot visel rátok,
Mária, Mária! gyermekit el nem hagyja.

Azért hát ne sirjatok, inkább imátkozzatok,
Felvirrad még reátok olvasóját mondjátok,
Mária, Mária! árvák, özvegyek anyja.

Ott a boldog hazába', hol nem lesz senki árva,
Mert a szép szűz Mária szent palástja takarja.
Mária, Mária! ne hagyj el minket soha.

Anyánk szép szűz Mária végy fel minket is oda,
A mennyei hazába szentek társaságába,
Mária, Mária! ne hagyj el minket soha.

99.

Dal.: „Mária drága neve" stb. szerint. *Bozóki 1797-ből.*

Magyarok királynéja,
Boldogságos szűz anya Mária!
Neked áldoz magyar szív,
Mely hozzád örökre hív, Mária!
*Oh Mária, Jézus anyja, könyörögj híveidért,
A te magyar népedért Mária!

Im hozzád folyamodunk,
Mert benned bízakodunk, Mária!
Segíts szenvedésünkben,
Bokros keserveinkben, Mária!*

Tekints le országodra,
Te árva fiaidra, Mária!
Neked élünk s halunk,
Te híveid maradunk, Mária!*

Állj elő végóránkban,
Légy mentség a halálban, Mária!
Légy életünknek fogytán velünk,
Úgy mint az után Mária.*

100.

Sirok a te keserveddel, örvendezek örömöddel,
Mária, oh Mária!
Te Istentől kiválasztott, szent fiadtól nyerj malasztot,
Mária, oh Mária!

Bánatomban te jelenj meg, fényessége a kék mennynek
Mária, oh Mária!
Töviseken járjak véled, biztasson az örökélet,
Mária, oh Mária!

Gyarlóságom érzetében, téged hivlak esdve térden,
Mária, oh Mária!
Te Istennél legkedvesebb, boldog, a kit fényed vezet,
Mária, oh Mária!

Ki oly kegyben részesültél, hogy fájdalom nélkül szültél,
Mária, oh Mária!
Tisztaságod, szűz erényed világítson a szegénynek,
Mária, oh Mária!

Te, ki Jézus anyja voltál, szeplőtelen égi oltár,
Mária, oh Mária!
Végy kegyelmes irgalmadba, bűnök ellen oltalmadba
Mária, oh Mária!

Te, ki láttad őt meghalni, s meg nem öltek sz. fájdalmi,
Mária, oh Mária!
Ha gond s bánat lángja éget: adj kitartást, adj hűséget
Mária, oh Mária!

Te, ki annyit sirtál, tűrtél szent fiaddal egyesültél,
Mária, oh Mária!
Erősíts a lemondásra, boldogabb feltámadásra,
Mária, oh Mária!

Add, hogy éltem ugy teljék el jámborsággal, békességgel
Mária, oh Mária!
Legyek méltó szerelmedre, a mennyei örömökre,
Mária, oh Mária!

101.

Kapossy É. 1

Oh szűzek szent szűze,
Teremtőnknek csodás remek műve
Méltán bámul rajtad az ég és föld,
Dicsőséged fénye, melyet betölt,
Édes szűz Mária!

Az égi szellemek
Bámulnak, ha reád tekintenek;
Szentebb vagy te, mint a kerubimok
Hatalmasabb, mint a szerafimok,
Édes szűz Mária!

Szent angyalok kara,
Választottak összes nagy tábora,
Mint te, annyi malasztot nem nyere,
Mert te vagy a malaszt fénytengere,
Édes szűz Mária!

Szent fiad, Jézusod
Trónja mellé helyezte trónusod.
Szerény alázattal ott fogadod
A feléd özönlő hódolat,
Édes szűz Mária!

Fiában a szülőt
Magasztalja ég s föld minden fölött
Szent fiad viszfénye rajtad ragyog
S azt híveid közt szétosztogatod,
Édes szűz Mária!

Szeplőtelen anya,
Reménységünk végső fénysugara!
Éltünk utján oh hintsd meg
Majd az eget,
Édes szűz Mária!

102.

Matkovich Gy.

Szép liljom bokornak hófehér virága,
Tiszta szűz erénynek égi koronája,
Te vagy szép szűz asszony, szeplőtelen mátka,
Ki által megszünik mi rajtunk az ég átka.

Titokzatos rózsa Jerichó berkébe,
Lelki tisztaságnak ragyogó jelképe,
Te vagy, szép szűz Asszony! ki mint harmatgyöngye,
Szeplőtelen szivvel szállottál a földre.

Libánoni czédrus dús örökzöld lombja,
Mely a tikkadt vándort árnya alá vonja,
Te vagy, szép szűz asszony, vonzz körödbe minket,
Hogy üdülés érje tikkadt sziveinket.

Galaádi balzsam illatozó árja,
Melytől a sziv sebe gyógyulását várja
Te vagy szép szűz asszony! kegyed balzsamával,
Ki bennünk a földről égbe visz magával.

Sötét éjszakában világító fáklya,
Rátalál az utra könnyen, aki látja,
Te vagy, szép szűz asszony! vezess rá az útra,
Ha netán itt szivünk bűnhomályba jutna.

Pecsételt kútforrás élő vizek kútja,
Melynek mélyét csupán maga Isten tudja,
Te vagy, szép szűz Asszony ki magadba zártad,
Megváltó Istenét az egész világnak.

Üdvözlégy örökre szent szerelmünk által,
Mely örök tüzével bűnkörödbe szárnyal;
Üdvözlégy, ki hozzánk, mint a harmatgyöngye,
Szeplőtelen szivvel szállottál a földre.

103.

Dall.: „Bus szivemnek nagy“ stb. szerint.

Szűz Mária, Jézus anyja, bűnösöknek szószólója!
Lábaidhoz borulok, előtted ugy hódolok.

Szép nevedet, ha sóhajtom, bús fejemet, ha rád hajtom:
Lelkemben megvidulok, szivemben megujulok.

Megtérőkhöz irgalmad nagy, mondd meg édes sz. fiadnak
Hogy a bűnnek meghalok, neki élek és halok.

Vétkeimet szánom-bánom, légy énnekem kegyes gyámom
Kérd értem szent fiadat, tedd rám védő szárnyadat.

Édes anyám! sirva kérlek, én bűnbukott gyarló lélek
Verem bűnös mellemet, oh sajnálj meg engemet.

Nyerj malasztot szent fiadtól, szabadíts meg a gonosztól!
Te légy vezércsillagom, mig pályámat átfutom.

Ha a halál utóljára életemnek utját állja,
Te bátoríts engemet, vidd az égbe lelkemet.

104.

Szűzeknek szent szűze, igazság őrtüze,
Szeplőtlen nagyasszony, oh Mária!
Magyarok szivéből, hálás érzetéből
Száll hozzád ajkunkról buzgó ima.
Te segítettél, kegyedbe vettél,
Te adtál hős lelket, vitéz erőt;
Te valál szószólónk Isten előtt.

Szép szeretet anyja! népét el nem hagyja
Az erény bárkája, tiszta szived;
Viszály tengeréből, bajok özönéből
Csak e sziv az, a mely partra vihet,
Oh hála néked, hogy igaz néped
Az üdvnek révébe vezéreled,
S küzdelem éjein ragyog neved.

Harczban őseink csak, szent szűz!
Benned bíztak, neveddel harsogták a csatadalt;
Ha támadt ellenük, neved volt fegyverük,
Zászlaid vivták ki a diadalt.
Őket követve, mi is nevedre
Fűzzük a borostyánt, nagyasszonyunk!
Csak veled győzhetünk, ha harczolunk.

Oh hála, oh hála, Istennek leánya,
Jóságod javáért hála neked!
Te vagy a védelmünk, te vagy segedelmünk,
Szivünk hódolattal zeng éneket.
Harczra kelőben s békés időben
A magyar tenéked hű katonád,
Rózsakoszorúval áldva fon át!

Ur Jézus szülője! magyarok védője!
Fogadd el kegyesen hódolatunk;
Öröklángu szent tűz, hűséggel teljes Szűz!
Hozzád mi halálig hűk maradunk.
Mély kegyelettel, nagy szeretettel
Tégedet magasztal dicsénekünk,
Mária! vezérelj, mi követünk!

105.

Kovács M. I. K. 179

Téged áldunk és dicsérünk Mária, Nagyasszonyunk!
Lábaidhoz esve kérünk, hallgasd esdeklő szavunk,
Mi magunkat jobbágyidnak örömmel ismerjük el,
Mint országló Asszonyunknak, hódol minden hő kebel.

Szent Istvántól maradt reád ez örökség, Mária!
Folyamodik most is hozzád e hon minden bús fia.
Oh fogadd el hív kezünket, melyet im most emelünk;
Ne tekintsed sok bűnünket, mivel sirva fölkelünk.

Őseink szent nyomdokától messze bár elmaradunk,
De hazánk nagyasszonyától végig el nem szakadunk
Tisztelőd van, mig magyar lesz, hív magyar sziv neked él
Mig utolsó lelket nem vesz és nem éri végveszély.

Hív magyarnak tiszta vére a te szerelmedre kész;
Megvan édes napi bére, kegyeddel, ha véle léssz.
Kedves nekünk áldott neved, bár gúnyoljon e világ!
Csak mibennünk teljék kedved, arra kérünk, szűz virág!

Nézz le minden magyarodra, Magyarok Nagyasszonya!
Vedd fel őtet védkarodra, mint könyörgött rokona.
Kik elváltak szerelmedtől, azoknak is nyújts kezet;
Nyerj malasztot Istenedtől szemeinknek árvizet.

106.

Viz Z. Dal. „Máriát dicsérni" stb. szerint.

Üdvözlégy Szűz Anyánk mi tőlünk ezerszer,
Mindig ezt zengje szánk, ha nyugszik s ha felkel.

Az angyal is igy szólt, örömhirt hozva!
Hogy majd a Megváltót szent méhed adja.

Csodálja a világ nagy tisztaságodat,
Kiben bűnt nem talált a legszentebb tudat;
Mert teljes volt szived égi malaszttal,
Mely itt megőrizett s ott felmagasztal.

Szerelmed lángjait lobogtasd lelkünkben,
Szeretni, ha tanítsz, ugy szivünk megpihen.
Boldogokká leszünk, mint itt te voltál,
Bajt ugy nem érezünk, mert szived őrt áll.

Add szivünk őrzeni mindattól, a mi rossz
S mindaz, mi isteni, legyen kedves dolog.
Hogy igy szent Fiadnak kedvére leljünk
S hová majd befogad, téged öleljünk!

107.

Dal. „Istenanyja szűz Mária" stb. szerint.

Szűz Mária, életfája, üdvösség szép szivárványa,
Egek asszonya!
Oh ragyogó napunk fénye, uj szövetség frigyszekrénye,
Öröm hajnala!
Hódolattal megköszöntünk, alkotó mű remeke!
Áradozzon, mig könyörgünk, lelked öröm érzete.

Jeruzsálem dicsőségè, asszonyi rend ékessége,
Bűn rád nem tapadt;
Virágos kert, irgalomtár, Dávid tornya, arany oltár,
Szentség vagy magad.
Mint napsugár tiszta voltál annyi bűncsáb e vész között
Mert mennyből rád, Liliomszál! malasztharmat gyön-
[gyözött.

Kebledben szűz érzelem forrt, a Szentlélek Uristen volt
Lelked jegyese;
Élő templom, szentelt sátor! benned lakott a főpásztor,
A menny kegyese.

Légy szivünknek királynője oh szeplőtlen szűz hívünk!
Tisztaságnak megőrzője, tied legyen bús szivünk.

Adj szép lelked lángtüzéből, felolvad majd melegétől
Fagyas kebelünk;
Paradicsom gyöngyvirága! mig élünk e rút világba
Dajkálj; légy velünk.
Megváltót oh szent reményünk! e világra te hozál;
Gyámolj minket, mig itt élünk, szentséges szűz rózsaszál.

Hódolatunk szent illatját, ámbár szennyes kezek adják
Fogadd el, anyánk!
Nézz le forró érzelminkre, irgalommal oh tekints le,
Isten anyja! ránk.
Fogd meg árva kezeinket, ugy vezess az ég felé,
Testvérekint állíts minket áldott szent fiad elé.

108.

Koposy É. T.

Szűz Mária, Isten szülője,
Hozzád futnak jó gyermekid;
Gyarló nemünk hű szeretője!
A ki minden bajban segít.
Magyar nemzet édes védanyja,
Itt elhagyottak kegyes ótalma,
Anyánk: te tudsz segíteni,
Siess minket megmenteni.

A keresztfa alatt te lettél
Jézusunkban édes anyánk;
Eddig is csak te védelmeztél,
Midőn örvény szélén valánk,
Oh jóságos Anya! kegyelmezz,
Oh hatalmas anya! védelmezz,
Anyánk, te tudsz segíteni,
Siess minket megmenteni.

Magyar hazánk gondviselője,
Szent Istvánban hű pátronánk!

Te valál szép hazánk védője,
Tied e nép s szent koronánk.
Mi tieid vagyunk szeretve,
Mi tieid leszünk szenvedve.
*Anyánk! te tudsz segíteni,
Siess minket megmenteni.

Te királynénk vagy meg anyánk is,
Kiket megmart a bűnfullánk;
Nézz fiadra, nézz le ránk is,
Legyen gondod ránk egyaránt,
Anyánk! benned bizunk s remélünk.
Anyánk! vigaszt te tőled kérünk.*

Szűz Mária, Isten szülője,
Jézusunkban édes anyánk,
Magyar hazánk gondviselője,
Legyen gondod ránk egyaránt!
Hogy lehessünk veled az égben,
Szent fiadnak dicsőségében.*

109.

Bogisich. Dall. „Imádunk szent ostya" stb. szerint.

Üdvözlégy Mária, tengernek csillaga,
Mindenkor szűz anya, mennyország kapuja.
*Kérünk téged hallgass minket,
Szent Fiadnak ajánlj minket,
Oh szép szűz Mária.

Mennyből leküldetett, Gábor főarkangyal,
Hogy téged köszöntsön, üdvözlő szavakkal.*

Oldozd meg kötelét a mi bűneinknek,
És nyisd meg szemeit a te híveidnek.*

Mutasd meg magadat, hogy édes anyánk vagy,
És szent Fiad előtt kegyes szószólónk vagy.*

Oh szűzek szent szűze, a te fiaidnak,
Adj tiszta életet, szegény szolgáidnak.*

Hogy a te fiadat, mind földön mind mennyben,
Dicsérhessük vigan, az örök életben.*

110.

Dal. „Oh szerelmes Istenem“ stb.

Megindítom nyelvemet, elzengem énekemet,
Tiszteletedre anyám Mária! kegyes dajkám.

Szivemet felajánlom, lelkemet lelánczolom,
A te tiszteletedre, mig pihenek örökre.

Fogadd anyám szivesen, tekints reám kegyesen;
Ha pedig üt végórám, légy akkor is pátronám.

111.

Dal.: „Leszállott a mennyégből“ stb.

Rebegő nyelvemet megindítom,
Szent szolgálatodtól el nem tiltom;
Mária szűz anyám! én gyámolóm,
Szomorú sorsomban vigasztalóm.

Oh te nagy szentségű édes anya!
Magyar hazánk királyné asszonya!
Engem bűnös szolgát kérlek ne hagyj,
Szerelmes szűz anyám velem maradj.

Éltem napjaiban vigyázz reám.
Légy a vétkek ellen erős bástyám,
Hogy a gonosz sátán ne árthasson,
Légy velem, hogy bűnre ne vonhasson.

Ha pedig éltemnek vége szakad,
És a halál velem szembe akad:
Mária! szűz anyám! légy mellettem,
Drága szent Fiadnál szólj érettem.

112.

Dal. „Dicsérjétek, tiszteljétek“ stb. szerint.

Dicsérd nyelvem énekszóval, Jézus szent anyját,
Áldjad nyelvem buzgósággal egek asszonyát,

Dicsérd szentséges nevét, öregbítsd tiszteletét,
Gyakoroljad nagy örömmel emlékezetét.

Bűneidnek terhe alatt, ki szomorkodol,
E siralomnak völgyében sokat bánkódol,
Vesd szemed Máriára, egek nagy asszonyára,
Ő tégedet vezérelhet nagy vigasságra.

Ki sok gondnak bajai közt soha nem nyugszol,
E világnak veszedelmes tengerén uszol,
Vesd szemed Máriára, oltalmazó anyádra,
Ő általa juthatsz mennybe nagy boldogságra.

113.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jöjjetek."

Kössünk szép koszorút szűz Máriának,
Kiben e világnak új napja támadt,
Üdvözlégy Mária, nemünk csodája!
Derits fényt az édes magyar hazára.

Üdvözlégy Mária, fehér liliom!
Bámulja szépséged az égi Sión;
Gábor szavaira, hogy megijedtél:
Halvány liliommá akkoron lettél.

Üdvözlégy Mária, szende ibolya,
Isten Bárányának őrzőangyala
Hogy Heródes elől elrejtezkedtél,
Titkos ibolyává akkoron lettél.

Üdvözlégy Mária, gyenge rózsaszál!
Ki ott Názáretben felvirágozál;
Fehér rózsa voltál, pirossá lettél,
Hogy a kereszt alatt vérben fürödtél.

Üdvözlégy Mária, ezerjóvirág!
Benned talált gyógyszer az egész világ;
Te megorvosolod a föld sebeit
S a kik vétek által esnek sebbe itt.

Üdvözlégy Mária, mennyörökzöldje!
Tebenned remél a siralomvölgye;

Üdvözlégy Mária szép csillagvirág!
Boldog, ki mennyégben téged nyilni lát.
Üdvözlégy Mária, kedves nefelejts!
Tisztelő népedet oh el ne felejtsd;
Szent István kertjének legszebb virága:
Derits fényt az édes magyar hazára!

114.

„Máriát dicsérni hivek" stb. szerint.

Kegyelem tárháza, Mária, anyám!
Terád gondolt lelkem e nap hajnalán;
Kulcsolt kezeimet hozzá emelem.
Szivemet s lelkemet neked szentelem,

A te kedves napod a szombati nap,
Mely fiad kegyéből ime ránk virradt;
Oh áldd meg azokat, kik szép napodon
Tehozzád sietnek imaszárnyakon.

Hozzád egész világ bizodalma nagy.
Mert te az irgalom édes anyja vagy;
Oltalmad palástja egész földig ér,
Megtérő bűnösnek védelmet igér.

Uj frigyre lépek én, anyám! ma veled!
Isten után szivem csak téged szeret;
Oh ne vess meg engem sok bűnöm miatt,
Légy anyám s én leszek a te gyámfiad.

Oh ne felejtsd el hát, hogy tied vagyok
S véglehelletemig tied maradok;
Mivel tied vagyok, én édes anyám!
Szerető szivednek legyen gondja rám.

Hogy ne sértsem bűnnel többé fiadat,
Född reám anyai bő palástodat;
Född el szépségeddel lelkem mocskait,
Segítsenek jóra kegyes karjaid.

Áldott szűz Mária, mennyei anya,
Bűnbe merült világ védőasszonya!
Halálom óráján, kérlek, el ne hagyj,
Hisz te az irgalom édes anyja vagy,

Dicsőség, imádás Atya, teneked,
S a fiunak, a ki tőled született,
Neked is Szentlélek, hív Vigasztaló,
Három szent személyben egy örök Való!

115.

Kapossy É. T.

Szerelmes Anya! hozzád járulunk,
Trónod zsámolya elé borulunk,
Reménycsillagunk! tieid vagyunk,
Védd meg népedet s örökségedet.

Tégedet áldanak a kerubimok,
Ávét mondanak a szeráfimok;
Mi is most neked zengünk éneket,
Oh légy pártolónk, mennyben szószólónk.

Kit Isten Fia anyjának nevez,
Szép szűz Mária! minket meg ne vess;
Ha édes anyánk! bűnre hajlanánk,
Nyújtsd le kezedet, segedelmedet.

Az Isten után téged kegyelünk,
Szent Fiad után te vagy mindenünk;
Most is im e nép hozzád esdve lép,
Nyájadon örülj, rajtunk könyörülj.

Árvák, özvegyek rád tekintenek,
Kínos betegek hozzád esdenek;
Édes szűz anya, sebünk balzsama!
Védd meg népedet, örökségedet.

Midőn egykoron innét kimulunk,
Főleg akkoron légy gyámolunk;
Szivednek, anyánk! legyen gondja ránk,
Oh édes, kegyes! mennybe fölvezess.

116.

Kapossy É. T.

Irgalmas szűz anya, hazánk védasszonya!
Oh Mária, nemzetünket, bús ügyünket
Szent szived szánja meg, érdemed váltsa meg,
Oh Mária!

Sok s nagy hazánk sebe, szerelmed kösse be,
Oh Mária, téged kérünk, szűz reményünk!
Régi szent őseink példája erre int,
Oh Mária!

Ezer vész zúgta át e véren vett hazát,
Oh Mária védkarodra támaszkodva,
Győzött a harczokon, áll Buda, áll a hon,
Oh Mária!

Elvész e szép haza, ha nem lész támasza!
Oh Mária! ne hagyj elveszni, sirba esni;
Szemünkből köny csordúl, szivünk hozzád fordúl,
Oh Mária!

Habár elfajulánk, ismerj ránk, jó anyánk!
Oh Mária! szűz kegyedbe kérünk vedd be
E szegény nemzetet, mely annyit szenvedett,
Oh Mária!

Ne nézd az unokád bűnének halmazát,
Oh Mária! szentjeinknek, őseinknek
Tekintsd nagy érdemét, tudva ez mennybe' még
Oh Mária!

Fogadást tesz e nép, mely sirva lép eléd!
Oh Mária! pártot többé, soha többé,
Hogy nem üt ellened, lángolva hőn szeret,
Oh Mária!

117.

Kapossy É. T.

Kegyes égi királynédat tiszteljed oh magyar!
Hatalma és hűsége véd, szerelme eltakar,
Ő az, ki Istenünk után kegyelmit osztja el,
Ő benne áld vagy sújt az ég, ügyed anyára lel.

O az, kinek nevében ős apád vére folyt,
S kihez minden nagy, szent nevet egy ezredév csatolt
Nevében győztek szent István, szent László hadai;
Hit s jog csatáit nagy Hunyad nevére víta ki.

Szabadság! győztessé tevé szent képe zászlaid,
S borostyánt nyert, vagy üdvhalált, ki Máriába hitt
És annyi balszerencse közt, oly sok viszály után
Magyarjait dajkálva Ő, él nemzet a hazán.

Szentek honán az ősi nép, Anyánk! hozzád könyörg
Több századévi szenvedés remél ma uj könyört.
Reád bizott apostolunk, ajánla ő neked;
Azért sanyargni nemzetünk', tudjuk, nem engeded.

Az nem lehet, hogy ész, erő és oly szent akarat
Hiába sorvadozzanak egy átoksúly alatt.
Oh add anyánk! hogy jőjjön el a jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez magyarok ajakán.

S ha jőni kell, hadd jőjjön el a nagyszerű halál,
Amely után a hű s igaz mennyben hazát talál.
S a sir hol néped vérzik el, lesz másod Józafát,
Az ember millióinak örök tanú gyanánt.

Tiszteljed rendületlenül királynéd, oh magyar!
Mig élsz, ő véd s ha elbukál, szerelme eltakar.
Ő az, ki Istenünk után kegyelmit osztja el,
Ő benne, élve s halva, majd ügyed anyára lel.

118.

Oh Mária Isten anyja én nekem is jó anyám,
Szivem s lelkem lángbuzgalma dicsér késön és korán
Bánatomban, örömömben jó s balsorsban csak ezt zengem
Üdvözlégy szűz Mária!

Hajnal keltén ha megcsendül magas tornyon a harang,
Mintha szózat szállna mennyből imára kelt föl a hang
Megköszöntlek szép szűz hajnal, ezt rebegem az angyallal
Üdvözlégy szűz Mária!

Ha délre száll az arany nap s szól a harang ujjólag;
Érzelmeim hozzád vonnak, ismét téged áldalak.
Áhitattal csendes ajkkal, ezt rebegem az angyallal:
Üdvözlégy szűz Mária!

Ha felkel az est csillaga, s munkámat bevégezem,
Istenemnek hálát adva, feléd tárul két kezem.
Az estéli harangszóra, indul nyelvem e szép szóra:
Üdvözlégy szűz Mária!

119.

Jézus anyja üdvözlégy,
Kegyelmedbe minket végy
Üdvözlégy szép ékesség,
Te veled az Istenség!
*Malaszttal teljes Ur van te veled,
Üdvözlégy szentséges szűz Mária.
Mária, Mária, üdvözlégy
Szentséges szűz Mária.

Áldott vagy te e földön,
Asszonyok közt örökön,
Áldott méhed gyümölcse,
Jézus lelkünknek kincse.*

Jézus édes dajkája
Ha jön halál órája,
Ott esedezz érettünk
Jézusnál szólj mellettünk.*

Azért téged üdvözlünk
Ne felejtkezz felölünk
Éhség, hadak, döghalál,
Kitől minket megtartsál.*

120.

Urangyalát végzi a kis Bernadett,
Melyre eget nyitnak angyali kezek:
Ave, ave, ave Mária! Ave, ave, ave Mária!

Ott térdel Bernadett összetett kézzel,
Melyben szent olvasó és igy énekel:
*Ave, ave, ave Mária! Ave, ave, ave Mária!

Oh égi tünemény teremtőnk Anyja!
Üdvözlégy én tőlem a szent barlangba:*

Tiszta vagy mint rózsahajnal harmata,
Szépséged emberi nyelv ki nem mondja:*

Arany haj hullámzik hószin válladon,
Mennyei kegysugár szende arczodon:*

Fejeden korona fehér liliom,
Szűzesség virága tündöklik azon:*

Ibolya virágból van deréköved,
Mit égi ártatlan kezek készitnek:*

Oly szelid oly bájló mennyei szavad,
Mire a sziklából örömkönny fakad:*

Csipkefa, jégharmat kivirágozik,
Zordon tél közepén csodád láttatik:*

Oh lurdi szűz Anya! szállj be szivünkbe,
Hogy az is mennyei rózsát teremne:*

121.

Dal.: „Máriát dicsérni hívek“ stb szerint.

Mária szűz anyám üdvözöllek ma,
A lurdi barlangnak csodás alakja,
Ma nyilt ki lábadnál a csipkebokor,
Habár a természet oly fagyos komor

Ott térdel Bernadett az olvasóval,
Ima lebben ajkán és igy magasztal:
Ave, ave, szent szűz tégy csodát anyám,
És ki nyilt a virág a Gáve partján.

Legnagyobb hidegben ki nyillott virág,
A lurdi barlangnál anyám téged áld,

Sziklából szavadra örömkönny fakad,
Ez bizonyítja, hogy Isten anyja vagy.

Oh bár Bernadettel láthattunk volna,
Oh bár a csipkeág ránk is hajolna,
Vagy csak lábnyomod is csókolgathatnánk,
Boldog lenne szivünk lurdi szűz anyánk.

Övezzen át minket égszinü öved,
Habár a barlangnál nem voltunk veled,
Nyújtsd felénk karodat, vezess el hozzád
S te jelöld ki nekünk az örök hazát.

122.

Molnár J.-től

Magyarország Nagyasszonya, édes jó anyánk!
Mennyből királyi székedből oh tekints le ránk.
*Üdvözlégy Mária: Jézusnak szent anyja!
Légy nekünk is édes anyánk, ne hagyj el soha!
Kik eljöttünk köszönteni hajnalcsillaga.

Oh hozzád jöttünk, mert szivünk utánad eped,
Könyörülő jó szivedbe zárj be bennünket.*

Lelkünk drága szinaranya fogadj el minket,
S vigyed drága szent Fiadhoz esdeklésünket.*

Nézd szűz Anyánk, mily szép számmal jöttünk tehozzád
Hogy kitárjuk sziveinknek öröm s bánatát.*

Árva hazánk Nagyasszonya! áldj meg bennünket!
Ölelj meg, mint megölelted szent szülöttedet.*

Reménységünk szép zöld fája! Isteni anya!
Kinek élte Isten előtt oly kedves vala.*

Jézus Fiad szent keresztje volt a vezérünk,
Melynek vezérfénye mellett te hozzád értünk.*

Oh fogadj el hát bennünket mennyei virág!
Kire bámulva tekint föl az egész világ.*

Zengünk neked dicséneket, mint az angyalok;
Áldjuk Istent ki nekünk ily jó anyát adott.*

Sokat vétettünk ellened, oh, de bocsáss meg;
Kérünk Fiad keresztjére, szűz anyánk szánj meg.*

Egykor, ha majd nem jövetünk, téged tisztelni;
És ha testünk koporsóban fog majd pihenni.*

Fásult szivünk, ha nem dobog s ajkunk nem szólhat,
Nem kell sirunkra nevednél drágább felirat.*

123.

Dallam: „Mennyei szent Atyám“ stb. szerint.

Szűzeknek szent szűze, szűzeknek szent szűze, édes [szülőm,
Isten után te vagy reményem, csak te vagy hív vezetőm
Megesik jó szived a bűnösön,
Bús lelket bátorítsz, irgalommal segítsz az esdeklőn.

De mint szolgáljam meg, de mint szolgáljam meg [kegyelmedet,
Hálával tartozik lelkem, méltó adó mi sem lehet.
Tekints le, elzengem dicséreted,
Reménylem, szivemet, tisztelkedésemet meg nem veted.

124.

D.: „Oh én édes szerelmem“ stb. szerint. *Molnár J.*

Üdvözlégy Mária! igy köszönt az angyal,
Áldott légy Mária, teljes szent malaszttal,
Gábriel hozzád száll követségbe,
Fehér liliom szál van kezébe'.

Üdvözlégy Mária! igy köszönt hív néped,
Mert anyai karod sok bajtól menté meg,
Hálatelt szivvel esd most is hozzád;
Hogy az elhagyottat oh karold át.

Üdvözlégy Mária! ez legyen végszavunk,
Ha a halál karja elnémítja ajkunk.
Kérd Jézust fiadat mi érettünk,
Hogy mennyben ő vele dicsérhessünk.

125.

Köszöntő a szűz Máriához.

Üdvözlégy Mária tiszta szeme szűz!
Jézusnak szent anyja áldott szent szűz.
*Ékes virágszál, kit szent Anna szült,
Kinyilt rózsaszál téged köszöntünk,
Szép szűz Mária könyörögj érettünk.

Köszönteni (megyünk / jöttünk / voltunk) tiszta szent szűz,
Neked hálát adni áldott szent szűz.*

Zengő éneklésünk tiszta szent szűz,
Hallgasd meg kérésünk áldott szent szűz!*

Jegyezd be szivedbe tiszta szent szűz,
Fogadd be kegyedbe áldott szent szűz.*

Nagy szeretetedért tiszta szent szűz,
Kegyes jóvoltodért áldott szent szűz*

Szent születésedért tiszta szent szűz,
Drága szent nevedért áldott szent szűz.*

Hét örömeidért tiszta szent szűz,
Nagy anyaságodért áldott szent szűz.*

Kik tehozzád térünk tiszta szent szűz,
Nyerj kegyelmet nekünk áldott szent szűz.*

126.

Molnár Dal. „Hol vagy szerelmes“ stb. szerint.

Mária drága szűz légy édes anyánk!
Könyörögj érettünk szerelmes dajkánk.
Szentséges Fiadnál szűz Mária
Nyerj nekünk irgalmat Krisztus anyja.

Oh szeplőtelen szűz kinyilt rózsafa,
Kinek az Ur Jézus volt a bimbaja;
E bimbóba vetjük reményünket,
Hogy nyissa meg nekünk a mennyeket.

Légy anyánk a harczban hősök oltalma,
Hogy tieid legyünk élve és halva.
Szűz kebeled nyerjen buzgó szivet,
Szűz öledbe hajtjuk bús fejünket.

Nálad nélkül éltünk csak keserűség,
De teveled élni nagy gyönyörűség.
Légy hát velünk anyánk s áldj meg minket,
A hozzád esdeklő híveidet.

Árvák lennénk, ha te elhagynál minket,
Hogyha nem szeretne anyai szived.
Oh de a bűnöshöz irgalmad nagy,
Minket hát jó anyánk oh el ne hagyj.

Reménységünk anyánk hallgasd kérésünk,
Majd ha a halálban végünket érjük.
Fogadd be lelkünket hajlékodba,
Imádkozzál értünk Isten anyja.

127.

Szépen szól a kis harang, épen dél vala,
Ezrek ajkán zeng alant, az Urangyala:
*Oh ave, ave, Mária! oh ave, ave Mária!

Hiv az angyal lágy szava, jött kis Bernadett,
Gave partján pázsitos szép virág zöldelt.*

Fú a felszél zúgva szól: itt várj gyermekem!
Itt az óra hol reád vár a kegyelem.*

Égi kép ez, szép miként Anya szeretet,
Hord ruhául hónyakán Rózsa felleget.*

Pillantása mint a nap tünde, szende fény,
Szól mosolyogva, biztatón: mit se félj szegény!*

Liliomszál leng kezén, legszebb ékszerül,
Derekára égszinű szalagöv derül.*

Lábafején koszorus rózsagaly simul,
Oh ilyen szép csak a menny kertjében virul.*

Rózsafüzér ujjain csupa drágagyöngy,
Hő imája hint reá égi harmatkönyt.
*Oh ave, ave Mária! oh ave, ave Mária!
Hajnali szép csillagunk küld fénysugarad,
Mig sirunk a siralomvölgyin áthalad.*

128.

Molnár J.

Mária! frigynek szent szekrénye,
Üdvözlégy magyar hazánknak egyetlen reménye
Mária, Mária! hazánk nagyasszonya;
Te vagy az asszonyi nemnek gyöngye és aranya.

Mária! elhagyottak anyja,
Özvegyeknek és árváknak őre és gyámola.
Mária, Mária! nagyhatalmú Anya;
Te légy velünk s ne hagyj soha egek szép csillaga

Mária! szánd a kisdedeket,
Akik szegény jó Atyjoktól nem kapnak kenyeret.
Mária, Mária! kisdedek oltalma;
Adj te nekik szűz szivedtől, oh jó édes Anya!

Mária! ha eljön végóránk,
Jer halálos ágyainkhoz kérünk vigyázz reánk.
Mária, Mária! ha térünk sirunkba;
Szüz karodon vidd lelkünket az anyai házba.

129.

Dall. „Minden ki élsz“ stb. szerint.

Oh Mária terjeszd ki palástod,
Tárd ki ránk hő kebelét;
Befogja az, az egész világot,
Mely segélyért esd feléd.
*El ne hagyj! el ne hagy!
Oh Mária, el ne hagyj!

Ha veszélyben forog örökséged,
Jó szent István szép hona;
Mutass hozzánk anyai hűséget,
Magyarok Nagyasszonya.
*El ne hagy! el ne hagyj!
Oh Mária el ne hagyj!

S ha mert olyan ami gyarlóságunk
Súlyos bünbe botlanánk,
Akkor is te légy a mi istápunk,
Csodatevő szűz Anyánk.*

Ha körül vesz betegség, bú, inség,
Mint ellenség tábora;
Ha megindul keblemben
S hull ismét könyeimnek zápora.*

Ha végóránk üt s a zord halállal
Csatát kell majd küzdenünk;
Anyai szűz szived irgalmával
Végperczünkön légy velünk.*

130.

Papp J.

Oh Mária liliomszál,
Dicsénekünk te hozzád száll;
Téged köszönt ajkunk szivünk,
Te előtted im igy zengünk:
Üdvözlégy szűz Mária!

Hajnalban ha szól a harang,
S fülünkbe csöng ez édes hang;
Megköszöntünk az angyallal,
Magasztalván e szavakkal:
Üdvözlégy szűz Mária!

Hogyha a nap már délre jár,
Dicséretünk te hozzád száll,
Imára kulcsolva kezünk,
Téged ismét igy köszöntünk.
Üdvözlégy szűz Mária!

Hogyha a nap nyugvóra tér,
Lelkünk ujra csak téged kér;
Szent Fiadtól áldást reánk
Kérj s malasztot szent szűz Anyánk!
Üdvözlégy szűz Mária!

Életünknek minden percze,
Te neked legyen szentelve,
Csak ugy leszünk itt boldogok,
Ha szivünk te érted dobog!
Üdvözlégy szűz Mária!

131.

Nézz le ránk a magas égből boldogságos szűz Anyánk!
Nézz le siró gyermekidre szeplőtlen szüz Máriánk!
Keserű könnyhullatással tekintenek az árvák,
Fel te hozzád édes anyánk! segélyedet, úgy várják.

Oh nézd mint sóhajt az özvegy, nincs aki védelmezze
Te rád tekint föl az égre, te vagy minden reménye.
Mária, kit a fájdalomnak hét tőre megvérezett,
Ne hagyd el, oh, ne vesd meg a szegényt, árvát, özvegyet.

Nincsen itten oly teremtmény, ki drága segélyedért,
Ne sóhajtna fájdalom közt anyai szent kezedért;
Ez élet minden bajába te vagy minden reményünk,
Szűz Mária édes anyánk légy tovább is védelmünk.

132.

Kinek első szent királyunk felajánlott minket:
Boldogságos szűz Mária! tekintsd ügyeinket.
Könnyes szemmel fájó szivvel te hozzád sietünk:
*Magyarok Nagyasszonya könyörögj érettünk!

Körül vette országunkat a nyomor és inség;
Bánatunkat ujra kezdjük, noha vége sincs még.
Pusztulunk ha nem segítesz, semmivé kell lennünk
*Magyarok Nagyasszonya könyörögj érettünk!

A te kerted ez az ország, mely betegen hervad;
Boldogsága virágzit fonnyasztja minden nap.
Kopár földje ugy nedves csak, ha mi könnyet ejtünk:
*Magyarország királynéja, könyörögj érettünk.

Mily boldog volt ez az ország, mig te neked szolgált
Mig szerelmed ékesité, mint virág az oltárt!
Most pusztulunk, fogyunk, veszünk, mert téged feledünk*

Őseink jó erkölcsei veszendőbe vannak;
Szelet vetünk és kezeink zivatart aratnak;
Lábunk alatt fekete sir, mennydörgés felettünk!*

Ne neheztelj azokra kik ujra hozzád térnek;
Bocsáss meg mint anya szokot szive gyermekének.
Légy anyánk s mi neked ujra gyermekeid lettünk:*

Ne nézd ezerek bűneit, mert milliók vagyunk,
Kik tudjuk szent érdemeid, hogy te vagy oltalmunk
Isten ember szent szülője! szeplőtelen szülőnk!*

133.

Oh szűz Anyánk! feléd sietnek,
Évának árva gyermeki,
Jól tudván hathatós imádat,
Hogy Isten meg nem vetheti.
Oh nagy hatalmu Isten anyja!
A bűnösöknek légy oltalma.
*Reményünk s életünk te vagy,
Oh szűz anyánk oh el ne hagyj!

Oh szűz Anyánk! tekintsd a vétek
Nyomasztó sulya ránk szakad;
Az ördög, test és a világnak
Horgára lélek hány akad?
E hármas ellenség hatalmát
Törd meg, ne üzze bűn uralmát.*

Oh szűz Anyánk! segits kegyeddel,
Hogy üzzük a bűn bajait;

S készek legyünk szenvedni, mint sem,
Áthágni ég parancsait.
Te állj mellénk kisértetünkben,
Ne hagyj el sok veszélyeinkben; *
Oh szűz Anyánk! tudd, hogy mi hozzád
Élet halálban hűk legyünk;
Az élet szent s örök honába
Mert csak te általad megyünk.
Oh meg ne vesd igéretünket,
Im itt fogadjuk hűségünket.*

134.

Ave Mária.

Rostytól,

Fönt a fényes szirt tetőn kápolnácska áll,
Oly mosolygó, mint fehér kövi rózsaszál;
A toronyban kis harang kongat est imát,
S altató dalt zeng a mély völgy virányin át:
Ave, ave, ave Mária!

Gazdaember szántogat lent ugarmezőn,
S a harangcsa lágy szaván áll figyelmezőn;
Teste fáradt tüzhelyén pihenést óhajt,
De a szüzhöz még előbb esdve felsóhajt:
Ave, ave, ave Mária!

S most harangcsa halld mi vágy éget és mi gond!
Csak a szüznek sugd meg azt, másnak, oh ne mondd:
Zeng az Ávé bucsuzót majd ha meghalok . . .
S vélem égben zengjenek Avet angyalok,
Ave, ave, ave Mária!

135.

Rudnyánszky Gy.-tól

Hajadonok esdeklése.

Szüz liliomszál, melynek illata
Szét árad az egész világon
Hulljon reám szerelmed illata!
Előtted szivemet kitárom:
Őrizd meg tisztaságom!

A merre nézek, uton utfélen
Kisértő árnyak integetnek;
Játékot üz a czifra csáb vélem;
De én csak tégedet szeretlek,
Fogadj el gyermekednek.

Hallgasd meg forró esdeklésemet,
És halld meg igaz fogadásom:
Te lész, kit szivem szüntelen szeret;
Ha öröm ér, ha könnytül ázom,
Feléd repül fohászom.

136.

Kapossy É. T.

Mária szép hajnalcsillag! szüz erényed égi illat,
Irgalmas s kegyes, kegyes jó anya,
Reménységünk szent horgonya.

Itt a földön te légy nékünk vezérfényünk, menedékünk;
Mennyből ránk vigyázz, vigyázz s átkarolj,
Bajainkban hozzánk hajolj.

Szép mennyei gyöngyvirágszál! tekintetünk tehozzád száll;
A bünöst ne hagyd, nehagyd a bünöst,
Kit a bánatkönnye fürészt!

Szinaranyból van palástod, född be vele a világot,
Kérd értünk fiad, fiad megsegít,
Mennybe viszi föl gyermekid.

Viselsz fényes ezüst kötöst, mely példázza szép erkölcsöd
Vezessen kezed, kezed ég felé,
Jézusfiad trónja elé.

Halálunknak végóráján, jőjj el hozzánk ne hagyj árván,
Szüz anyánk segíts! segíts szüz anyánk!
S az egekben légy koronánk!

137.

Dall. „Angyalok asztala" stb. szerint.

Mária üdvünknek szent szülője,
Mária bünösök szeretője!

Te hozzád száll mennybe fel bús hangja,
Szent fohászunk tiszta hógalambja.

Mária, Jézusnak aranyháza,
Mária, malasztok kútforrása!
Esedezve kérünk, végy kegyedbe,
Zárj be minket örök kegyelmedbe.

Mária, szép hazánk pártfogója,
Mária, Szionunk fényes tornya!
Mindörökké tied e szép ország,
Oh hajtsd le feléje édes orczád.

Mária, bús árvák édes anyja,
Mária, szegények kincsaranyja!
Tele mind a két kezed ajándékkal,
Hogy minket eláraszsz égi jókkal.

Mária, szenvedő sziv balzsamja,
Mária, haldoklók bizodalma!
Oh jőjj el, légy velünk a végharczban,
S tisztító tüzünket enyhitsd majdan.

Mária! karold fel ügyeinket,
Mária! segélj fel égbe minket,
Hogy láthassuk egykor koronádat,
Jézus viszfényében szép orczádat.

Mária! az Atyát kérd érettünk,
Mária! Fiadnál szólj mellettünk,
Jegyesedet is kérd a Szentlelket,
Vigyen mennybe minden jámbor lelket.

138.

Nagyasszony Mária im elődbe lép,
S oltárodra teszi hű szivét e nép;
Gyermeki bizalmunk dús tárháza,
Minden gyöngyét anyánk rád ruházza.

Más népeknél anyánk jobban szeretünk,
Kettős czimen kedves Mária nekünk;

Hozzád szent szerelmünk im azért nagy
Nekünk, mert te anyánk s királynénk vagy.

A te fenn lobogó zászlóid alatt,
Őseink mint sasok bátran vivtanak;
Még most is nevednek szent varázsa
Álmából e hazát tán felrázza.

139.

Kegyes anyánk, ki dicsérhet
Méltóképen tégedet?
Íly biztosan mást kit kérhet,
Mint nagy kegyességedet,
Te vagy a mi kész segítőnk,
Kérjük pártfogásodat;
Te vagy a mi erősítőnk,
Gyámolítsd szolgáidat.

Boldog anya! alkotódat
Magzatodnak nevezed,
És szerelmes Megváltódat
Hordozta szűz kebeled.
Mindenható Alkotódnál
Esedezzél érettünk,
És szerelmes Megváltónál
Légy szószóló mellettünk.

Szűz maradtál, anya lévén,
Nincsen hozzád fogható;
Nagyra vitt, íly csodát tévén
Téged a Mindenható.
Kérd Fiadat, hogy undokság
Meg ne rontsa szívünket,
Hogy a sokféle gonoszság
Ne kisértse hitünket.

140.

Kapossy É. T.

Mária ég s föld csodája, szűzesség szép liljoma,
Isten legszebb alkotmánya, magyarok nagyasszonya!
Mint gyermeke mosolyában lel az anya örömet,
Ha szivünkben buzgóság van, oh fogadd el örömest.

Tiszta vagy, mint tiszta harmat, szép, mint a regg hajnala
Te lettél a bús magyarnak védő, őrző angyala.
Magyarország édes anyja, oh felséges asszonyunk,
Szent István, hogy légy oltalma, te rád bizta szép honunk.

Elmerült a sok vétekbe magyar ősi nemzetünk;
Ha palástod nem fedez be, édes anyánk! elveszünk.
E nép a bűn utjain jár, Istent, szentet feszeget;
A mérték betellett immár, az Ur ujja fenyeget.

Ha irgalmad nem pártolna, elbuknék e hon ma még
Hirnevünknek fényes tornya összeomlott volna rég.
Unokái nagy szenteknek, magyar édes nemzetem!
Mig enyészet s vész nem lep meg, adj túl a sok vétkeken.

Bus szivünkbe oh jegyezd be szép nevedet, Mária!
Végy öledbe, végy kegyedbe, kér védanyánk!
Hunnia engedj meg e gyarló népnek, ujra frigyet köt veled
Kik szivedhez esdve lépnek, adj benn nekik menhelyet!

141.

Nincs más reménységem egyedül Mária!
Ez az én lelkemnek kegyes szószólója.
Ettől születtetett, világ megváltója,
Ehhez siess ehhez, Adám bűnös fia.

Már sok bűnösöket magadhoz fogadtál,
Mert szent fiad előtt szószólója voltál,
Sok hozzád térőket kegyesen hallgattál;
Vigasztalás nélkül csak egyet sem hagytál.

Nyújtsd hát éges mennyből szent kezedet;
Fordítsd rám anyai kegyes szemeidet.
Hallgasd meg szivemből folyó kérésemet,
Halálom óráján vedd hozzád lelkemet.

142. *Kapossy É. T.*

Magasztal Hunnia, Nagyasszony Mária!
A kinek szülöttje Isten Fia,
Édes anyánk nagy pátronánk!
Szived szent áldásit áraszsza ránk.

Gyönyörü kikelet, elüzted a telet,
Isten szent szülője: az Ur veled.
Szived alatt támadt a nap,
Boldog ki szárnyaid alatt marad.

Az egek egei szeráfok ezrei,
Áldanak nemzetek százezrei;
Szép szűz virág! kér a világ:
Értünk szent Fiadat esdve imádd.

Hogy ujra született e hitre nemzeted,
Szent István fölajánlt minket neked.
Veled e nép uj frigyre lép,
Zokogva borulunk ime eléd.

Könyörülj népeden, magyar nemzeteden,
Viseld ügyeinket szent sziveden,
Tied, anyánk! szent koronánk,
Tied szivünkben is a tiszta láng.

Ha te elhagysz, anyánk! ki lészen pátronánk?
Árva lesz szép hazánk, szent koronánk.
Védőnk te légy, kegyedbe végy,
A hol te magad vagy: az égbe végy!

143. *Kovács M. II. K. 22.*

Nézz le mennyből oh Mária! esdeklő fiaidra;
Szent nevedet, a ki hivja, méltass irgalmaidra.
Tárd ki Jézus gyöngyszülője! panaszinkra füledet,
Nyisd fel, árvák segitője anyai szent szivedet.

Harcz az élet nincs nyugalma ami gyarló szivünknek
Nő a testnek diadalma, fájdalmára lelkünknek.

A léleknek szent sugalmát test, a polyva, megveti;
Mig vétkekkel telt sirhalmát örök és nem követi.

Segély nélkül e nagy harczban, oh szűz gyámoly! elesünk
Süped lelkünk a kárhozatba hanyatlunk s majd elveszünk
Emeld értünk hát kezedet, asszonyunk és gyámolunk!
Kérd érettünk szülöttedet, hasson égre jajszavunk.

Érzi minden aki szeret, hogy irgalmas anya vagy;
Trónod senkit el nem kerget, mert szived szerelme nagy.
Lehajtjuk hát bús fejünket, mint fiak szűz kebleden,
Ott öntjük ki keservünket, zokogunk szent sziveden.

Rád bizzuk már mindenestől Isten után magunkat;
Vedd lelkünket, de testestől, viseld mennyben gondunkat
Kapcsold össze szűz fejeddel szemünk árva gyöngyeit
Hajlítsd hozzánk kéréseddel Jézusod kegyelmeit.

144.

Szombatra.

Mária napja a szombat napja, oh édes szűz anyánk,
Szerelmes pátronánk! az egekben gondolj ma ránk.

Nézz fiaidra, nézz árváidra, mi tieid vagyunk,
Fogadd hódolatunk: hozzád holtig hűk maradunk.

Hajnali csillag! te feléd nyilnak Fiaid karjai,
Esdeklő ajkai: szünjenek a föld bajai.

Szeplőtlen jóság! fölesdünk hozzád. mutasd irgalmadat,
Anyai voltodat, szemeinkben könyár fakad.

Országunk tornya, Szionnak orma! bár bűneink nagyok,
De irgalmad nagyobb, a megtérőt el nem hagyod.

Nagyhatalmú szűz, örök lángú tűz! kérd értünk Fiadat,
Majd bocsánatot ad, kegyeibe vissza fogad.

Tisztaság anyja, szűzek aranya, Mária! vigaszunk,
Segítő támaszunk, légy e földön kalauzunk.

Mária napja a szombat napja, oh édes szűz anyánk,
Szerelmes pátronánk! az egekben gondolj ma ránk.

145.

Dal. „Mondj naponként“ stb. szerint.

Zengjed nyelvem, zengd naponként Mária dicséretét
Ne feled el szent erényét s híven üljed ünnepét!
Fontolgassad és csodáljad, mire magasztaltatott!
Boldog szűznek és anyának egyedül őt híhatod.

Tiszteld őtet s vétkeidnek megenyhűlnek súlyaid,
Hivd segélyül s a bűnöknek nem borítnak árjai,
Ő miatta szent szülötte tőlünk semmit nem tagad,
Egy szavára lelkeinkbe szent malasztot osztogat.

Énekeljed szűzanyának győzedelmi tetteit;
Ő szülé azt, ki halálnak megtöré bilincseit,
A világ nagyasszonyának számtalan sok érdemét,
Emlegessed Máriának szüntelen dicséretét.

Testi s lelki érzeményim, dicsőitsétek nevét,
Ujítsátok a szent szűznek boldog emlékezetét;
Nincsen ember, ki felőle tudna méltón szólani,
S ki fönségét voltaképen dalban tudná foglalni.

146.

Te vagy földi éltünk vezér csillaga,
Edes reménységünk, kegyes szűz Anya!
*Téged rendelt jó Anyának az Isten Fia;
Azért áldunk örvendezve oh szűz Mária!

Te hajnalcsillag vagy éltünk hajnalán,
Hogy kövessünk annak egész folyamán.*

Te reménycsillag vagy éltünk tengerén,
Átragyogsz minden bú és baj fellegén.*

Te mint örömcsillag mosolyogsz felénk,
Ha türve s Istenben bízva szenvedénk.*

És ha elközelget éltünk alkonya,
Te vagy vigaszteljes esti csillaga.*

147.

Oh Mária! malasztok edénye,
Üdvözlégy oh minden szűzek fénye!
Ereszsz hozzád malaszttal teljes szűz!
Szerelmedtől lángoljunk, miként tűz.

Örvendezz már, oh te szép virágszál!
Mivel sorsod fölséges polczon áll;
Gazdag vagy már mert az Ur van veled.
Véle teljes méhed és kebeled.

Áldott vagy te az asszonyok között
Szűz szivedbe mert az Ur költözött
Mennyországnak te vagy már Asszonya;
Mert méhed a menny Urát hordozza.

Áldott a te méhednek gyümölcse,
Ki leszállt, szűz méhed, hogy betöltse;
Mennyből hozzánk jött lelkünk javára,
Tőled vévén szent testet magára.

Oh Mária! Asszonyunk és Anyánk,
Az egekből, kérünk tekints reánk,
Hogy érezzük nagy Anyaságodat,
Ajánld értünk szent imádságodat.

Megismerjük, hogy Isten Anyja vagy.
Kegyességed és hatalmad oly nagy;
Imádj értünk az élet pályáján,
Légy mellettünk halálunk óráján.

148.

Oh életünk reménye Istennek szent anyja!
Dicsőségedből nézz le s légy néped oltalma.
Kik főkép bűnbe estünk, zokogva, sirva esdünk:
*Mária! Mária! Mária segits!

Te látod mennyi bajjal kell mindig küzdenünk,
Hogy kisértetettel s jajjal van telve életünk!
Magunkban bizni félünk, azért esengve kérünk:
*Mária! Mária! Mária segíts!

Szent pártfogásod adjon erős akaratot,
Mely ahhoz hű maradjon mit sokszor fogadott;
Hogy igy Istennek élve, czélját lelkünk elérje.*

Fiadnak szent keresztje adjon vigasztalást,
Hogy amit ránk ereszte, eltürjük a csapást;
Lelkünknek ujulása legyen vére hullás.*

Tebenned van reményünk, mert kegyes Anya vagy,
Akármi sorsban éljünk, oh kérünk el ne hagyj;
Főkép ha el jő az óra, mely elhi számadóra:*

149.

Boldog halálért.

Dal.: „Bemegyek szent templomodba" stb. szerint.

Nyiss eget jaj szavainkra, életanyja, Mária!
Nyujts kezet sok bajainkra, kegyelemnek asszonya!
Sirba szólít minden óra, el kell mennünk a végszóra,
Ki lesz akkor segedelmünk, örömünk és védelmünk.

Bár kimennünk e világból semmi kár, sőt nyeresség:
Indulásunk e hivságból még is nagy keserűség.
Bár siralmas éltet élünk, vétkeinkért halni félünk,
Kire bizzuk hát ügyünket, ki fog pártul bennünket?

Oh habok közt még küzdőknek vidámitó csillaga!
Oh bűnökben kesergőknek Anyja, véde, záloga!
Sirva kérünk már előre, ama gyászos jövendőre:
Jőjj el akkor s légy mellettünk, esedezz mi érettünk.

Majd ha lelkünk nagy biráját félve várják sziveink;
A halálnak gyászorczáját látni kezdik szemeink;
Gyarló nyelvünk majd ha némul, ajkainkon szózatunk mul
Szólj helyettünk oh kegyes véd! halni élni légy segéd.

Jőjj halálos ágyainkhoz tedd szivünkre kezedet:
Nyújts vidám szót ajkainkhoz, tárd ki tiszta kebledet.
Hogy a lélek szent kezedbe, irgalomra kész öledbe
Berepüljön s ott maradjon és veled egyet áldjon.

150.

Dal. „Köszöntlek tégedet" stb. szerint.

Oh világ reménye, malasztok edénye, Isten Anyja!
Szentek tisztasága, szűzek szép virága, lilioma.
Irgalom hajléka, megtérők árnyéka,
*Üdvözlégy ezerszer, ezernyi ezerszer oh Mária.

Szentlélek mátkája, kis Jézus dajkája, szűz istápja,
Szivünk vidámsága, lelkünk boldogsága, pálmaága.
Élet termőfája, egek ékszertára.*

Hányszor szivem dobban mindanyiszor abban neved hallik
Örvendeztet engem, s a kín kebelemben, már nem zajlik
Nőnem méltósága reményünk zöld ága.*

Erények szép kertje, melynek világszerte száll illatja
Nagy élet szentséged, magasztal fel téged olyan nagyra.
Mig élünk légy nekünk, drága példányképünk,*

Zászlód alá állunk, teneked szolgálunk mindenestől,
Anyák közt választott, kérj nekünk malasztot szülötted-
Szent szereteteddel szivünket gerjezd fel.* [től.

151.

Oh Mária! kinyilt virág
Kit áldásul nyert a világ,
Mennyországnak ajtaja,
Boldogságos Szűzanya!
*Százezerszer üdvözlégy,
Százezerszer áldott légy!
S minket kegyelmedbe végy.

Bűnösöknek pártfogója,
Híveid vigasztalója,

Megtérők segítsége, légy szivünk reménysége.*
Csodálkozott ég s föld rajtad, midőn szülted Megváltónkat
Hogy Isten anyja lettél, akitől teremtettél.*
Egek drága ékessége, angyalok gyönyörűsége,
Lelkünk áldva magasztal, mert teljes vagy malaszttal*
Téged hódolva tisztelnek égben s földön minden szentek
Bár oly tiszták lehetnénk, hogy méltán dicsérhetnénk*
Általad sok megtért lelkek menyekben koronát nyertek
Légy nekünk is oltalmunk, hogy egekbe juthassunk.*

151a.

Molnár J.-től

Miként rebegje ajkam a te drága neved?
Szivem az változatlan csak tégedet szeret.
Szűz Mária, te jó Anya! hozz vigaszt a szomorura!
Öröm lenni Anyám veled, vezess hát engemet;
Mert szivem az változatlan csak tégedet szeret.

Édes a te szép neved minden nevek felett,
Legszebb szűze Istennek, mért ne szeresselek?
Oh jöjjetek szent angyalok segítse zengni ajkatok,
Ki nekünk adta gyermekét a szűz dicséretét.
Oh legszebb szűze Istennek neked ne zengenék?

Az én dalom zenéje fel a magasba hat,
Bár elhaló zengése, azt kedvesen fogadd.
És ha remegve haldoklom engedd e szókat hallanom:
Ne félj! mennybe felvezetlek ott is veled leszek;
Mert szivem az változatlan téged ott is szeret.

152.

Oh áldott szűz anya! mennyei szép rózsa.
Boldog mennyországnak drága gyöngyvirága,
Bűnösöknek édes szószólója!
*Vigyázz reánk édes anyánk,
Angyaloknak királyné asszonya!
Hajtsd hozzánk oh anyánk! angyali orczádat,
Imádjad érettünk drága szent fiadat,
Hogy láthassuk mennyben szent Atyánkat.*
Mily boldogok azok, kik téged dicsérnek,
Buzgó szivvel neked vigan énekelnek.
Szent fiadnál ők kegyelmet nyernek.*

Alázatos szivvel kérünk édes anyánk!
Hogy midőn eljövend a mi végső óránk,
Kegyelemmel legyen Fiad hozzánk.*

Dicséret, dicsőség legyen az atyának,
Kegyes Megváltónknak, a te szent Fiadnak,
Szentlélekkel a Szentháromságnak.*

153.

Sziv, lélek és nyelv áld, magasztal
Téged, ki teljes vagy malaszttal!
Kit Isten minden szentek felett
Megdicsőitvén, kitüntetett.
Anyjává rendelt szent Fiának,
És oltalmára világnak.
Sziv, lélek és nyelv áld, magasztal
Téged, ki teljes vagy malaszttal.

Dicséretedre zeng éneket
A szivben égő hű szeretet;
Mindig élesztvén nevelje azt
Az általad nyert égi malaszt;
Ez vonja hozzád bizalmunkat
S vigye jótétre szándékunkat.
Dicséretedre zeng éneket
A szivben égő hű szeretet.

Titkos értelmű Rózsa! neked
Mondjon minden sziv dicséretet,
Mert ez a legszebb örömvirág,
Mit általad nyer a világ;
Nem is érezzük töviseit,
Mert te enyhited sérelmeit.
Titkos értelmű Rózsa! neked
Mondjon minden sziv dicséretet.

Köszöntünk oh szép hajnalcsillag!
Mert tőled kelt fel az örök nap,

Az igazság szép napja, nekünk,
Jézus Megváltónk és Istenünk,
Ha éltünk napja estére jár,
A sir ajtaja már nyitva már,
Ragyogj előttünk, oh szép csillag!
Hogy ránk virradjon az örök nap.

154.

Szeretlek szép szűz Mária! Isten legszebb leánya,
Kiben a menny és föld Ura, örök kedvét találja;
Mert mint a hófehér galamb jövél a bűnös földre,
Szeretlek szivem gyöngye!
Szeretlek szép szűz Mária! Jézusom szent szülője,
Illatfa, melybe oltatott üdvünk arany vesszője,
Szivedből lett a drága vér, mely eltörülte vétkem,
Szeretlek én reményem!
Szeretlek szép szűz Mária! te Szentlélek arája,
Kinek fején tündöklik a szűzesség koronája.
Csodálatos erényedért egész világ magasztal,
Szeretlek tiszta hajnal!
Szeretlek szép szűz Mária! lelkünk védelme, vára,
Imáidért esdekelnek: a gazdag és az árva.
Kérd mindnyájunkért sz. Fiad, nyerj áldást nemzetünk-
Oh Mária szeretlek! [nek,

154a. *Molnár J.-től*

Zöldkoszorus természetnek harmatos ölében,
Üdvözöl a virágillat s a madár a légben,
Üdvözöllek én is téged Isten legszebb lánya!
Mert te vagy az elhagyott sziv fényes koronája.

Ha betegség vagy bánat ér, te vagy a gyógybalzsam;
Ha bűnömet megsiratom, te könyörülsz rajtam.
Oda viszed szent fiadhoz esdő szivem vágyát,
Ő megadja a könyörgő minden kivánságát.

Anyám itt e földi létben szenvedés a részem,
Könnyezem a kesergőkkel, nem csüggedek még sem.
Mert tudom, hogy enykor mennyben oda emelsz engem
Hol a dicső angyalokkal dicséreted zengem.

155.

Világ örök csodája! hozzád fohászkodom,
Patakzik könyem árja, te látod bánatom.
Te látod a keservet, mit lelkem küzdve szenved.
Végy szárnyaidra föl, mig kínom meg nem öl.

Ki szomjazó ajaknak enyhítő cseppje vagy:
Oh tiszta, égi harmat, Mária el ne hagyj!
Az irgalom forrását, a béke szent várát
Hadd nyissa meg szavad, a mely nyugalmat ad.

Emelj, emelj magasba te szűz, szeplőtelen!
Salakjától lemosva, feléd sóvárg szivem.
Az Urnak zsámolyánál Istennek egy fiánál
Nekem kegyelmezőn te légy védelmezőm!

Gyógyíts meg balzsamoddal egy bűnöst, bűntelen!
Ints jóságos karoddal, Mária, légy velem!
Ha glóriádnak fénye sugárt vet ily szegényre;
Erős lesz s földerül, mert nincsen egyedül.

Oh boldog, a kiért nyitod meg szivedet!
Áldott, kinek sebére az írt te könyezed!
Mária, boldogságom! tekintetedre vágyom:
Szivembe nézz belé s vezess az Ur elé!

156.

Üdvözölt légy oh Nagyasszony!
Kiben áldott a magyarhon,
Üdvözölt légy, oh kegyes szűz!
Kit mihozzánk szeretet füz.

Csak te voltál egy a földön,
Kit az Isten kijelöljön
Asszonyokból főcsodának,
Férfi nélkül szűz anyának.

Bűnösöknek pártfogója,
Szomorúak vigasztalója!
Oh vigasztalj bús ügyemben,
Bűnhödőt a sok bünökben.

Nagy királyné! légy segélyem,
Szód hatalma mentse vétkem,
Lelkem irgalmat találjon,
Ur haragja rám ne szálljon.

Légy szivemnek biztos őre,
Hogy bűnostrom meg ne törje,
Szivem, elmém jóra adjam
S azt ezentúl el ne hagyjam.

Tarts erősen szent hitemben,
A remény és szeretetben
S ha életem véget ére:
Boldogoknak vigy helyére!

157.

Az ifjuság éneke.

Oh keresztény ifjúságnak édes anyja Mária!
Üdvöt Istentől világnak általad kell várnia.
Bátorítva bizalomtól ime hozzád járulunk;
Híveidnek szent Fiadtól nyerj kegyelmet asszonyunk!

Add, hogy áhitattal üzzük lelki üdvünk műveit;
Drága kincs gyanánt keressük a műveltség gyöngyeit.
Add e szép kort ékesítse szép remények öltönye;
Szivverésit hogy hevítse égi vágyak ösztöne.

Egyesült szóval könyörgünk, ne utálj meg, oh anyánk!
Őrszemed legyen felettünk, támogass ha botlanánk.
Oh igazgasd sziveinket s ints a jóra, Mária!
Innen intézd lépteinket égi hon határiba.

Add, dicsérve énekeljük szüntelen nagy érdemid
S hálaérzettel kisérjük mindörökre tetteid.
Legyen a szűz egy Fiának fődicsőség és vele
Szentelőnek és Atyának legyen áldott nagy neve.

158.

Máriát dicsérje lelkünk, Máriát dicsérje szánk,
Őt, ki által Isten annyi szent malasztja szálla ránk,

Kit fiának nagy kegyelme, kezdet óta őrizett,
A kihez a legparányibb bűnhomály se férkezett.

Mindazok közt, kikre Éva, megcsalatva, bűnt hozott,
És a bűnnel a halál és kárhozat leszármazott,
Márián magán nem ejt az eredeti bűn sebet,
Kit amannak kára ellen egy magas védpajzs fedett.

Üdvözölt légy fedhetetlen tisztaságú szűz anya;
Élet s nem halál leánya, boldogasszony Mária!
Tiszta vagy te, mint a harmat, mely az égből gyöngyözött
Sérthetetlen liliomként állsz a bűntövis között.

Tiszta Szűz te, a kitől a másik Ádám teste lett,
Ép virág hibás gyökéren, mely hibátlanul eredt:
Üdvözölt légy, ritka szépség, hervadatlan rózsafa!
Melynek, Isten ugy akarván, Jézusunk lett bimbaja.

Oh miképen zenghetünk hát néked illő éneket,
Bűnösök mi, kik szivünkbe hordozunk oly sok sebet?
Sár a gyöngy mellé nem illik, bűnt utál a szűz erény,
Hogy figyelhetsz hát te ránk, ki tiszta vagy, mint égi fény?

Oh de tudjuk, hogy mi hozzánk szűz szived szerelme nagy
Hisz te irgalom szülője s bűnösöknek anyja vagy.
Oh tekints le irgalommal, szent kegyelmek anyja! ránk
S bárha vétkezénk, nekünk is bűnösöknek légy anyánk.

Légy a csüggedők reménye, a szegények gyámola,
Szenvedők vigasztalója, sebhedtek orvosa.
Légy erőnk a bűnveszélyben, a halálban ápolónk,
Lelki üdvünk szent ügyében légy fiadnál pártolónk!

159.

Dicsértessél oh Mária!
Kinek Ur Jézus a Fia,
Szűze minden szűzeknek,
Anyja a kegyelemnek;
Testi, lelki kárt elvevén,
Asszonyunk és Anyánk lévén.

Könyörögj, könyörögj,
Könyörögj s ránk figyelmezz,
S halálunkon védelmezz.

Te bűn nélkül fogantattál,
Malasztokkal megáldattál,
A Szentlélek ereje
Tégedet megszentele,
*Testi, lelki kárt elvévén,
Asszonyunk és Anyánk lévén,
Könyörögj, könyörögj,
Könyörögj s ránk figyelmezz,
S halálunkon védelmezz.

Szeplőtlen szűz virág vagy,
Bűnösökhöz irgalmad nagy,
Csodálatos szűz Anya,
Tisztaság szinaranya.*

Szűz anyja mi Teremtőnknek,
Szűz anyja Üdvözitőnknek,
Légy anyja híveidnek,
Hogy szivből megtérjenek.*

Mennyen, földön hatalmaddal,
Tündöklesz nagy irgalmaddal,
Dicsérendő kegyes Szűz!
Tőlünk ellenséget üzz.*

Igazságnak tiszta tükre,
Isteni bölcseség széke,
Oka vagy örömünknek,
Vidámsága szivünknek.*

Teljes edény tisztelettel
S hozzád váló szeretettel,
Titkos értelmű rózsa,
Dávid királynak tornya.*

Oh erősség drága tornya,
Istenségnek aranyháza.

Mivel szűz méhedben vett,
Az örök Ige testet.*

Oh békeség frigyszekrénye,
Bűnös világ nagy reménye,
Mennyországnak ajtaja,
Boldogságos szűz Anya!*

Betegeknek gyógyítója,
Szomorúk vigasztalója,
Bűnösök bizodalma,
Keresztények oltalma.*

Királynéja angyaloknak,
S minden mennyei karoknak,
Kik veled az Istennek
Dicséretet zengenek.*

Királynéja prófétáknak,
Régi szent pátriárkáknak,
A kik vártak tégedet,
S isteni szülöttedet.*

Dicsőült apostoloknak,
Királynéja s mártyroknak,
Kik vérrel hódolának
Fiad tanításának.*

Tiszta szűzek, szűz virága,
Minden szentek királynéja,
Kik veled mennyben élnek
S érettünk esedeznek.*

Kérd, hogy az Isten Báránya,
Büneinket megbocsássa,
Kérj szent malasztot nekünk,
Hogy ő hozzá térhessünk.*

160.

Molnár J.

Szeretlek szűz Mária.

Szeretlek, oh hogyne szeretnélek!
Legfényesebb hajnalcsillag téged.
Szeretlek, oh hogyne szeretnélek!
Szivem eped édes anyám érted.
*Anyám, anyám! oh ne hagyj el!
Ki lelkünk üdve vagy;
Imám szárnyán hozzád térek,
Kérlek velem maradj,
Szüz Anyám szeretlek!

A szeretet, mely anyám hozzád fűz,
Szent olvasódra van felirva,
Oh anyám mily boldog ez árva szív,
Hogyha a te szivedet birja.*

Hogyha egykor eljön a végóra,
Siess szent szűz segítségemre;
Szent olvasód melylyel tiszteltelek,
Oh szűz anyám tedd a szivemre.*

161.

„Az apostolok nevének" stb. szerint.

Üdvözlégy szép szüz Mária,
Üdvözlégy oh legjobb anya,
Isten s ember előtt kedves,
Üdvözlégy malaszttal teljes!

Szent szülője Jézusunknak,
Kinek oly nagy kegyek jutnak:
Anya lenni szeplő nélkül,
Fiat szülni szűzességből.

Angyaloknak királynéja,
Bűnösök vigasztalója!
Vigasztalj meg, ments meg engem,
A ki annyi bűnbe estem.

Bűnös voltom megsiratva,
Kérlek téged, Isten anyja!
Ments ki engem szent fiadnál,
Kit nekünk váltságúl adtál.

Jőjj, siess már, jőjj, segíts már,
Sebeinkre írt boríts már;
Üdvöt, áldást tőle várunk,
Jőjj Anyánk, jőjj boldogságunk.

Mutasd meg nagy, szent kegyelmed,
Adj reményt, hitet, szerelmet';
Adj, adj, oh szűz! jámbor véget,
Holtunk után üdvösséget.

162.

Szombatra.

„Mária drága neve" stb. szerint.

Üdvözlégy szép szűz Ara,
Drágalátos jó anya, Mária!
Nyújtsd le mennyből kezedet,
Nyisd mleg kegyes szivedet, Mária!
Légy oltamunk. bizodalmunk,
Szivünk hozzád lángadoz,
Szeretetben olvadoz, Mária!

Üdvözlégy szép liliom,
Kit magasztal s áld Sion, Mária!
Szárnyad alá sietünk,
Édes dajkánk vagy nekünk, Mária!
Néked zengünk s esdő lelkünk
Hozzád száll hitszárnyakon,
E szombati szép napon, Mária!

Üdvözlégy föld öröme,
Irgalomnak özöne, Mária!
Reményünk napsugara,
Angyalok szűz asszonya, Mária!
Te légy nékünk menedékünk.

Elesettek gyámola,
Tisztaságos szűz Anya, Mária!

Üdvözlégy szép holdvilág,
A kinél lát a világ, Mária!
Betegeknek orvosa,
Szenvedők ments városa, Mária!
Te légy vélünk, mig itt élünk,
Kit a bánat súlya nyom,
Bajában légy oltalom, Mária!

Üdvözlégy mennycsillaga,
Özvegy s árvák gondnoka, Mária!
Maradj mindig jó anyánk,
Áldásodat adva ránk, Mária!
Kivált, ha üt végóránk:
Oh csak akkor meg ne vess,
Az egekbe fölvezess, Mária!

163.

„Az Atyának egy fia" szerint.

Üdvözlégy százezerszer, kegyes szűz Mária!
Kit anyjává választott az Isten szent fia.

Az angyali követtel elődbe járulunk,
Szent Örzsébet asszonnyal áldva magasztalunk.

Szűzek szép virága! az Ur van teveled,
Isteni szent malasztal gazdag szűz kebeled.

Kiválasztott s áldott vagy az asszonyok között,
Szived alá az Isten szent fia költözött.

Áldott méhed gyümölcse Jézus, Isten Fia,
Aki által dicsővé levél oh Mária!

Imádd Istent érettünk szegény bűnösökért,
Hogy nekünk megbocsásson, fiadat esdve kérd.

Halálunknak óráján jőjj el égi anyánk,
Te légy mennybe segítő kegyelmes patronánk!

164.

Dall.: „Ez nagy szentség valóban“ stb. szerint.

Virágos kert Mária! kinek Jézus lőn fia,
Igaz szivvel buzgón tisztel árva Hunnia.

Hebronvölgyi liliom! hozzád fut sok milliom;
Olvasóval, énekszóval üdvözöl Szion.

Názáreti ibolya! vigyázz ránk szép szűz ara;
Kit csodáva, szűz anyává tett az ég Ura.

Betlehemi gyöngyvirág! benned bizik a világ;
Szived ágát, menny virágát érettünk imádd.

Szentföldi szép nefelejts! hazánkat el ne felejtsd;
Örökséged, magyar néped trónodhoz felesd.

Jerikói rózsaszál! ha a halál lekaszál,
Segélyünkre, mentségünkre hajlékunkba szállj.

Bizunk, hogy a mennybeli minket is majd menybe hi
S lelkünk üdvét, örök üdvét általad nyeri!

165.

Dal. „Kérésünk hallgasd meg“ stb. szerint.

Tengernek csillaga, Istennek szűz Anya!
Mennyország ajtaja, üdvözlégy Mária!
*Kérünk, hallgass meg bennünket,
Szent Fiadnál védd ügyünket
Szűz anyánk Mária!

Az angyal tőn neked égi üdvözletet,
Enyhitsd a keservet, melyet Éva szerzett.*

A bün igájából, gyászos homályából
Mentsen ki kérelmed, nyerj nekünk kegyelmet.*

Szent szüz! légy jó anyánk s ő kegyes lesz hozzánk,
Ki érettünk leve szüz méhed gyermeke.*

Szüzeknek öröme! szelidség tüköre!
Szüz és szelid legyen bennünk az érzelem.*

Add, hogy tiszták legyünk, készíts utat nekünk,
Hogy Jézust láthassuk s örömmel áldhassuk.*

Dicsőség Atyának és örök Fiának,
Szentlélekkel együtt a Szentháromságnak.*

166.

Üdvözlégy Mária! malaszttal vagy teljes!
Ur vagyon teveled, Irgalmas és kegyes!
Áldott vagy te az asszonyok között,
Szüz méhedbe mert az Ur költözött:
Imádj értünk, bűnösökért kérünk,
Anyánk! légy reményünk.

Tisztelve s áldva légy, hazánk védasszonya!
Óhajtva száll feléd a tiszta hő ima.
Oh adj erőt, szeretni tégedet
S imádni azt, ki értünk szenvedett.
Életünknek te vagy fényvilága,
Illatos virága!

Szent oltalmad alá menekszünk, oh Anyánk!
Im buzgó imát küld feléd sóhajtva szánk.
Ne vesd azt meg, Anyja Istenünknek!
Szent Fiadnak ajánlja, kérünk, minket,
Minden testi s lelki szükségünkben,
Védd a mi ügyünket fenn.

Életünk vészei közt te vagy vezérutunk:
Szent karod emel föl, bűnbe, ha elbukunk.
Oh védj minket anyai kezeddel,
Hogy ha küzdünk bűnök tengerével:
Add, hogy hozzád eljussunk mennyekbe
S áldhassunk örökre!

167.

Minden, ki élsz e gyarló világon,
Tiszteljed szűz Máriát!

Ha részt akarsz venni túl a siron,
Kérjed Jézus Szűzanyját,
Máriát, szűzanyát
Angyalok királynéját.

Ez által nyersz, hidd el, üdvösséget,
Ez megment a pokoltól;
Ő kéri a hatalmas Fölséget,
Hogy téged kárhozattól,
Gonosztól, rabságtól,
Mentsen örök kínoktól.

Zokog és hull könnyzápor szeméből,
Ha lelket lát kárhozni;
Nem szünik meg nagy szeretetéből
Fiánál esedezni,
Hogy minket lelkünket,
Ne engedjen elveszni.

Egész életemet csak egyedül
Reád bízom szűz Anyám!
Könyörgéseiddel sok bűnömből
Tisztíts kérlek hű dajkám,
Hogy neked nevednek
Tiszteletet zengjen szám.

Itt e földön éltem napjaiban
Szent nevedet óhajtom,
Kimulásom végső órájában
Segítségedet várom;
Szűz anyám, Máriám,
Mindenem reád bízom.

168.

Nagy Isten kedvében, örök dicsőségben
Örvendező Anya! tekints szolgáidra.
*Oh szűz Mária!

Te általad nyernek a bűnbánó lelkek,
Fiadnál irgalmat és örök jutalmat.*

Erősségnek tornya, gyarlóság gyámola,
Te hozzád sietnek az erőtelenek.
*Oh szűz Mária!

Békeség szekrénye, árvák nagy reménye,
Légy szivünk nyugalma, elhagyottak anyja.*

Te paradicsomban, örök boldogságomban,
Szépen kinyilt rózsa, betegek orvosa.*

Irgalmasság anyja, mennyország ajtaja,
Ne hagyd el népedet, mely tisztel téged.*

Nálad menedéket keres magyar néped,
Mert te benned bizván, rád hagyott sz. István.*

Oh ne hagyj magunkra, tekints országunkra,
A sziv egyessége legyen hazánk éke.*

Az Isten kegyelme szálljon híveidre,
Kik szivből dicsérünk! segíts, hogy megtérjünk*

169.

Nyujtsd ki mennyből oh szent Anyánk kezedet,
Ne utáld meg szükségében hívedet.
*Mária! Mária! Oh Mária szűz Anya,

Oltalomhely Isten után csak te vagy,
Szólj mellettem, mert szavad ereje nagy.*

Vétkeimnek rutságáért meg ne vess,
Szent fiadnak kegyelmébe bevezess.*

Oh Mária Isten után gyámolóm,
Szent fiadnál legkedvesebb szószólóm.*

Hogyha megvetsz szűz anyám! hová legyek?
Vétkeimnek tengerében mit tegyek?*

Szánd meg kérlek most az én esetemet,
Ne tekintse fiad, Jézus, vétkemet.*

Hanem nézze irgalmának tengerét
S a te buzgó könyörgésed érdemét.*

Mikor pedig elközelget halálom,
Kegyes anya, oh légy vigasztalásom.*

Dicsértessél Jézus Krisztus dajkája,
Dicsértessél mennyország királynéja,*

170.

Szűz Mária, hazánk reménye!
Bús nemzeted zokogva esd,
Nyújtsd irgalom-jobbod feléje,
Botlásiért, oh, meg ne vesd.
Mi lesz belőlünk, hogyha elhagysz?
Oh, árvaságunk sirba hervaszt!
*Minden reményünk csak te vagy,
Szent szűz Anyánk, szent Szűz,
Anyánk, oh, el ne hagyj!

Hozzád sir a jobbak keserve,
Jámbor családok tüzhelyén,
A szebb idők után esengve,
Mikor nap ült hazánk egén.
Oh, kérjed Istent újra értünk,
Ne hagyd elveszni árva népünk.*

Oltáridat körülzokogjuk,
Naponta, mert oh, vétkezénk
És sirva szent neved kiáltjuk:
Szűz Mária, tekints felénk!
Mutasd meg még egyszer e népnek,
Hogy pártfogásod mit segíthet.*

171.

Magyar! szűz Anyádnak,
Ki kincse hazádnak,
Énekeld dicséretét. örökös asszonyod,
Pártfogód s gyámolod, neveljed tiszteletét,
Egész világ előtt áldva dicsérjed őt
És magasztald szent nevét.

Voltak sok bajaid
És véres hadaid,
Sok veszélyben forogtál, e Szűz esedezett,
Téged védelmezett s házádban megmaradtál,
Annyi inségekben és veszedelmekben
Tőle oltalmaztattál.

Oh Boldogasszonyunk!
Mi erős gyámolunk!
Ezután se hagyj minket, a te könyörgésed,
Szent esedezésed előzze meg vesztünket;
Szép felvirulásra és boldogulásra
Segítse nemzetünket.

Nézz ránk, kegyes Anya!
Kiket te valaha
Oltalmad alá vettél, annyi háborukban,
Annyi bú-bajokban kegyesen segítettél,
A végső inségtől, utolsó veszélytől,
Mindeddig megmentettél.

Távoztasd romlását,
Hazánk pusztulását,
Vidd jó végre dolgait, írtsd ki nemzetünkből,
Elménkből s szivünkből a romlásnak okait;
Imádd Istent értünk, hogy ne veszszen népünk,
Vezesd jóra útjait.

172.

Máriát dicsérni hívek jőjjetek!
Mert ő fogja kérni Fiát értetek.
*Üdvözlégy Mária! mondja minden hív;
Áldott légy Mária! nyelv mondja és szív

Ha értünk Mária Fiát követi,
Kérését szent Fia meg nem vetheti.*

Istentől csodával neki adatott,
Hogy anyaságával szűz maradhatott.*

Fogantatásában ő vétkes nem volt,
Sem élte folytában, sem midőn megholt.*

Mint arany a tűztől felolvasztatik,
Kemény szív e szűztől meglágyíttatik.*

Oh szűz! életfája a jámboroknak.
És főpátronája hív magyaroknak.*

Te vagy segítsége minden híveknek,
És nagy reménysége a bűnösöknek.*

Te vagy én oltalmam kisértetekben,
Erős bizodalmam veszedelmekben.*

Azért is szívemben mostan vigadok.
És hozzád hívségben holtig maradok.*

Utolsó órámban segélyj engemet,
Az örök hazába segítsd lelkemet.*

173.

Buzgó szerelmedre, szent tiszteletedre,
Kész vagyok, Mária!
Mig testem mozdulhat, vagy elmém gondolhat,
Szeretlek, Mária!
Vérem buzdulása, szemem fordulása,
Csak téged dicsérnek, mindenkor tisztelnek,
Szűzanyám, Mária!

Oh Istennek Anyja, egek királynéja,
Üdvözlégy Mária!
Tehozzád sóhajtok, szüntelen kiáltok,
Szűzanyám Mária!
Szerelmed virágát, szíved rózsás ágát,
Ültessed szivembe, piros levelébe
Nyiljék ki Mária!

Zengő énekléssel, számmal és szívemmel
Köszöntlek Mária!
Ezernyi ezerszer s még annyi ezerszer,
Üdvözlégy Mária!
Kit a Szentháromság magának választott,
Ékes koronával meg is koronázott,
Áldott légy Mária!

Oh kegyes Szűzanya, angyalok asszonya,
Udvözlégy Mária!
Végy palástod alá, fogadj zászlód alá,
Oh anyám, Mária!
Szárnyad árnyékából: irgalmasságodból
Ki ne üzd szolgádat, sőt nyújtsd oltalmadat
Szűzvirág Mária!

174.

Emlékezzél meg oh édes,
Oh kegyes Szűz Mária!
Hogy még senkit el nem hagytál,
A ki hozzád fordula!

Én is hozzád felsóhajtok,
Oh szűzeknek szent szűze!
Angyaloknak királynéja,
A ki Megváltót szüle.

Tehozzád tekintek én föl,
Oh tengernek csillaga,
Sirva, zokogva borulok
Lábaidhoz, szűz Anya!

Ne vesd meg könyörgésemet,
Menny és föld királynője!
Kérd érettem szent Fiadat,
Kérj kegyelmet rám tőle.

Fordulj hozzám nagy bűnöshöz,
Hallgasd meg kérésemet,
E siralomnak völgyében
Védjed árva ügyemet.

Bűneim nagy tengerében
Te vagy üdvöm horgonya,
Oh irgalmas, kegygyel teljes,
Oh édes szűz Mária!

175.

Dal. „Ki az egek fölségében“ stb. szerint.

Angyaloknak boldog királynéja,
Ur Jézusnak dicsőséges anyja,
Mennyországnak ékes szép csillaga,
Paradicsom tündöklő kapuja!

Reád néznek árváknak szemei,
Özvegyeknek szomorú szívei,
Szegényeknek nyomorúlt ügyei,
Bűnösöknek sóhajtó lelkei!

Üdvözlégy oh szűzeknek pálmája,
Pátriárkák nemes unokája,
A próféták öröme s vigsága,
Apostolok édes nyájassága!

Üdvözlégy te Jézusnak dajkája.
Atyaisten szemérmes leánya,
Szentléleknek tiszta szűz mátkája
Szentháromság legszebb alkotmánya!

Ne feledkezz anyánk árváidról,
Ne feledkezz bűnös fiaidról,
Emlékezzél minden szolgáidról,
Kik ismernek segítő karodról.

Nézz le mennyből reánk kegyelmesen,
Mert kiáltunk hozzád keservesen,
Nyújtsd kezedet anyánk mindeneknek,
Kik általad irgalmat keresnek!

176.

Egek ékessége földnek dicsősége,
Magyarok asszonya s királynéja!
Hozzád buzgó szívvel s köteles hűséggel
Járulunk, szentséges szűz Mária!
Mint patronánkhoz édes anyánkhoz,
Teljes reménységgel folyamodunk,
S minden szükségünkben fohászkodunk.

Tekints kegyes szívvel és irgalmas szemmel
A mi szent eleink kérelmére;
Jőjj örökségednek, rettegő népednek
Jőjj kérünk oh anyánk! védelmére,
Mig bennünk egy ér mozdúl vagy csepp vér.
Téged híven fogunk mi tisztelni
S kegyes jóvoltodat emlegetni.

Mert belénk ontatott, szívünkbe oltatott
Eleink vérével szereteted,
Azért fenn is marad soha ki nem szakad
Igaz magyar szivből tiszteleted!
Ettől oh szent szűz! lángolván, mint tüz
Téged minden névvel kész tisztelni;
S vérével hűségét pecsételni.

Dicső méltóságod és hatalmasságod
Az égen és földön fölséges, nagy:
Mint nap, fényességgel, tündöklesz szentséggel
Az alkotmányok közt le legfőbb vagy;
Fogantatásod, szűz anyaságod,
Isteni erőnek műve vala
Méhedbe az Isten alászálla.

Hogy hív segítségünk, légy itt erősségünk
Téged adott Isten bús szíveknek
Mennyekben te kéred s szent fiadtól nyered
Bőségét Isteni kegyelmeknek,
Nincs olyan szükség, nincs oly nagy inség,
Melyről Isten után ne tehetnél,
S Jézus előtt minket ne menthetnél.

Azért nagyasszonyunk! hozzád folyamodunk,
Hallgasd meg kegyesen kérésünket,
Éhségtől, hadaktól, hirtelen haláltól
S minden veszélyektől ments meg minket;
A végső órán, mellettünk szólván.
Segíts kéréseddel, Isten Anyja!
Légy irgalmas Anyánk, oh Mária!

177.

Égi szűz virág! áldjon a világ,
Téged oh szűz Mária!
Mert te mi hozzánk, mint édes anyánk,
Jó vagy, jó vagy Mária!

Oh légy oltalom, mert bűn súlya nyom
Minket oh szűz Mária!
Égből kiesni, bűnben elveszni,
Ne hagyj, ne hagyj Mária!

Kérjed Fiadat, ő malasztot ad
Érted, oh szűz Mária!
Hogy így megtérjünk s Istennek éljünk,
Segíts, segíts, Mária!

Vétkeink felett bár vérkönnyeket
Sirnak, oh szűz Mária!
Hogy megtisztulnánk s egykor feljutnánk,
Hozzád, hozzád, Mária!

Te meg nem veted a szívből eredt
Kérést, oh szűz Mária!
Kegyes anyánk légy, szárnyad alá végy,
Kérünk, kérünk, Mária!

Hogy hívek legyünk, légy feltételünk
Őre, oh szüz Mária!
A te kérelmed nyerjen kegyelmet,
S áldást, áldást, Mária!

Egek gyönyöre! szívünk öröme!
Nézz reánk, oh szűz Mária!
Hogyha kimulunk, egekbe jussunk,
Segíts, segíts, Mária!

178.

Lelkem lángadozva ég,
Oh Mária éretted,
Nincsen lángjaimban vég,
Szívem ugy megilletted.
Hogy szerelmeddel fölbátorítád,
Kegyességeddel hűn ápolgattál
Köszönöm mint anyámnak,
S kegyes Pátronámnak.

Te sok veszedelmekben
Eddig is segítettél:
Oh kegyes Szűz énnekem
Istentől áldást nyertél,
Ha fohászkodtam hozzád, szólottam
S általad égi jókhoz jutottam;
Köszönöm, mint anyámnak,
Kegyelmes Pátronámnak.

Azért meddig itt élek,
Tiszta szivből dicsérlek,

S dicsérjen velem téged
A földön minden lélek!
Oh nagy szeretet! érdemem felett,
Rám terjesztetted kegyességedet:
Köszönöm, mint anyámnak,
Kegyelmes Pátronámnak.

Mivel tehát magadat
Hív anyámnak mutattak;
S nagy bűnös létemre is
Kérésem elfogadtad!
Ha inség jő rám, siet végórám,
Te szakaszd el éltemet
S vidd Jézushoz lelkemet.

179.

Gyuladoz én szívem Szűzanyámért,
A tiszta szíveknek oltalmáért,
Szerelmétől égek
Valameddig élek;
Szívem feláldozom, neki adom.

Ő szép szeretet kegyes Anyja,
Szívemnek csak hozzá van bízalma;
Nyugtát nem találja
Szívem, csak ő nála,
Ki azt szent Fiának felajánlja.

A kit oltalmába vesz Mária,
El nem hagyja soha ő szent Fia.
Jer hát oltalmamra,
Jézusom Szűzanyja!
Szívem hű szerelme ezt óhajtja.

Ezt kéri virágúl öröméhez,
Kéri orvosságúl keservéhez.
Anyai szerelmed
Hív oltalma mellett,
Istentől a hű szív mindent nyerhet.

Szentelje meg minden érzésemet.
Az érted égő hű szeretet.
Segíts megmaradnom,
Engedj élnem-halnom
Anyád szerelmében, oh Jézusom!

180.

Dall. „Máriát dicsérni hívek“ stb. szerint.

Te mindennél ékesebb szűzek szent szűze,
Kinél nem lehet szebb angyalok szépe;
Dávidnak magzata, Isten kedveltje,
Üdvözlégy Mária ég s föld öröme.

Szeplőtlen szűz virág szép liliomszál,
Benned egész világ örömet talál,
Mert a kígyó fejét össze tiportad,
Ádámnak gyermekét megoltalmaztad.

Ha búbánat tölti be szívünket,
Hogyha csapás éri szülőföldünket;
Magyarok asszonya te hozzád futunk,
Légy oh szűz Mária vigasztalásunk.

Ragyogj honunk felett hajnalcsillaga,
A vészek napján védd kegyes szűzanya;
Kinek e bús völgyben letűnt vig napja,
Légy anyja az égben szűz Mária.

181.

Mondj naponként és óránként
Lelkem dícséreteket,
Máriának Szűzanyának
Szentelj vig ünnepeket,
Gondolkodjál s álmélkodjál
Az ő méltóságáról;
Tisztelettel, szeretettel
Szólj az Isten Anyjáról.

Őt dicsérjed, őt tiszteljed,
Hogy fiánál segítsen,
Kérd oltalmát, nehogy a bűn
Rajtad erőt vehessen,
Mert Mária nekünk égi
Szent ajándékot hozott.
E királyné szűz méhében
Irgalom fogantatott.

Éva vétke, tiltott étke
Bezárá az egeket,
S bűne által gyötrelembe
Ejte minden népeket;
De a hív s alázatos szűz
Oly kegyelmet nyert vala,
Hogy a megtéröknek ismét
Megnyilt az ég ajtaja.

Tiszta szűzek szűzvirága!
Magas a te érdemed,
Téged választott az Isten
Minden asszonyok felett;
Üdvözlégy, oh Isten anyja,
Szentléleknek temploma!
Légy megtérésünknek utján
Gyarlóságunk gyámola.

Pártfogásod gyámolítsa
Kétkedő szíveinket,
És leginkább a végórán
Légy velünk segíts minket!
Hogy Fiadnak malasztjával
Szent példádat követve,
Oda jussunk ahol te vagy
Az angyalok öröme.

182. *Zámbó L. szegedi kántortól.*

Oh hadd dicsérni, zengni szent neved,
Ki tündökölve állsz a föld felett,

Nemednek éke üdvössége te
Szívem szerelme üdvöm élete.

Minden, de minden zengi énekét,
S te rólad én miért ne zengenék.

Miért ne zengném édesen neved?
Ki gonddal őrködél bölcsőm felett.

Ki annyiszor megőrizéd szívem,
Vétek-, baj- és fájdalmaktól híven,

Karod hányszor nyújtád ki már felém,
Midőn a vészben majd sirom lelém.

Oh hadd dicsérni zengni szent neved,
Ki a bűnös szívet meg nem veted.

Ki elhagyottak édes anyja vagy,
Kinek irgalma és jósága nagy.

Ki üdvöt adsz fiadnak általa:
Oh áldott szűz, édes szűz Mária!

183.

Üdvözlégy oh angyaloknak
Szentséges királynéja,
Áldott légy magyaroknak
Pártfogó nagy asszonya!
Téged kérünk buzgó szívvel,
Mint szerelmes anyánkat,
Tekints reánk kegyes szemmel,
Oltalmazzad a magyarokat.

Isten anyja kegyelmes vagy
Megnyersz Fiadtól mindent,
Szükségünkbe ha általad
Kérjük az örök Istent;

Azért rád bízzuk ügyünket,
Esedezzél érettünk
Ne vesd meg könyörgésünket.
Jézusnál szólj mellettünk.

Döghalál, inség, ellenség
Ne pusztítsa hazánkat,
Tüz, víz, szárazság, zápor, jég,
Ne rontsa határunkat
Távoztasd el gyötrelminket
Kéréseddel, jó anyánk!
Hallgasd meg éneklésinket,
Nézz irgalmassan reánk.

Dicséretre s tiszteletre,
Szűzanyánk! te méltó vagy,
Az angyalok s szentek fölött.
Mennyben méltóságod nagy
Mert te szülted Megváltónkat,
Ki a bűnös emberért,
Kész volt szenvedni halálig
S ontani szentséges vért.

184.

Üdvözlégy Mária! kit az Isten Fia!
Öröktől fogva magának választott anyjának.
Malaszttal vagy teljes, irgalmas és kegyes,
Példája minden szentségnek s tökéletességnek,

Ur vagyon teveled, nyitva szűz kebeled,
És minden asszonyok felett nagy a te érdemed.
Áldott vagy oh Anya! Szentlélek temploma!
Áldott szűz méhed gyümölcse, Jézus lelkünk kincse.

Asszonyunk Mária! Istennek szent Anyja;
Bűnösöknek szószólója! hazánk pártfogója!
Imádd Istent értünk, buzgó szívvel kérünk,
Most és főkép, ha végóránk jövend, légy jó anyánk.

185.

Mária szűzanyám! kérlek téged,
Ne hagyj el engemet, bús gyermeked,
Te vagy oh szűzanyám! én gyámolóm
Minden bánatomban vigasztalóm.

Szent hangot zengj nyelvem Máriának,
Az Ur Jézus Krisztus szent Anyjának,
Szívbeli éneklést s hálaadást,
Oh lelkem, adj neki magasztalást.

Anyám! tiszta szívvel hozzád futok,
Hozzád vágyó lelket nyújtok:
Mert érted forrón ég ezen kebel,
Éretted ver e szív érzetével.

Benned van szűzanyám nagy reményem,
Azért is bízom, hogy nem hagysz engem,
Ha a bánat terhe száll napomra,
Siess oh kegyes szűz oltalmamra.

Áldom szent nevedet; mert szeretlek,
Téged oh szűzanyám! meg nem sértlek,
Isten után benned van reményem,
Mária! Mária! ne hagyj engem.

Bizodalmam földi életemben
Isten után — anyám! benned vetem,
Sértsen bár a világ álnoksága,
Megengesztel neved, oh Mária!

Oltalmadat váró bűnös vagyok,
Oh édes Szűzanyám! vétkeim nagyok,
De te vagy bűnösök szószólója,
Légy szegény lelkemnek pártfogója.

Gond, bánat, küzdelem, bár szívemet,
Sértsék és rongálják életemet,
Távol hárítja azt gondolása,
Szentséges nevednek kimondása.

Oh hát édes anyám! vigyázz reám,
Vezérelj e terhes földi pályán,
Ha lettél a bűnös védő anyja,
Segíts, őrizz engem, oh Mária!

Imádd értem Jézust, szent Fiadat,
Hogy ne hagyjon engem, bús árvádat,
Jézus és Mária segélyjetek,
Éltemben jó úton vezessetek.

186.

Dall. „Oh örök szeretet nagy mélysége“ stb. szerint.

Oh Mária! nálad keres néped
Oltalmat, pártfogást, segítséget,
Mert az elhagyottat mindig véded,
Ha bizodalommal eseng néked.

Oh légy kegyes és meg ne vess,
Lelkünk oltalmára siess, siess.

Irgalmasság anyja, jó Anyánk vagy!
Szólásod ereje Fiadnál nagy;
S bár a hűtlen világ minket elhagy,
Nem rettegünk, csak te velünk maradj.

Oh légy kegyes és meg ne vess,
Lelkünk oltalmára siess, siess.

Minket a gyarlóság nagy terhe nyom
És vétkek környeznek mindenkoron,
Égi tisztaságú szűz liliom!
Reményünk védelmed alatt vagyon.

Oh légy kegyes és meg ne vess,
Lelkünk oltalmára siess, siess.

Azt a mindenható kegyes Atya
Semmi szükségében el nem hagyja,
Akinek benned van, oh jó Anya!
Ő utána erős bizodalma.

Oh légy kegyes és meg ne vess,
Lelkünk oltalmára siess, siess.

Azért te mutasd be a kérelmet,
Mit bánkódó szívünk elődbe tett,
Ő majd megenyhíti a keservet,
Ki értünk halálos kínt szenvedett.

Oh légy kegyes és meg ne vess,
Lelkünk oltalmára siess, siess.

Oh nyerje meg nekünk hív oltalmad,
Mit az ember s világ meg nem adhat:
A földi és örök szent nyugalmat,
Hogy áldjuk az égi nagy irgalmat.

Oh légy kegyes és meg ne vess,
Lelkünk oltalmára siess, siess.

187.

Dall. „Áldozattal járul hozzád“ stb. szerint.

Bánatunkban hozzád térünk,
Asszonyunk szűz Mária!
Kit minékünk menedékül
Rendelt Istennek Fia;
Csak te nyerhetsz, esdekelhetsz
Áldást mennyekből minékünk!
Oh legszentebb szív Asszonya!
Könyörögj mi érettünk.

Századoknak viharában
Védőnk voltál te nékünk!
Benned bízott magyar néped
S győzött szentelt fegyverünk.
Most se hagyj el kegyeiddel,
Jóvoltoddal légy mivelünk;
Oh legszentebb szív Asszonya!
Könyörögj mi érettünk.

188.

Dall. „Áldj meg minket“ stb. szerint.

Oh áldott Asszonyunk, szépséges Mária!
Szűzeknek szent szűze, bűnösök oltalma,
Segélyj minket feltett szándékunkba,
Oh légy velünk, légy vezérünk,
Hogy békében szent képedhez érjünk.

Nagy lelki örömmel telik meg bús szívünk,
Melyet Isten után tenéked köszönünk,
Hogy tégedet hiven tisztelhetünk.
Légy oltalmunk, hű gyámolunk
S útainknak nem lesz fáradalmunk.

Kegyes jóvoltodért Szűzanyánk üdvözlünk,
Irgalmasság anyja, ezerszer köszöntünk.
Hogy megnyerted e napot érhetnünk.

Most is kérünk; szent védelmünk,
Segíts téged méltón tisztelhetnünk.

Tudjuk oh Szűzanyánk! hogy bűnösök vagyunk,
De tebenned vagyon reményünk, bizalmunk,
Hogy általad lesz nagy lelki hasznunk;
Hát tehozzád szívünk kiált:
Nyerd meg nekünk szent Fiad irgalmát.

Segélyj oh Mária, segélyj meg bennünket,
Segélyd Krisztus anyja a bűnbe esteket:
Oh ne vond meg szent segedelmedet,
Hogy képedhez, kegyhelyedhez
Eljuthassunk, hová szünk epedez.

Örömmel elhagyjuk mi édes házunkat,
Gondviselésedre bízzuk vagyonunkat,
Néked szent Szűz! ajánljuk magunkat;
Segélyj minket, népeidet,
Hogy tiszteljük csodás szent képedet.

189.

Dall. „Máriát dicsérni“ stb. szerint.

Mária lurdi szűz megköszöntelek,
Csókokkal hintem be kegyes kezedet,
Mária szűz Anyám te jóságodat,
Magasztalja kelet, észak és nyugat.

Oltár lett a barlang legdrágább helye,
Hol keggyel tekintél kis Bernadetre;
Én vagyok Mária, mondád a lánynak:
Ne félj kis pásztor lány, nevezz anyádnak.

Oh szeress minket is, mint kis Bernádát,
Öleld át a szegény özvegyet árvát;
Kérjétek Máriát ártatlan árvák,
Ő meghallgatja az esdők imáját.

Szerettesd meg velünk szent olvasódat,
Ez vigasztalja meg a haldoklókat,
Te fogd le szemünket, majd ha haldoklunk;
Hogy Jézus nevében elnyugodhassunk.

190.

Molnár J.

Mária jó Anyánk! esedezz érettünk,
Sok száz esztendőkön nagyokat vétettünk;
Ha könyörgésedeel fel nem állsz mellettünk,
Fiad e földön nem soká lehetünk.

Mária jó Anyánk! éllezd szívünk hitét,
Ennek fogytán lesz a magyarság nyomorok;
Kevélység, irigység, a szitok és átok,
Buzgó ima helyett hangzik az országon.

Mária jó Anyánk! gyújts ajkunkra imát,
Hadd törjön az égen Isten trónjáig át;
És lelj szíveinkbe igaz szeretetet,
Ennek hiján anyánk minden szép elveszett.

Mária jó Anyánk! szívünkbe, lelkünkbe,
Szűzies jóságod angyala szálljon be;
Szodoma, Gomora ne beszéljen szánkon,
Hanem jó gyermekid legyünk e világon.

Mária jó Anyánk! oltalmazd népedet,
Hogy mint hajdan most is szeressen tégedet;
Anyánk szent fiadnál könyörögj érettünk,
Hisz ha értünk nem szól egy lábig elveszünk.

Mária jó Anyánk! kérünk oh el ne hagyj,
Halálos ágyunknál mindig velünk maradj;
Jőjj oh, jőjj Mária, árvák édes anyja,
Siess oltalmunkra magyarok asszonya.

191.

Oh Mária Libánon cedrus fája!
Bűnösöknek, elesteknek fáklyája!
Tehozzád vágyódóknak,
Vagy kegyelmes asszonya.
Élet felállítója,
Pokolnak megrontója;

Te tudod még mi vár reánk,
Óvj a bajtól édes anyánk.

Oh Mária betegek gyógyítója!
Szomorodott szívek vigasztalója!
A keservek tengerén
Járók vezércsillaga
Magyarok Nagyasszonya,
Oh hallgasd meg kérésünket,
Ne hagyd elveszni ügyünket.

Oh Mária szűzeknek hű vezére!
Özvegyek és árváknak védője!
Pártfogót keresőknek
Egyedüli reménye,
Eltévedt lelkek őre,
Pokoltól megmentője!
Légy velünk, oh ne hagyj minket,
Reád bízzuk ügyeinket.

Oh Mária neked adjuk szívünket,
Reád bízzuk e földi életünket.
Jöjj hozzánk, ha haldoklunk;
Ha elérjük végünket
Ajánld fel szent Fiadnak,
Lelkünket Ur Jézusnak;
Hogy ott veled az egekben
Örvendjünk örökké Amen.

192.

Dall. „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Nagy bizodalommal hozzád járulunk,
Oh Szűz! s Fiad előtt arcra borulunk,
*Szent malasztot s áldást kérünk,
Oh Anyánk légy segítségünk.

Látod, életünk merő gyarlóság.
És jó szándékinkban nincs állandóság.*
Magától az ember semmit sem tehet,
Hacsak a jó Isten nem ad kegyelmet.*

Tőle van életünk, tőle mindenünk
S nagy jósága ellen mégis vétkeztünk.
Az egyik vétekből alig kelünk fel,
Már a test és világ másra ingerel,*
Sőt vétket halmozván a sok vétekre,
Önkényt futunk örök veszedelemre.*
S mégis, oh mily nagy az Isten irgalma,
Hogy eddig nem vetett a kárhozatra.*
Oh nem élünk vissza tovább kegyével,
Élünk a bűnbánat jó idejével.*
Hogy elkerülhessük itéletének
Szörnyű voltát, hol a szentek is félnek.*
Miként a tékozló fiú atyjához,
Járulunk Istennek nagy irgalmához.*
Töredelmes szívvel bánjuk vétkünket,
Hogy annyit bántottuk jó Istenünket.*
Oh bár rossz életünk sok gonoszságit
Úgy megsiratnók, mint egykor Dávid.*
Bár kesereghetnénk vétkeink felett,
Oly bánattal, miként Péter kesergett.*
S bár vétkeink felett úgy omlanának,
Keserves könnyeink, mint Magdolnának.*
De ne nézd oh Isten! csekély voltunkat,
Hanem jó szándékú bűnbánatunkat.*
Feltételünk erős, ha megszenteled,
Ezentúl elhagyjuk már a vétkeket.*
Nyerjen bocsánatot igaz bánatunk,
Mert addig lélekben meg nem nyughatunk.*
Mária, Szűzanyánk! oltalmad alatt
Teszünk jobbulásra fogadásokat.*
Hogy állandók legyünk a jobbulásban,
Mint te holtig valál ártatlanságban.*
Ez legyen végóránk vigasztalása
S a síron túl lelkünk boldogulása.*

193.

Dall. „Rebegő nyelvemet megindítom“ stb. szerint.

Oh kegyes, szűz jegyes, oh Mária!
Tégedet emleget a bűn fia;
Szomorú gyászború alatt lakunk,
Meg ne vess, te vezess fény csillagunk!

Mária, Mária benned bízunk,
Szűz anya, szent anya légy pajzsunk!
Te ne hagyj el, ne hagyj bűnünk miatt:
Jézusunk, orvosunk, a te Fiad.

A bűnöst kit fürészt bánat könnye,
Mentse meg érdemét kincsözöne;
Nem hagyod, azt szokod ölelni föl,
A ki kér és ki tér vétkeiből

Mária, Mária, oh jőjj segélyj,
Jobbra is, balra is nagy a veszély,
Karodon ő vagyon, védasszonyunk!
Ki nekünk életünk, Atyánk s Urunk.

Gyöngyalak! általad áldást nyerünk,
Önts belénk szent erényt, légy mindenünk.
Ezután bün után már nem futunk,
Ha nem szeretsz s te vezetsz mennybejutunk!

194.

Mária, Mária! hajnali szép csillag,
Ha valahol ragyogsz mi felettünk csillogj.
Ránk ragyogjon orcád,
Kik könyörgünk hozzád;
Hogy legyen ajkaid fényes mosolygása,
Régen várt hajnalunk piros hasadása.

Mária, Mária! frigynek szent szekrénye,
Az örök bölcsesség tiszta szűz edénye.
Lágyítsd meg irántunk,
Kiket mi nem bántunk;
De akik ránk mégis mérges szemmel néznek
Oh törd el kardját az ellenséges kéznek!

Mária, Mária! gazdag kincses láda,
Mennyei kincseket zár kebled magába,
Még aranyunkon is
Szent képed volt a dísz:
Légy tehát imáink aranyos tőkéje,
Esedezz érettünk: Istennek szülője.

Mária, Mária! boldogasszony szent szűz!
Ezeréves viszony, mely minket hozzád füz.
Ezer évig tartott,
Olvasót és kardot;
Ez a hősi nemzet együtt a kezében,
Állj mellénk segíts hát ezen a jó népen.

Mária, Mária! Dávid király tornya,
Kire fénnyel borul az egeknk tornya.
Mint bűbájjal hangzó
Szép ezüst harangszó;
Csendüljön meg édes ajkad szép beszéde,
Fogd pártját hazánknak, kérd az Istent érte.

196.

Oh Mária lelkem anyja, hogyha reád gondolok,
Szívemet a bú elhagyja rám az öröm mosolyog;
Szereteted mint napsugára:
Biztatón kél éltem borújára.

Ha könnyeket ejt az árva titkos, gondos éjjelen,
Anyakebled rá kitárva, mint vigasz fény megjelen;

Holt anyjáért könnyfolyása árad
Ujra édes anyát lel tenálad.

De ha bűnös vakmerőre tiszta szent szemed veted,
A keservnek éles tőre sebzi újra szívedet;
A gonoszt is oly szeretve véded,
Pedig édes fiad ellen vétett.

Tartva Jézust szűz karodban, állsz az élet tengerén,
S irgalomtól áthatottan száll szívedből üdv s erény;
Hogyha majd zúg a végnap dörögve,
Egy fiad se vesszen el örökre.

Ha barát és rokon elhagy bús halálos harcomon,
Oh te akkor is velem vagy, karjaidba nyugoszom;
Mig a sírport lelkemről lerázva,
Fölemelsz majd az anyai házba.

197.

Bogisich.

Oh Istennek szent anyja,
Szentséges szűz Mária,
Mennynek királynéja,
*Üdvözlégy szűz Mária!

Esedezzél érettünk,
Szentséges szűz Mária,
Légy mindenkor mellettünk,

Mutasd magad anyánknak,
Szentséges szűz Mária,
Ajánlván szent Fiadnak,*

Ne fordulj el orcáddal,
Szentséges szűz Mária!
Tölts be ajándékiddal,*

Add tiszta szerelmedet,
Szentséges szűz Mária,
Tölts be ajándékiddal,*

Hogy szívvel szolgáljunk,
Szentséges szűz Mária
Tartsd békében országunk,

Fényeskedjél szívünkben,
Szentséges szűz Mária,
Légy velünk szükségünkben,*

Midőn ijeszt sok vétkünk,
Szentséges szűz Mária,
Engeszteld Jézust értünk,
Üdvözlégy szűz Mária.

198.

Dal. „Máriát dicsérni hívek“ stb. szerint.

Üdvözlégy Mária magas fénytorony,
A világ tengerén biztos oltalom.
Hullámok közt folyik földi életünk:
*Légy vezércsillagunk Mária nekünk.

A habok közt anyánk te légy gyámolónk,
Hogy el ne merüljön gyenge kis hajónk.
Tehozzád eseng fel sirva énekünk.*

Ha tombol a vihar s zug a fergeteg,
Ha dagály vagy apály vésszel fenyeget.
Szárnyaid védelme alá sietünk.*

Mig ég s föld közt repül rengő csónakunk,
Mig habok közt kel fel s nyugszik le napunk;
Mig ki nem aluszik földi életünk.*

199.

Kapossy

Oh Mária kegyelettel trónod elé járulunk,
Jóra térő szent érzettel lábaidhoz borulunk.
Gyarlóságunk gyámolója, bűnösök szószólója;
Vigyázz reánk el ne hagyj, irgalom anyja vagy.

Szép hajnal te szülted nekünk a tündöklő fénynapot,
Benned a mi üdvösségünk nappala felragyogott.
Bő malaszttal ékesülve, Isten egy szent Fiát szülve,
Lettél szentség tüköre, siralomvölgy öröme.

Hódolattal megköszöntünk, malaszttal telt sz. edény!
Szűz öledbe könnyet öntünk, bűnös voltunk érzetén.
Bűn tengerén vezércsillag üdvösségünk benned virrad
Angyali szűz kellemed, szíveinket nyerje meg.

Te karold fel bús ügyünket, oh Mária, szűz anyánk!
Te födözd el sok bűnünket, palástoddal patronánk;
Ne hagyj többé bűnbe esni, az egekből így kiesni:
Oh szerelmes védanyánk! védj ha bűnre hajlanánk.

Szent olvasód s skapuláréd, legyen lelki fegyverünk
Ez legyen mely minket áld s véd, mig itt lenn kell [küzdenünk.
Két őrszemed függjön rajtunk halálágyon, ha sóhajtunk
Ha eljő a végezet: vigyen mennybe védkezed.

200.

Oh Mária nyisd kebledet,
Abból jön a legszebb kelet!
Szűz méhedből édes remény,
Derül világunknak napfény.

A te méhed ékes napja
A mi napunknak alapja,
Sötét az égen járó nap
Ha gyümölcsödtől fényt nem kap.

Tárd ki tehát szűz kebledet.
Fényeddel öntsd el népedet,
Ragyogj egünkön, szép virág!
Hadd lásson ez a vak világ.

Ha szép napod szivárkodik,
Szemünk majd nem vakoskodik,
Éjfélben is delünk derül,
Ha te ragyogsz a szív körül.

Hát szárnyaid alá futunk,
Mert így Jézushoz eljutunk,
Ha befödöl palástoddal
Egygyé leszünk világoddal.

Maradj velünk édes anyánk!
Hadd ujúljon földi tanyánk!
Hadd örvendjünk szép fényedben,
Vigadozzunk szűz nevedben.

201.

Kovács M,

Oh szűzek szent szűze, te ritka fény!
Te vagy az én anyám s a nagy Isten után,
Minden remény tárva van szűz kebled, fiaidnak
Kinyilik szent öled és irgalmas szíved árváidnak.

Engem szárnyad alatt még hordozol;
Ámbár elismerem, hogy vagyok hűtelen, oltalmazol,
Oh, bizony hív anya vagy, áldott Szűz!
Szerelmed elborít, szeretni kényszerít, mert égő tűz.

Szégyenlem mondani: Fiad vagyok,
Miután bűneim lelki sérelmeim sokak s nagyok,
De minthogy irgalmad hozzám ily nagy:
Kényszerít mondani, pirulva vallani, hogy anyám vagy.

Mit fizessek, Anyám! kegyelmedért,
Hozzám kitüntetett s bűnnel sem szüntetett szerelme-
Nincs másom szűz Anyám! vedd szívemet, [dért?
Melyben gyújtogatom s neked lobogtatom szerelmemet

Csak ezzel hálálom hívségedet,
Hogy tiszteletednek adom szerelmednek már éltemet,
Testem is, lelkem is esküdt híved;
Oltárodra hozom, tenéked áldozom, már a tied.

20.

Oh szűzanyám! add meg kegyesen,
Hogy lehessek tied teljesen;
Tied legyen imám illata,
Oh Mária! ne engedj elvesznem,
Szent szerelmed öléből kiesnem.

Tied legyen búm és örömem,
Boldogságom s fájdalmam s könnyem,
Tied egész valóm, mindenem;
Éltem, holtom, jövőm s jelenem.
Oh Mária! kérlek ne hagyj engem,
Inségemben s lelki küzdelmemben.

Hallható még nem volt manapig,
Hogy elhagytál volna valakit,
A ki téged szívből esdve kért,
Tőled egész hittel kért segélyt.
Oh Mária! hallgass hát meg engem,
Midőn csudás hatalmadat zengem.

Mint anyámat, nem felejtelek,
Veled nyugszom és veled kelek;
Mint jó anya, te is gyermeked
Ah, el soha nem felejtheted.
Oh Mária! azt az egyet add meg,
Hogy karjaid között halhassak meg.

Te légy jövőm biborhajnala,
Te légy multam csendes alkonya;
Neved legyen végső sóhajom,
Ez legforróbb s szentebb óhajom.
Oh Mária! ne engedj elvesznem,
Szent szerelmed öléből kiesnem.

203.

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Oh felkelő fényes nappal,
Tündöklő szép piros hajnal,
Drágalátos szűz Mária,
Üdvözlégy Krisztus szent anyja.

Légy szószólója népednek,
Engesztelője Istennek,
Drágalátos szűz Mária,
Üdvözlégy Krisztus szent anyja.

Te vagy az életnek fája
Szentháromságnak mátkája
Drágalátos szűz Mária,
Üdvözlégy Krisztus szent anyja.

Dicsértessél atya Isten!
Szent Fiaddal egyetemben,
Ki élsz örök dicsőségben,
Oh Mária magas mennyben.

204.

Molnár J.

Oh én szerelmem én édes anyám!
Te vagy Isten előtt kegyes pátronám,
*Üdvözlégy reményem! tekints reám.
A végső órámon légy pátronám.

Te vagy az első fa, mely Jézust hordozta,
Az emberiséget ki megváltotta.*

El ne hagyj, mert te vagy nekünk jó anyánk,
Támogass karoddal, hogyha botlanánk.*

Isten szent szülője legtisztább Anya,
Te vagy életünknek éltető napja.*

Ha a halál környez, akkor is anyánk,
Csak téged magasztal haldokolva szánk.*

205.

Dall. „Ez eleven kenyér“ stb. szerint.

Mint a szomjas szarvas siet a forráshoz,
Ugy siessünk mi is a szűz Máriához;
Mert ő gyámola mindennek,
Édes anyja híveidnek
Csodálatos szűz Anya!

Nárcisz ékes virág s kedves liliomszál,
A te buzgó néped, ki most előtted áll;
Könnyes szemmel néz te reád,
Szeret s fohászkodik hozzád,
Csodálatos szűz Anya!

Te szent érdemidet mutasd be érettünk,
Jézus szent Fiadnál szólj kérünk mellettünk,
Nyerj bő áldást határunkra,
S minden nemű vagyonunkra,
Csodálatos szűz Anya!

Mikor pedig eljő éltünk végórája,
Vidd szegény lelkünket mennyei hazádba.
Hogy az égi szent seregbe,
Minden híved ezt zenghesse:
Csodálatos szűz Anya!

206.

Mária! édes örömem,
Midőn rólad emlékezem,
Álmélkodom szerelmeden, szentségeden;
Lelkem megvidámul s megújúl,
Gondolkodván nagy voltodról.

Szívemnek buzgó lángjai,
Elmémnek gondolatjai
Mária! téged áldanak s magasztalnak;
Mert választottja vagy Istennek,
Szűzanyja Isten-embernek.

Hervadhatatlan szűz virág!
Kit áldásúl nyert a világ,
Könyörgését híveidnek oh ne vesd meg,
Hogy kegyelmet nyerjünk Fiadnál,
Üdvözítő Jézusunknál.

Mert csak így lehet örömünk
Tisztaságát reménylenünk,
Ha szent Fiad malasztjával megvigasztal;
Csak az áldhat téged hű szívvel,
Kit égi magzatod kedvel.

Oh irgalmasságnak Anyja!
Figyelmezz sóhajtásinkra,
Ez életben légy gyámolunk, légy oltalmunk,
Hogy járva példádnak szent útján,
Lássuk Istent holtunk után.

207.

Édes szűz Mária, irgalmasság anyja!
Kinek felénk tárva gondviselő karja;
Őrködjél felettünk!

E siralomvölgyből tehozzád kiáltunk,
Nagy hatalmú szent Szűz! légy jóval irántunk
Könyörögj érettünk!

Mi, a kik számtalan bűnben kelünk s fekszünk
Szerető anyai szívedbe menekszünk:
Őrködjél felettünk!

Hánynak a hullámok szerelmes szűz dajkánk!
Égi fénytrónodról áldásodat add ránk:
Könyörögj érettünk!

Híveid leszünk mi egész halálig,
Mig lelkünk testünktől egykor meg nem válik.
Őrködjél felettünk!

Kérjed szűzességed ékes koronáját,
Öleljen át minden szegény özvegy s árvát:
Könyörögj érettünk!

Te a mi szerető édes, jó anyánk vagy,
Te ajánlj bennünket ítélő Bíránknak:
Őrködjél felettünk!

Általad lőn Jézus szerelmes testvérünk,
Ha szól mellettünk tőle nincs mit félnünk:
Könyörögj érettünk!

Már előre kérünk, halálunk óráján
Jőjj el szent Józseffel, ne hagyjatok árván:
Őrködjél felettünk!

Oh csak akkor végy majd kegyes jóvoltodba,
Anyai szívedbe, ölelő karodra!
Könyörögj érettünk!

209.

Szulik J

Ha én mindazt elmondhatnám,
A mit rólad érezek,
Oh szűz Anyám! minőt senki,
Zengnék olyan éneket.
Énekem, mint a mezőben
A tavasznak lágy szele,
Még a kopár kősziklán is
Virágokat keltene.

Ha én mindazt elmondhatnám,
Mi benned dicső s jeles,
Oly éneket zengnék neked,
Melytől minden szív repes.

Énekemre megszeretne minden,
Minden tégedet;
Még a bércek és erdők is
Viszhangoznák nevedet.

S én, ki íly szép dalt teremtnék rólad,
Édes szűz anyám,
Mit nyernék jutalmul tőled,
Dicsőséget s hirt talán?

Hir s dicsőség hiú képzet!
Nem kell mindez énnekem;
Hő vágyam, hogy szent Fiadnál
Tégy szót értem kegyesen.

De mivel nem adatott meg,
Hogy dicsérhesselek,
Oh szűz Atyám! hallgatással
Zárjam-e le nyelvemet

Nem, nem! inkább engedd, kérlek:
Bármi gyönge szózatod
Hogy halálom óráján is
Neved zengjen ajkamon.

210.

Csillagnál fényesebb,
Aranynál becsesebb,
Gyémántnál ékesebb,
Szinméznél édesebb:
Mária neve!

Igaz hívők szivén,
Az ég szép kék ivén,
Ragyogó gyöngy s arany
Betűkkel irva van:
Mária neve!

Üdvet illatozó, fénytől áradozó,
Szent malasztot hozó, örömet okozó:
Mária neve!

Égiek öröme, földiek gyönyöre,
Bűnösök vigasza, elestek támasza:
Mária neve!

Égnek hány csillaga, hajnalnak harmata,
Üdvözlégy annyiszor, sok milliónyiszor:
Mária neve!

Mig élők közt leszünk, mig itt lenn könnyezünk
Tehozzád sietünk, légy oltalmunk nekünk:
Mária neve!

Ha egykor a halál, minket szembe talál,
Legforróbb óhajunk, legyen vég sóhajunk:
Mária neve!

211.

Hozzád futok édes lelkű Szülőm,
Buzgó szívem utánad eped;
Sok bajomon nincs ki könyörüljön,
Mária, óvd, védd gyermekedet.

Anyám! ne hagyd fiadat elveszni,
Ne hagyd azt, ki szerelmedben él,
Édes Jézus szívéből kiesni
Ne engedd azt, ki benned remél.

Add jó anyám, egek királynéja!
Hogy mig élek, szerethesselek,
Hogy csak te légy vágyaimnak célja,
S érzelemben egy legyek veled.

Segíts, anyám, hogy én is szeressem
Mindazt, amit szent szived szeret,

Hogy azt én is lelkemből megvessem,
A mit a te szived nem szeret.

Rutságomat palástoddal född el,
Nyújtsd le mennyből védő kezedet;
Ne engedd, hogy többé rút bűnökkel
Szomorítsam édes szivedet.

Hogy nem hagysz el, miglen élek itten
S megkönyörülsz fiad sok baján,
E szent s boldog reményben és hitben
Majd elolvad szivem, szűz anyám!

Tied leszek a jó és bal sorsban,
Benned bízom későn és korán;
Most éltemben s egykor halálomban,
Tied élve, halva jó anyám!

Hogyha borúl életem majd gyászba,
Napjaimnak végső alkonyán,
Vigy föl mennybe, a családi házba,
Vigy Jézushoz, szerelmes anyám!

212.

Hozzád sóhajt bús szivünk e siralomvölgyéből,
Oh Mária! nézz reánk Fiad dicsőségéből;
Nézzed gyarló életünket, testi s lelki szükségünket,
Légy oltalmunk s kérj nekünk segedelmet az égből.

Lelkünknek fájdalmiban vigasztalást óhajtunk,
De a világ eltaszít, s nem könyörül mirajtunk,
Tudott adni sok keservet, de nem adhat semmi enyhet,
Isten irgalmán kivül nincs hová folyamodnunk.

De csak méltó bűntetés a kín és sok gyötrelmek,
Számlálhatlan vétkiért a hálátlan embernek,
Isten, a szentséges árja, s a porember őt megáldja;
Hogy nyerjük reményleni kegyelmét az Istennek?

Azért tehozzád futunk, Jézusnak szent szülője!
Oh légy elhagyott ügyünk erős védelmezője;

Kérj malasztot, hogy megtérjünk és mindig Istennek él-
Te légy e feltételünk, s uj életünk őrzője. [jünk.

213.

Bús szivemnek nagy öröme,
Máriának drága neve,
*Áldjad lelkem Máriát,
Üdvözitőnk szent Anyját.

Én szivemet neked adom,
S lelkem oh szűz! reád bízom.*

Bűnösöknek szószólója,
Híveid vigasztalója.*

Máriának említése,
Számban méznek édessége*

Ha nyelvem volna aranyból,
Dicséreted jönne abból.*

Kik Máriát nem tisztelik,
Jól szent fiát nem ismerik.*

Oh mennyei szép liliom,
Áldva tisztel sok millióm!*

Aranyból épített ház,
Melyre szent Háromság vigyázz.*

Édes anyám! oh el ne hagyj,
Végórámig velem maradj.*

214.

Mária! Mária!
Fényesb a csillagnál,
Szebb a holdvilágnál,
Tisztább az aranynál Mária!
Mária, Mária, ezerszer köszöntlek,
Szüntelen dicsérlek,
S szivemből szeretlek Mária!

Mária! Mária!
Atya Isten leánya,
Fiunak szűz anyja,
Szentlélek mátkája, Mária!
Áldom szent nevedet,
Óhajtom kedvedet,
Mutasd kegyelmedet Mária!

Mária! Mária!
Mennyország ajtaja,
Angyalok vigalma,
Emberek oltalma, Mária!
Azért dicsérjenek
Az égi seregek
S földön az emberek, Mária!

Mária! Mária!
Arvák kegyes Anyja,
Betegek orvosa,
Szegények gyámola, Mária!
Tudod szükségünket,
Keserves éltünket,
Oh szánd meg ügyünket, Mária!

Mária! Mária!
Bűnösök oltalma,
Erős bízodalma,
Elhagyottak anyja, Mária!
Esedezzél értünk,
Kik oly sokszor vétünk,
Hogy szivből megtérjünk, Mária!

Mária! Mária!
Engeszteld Fiadat,
Ki pártfogásodat
Nézvén, malasztot ad, Mária!
Oh nyerd meg malasztját,
Bűnünk bocsánatját
S lelkünk nyugodalmát, Mária!

Mária! Mária!
Szeretett jó Anyánk!
Főkép, ha végóránk
Eljő, vigyázz reánk, Mária!
Buzgó kérelmedre,
Szent Fiad kegyelme
Vigyen az egekbe, Mária!

215.

Molnár I.

Bucsura induláskor.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Mária szűz Anyánk hozzád indulunk,
Legyen kedves neked zarándok utunk.
Te kisérj el szent utunkban,
Hogy megjárhassuk boldogan.

Oh, ha te vezérelsz, nem érhet veszély,
Ha te velünk leszesz, nem kell más segély.
Jőjj hát velünk oh Mária!
Jézus Krisztus édes Anyja.

Legyünk bár fáradtak hosszú utunkban,
Pihenést találunk Te oltalmadban.
Jertek el hát buzgó hívek,
Adjuk neki sziveinket.

Nála leltek vigaszt szegény özvegyek,
Akik elhagyatva itt keseregtek;
Ő az elhagyottak Anyja,
A szentséges szűz Mária.

Árvák! kiknek nincsen édes anyátok,
Jőjjetek el velünk, ott majd találtok;
Ott a legjobb édes Anya:
Kérésteket meghallgatja.

Reátok vár ő már kitárva kezét,
Keblére öleli minden gyermekét.

Sietünk hát Anyánk hozzád,
Csak szent áldásodat add ránk.

Jézus Fiad előtt könyörögj értünk,
Hogy mi szerencsésen te hozzád érjünk;
Majd pihenünk szárnyad alatt,
Hol az üdv forrása fakad.

Oh jer velünk te kit nyomnak a bajok,
Ott tárd ki bánatod s majd tapasztalod:
Hogy Jézus a szent szűz Fia
Sebeidet begyógyítja.

Zsámolyához jertek ifjak és szűzek,
Hozzatok ő neki ártatlan szivet,
A szűzesség liliomát,
Adjátok majd ő neki át.

Emeljétek égre szemeiteket,
Jőjjetek el velünk ti is öregek;
Köszönjétek meg Istennek,
Hogy szép időt érhettetek.

Fáradságainkat neked ajánljuk,
Fogadd hát szivesen búcsújárásunk.
Jézus, Mária, szent József!
Szent utunkban kisérjetek!

216.

Atya Istennek leánya: Mária segíts!
Szentlélek Isten mátkája: Mária segíts!
*Téged (megyünk / jöttünk / voltunk) köszönteni, méltóztassál meghallgatni,
Mindenemű szükségünkben: Mária segíts!

Fiu Istennek szűz Anyja: Mária segíts!
Szentháromságnak temploma: Mária segíts!
*Téged (megyünk / jöttünk / voltunk) köszönteni, bűneinket megsiratni;
Mindennemű szükségünkben: Mária segíts!

Üdvözlégy legszebb reményünk: Mária segíts!
Üdvözlégy mi menedékünk: Mária segíts!
*Téged (megyünk / jöttünk / voltunk) köszönteni, sz. Fiadtól áldást kérni;
Mindennemű szükségünkben: Mária segíts!*

Ha mi te reád gondolunk: Mária segíts!
Tisztább örömökben uszunk: Mária segíts!*

Kisded szent Fiadra kérünk: Mária segíts!
Kit öröm közt szültél nekünk: Mária segíts!*

Hogy Istent forrón szeressük: Mária segíts!
És szent kedvében élhessünk: Mária segíts!*

Hogy jó gyermekid lehessünk: Mária segíts!
Szent példád szerint élhessünk: Mária segíts!*

Hogy a vétket gyülölhessük: Mária segíts!
Erényidet követhessük: Mária segíts!*

Nélküled igaz öröm nincs: Mária segíts!
Veled nem ér fel semmi kincs: Mária segíts!*

Lelkünk tisztán tartásában: Mária segíts!
Hibáink ki irtásában: Mária segíts!*

Ha a bűnveszély fenyeget: Mária segíts!
Test, világ, ördög kisérget: Mária segíts!*

Minden búban és bánatban: Mária segíts!
Lelki aggodalmainkban: Mária segíts!*

Ha majd közelget a szükség: Mária segíts!
Hadak, döghalál és inség: Mária segíts!*

Betegség és szenvedésben: Mária segíts!
Vagy más keserűségünkben: Mária segíts!*

Hogy végünkre jól készüljünk: Mária segíts!
Szentségekben részesüljünk: Mária segíts!*

Az itélőbiró széknél: Mária segíts!
Pokol kapujától mentsél: Mária segíts!*

217.

Istennek szent anyja! könyörögj érettünk!
Oh Mária! Krisztus anyja!
Csodálatos, boldogságos szűz Mária!
Téged (megyünk / jőtünk / voltunk) köszönteni, pátronánkat.
És karodon a kis Jézust, Megváltónkat,
Hálát adni általad nyert lelki jókért,
Érdem nélkül velünk közlött áldásokért,
Esedezzél miérettünk, oh Mária!

Szűzeknek szent szűze! könyörögj érettünk!
Oh Mária! stb. mint az 1. vers e szóig Megváltónkat
Nyerd meg nekünk bűneinknek bocsánatát,
Távoztassa tőlünk Jézus ő ostorát.
Esedezzél stb. mint 1. versben s igy tovább a lauretom. litánia szerint.

218.

Dal.: „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Tehozzád sietünk, mint szűz Anyánkhoz,
Irgalmas, kegyelmes Nagyasszonyunkhoz,
*Oh Mária! légy mellettünk,
Hogy üdvösséget nyerhessünk.

Oh mily édes öröm téged tisztelni,
S anyai szárnyaid alatt pihenni.*

Mert te buzgóságunk kedves illatját
Drága szent fiadnak nyújtsd híven át.*

Sőt imádságunkat megszentesíted,
Midőn a tieddel azt egyesíted!*

Állandó örömet szivünk hiában
Keres e világi mulandóságban.*

Igaz boldogságot s teljes nyugalmat,
Az Istenen kivül egyéb nem adhat.*

Ez örömforráshoz bizonyos utat,
Szűzanyánk! életed s szent példát mutat.*

Azért áldunk téged hív buzgósággal,
Szent dicséretekkel s búcsújárással.*

Aldozd fel Istennek fáradságunkat,
Fordítsa hasznunkra utazásunkat.*

Ugy is csak vándorlás földi életünk,
Minden lépéssel a sirhoz sietünk.*

Követünk tégedet, vezércsillagot,
Melynek oly tiszta fényt az Isten adott.*

Oh vezess el minket oda, hol neked
Oly dicső koronát nyert nagy érdemed.*

219.

Dall. „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Boldog szűz Mária! édes szűz Anyánk;
Híveid hallgasd meg kegyes patronánk.
*Fogadd híveid kérését és buzgó esedezését.

Ma buzgó híveid utra indulunk.
Fáradsággal hozzád szivből óhajtunk.*

Te vagy, ki választott Isten anyjának,
Te vagy szent szülője mi Megváltónknak.*

Az uton járóknak te vagy csillaga,
Téged tisztelőknek nagy pátronája.*

Mi is útra menvén csak benned bízunk,
Mert nálad oltalmat hiszünk, találunk.*

Nyújtsd be szent fiadnak fáradságunkat,
Áldott szülöttednek utazásunkat.*

Öntsd szeretedet a mi szivünkbe,
Hogy téged tiszteljünk teljes éltünkben.*

Áldott légy kegyes szűz, Istennek anyja,
A Szentháromságnak kedves leánya.*

Gerjeszsz bűnbánatot, a mi szivünkben,
Hogy tiszta lélekkel jussunk elődbe.
*Fogadd híveid kérését és buzgó esedezését.

Ajánld szent Fiadnak mi kérésünket,
Kérd, hogy hallgasson meg együtt bennünket.*

Ajánljuk magunkat pártfogásodba,
Vezérelj bennünket utazásunkban.*

Engedd tehát szent szűz, hogy szerencsésen,
Járhassunk utunkon békességesen.*

Tisztelő híveid palástod alá,
Futunk oh Mária! oltalmad alá.*

Fiaid s leányid ajánld Fiadnak,
Mutass be bennünket az Ur Jézusnak.*

Engedd egészségben visszatérhessünk,
Számos bűnünkért eleget tehessünk.*

Nyerj nekünk kegyelmet a megtérésre,
Hogy általad jussunk az üdvösségre,
Oh szentséges szűz Mária! légy híveid szószólója.

220.

Dall. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint

Öröktől választott drágalátos szűz!
Égi szeretetre gyúlasztó szent tűz!
*Kérj lelkünknek bűnbocsátást,
És hazánkra Isten áldást.

Oh Szűz! te minket már itt is szerettél,
S értünk szent Fiaddal sokat szenvedtél.*

Most mennyivel nagyobb hozzánk szerelmed,
Midőn dicsőségben élsz Fiad mellett.*

Oh szerencsés Anya! kinek szent Fia
Lett a mi számtalan vétkeink díja*

Engedelmes vala neked magzatod,
Ki égből a földre irgalmat hozott.*

Fiad kérésedre itt is hallgatott,
Kegyes szülőjének bármit megadott.*

Most nem tagadja meg ő kérelmedet,
Midőn országának fényébe felvett.*

Midőn keresztfáján értünk haldoklott,
Minket szent Jánosban neked ajánlott.*

Oh fogadj be minket is gyermekeinek,
Kik hívei vagyunk a szent keresztnek.*

Ne nézzed életünk sok gyarlóságát,
Ne nézzed vétkeink nagy gonoszságát.*

Tekintsd az isteni nagy szeretetet,
Mely a kereszten kínt s halált szenvedett.*

Oh Szűz! emlékezzél szent magzatodra,
S tégy minket méltókká pártfogásodra.*

Oh emlékezzél meg azon örömre,
Mit Gábriel által az Isten külde.*

Gondolj Betlehemnek istállójára,
Hol jászolyban feküdt váltságunk ára.*

Szív nem érzett soha még oly kínokat,
Mint te, oh szűzanya! a kereszt alatt.*

Értünk volt élete, értünk halála,
Hogy az igazságnak vinne útjára.*

S hogy az igazságot híven követve,
Eljuthassunk veled hozzá egekbe.*

Ezért esedezünk, oh szűz előtted,
Mutasd be fiadnak könyörgésünket.*

221.

Dall.: „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Serkenj fel oh bűnös! vétked álmából.
Kelj fel immár kérlek bűnöd ágyából!
*Siess a szűz Máriához,
A megtérők oltalmához.

Hagyd el e világi mulandóságot,
Keress az Istennél irgalmasságot.*

Ne higyj a hizelgő világi jónak,
Mert fullánkja vagyon, mint a kigyónak.*

Nyisd fel szemeidet, tekints egekre,
Csak onnan jő malaszt segedelmedre.*

Hogyha vigasztalást kivánsz lelkednek,
Járulj szent anyjához a kegyelemnek.*

A bűnöst, mint fiát várja ez anya,
A megtérő hívet szivéhez vonja.*

Csakhogy ő általa itt az emberek,
Isten kegyelmével mind megtérjenek.*

Nála ur és szegény közt nincs különbség,
Mindenkit elfogad, csak megtörődjék."

A töredelmes sziv legszebb áldozat,
Melyet ő Istennek kedvvel bemutat.*

Ha ilyen szivvel térsz szűz Máriához,
Akkor pártfogása vigasztalást hoz*

Elmulik a vétek gyönyörűsége,
S azonnal méreggé lesz édessége.*

Ámde a bűnbánat keserűsége
A léleknek örök gyönyörűsége.*

Elmulik a világ minden öröme,
De megmarad a jótettek érdeme.*

Fő gondod legyen a lelki tisztaság,
Mit nem adhat soha a muló világ.*

Ugy lesz üdvösséges búcsújárásod,
Ha minden vétkedet szivből megbánod.*

Az Isten áldást ad a megtérőnek,
Szavát meghallgatja a könyörgőnek.

Mert a szűz Mária könyörög értünk,
Hogy segítségével Istenhez térjünk.*

Hogy tehát megnyerjed Isten kegyelmét,
S a kegyelem mellett a Szűz védelmét.*

Vezércsillag legyen előtted élte,
Hogy lelked az örök czélt igy elérje.*

S elérvén czélodat, hogy lássad égben
A jó Istent örök dicsőségében.*

222.

Egek királynéja, Mária segíts!
Jézusnak szent Anyja, Mária segíts!
*Oh segíts mi rajtunk,
Kik hozzád sóhajtunk, Mária segíts!

Szent Fiadra kérünk, Mária segíts!
Mert te vagy reményünk, Mária segíts!*

Hitünk védelmében, Mária segíts!
Üdvünk szent ügyében, Mária segíts!*

Hogy az Istent féljük, Mária segíts!
És kegyét megnyerjük, Mária segíts!*

Hogy neked tetszhessünk, Mária segíts!
S téged követhessünk, Mária segíts!*

Irgalmasság anyja, Mária segíts!
Megtérők oltalma, Mária segíts!*

Igaz bűnbánásra, Mária segíts!
S élet jobbításra, Mária segíts!*

Erős bizalomra, Mária segíts!
S lelki nyugalomra, Mária segíts!*

Buzgó jámborságra, Mária segíts!
S állhatatosságra Mária segíts!*

A kisértetekben Mária segíts!
S minden bűnveszélyben Mária segíts!*

Jó szándékainkban Mária segíts!
S minden munkáinkban Mária segíts!*

Testi nyomorokban Mária segíts!
S világi bajokban Mária segíts!*

Ha szükség szorongat Mária segíts!
S háború nyomorgat Mária segíts!*

Ha éhség közelget Mária segíts!
S döghalál ijesztget Mária segíts!*

Minden gyötrelminkben Mária segíts!
S bajos küzdelmünkben, Mária segíts!*

A mi rokonainkon, Mária segíts!*
S hitsorsosainkon Mária segíts!*

Hogy jól remélhessünk, Mária segíts!
S üdvös czélt érhessünk, Mária segíts!*

Majd az élet fogytán, Mária segíts!
Halálunk óráján Mária segíts!*

Hogy kegyelmet nyerjünk, Mária segíts!
S örökre ne veszszünk, Mária segíts!*

Hogy boldogulhassunk, Mária segíts!
Mennyországba jussunk, Mária segíts!*

223.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Szentséges szűz Anyánk, oh szűz Mária!
A ki választottunk, pártfogásunkra,
*Vedd kedvesen imádságunk,
Ájtatos búcsújárásunk.

Elvégeztük immár utazásunkat,
Tenéked szenteljük anyánk azokat.*

Nyújtsd be szent fiadnak könyörgésünket,
Halmozza áldással földi éltünket.
*Vedd kedvesen imádságunk,
Ájtatos búcsújárásunk.

Vissza tértünk immár az Ur nevében,
Buzgóságot hozván a mi szivünkben.*

Búcsújárásunkat felajánlottuk,
Lelkünket Jézusnál zálogul hagytuk.*

Egek királynéja, oh szűz Mária!
A Szentháromságnak kincses tárháza.*

Te néked szent István minket ajánlott,
Oltalmazásodra bennünket bízott.*

Ajánljuk éltünket szent irgalmadba,
Halálunkor lelkünk vedd oltalmadba.*

Hogy téged áldhassunk, oh boldog anyánk!
Légy mindig pártfogónk, szeretett dajkánk.*

Néked felajánljuk földi éltünket,
Szent Fiad vigye be mennybe lelkünket.*

Halálunk óráján végszavunk legyen:
Mária szent neve boldoggá tegyen.
Vedd kedvesen imádságunk,
Ájtatos búcsújárásunk.

Beléptünk Ur Jézus szentegyházadba,
Fogadj be bennünket s végy irgalmadba,
Hallgasd meg anyád kérését,
Értünk tett esedezését.

A szűz Mária volt szentséges anyád
A ki fiaidnak vigasztalást ád,
Mert esedez te előtted,
Hogy népedet megsegítsed.

224.

Dall.: „Minden alkotmányok“ stb. szerint.

Mondjunk dicséretet a szűz Máriának,
Tegyünk tiszteletet Jézus szent Anyjának.
*Üdvözlégy ezerszer, egek királynéja!
Oh kegyelmes, oh kegyes,
Oh édes szűz Mária!

Üdvözlégy szűz virág! ki el nem hervadtál,
Malasztok harmatja által ápoltattál.*

Te, ki jámborságban, mint napfény ragyogtál,
S az alázatosság tiszta tükre voltál.*

Mária, szűz virág! nagy a te érdemed,
Felmagasztaltattál minden szűzek felett.*

Oh fölséges Isten választott leánya!
Kit a Szentléleknek ereje megszálla.*

Tetőled születék az Isten báránya,
A bűnben elmerült világ váltságára.*

Oh mennyei titok, tiszta szűz anyaság!
Mit tebenned csodál a megváltott világ.*

Engedd, hogy híveid hozzád futhassanak,
S neked üdvözletet szivből mondhassanak.*

Nagy méltóságra vitt az Isten tégedet,
De nagyobb szivedben hozzánk a szeretet.*

Azért folyamodunk hozzád oh szűzanya!
Tekints kegyes szemmel bűnös fiadra.*

Irgalmasság Anyja! tudod esetinket,
Térits kéréseddel szent fiadhoz minket.*

Legyen gyarlóságunk gyámola kérelmed,
Hogy igy szent fiadnál nyerhessünk kegyelmet.*

Nem kérünk mulandó fényt és gazdagságot,
Hanem megtérésben hív állandóságot.*

Mert tégedet méltán csak azok dicsérnek,
Kik pártfogásoddal szent fiadhoz térnek.*

Kérd, hogy szándékunkat Jézus szentelje meg,
Hogy hív tisztelőid csak neki éljenek.*

Fényes vezér-csillag a te szent életed,
Erős feltételünk, követni tégedet.*

Hogy mint te temploma voltál az Istennek,
Érzéseink szintúgy szűztiszták legyenek.*

Oh szűz! legyen rajtunk az Isten kegyelme,
A te foganatos buzgó kérelmedre.*

Légy nyugodtan szivünk megvigasztalója,
Legfőképen midőn közelg a végóra.*

Hogy a kik általad megtérünk a földön,
Áldjuk veled Istent mennyben mindörökön.*

225.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Eljött már órája búcsúzásomnak,
Halljad még egy szavát buzgóságomnak:
*Oh Mária! Jézus anyja!
Híveidnek légy oltalma.

Szivem nagy bánattal volt megterhelve,
Ah, mert sok bűnökkel jöttem e helyre.*

De itt megtisztultam oltalmad mellett,
Siratva megvallám sok vétkeimet.*

A bűnboesánattal irgalmat nyertem,
S nyugalmát meglelé háborgó lelkem.*

Oh áldás órája, mely ide hozott,
Annyi vigasztalást s örömet adott.*

Most azon szándékkal válok meg innét,
Hogy végkép elhagyom a bűn ösvényét.*

Mutasd be Jézusnak fogadásomat,
Es ajánld föl neki imádságomat.*

A te szűz kezedből kedves ajándék,
Lesz szent fiad előtt e tiszta szándék.*

Kérj Istentől áldást és szólj mellettem,
Hogy fogadásomat teljesíthessem.*

Ez útam akkor lesz üdvösség útja,
S éltem gyötrelminek enyhítő kútja.*

Ez út emléke lesz vigasztalásom,
Mig földi életem ösvényit járom.*

S ha vándorlásomnak vége közelget,
Ez utam ád a sir szélén is enyhet.*

Az itélet napján bár azt mondhatnám:
Hogy fogadásomat híven megtartám.*

Ezt az Atya, Fiú s Szentlélek Isten
Aldja meg általad, szent Anyánk! Amen

226.

Dal.: „Áldj meg minket Jézus“ stb. szerint.

Áldott szempillantás, melyben elindultam,
Áldottak az útak, a melyeket jártam,
Oh szerencsés óra, hogy ide jutottam.
*Oh Szűz anyám, szent pátronám!
Minden szükségemben viselj gondot reám.

Minden lépésemet tenéked áldozom,
Csekély fáradságom neked bemutatom.
És imádságommal hozzád folyamodom.*

Nem érdemlem ugyan szent pártfogásodat,
Mert igen sok bűnnel bántottam Fiadat,
Ah! de ne tagadd meg tőlem irgalmadat.*

Tudom, édes anyám! hogy el nem hagyatott.
Valaki tehozzád szivből fohászkodott,
Keserűségében megvigasztaltatott.*

Oh Istennek Anyja! mely nagy méltóságod,
Kit szent Fiad kedvel, ahhoz nagy jóságod,
Megtérő sziveknek nyerj irgalmasságot.*

Hozzád folyamodom én, mint bűnös lélek,
Jóságodat áldva hirdetem, mig élek,
Könyörögj érettem, édes anyám, kérlek.*

Alázatos szivvel kérlek édes anyám!
Kegyes jóvoltoddal vigyázz mindig reám,
De legfőkép akkor, ha bűnre hajlanám.*

Oh irgalmas szent szűz! mutasd kegyelmedet,
Kikért te szent Fiad keresztfán szenvedett,
A te híveidtől ne zárd el szivedet.

Már Istenhez térek s ezen fogadásom
Áldozatúl neked, oh Szűz! felajánlom,
Hogy megtartsam, ez lesz főfoglalkozásom.*

Oh dicsőséges Szűz! esedezzél értem,
Most és a végórán légy segítségem,
Hogy a mennyországban legyen egykor részem*

227.

Köszönteni jöttünk oh Mária!
Neked hálát adni Krisztus anyja!
*Köszöntünk tégedet Mária! Mária!
Ur Jézus szent anyja!
Angyalok királyné asszonya.

Nagy szeretetedért oh Mária!
Sok könyörgésedért Krisztus anyja!

Drága szent nevedért oh Mária!
Hét örömeidért Krisztus anyja!

Hét szivfájdalmadért oh Mária!
Szived gyötrelmiért, Krisztus anyja!

Esedezz érettünk, oh Mária!
Buzgó szivvel kérünk Krisztus anyja!

Minden szükségünkben oh Mária!
Keserűségünkben Krisztus anyja!

Halálunk óráján oh Mária!
Nyerj kegyelmet nekünk, Krisztus anyja!

228.

Mária kegyképe előtt.

Dall. „Elődbe terjesztjük Uram“ stb. szerint.

Szerelmes szűz anyám! hitemnek szárnyain,
E kegyhelyre hoztak epedő vágyaim;
Üdvözlégy ezerszer Istent szülő anya,
Csodákkal tündöklő kegyelmek asszonya!

A vétek éjétől a világ oly sötét,
Mint gyermek anyjához, hát hozzád sietek;
A szép szeretetnek édes anyja te vagy:
A bűn karjai közt engem vétkest ne hagyj.

Kegyoltárod előtt földig leborulok,
Forró szerelmemtől szinte elájulok;
Te voltál csillagom, ki ide vezetett:
Terjeszd ki fölöttem malasztos kezedet.

Irgalom dajkája! bocsánat, kegyelem!
Jőjj hozzám, ne vess meg, tárva áll kebelem
Búcsújárásomat, kérlek, kegygyel fogadd,
Tedd az én karomra szűz méhvirágodat.

Messze földről jöttem hozzád, kegyes szülőm!
Oh hajtsd le arczodat, légy megkönyörülőm;
Szólj értem Jézusnál, mutasd szerelmedet,
Parancsnak tartja ő a te kérelmedet.

Viraszszon fölöttem anyaságod szeme,
Őrizzen a bűntől szűz szived érdeme,
Hogy mig itten élek a kéklő ég alatt,
Legyen egész éltem szent búcsújárdalat.

Édes Jézusoddal légy mindenkor velem,
Minden lépésemet tenéktek szentelem;

Szerető szivemet szentélyedbe hagyom,
Add át magzatodnak, ki ott ül jobbodon.
Elviszem keblemben ékes vonásidat,
Te rád eszmél lelkem, ha búsúl, ha vigad;
Szép kegyképed lebeg előttem mindenütt,
Mig búcsúzóra a végóra nem üt.

229.

Búcsúsokért a búcsúhelyen.

Molnár Dall.: „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Mária drága szűz Jézus szent Anyja!
Tekints le a mennyből esdő nyájadra,
Akik tégedet tisztelni, eljöttek megköszönteni.
Oltalmad csillaga vezette őket,
Anyai szemeddel őrzéd léptöket;
Aldd meg búcsújárásukat, hallgasd meg imádságukat.
Lelki örömök közt ifjak, öregek
Eljöttek, hogy hozzád szivből esdjenek,
Vidd az égbe imáikat, hisz Fiad téged meghallgat.
Nagyhatalmú szent szüz isteni Anya!
Kinek égen-földön nagy a hatalma;
Gyámolítsad az özvegyet, ki szivét kitárja neked.
Áldd meg az árvákat s a kesergőket,
Azokat is, akik el nem jöhettek;
A szenvedő betegeknek, kínait te enyhítsed meg.
Rád tekintünk föl az utolsó órán,
Ha a halál minket rideg sirba zár;
Jőjj el akkor szüz Mária végy fel hozzád oh jó Anya.

230.

Búcsúsokért haza érve.

Molnár Dal. „Mennyben az Ur szine előtt" stb. szerint.

Vedd kedvesen áldozatunk Atyánk édes Istenünk
Búcsújáró híveidért irgalmadhoz esdeklünk.
Kik elvoltak köszönteni, a szüzanyát üdvözleni,
Lelkileg most megtisztúlva, hálát adnak borúlva.

Utaikban fáradt karjuk fel tehozzád emelték,
Hogy testi és lelki kártól őket is megmentenéd.
Oh hallgasd meg kérésünket, áldd meg minden lépteiket,
Hogy legyen lelki hasznokra és boldogulásukra.

Drága Anyánk, szüz Mária! utunk vezérfáklyája,
Tekints rájok az egekből, mennyország koronája.
Légy velök a halálharczon, nyugodjanak szüz karodon
S vezesd őket az egekbe, az angyali seregbe.

231.

A nagy karének. (Antiphona.)

Advent első vasárnapjától Gyertyaszentelőig.

Üdvözitőnknek sz. anyja, mennyeknek megnyilt kapúja
Tengeren járók csillaga! boldogságos szüz Mária!
Légy segítsége népednek, az elesett bünösöknek,
Ki szülője Istenednek, anyja lettél Teremtődnek.
Mert angyali köszöntésre, szálla rád az Ur Szentlelke,
S ekkor lett az örök Ige, szüz méhednek szüz gyümölcse.
Te azért Istennek anyja, légy bünösöknek gyámola,
Nyavalyánk vigasztalója, üdvösségünknek kapúja,
Adjunk hálát az Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek,
Egyenlő három személynek, egy állanyú Istenségnek.

232.

Gyertyaszentelő Bold.-Asszony napjától Husvétig.

Mennyországnak királynéja, angyaloknak sz. asszonya
Áldott gyökér szüz Mária! üdvözlégy Krisztus sz. anyja!
Te általad e világra, uj világosság virrada,
Örülj dicsőség virága, kinél szebb nem jött világra.
Áldott légy drágalátos szüz, Isten veled szép virág szüz!
Mennyben sz. fiad mellett ülsz, s tudjuk rajtunk is könyö-
[rülsz.

233.

Husvéttól Szentháromság vasárnapig.

Mennynek királyné asszonya, örülj szép szüz, Alleluja!
Mert kit méhedben hordozni méltó voltál Alleluja!

A mint megmondotta vala feltámadott Alleluja!
Imádj Istent, hogy lemossa büneinket Alleluja!

234.

Szentháromság vasárnapjától Adventig.

Mennyországnak királynéja! irgalmasságnak sz. anyja
Élet, édesség, reménység, üdvözlégy szép szüz Mária!

Évának árva fiai, számkivetett maradéki,
Siralminak örökösi, sok nyavalyáknak hajléki.

E siralomnak völgyében, kik nyavalgunk nagy inségben,
Hozzád sóhajtunk menyégbe, hol vágy örök dicsőségben,

Azért szószólónk! szemedet, fordítsd hozzánk s kegyelmedet,
És a te bünös népedet, oltalmazzad híveidet.

Oh édes szüz! irgalmadat mutasd meg kegyes voltodat,
Holtunk után szent fiadat mutasd meg boldogságodat.

235.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusom“ stb. szerint.

Boldog az a lélek, mely Máriához,
Fordul Isten után, mint jó Anyához,
Mert oltalomnak városa, a szentséges szüz Mária.

Oh, mely sok ezeren érezték hasznát,
Akik segítségül hitták Máriát
Mert elhagyottaknak Anyja a szentséges szüz Mária,

Dicséretet mondjunk e tiszta Szüznek,
Ugymint kedves hazánk szent védőjének:
Mert országunk pártfogója, a szentséges szüz Mária.

Buzgó kérésére sokan megtértek,
A kik csak a bünnek s világnak éltek,
Mert sziveknek lágyitója, a szentséges szüz Mária.

Sokan betegségből is felgyógyultak,
Kik Istenben bizva hozzá fordultak:
Mert betegek gyógyitója, a szentséges szüz Mária.

Sok kesergő szivnek vigasztalása,
Volt már e jóságos Szüz pártfogása;
Mert búsak vigasztalója, a szentséges szüz Mária.

Sok árvák s özvegyek enyhet találtak:
Nagy kegyességében a szüz Anyának,
Mert özvegyek s árvák Anyja, a szentséges szüz Mária.

Azért folyamodjunk szüz Máriához
Mint Istentől adott kegyes anyához,
Mert mindnyájunknak oltalma a szentséges szüz Mária

Hogy az igaz hitben, a melyet nekünk
Jézus égből hozott, oly hívek legyünk!
A milyen hívséges vala, a szentséges szüz Mária.

Magasztaljuk Istent szivvel nyelvünkkel
De legfőkép igaz jámbor életünkkel:
Ugy a mint ő magasztalá a szentséges szüz Mária.

Szenvedjünk Istenért nyugodt lélekkel,
Mert igy a szenvedés hozzá vezérel:
Mint példájával mutatja a szentséges szüz Mária.

Jó kedvvel szolgáljunk jó Istenünknek
S legyünk alázatos tiszta szivüek,
Mint az Urnak szolgálója, a szentséges szüz Mária.

Tegyünk szeretve jót embertársunknak,
Mert ekkor legtöbb jót szerzünk magunknak.
Életében ezt tanítja a szentséges szüz Mária.

S ha bűnről vádol a lelkiismeret
Siessünk használni a szentségeket;
Mert csak megtérők oltalma a szentséges szüz Mária.

Az Isten életünknek adjon jó véget,
Hogy mennyben elnyerjük az üdvösséget:
Kérjen áldást mindnyájunkra, a szentséges szüz Mária.